

ஸ்ரீலக்ஷ்மீஹயவதன பரப்பிரம்மணோமம்.

ஸ்ரீ

பிருகந்நாரதீயபுராணம்

(ஸ்ரீ வ பாக ம்.)

இஃத,

வி த து வ ா ன்

ஸ்ரீமத். உ. வே. வேலாழார் வகுளாபரணம்

ஸோமயாஜி - இராகவாசாரியரால்

ஸம்ஸ்கிருதத்தின்று மொழிபெயர்ப்பித்து

களககாட்டுர்

தூப்புல் - ஸ்ரீ நிவாஸராகவாசாரியரால்

தெனியதமிழில் வசனரூபமாக எழுதப்பட்டு

சென்னை :

வே. லீ. ஜூபிலி அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ஸிபுலி சககடு-வதன விஜயம்.

1893.

காமலீகாபாதலாய, டாக்டர்

உ. வே. சாந்தாலை தயர் னால் நினைவத்

கூடலாக. சென்னை-20.
Copyright Registered.

இதன் விலை ரூ 12.

GF

Q23:38 Bu:u

C3

நூ ன் மு க ம்.

அநில மங்கள குணஸ்வரூபனான சாவேசுவரன், “மாயவன் றன்னை வணங்கவைதத் கரணமிவை” என்கிற பெரியாரருளிச் செயல்படி தனது சரணகமல சமாசரயணத்தாக்கு உறுப்பாகத் தான் தந்தருளிய கரசரணாதி அவயவ சகிதமான சரீரத்தைக் கொண்டு அப்படிசெய்யாமல சபதாதிவிஷயங்களிலேயே மூழ்கிக் கருமத்தால மேன்மேலும் பிறவிசுளையடையும் ஜீவாததுமாகக் கள் நலவழிகண்டு நடககைக்கு வேதமெனனும் சாஸ்திரத்தைத்தந தருளி அதுவும் மறையாகையால அதாவது தனதுபொருளைத் தெள்ளென விளக்காது உள்ளே மறைத்துக்கொண்டிருப்பதால் வியாசாதிக்களான பரமரிஷிகளுக்குள் அநதர்யாமியாயிருந்து வே தாராதங்களைத் தெளிவாயறிவிக்கும் ஸ்மிருதி திறாஸ புராணங்களை பிரவாததிப்பித்தருளினான்.

இவற்றுள் புராணங்கள்

ஸ்காஷ்ய ஸ்ரீஸ்காஷ்ய ஸ்ஷக்ஸ்யஸ்தாபிஃ ।
 ஸ்ஷக்ஸ்யஸ்தாபிஃ ஸ்ஷக்ஸ்யஸ்தாபிஃ ॥

சாக்கசச பிரதிசாககசச வமசமநவந்தராணிச
 வமசாஸுசரிதமசேதி லக்ஷணாந்நதுபஞ்சகம.

என்கிறபடி சிருஷ்டிசம்ஹாரம வமிசங்களை மனுவந்தரங்கள் வமி சங்களை சரித்திரங்கள் என்னும் பஞ்சலக்ஷணங்களை யுடையன வாம். இவை அப்புராணங்களின் பொதுவிஷயமாயினும் ஒவ் வொருபுராணத்தாகும் பிரத்தியேகமானவிஷயமுண்டு. இவ்விஷ யங்களைப்பற்றி தொகுத்தும் விரித்தும் செய்யப்பட்டிருக்கும். மா னிடாகளுக்கு நற்காரியங்களில் மனம் பற்றும்பொருட்டு சிலவிஷ யங்களை விசேஷப்படுத்திச் சொல்லியுமிருக்கும். இதற்கு அர்த்த வாதமென்று பெயராகும். இவ்விஷயத்தை நன்குணராதார அவற றைப் பொய்யெனத் திகைப்பர். புராணமென்பது மகாசாஸ்திர மாதலால் பெரியோரிடத்தாக்கேட்டறிவதே தக்கதாகும்.

புராணங்கள் பதினெட்டும் உப்புராணங்கள் பதினெட்டும் உள்ளன.

இவற்றுள் இது பிருகந்நாரதீயமென்னும் உப்புராணத்தின் பூர்வபாகமாகும். இப்பிருகந்நாரதீயம் முதலிறகுறித்த புராணம் பதினெட்டில் ஒன்றென்று கூறுவதுமுண்டு. இதற்கு நாரதீயமென மறறொருபெயருளது. இப்பாகத்திலநரதபகவான ஸந்தகுமாரயோகிகு நீகிலவேதாந்த தாத்திரிய பூமியான சாவேசுவர லிடத்துச செய்யவேண்டிய பகதிமாககததை செவ்வே யுராப பான்றொடங்கி பிரபஞ்சவுறபத்தியும், அதிஅறபுகமான மார்க்கண்டேயசரிதையும், கங்காமாகாதமியமும், தருமபிரவாததகர்க ளான சகரபகீரதாதி மகாராஜாககளுடைய சரித்திரங்களும், பகவா னுடைய திரிவிக்கிரமாவதார வைபவமுமாகியவிவைகளைப் பெரும பான்மையும் உணர்த்துகிறது.

இது ஸம்ஸ்கிருதபாஷையிலிருப்பதால் அப்பாஷை கற்றோர்க்கேயன்றி ஏனையோர்க்குப் பயன்படாமை நோக்கி யாவரும் எளிதில் அறியுமவண்ணம் விததுவான் ஸ்ரீமத-உபய-வே-வேலாழ்வாகுளாபரணம் ஸேமயாஜி இராகவாசாரியரால் மொழிபெயர்ப்பித்து, தெள்ளியநடையில வசனரூபமாக மிகவும் சுருக்கமின்றி எழுதி பிரசுரம்செய்தனன். குற்றமனோக்காது குணமனோக்குவது சான்றோ இயற்கையாதலால், இதில் சொற்குற்றமுதலியவளவேல் விஷயகௌரவத்தால் அவைகளைப் புலவர் பாராட்டாது திருத்திக்கொள்வார்களென்று நம்புகிறேன்.

மஞ்சகுப்பம், }
விஜயநு }
ஆனியீ }

இவ்வணம்,
க. தூ. ஸ்ரீநி.

சிறப்புப்பாயிரம்

திருவனந்தபுரத்து மஹாராஜா கலீஜ்

பிரதம திரவிட பண்டிதரான

ம - ஈ - ஈ - ஸ்ரீ

வ. கணபதிப்பிள்ளையவர்கள் இயற்றியது.

பொன்னாரும் புண்டரிகப் பூர்த்தவீசி லுறைபவீனப புவன லல்கத்
தன்னாரும்ருளதன லளித்தபரா பரமுதலவன சலசைகாந்தன
மின்னாரும் மைமபடைககை வித்தகன ராயானமூன் வியாத னாகிக்
கொன்னாரும் மறைப்பொருளைப் புராணமெனப பலவகையாற் கூறி னானே ()

புராணயிவை யீரொன்பான் றெகையன வீங்கிவற்றினு ளீரைந்து போந்த
சராசரமும் மகிலபுவ னகருமுவுந் தனதருளாஞ் சத்தி தனனூல
விராவுமுறை யளித்தபரா பரமுதலவன விடமபருகி விண்ணோக் காத்த
தாராதரகோ தண்டகரன தனமகிமை யுரைத்திமொற் தகைமை யோர்க்கே. ()

புண்டரிகா சனம்மகிமை யிரண்டுரைக்கு மொவ்வொன்று புகலு மங்கி
விண்டகம லினிகாநத நென்றிவாத மேனமைதனை விண்ணி னோக்கு
கொண்டனிநப பகவனது மகிமையுரைத் திடுகானகு குறிக்கொன் வோர்கள்
அண்டாமுனி வர்ப்பரச வைகுண்ட பதமருவி யமாவரனறே- (க)

மூலமே யென்றரற்று மதாவனத்தைப் புர்த்திடுவான் முன்னி முன்னா
நீலமே கம்போல நின்றவருட் பரனமகிமை நிகழ்த்து நாலு
சீலமார் புராணத்து னூரகீ யமமென்னச செப்பு காதை
கோலமார் ஈடமொழிநின நின்மொழியார் தெனமொழியிற் குலவு மாறே. ()

கத்தியரு பத்தாக வியற்றியுல கோகனிததுக் கற்று மேலாஞ்
சுத்தியடைந் தெம்பெருமான் நிருவடித்தா மராயுறுவான் செய்ய கெஞ்சில்
உத்திசெய்யு வியந்திரத்தி லவகிதனசெய் வித்தனன லுலகோர் போற்றுகு
சத்தியமாரந்தணர்தல் குலததுத்தித்தோன் யகர்வேத தனிச்சார புள்ளோன்.

ஆரணியென் னான்கறமும் புரிந்துறையும் காஞ்சிககர்க் கணித்ததான
சீரணியாம் பானதியின் நென்கூலந் திகழ்த்தோங்கிச் செமமை சேருப
பேரணியுந் கலவகல சகலதல வலமலக பேர வேரக்
காரணியென றுறாதருமா ிடசமுக்க களக்காடாந் கவினுருள்ளான். (சு)

நாபபுலெனு காகரிக நாலசர வரலமென நல்லோர் கூறத்
துப்புலெனுந் குடிப்பிறத்தான றய்யதிரி குத்திரமார துகடர் மாப்பன்
செப்புலசே கூடத்திரியாம் வரமறையோ னருள்புதல்வன் நேக மிக்கோன்

சு

சிறப்புப்பாயிரம்.

பாபபொலிவீர வாமித்ர கோத்திரத்தோன் கோத்திரத்தோன் பண்பு மிக்
கோன். (எ)

சாகரசங் கடலிகட தகடவிய ஸமைபகட சால சீல
வேகரவங் கரவகட வேதாந்த தேசிகளும் வியன்பே ரோனை
ஆகரவங் கரகுலறக் கதிபதியாப் பெற்றவனல லறிவின் மிககோ
சேகரமா மணிசிறிநி வாசரா கவனென்னுந திகழ்பே ரோனே. (அ)

தீநுப்பாதீரீப்புலியூர் இயற்றமீழாசிரியர்

ம - ஈ - ஈ - ஸ்ரீ

சிவசிதம்பரமுதலியார் அவர்கள் இயற்றியது

சீரோவகு மொருபிரகந் நார தீயச்
சிறகருமவட மொழியதனைத் தென்சொ லாலே
நீரோவகு மறிஞரெலா மெளிதிற நோந்து
நிலைமைகொள வசனமதா நிலவச் செய்தான்
பாரோவகு களக்காட்டு ரெசாவே தததின்
பகாகாதி மரபினிலவே தாகந வாகான்
நாரோங்கு வழியுதித்தோன சீநி வாச
ராகவபபேர் படைத்தவின்சொ னலத்தோன் றுனே.

ம - ஈ - ஈ - ஸ்ரீ

ப ர ங் கி ப் பே ட் டை

லட்சுமணப்பிள்ளையவர்கள் இயற்றியது.

சீருறமிக்க குடிதழீஇச் செல்வம் சிறந்து
பல்வளங் களு நிறைந்த
பாரூறங் களக்காட்டு ரெசர் வேத
பாரகா குலத்திலுற் பவித்தோன்
வாருற மலக்கற் பசுநதுழா யமலன்
மலாப்பத மலாமனத தடத்தோன
ஏருறஞ் சீநி வாசரா கவனென
றியம்புசத் துவகுணத துரவோன். (க)

பாதுகை மிசையோ ராயிரந் தெய்வப
பாசரம் வினாந்து தோன்றியதும்
சாதுகை போல வரு பிரபோத
சந்திரோ தயசனி மழுங்க
ஒதுகைக் கினிய சங்கற்ப ரூரி
யோதய முகித்தது நோக்கி
மீதுகை முகித்ததுப் பூசரா தொழும்
சூதாந்த தேசிகன்வழித் தோன்றல். (உ)

சிறப்புப்பாயிரம்.

பராசரஸ்மிருதியை மாதவிய வியாக்ஷியானத்துடன்
தமிழில் மொழிபெயர்த்த

ஸ்ரீமத் - உ - வே - களக்காட்டீர்—கருணை
வாதாச்சாரியார் இயற்றியது.

பொன்னோடையாம்பன்முனம் போயருள்செய் செம்மற்
பொற்சரிதம விரிகருநா ரதியமெனும் புராணம்
என்னோக னாமெளிதி லுணர்ந்திடுவான தமிழி
லெழிலமையக் கத்தியமா யிசைத்திட்டா னியங்கப்
பின்னோடு முன்னறியா மதங்களல மந்து
பெயர்ந்திடவந் தருள்தேசி கன்மரபில் வந்தோன்
தென்னோடு வினங்குகளக் காட்டுரின் மேய
சீறிவா சராகவனெ ணுந்தெள்ளி யோனே.

சிதம்பரம ாசானியமடம

ஸ்ரீமத் இராமலிங்கசுவாமிகளவர்கள் மாணுக்கர்களில் ஒருவராசிய

ம - ா - ா - ஸ்ரீ

க. வ. திருவேங்கடநாயடவர்கள் இயற்றியது.

பொற்றூது பொதிந்த நற்றளக் கமல்
மலாமேன மங்கை வதிவுறாஉந் திருமறு
நிறத்தோன் சோததி நிலவுமீ ரிரண்டென
மாபுரா ணவகளுண் மன்னிய கார
திய மென்னும் போயசோப புராணஞ்
சொற்றொடு மினிமை சொரிந்திடத் தென்மொழி
தன்னிற் கத்திய மாகத் தத்தனை
புன்மதக் களிறு புலங்கிடற் தொளிக்க
விந்நிலத் தவமா யெழுந்தருள் தேசிகச்
சிவக மரபிற நிகழ்ந்திட வுதித்தோன்
முகமதற் குடைநத முழுமதிய்தெனை
குறிபொறித தாங்குக் கோவினுக் கிட்டிடு
மஞ்சனத் தீட்டி மஞ்சினி னிலவென
விடுத்திடு ஊலார் வினங்கிடு மேனிலை
மாட நிணையொளிர் பாடமை களக்காட்
டீர்வயின் வந்த சோபெறுந் தகையோன்
சேஷாத் திரியெனுந் தெய்விக மறையோன்
முற்பெருந் தவத்தா லிப்புவி யுதித்தோன்
தூப்பு லென்னுவ கோப்பமை குடிமையில்
விழுமிய னுகி வினங்கிடுஞ் சீறி
வாசரா கவனெனும் வண்புல வோனே.

ஸ்ரீ பிருகந்நாரதீயபுராணத்தின்

(பூர்வபாகம்.)

அட்டவணை.

அத்.	விஷயம்.	பக்கம்.
	மங்களசுலோகங்கள்	க்
க	புராணவரலாறு	௩
உ	ஸ்ரீமநாராயணமகாதமியகோத்தமம்	அ
,,	சுவாமியின் தசாவதாரஸ்துதி	௧0
௩	பகவதவைபகமும் பிரபஞ்சவுற்பத்தியும்	௧௨
,,	பாரதவருஷசகிறப்பு	௧௫
ச	பகதியின்சிறப்பும் பாகவத லக்ஷணமும்	௧௭
,,	மிருகண்டமுகரிஷியின் தவப்பெருமை	௨0
௫	மூரகண்டேய சரிதையும் பாகவத லக்ஷணமும்	௨௪
௬	ஹகையின் பிரபாவம்	௨௭
௭	யாகு உபாககியானம்	௩௨
அ	சகர சரித்திரமும் சாகரர் கடல்தோண்டியதும்	௩௭
க	சௌதாச உபாககியானம்	௪௫
௧0	தேவாசுரயுத்தமும் அதிதிதேவியின் தவமும்	௫௪
,,	அதிதிதேவியின் தவப்பெருமை	௫௬
௧௧	பகவானுடைய திரிவிக்கிரமாவதார சரித்திரம்	௫௮
,,	அதிதிதேவிக்கு பகவான் பிரதகியக்ஷமாய் வரவீதல, பகவத ஸ்தோத்திரம்	௫௯
௧௨	வாமனஸ்தோத்திரம்	௬௩
,,	பூதான மகிமை	௬௬
,,	பத்திரமகி சரித்திரம்	௬௭
,,	பிரமரகிதன் பிரார்த்தனை	௭0
௧௨	தானப் பிரகரணம்	௭௧
௧௩	புண்ணியபலன்கள், தருமராஜ பகீரதசம்வாதம்	௭௨
௧௪	பாபபலன்கள், ஷூ (தொடாச்சி)	௮௪
௧௫	பகீரதர் கவகையைக்கொண்டுவருதல	௯௫
,,	பிருகுமகரிஷி ஆசிரமவர்ணனை	,,
,,	பகீரத தவசகிறப்பு	௯௮
,,	பகவத் தோத்திரம்	,,
,,	சிவஸ்தோத்திரம்	௧00
,,	தபசித்தி	௧0௧

அட்டவணை முற்றிற்று.

யாராத கோபிகைகளுக்கும் எளியவனாய் பிருந்தாவனததில் வீற்றிருப்பவ
 னும், பெரியபிராட்டியாரா இறைப்பொழுதும் அகலகிலலாது இனிதுவீற்
 றிருக்கும் திருமார்புடையவனும், அதனால் பிறாக்கரிய மேனபாடுபெற்றவனு
 மான பரமபுருஷனை வணங்குகிறேன்.

ब्रह्मविष्णु कृष्णायै नमः
 तन्मादिदेवैर्वाप्युपास्यते सर्वैः

பிரம்மவிஷ்ணுமகேசாததியாயஸ்யாமசாலோகசாதகாஃ
 தமாதிதேவமசிதரூபமவிசுத்தமபரமம்பஜே

(இ - ன்) உலகங்களை அமைக்கவும் அளிக்கவும் அழிக்கவும் பிரம்ம
 விஷ்ணு ருத்திரனமுதலிய வடிவங்களாய் இருக்கும் ஞானரூபியாய், குற்ற
 மற்றவனாய், நறகுணங்களால் சிறப்புற்ற ஆதிமூலப்பொருளான எம்பெரு
 மான லேவிகுகிறேன்

இவரு பிரமனும் ருத்திரனும் எம்பெருமானுக்கு அமசபூதாகளென்றும்,
 விஷ்ணுமூாததியென்பது எம்பெருமானுடைய சுரூபமென்றும் உணர்ந்
 துபாற்ற, எவ்வகையெனில், ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்திலு —

ब्रह्मैश्वर्यं ब्रह्मैश्वर्यं
 रुद्ररूपायै नमः

பிரம்மதவேஸ்ரூஜதேலோகாந்ஸ்திதௌபாலயதேபிரஜாஃ
 ருதரரூபாயகலபாநதேமஸ்துபபியமதிரிமூாததயே

பிரமன்வடிவமாகி உலகங்களைப் படைப்பவனும், சுயரூபத்தில் பிரஜை
 களை ரக்ஷிப்பவனும், அவைகளை அழிக்கவேண்டுகாலத்தில் ருத்திரவடிவ
 மாகுவனமாய், மும்மூர்த்தியாய் விளங்கும் உனக்கு தெண்டனிடுகிறேன்
 என்று தெளிவாய் கூறியபடியாலும், அந்த விஷ்ணுபுராண கர்த்தாவான
 ஸ்ரீபராசரபகவானுக்கு உண்மைப்பொருள் தவறாதுவிளங்கும்படி புலஸ்தி
 யர் வசிட்ஷ்டா என்னும் மகானகனால் அனுக்ஷிரகம்செய்யப்பட்டிருக்கிறபடி
 யாலும், அந்தபுராணத்தை புராணரத்னமென்றும் அந்த பராசரபகவானே
 மகாபிராமாணிகர்களில் தலைவராகவும், பெரியோர்களால் பலவிடங்களில்
 கூறப்பட்டிருப்பதாலும், அதற்கெனவைவே பொருள்கொள்ளுவது தகுதி
 யாகும்

இந்த மூன்றசுலோகத்தாலும் தாம் சொல்லப்பெற்ற நூல் இடையூ
 றின்றி முடிவுபெறவேண்டி தமது இஷ்டதெய்வத்தையும் மூன்றோகையும
 துதித்தாரென்பது

ஸ்ரீலக்ஷ்மீஹயவதனபரபிரமமணேநம:

ஸ்ரீபிருகந்நாரதீயபுராணம்.

க-வது அததியாயம்.

புராண வரலாறு.

மகாத்துமாக்களும் பிரமமவாதிகளுமான சௌனகாதிர்ஷிகள் நைமிசமேஸூனும் மகாரணணியத்திலு, மோக்ஷத்தை உகதேசித்தவர்களாய், தவம்புரிந்துவந்தனர் ஐடபுலனகளை அவித்து ஆகாரத்தை ஒழித்து சத்தியத்தையே முகதியவிரதமாகக்கொண்டவர்களும், சாதுசகனும், பொறுமையிலலாதவர்களும், சகல் தருமங்களையும் அறிந்தவர்களும், உலகானுகிரகத்தில் இசைசயுடையவர்களும், அகங்காரமமகாரணகளைவிட்டவர்களும், ஸ்ரீமநாராயணனிடத்திலேயே சித்தத்தைச்செலுத்தினவர்களும், காமகருரோதமுதலிய குற்றமற்றவர்களும், பொறுமைமுதலிய குணமுற்றவர்களும், கிருஷ்ணாழிந்தாரிகளும், ஜடாபூஷிதர்களும், பிரமமசாரிகளும், சகலசாஸ்திர சம்பனனாகளுமான அந்த சௌனகாதிர்கள, அந்நைமிசவனத்தில், யக்கியநாதனை ஸ்ரீஹரியை சிலா யக்கியத்தினாலும், ஞானரூபியானபரபிரமபீததை சிலா ஞானயோகத்தாலும், சிலா பரமபக்திமாக்கத்தாலும் ஸ்ரீமநாராயணனை ஆராதித்துவந்தார்கள். இம்மகரிஷிகள் ஓாகாலவிசேஷத்திலு, அறம் பொருளி நபம் வீடெனனும் நானகின சுருபத்தையும், அவற்றையெக்கத்தக்க உபாயத்தையும் அறிபவேண்டி ஓா சபைகூடினாகள அந்த சபையில் இருபத்தாறாயிரம் *ஊர்த்துவரேதசுக்களான மகரிஷிகளும் அவர்களூடைய சிஷிய பிரசிஷ்யர்களும் சோகதிருந்தார்கள் மாசற்ற மனத்தினரும் தீவ்விய தேஜஸவிகளும் விருப்பு வெறுப்பற்றவர்களுமான அம்மகரிஷிகள், உலக சமரக்ஷணாததமாக ஒருவருகேகது, தவகளுள் சிரேஷ்டராகிய சௌனகரிஷியைநோக்கி ஓ சுவாமி! இப்புய்வியனகணுள்ள புண்ணியக்ஷேத்திரவகனயாவை? புண்ணியநோத்தவகனயாவை? பாவிக்களான ஜனங்கள் நிரதிசயானந்தமாகிய மோக்ஷத்தை எவ்வீதம்பெறுவா? ஸ்ரீமநாராயணனிடத்து பரமபக்தி எவ்வீதம் உண்டாகும்? காயிகவாசிகமானஸிகமெனனும் முக்கநுமவகளின பலன எவற்றால் சித்திக்கும்? என்று இத்தன்மையான பிரச்சனம் செய்தார்கள். அப்போது மகா புத்திமானான அசசௌனகரிஷி எழுந்துநின்ற, மிகவும் வணக்கத்துடன் அஞ்சலியஸ்தராய், ஓ மகரிஷி

* ஊர்த்துவரேதசுக்கள்=ரேதசை கீழ்விடாதவர்கள்

களை! சிரதாசிரமமென னும ஓர் புண்ணியக்ஷேத்ரமுளது அவ்வாசிரமத் தில், பெளராணிகர்களுள் சிரேஷ்டரான சூதா, அனேகவித யக்ஷியங்களை ஐகக்ரூபியான ஜநாததனை ஆராதிததுவருகிறார் இப்போது நீங்கள் பிரசனம் செய்தவிஷயங்களுக்கு அவரே உத்தரம் அளிக்கத்தக்கவர். ஏனெனில், அவர் பராசர புத்திரனான வியாசபகவானுடைய சிஷியர், சாந்தா, புராணாததங்களை ஆராய்ந்தறிந்தவா அவ்வியாசபகவான ஸ்ரீமந்நாராயணம் சம. ஸ்ரீமந்நாராயணன் யுகங்கடோறும் வேதவியாசரூபமாய் அவதரித்த மாணிடா உஜ்ஜீவீகும்பொருட்டு வேதத்தைப்பிரித்தது நன்குவிளக்குகின்றனா. லோமஹாஷண புத்திரனான சூதபெளராணிகர் அவ்வியாசமகரிஷியினிடத்தில சகல சாஸ்திரங்களையும் ஒதியுணர்ந்தவா ஆகையால் உலகத்தில சகல புராணங்களிலும் சிறந்த ஞானமுள்ளவா, அசுருமகரிஷியேயனறி வேறொருவா உளரோ? உலகத்தில எவ்வ புராணாததங்களை அறிந்தவனோ அவனதான், எல்லாறிந்தவன், அவனே மிகுந்த புத்திமான், சாந்தகுணன், மோக்ஷதருமங்களை அறிந்தவன், கரும பகதி இவைகளின் பேதங்களை நன்குணர்ந்தவன். ஏனெனில், அபுராணகளுள் வேதங்கள், வேதாங்கங்கள், இவை முதலியவைகளின் சாரங்களை அவ்வியாசபகவான் உலகஹிதாரத்தமாக நன்குவிளக்கியிருக்கின்றனா சூதபெளராணிகர் எல்லா தத்துவங்களையும் ஐயநதிரிபற உணர்ந்தவா, ஞானசாகரம், ஆகையால் இவ்வகமசங்களை அவனையே நாம் கேட்போம், என்று சென்னகரிஷிசொல்ல, அம்மகரிஷிகள் சந்தோஷமுற்றவராய வித்தவசிரேஷ்டரான சென்னகரை ஆலிங்கனம் செய்து, நனறு! நனறு! என்று துதித்தார்கள் பின்னா, அம்மகரிஷிகள், அதிக பரிசுத்தமுடையதும், மிருக்ககூட்டங்களாலும் முனிகணங்களாலும் நிறையப்பெற்றதும், பாகபபாகக் கமனோமயிமான பழங்கள் புஷ்பங்களோடுகூடின பல வீருக்ஷங்களாலும் கொடிகளாலும் நிபிடகரிக்கப்பட்டதும், திவ்விய தீர்த்தங்களால் நிறையப்பெற்றதும், அதிபூகஜகரு ஓர் வைப்பென்றும் சொல்லும்படியான அந்த சித்தாசிரமத்தை உடைந்தனா அவரு அனந்தமும் தன்னை ஒருவனாலும் ஐயிக்கப்படாதவனும் ஆகித்தேவனுமான ஸ்ரீமந்நாராயணனை * அக்கினிஷ்டோமத்தினால் ஆராதிததுகொண்டிருந்த சூதரை சேவித்தது அவரால் அனுகுணமாக ஆராதிக்கப்பட்ட அதி தேஜஸ்விகளான அம்மகரிஷிகள், அம்மகத்தின் அவபிருத்தத்தை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு அவ்யாகசாலையிலேயே வீற்றிருந்தார்கள் பின்னா, † அவபிருத்தஸ்நாநம் செய்து சுகமாய் உட்கார்ந்தவுடன், சூதரானோக்கி ஸைமிசாரணணியவாசிகளான ரிஷிகள் பிரசனம் செய்தார்கள்

வாரும் எங்கள் சூதபெளராணிகரோ, அதிதிப்பிரியரான தேவரீர் அதிதி களாய்வந்த வகளுக்கு தத்துவஞானங்களை உபகரித்து கிரமமாக ஆதரிக்க வேண்டும். அமரர்கள் சந்திரகலையாகிற அமிருத்தத்தைப்புகித்து ஜீவிக்கின்

* அக்கினிஷ்டோமம் = ஒர்விதயாகம்.

† அவபிருத்தஸ்நாநம் = யாகத்தின் முடிவில் செய்யும் ஸ்நாநம்.

றார்கள். அடியோங்கன் தேவரீருடைய முகாவித்தத்தினின்று பெருகும் ஞானமிருத்ததை புசித்து ஜீவிககககடவோம் சராசரங்களான சமஸ்தமும் எவரிடத்திலிருந்து உண்டாயிறே, வவரை ஆதாரமாகப்பெற்றிருக்கிறதோ, வவரால் சூடிக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறதோ, எவரிடத்தில லயிக்கப்போகிறதோ அதற்கைய மகாலிஷ்ணுவை எவ்விதம் ஆராதிக்கவேண்டும்? அவா எதனால் பிரசன்னமாகுவா? வானூசிரமங்களின் ஆசாரங்கள் எத்தனையானவை? அதிதிபூஜை எத்தனையது? கருமங்கள் எவ்விதம் செய்யப்பட்டால் ஸபலமாகும்? மாண்டா மோக்ஷமடையும் மாக்க்கமெது? பக்தியால் அடையக்கூடியதெது? அபக்தி எவ்விதமானது? இவையெல்லாவற்றையும் சந்தேகமற்ற அடியோங்களுக்கு பிரசாதித்தலவேண்டும் வவனுக்குத்தான் தேவரீருடைய வாக்காகிற அமிருத்ததை பாணமசெய்ய ஆவல்கொள்ளாது? என ஞானங்கள், அவைகளைச் செய்யுற்ற சூத்பெளராணிகா பினவருமாறு உரைப்பாராயினா அவருங்கள் மகரிடிகளே, நீங்கள் வவற்றைக் கேட்கவேண்டுமென்று ஆவல்கொள்ளுகின்றீர்களோ அவற்றைச் சொல்லுகிறேன் அதை சாவதானமாகக் கேளுங்கள். நீங்கள் இப்போது பிரசன்னம் செய்தவிஷயங்களையே பூர்வம் ஸந்தகுமாருக்கு நாரதபகவான் உரைத்திருக்கின்றனர். அதிக பெரியது, வேதாததவங்களால் நிரமப்பெற்றதும், பாவங்களெல்லாவற்றையும் நாசஞ்செய்யவல்லதும், கிரகசாரபீடையை நிவாத்திப்பதும், கெட்ட கனவுகளை நசிக்கச்செய்வதும், பக்தி முக்திகளைக் கொடுப்பதும், செல்வமீய்தும், ஸ்ரீபகவதசரித்திரங்களையுடையதும், சமஸ்தமங்களவகளைக் கொடுப்பதும், சதாவித புருஷாரததவங்களுக்குக் காரணமும், மகாபலனுள்ளதும், சிலாகியமான புண்ணியபலத்தைக் கொடுப்பதுமான இந்த நாரதீயபுராணத்தை சுவீயதானமாகக் கேளுங்கள் இந்த தீக்கமான புராணத்தை மகா பாவஞ்செய்தவனாயினும், சமஸ்த பாதகங்களைச் செய்தவனாயினும், ஒருதரம் கேட்பானால் எவ்விதபாவங்களும் நிவாத்தியாய் மோக்ஷமடைய-வ இப்புராணத்தின் ஒரு அதகியாயத்தைப் படித்தால் வாஜ்பேயயாகத்தின் பலத்தை அடைகின்றீர் இரண்டத்தியாயமோ, அக்கினிஷ்டோம்பலத்தைக்கொடுக்கும். ஓ யுகரிடிகளே! ஜயேஷ்ட-மாதத்தில், பெண்ணமித்தியில், மூல நக்ஷத்திரத்தில் பரிசுத்தமாக யமுநாநதியில் தீர்த்தமாடி, மதுரையில் உபவாசயிருந்து, யதாவிதியாக ஸ்ரீமகாலிஷ்ணுவை ஆராதித்தலாலடையும் பெருமபேருகிய பதினாயிரம் ஜனமங்களில் செய்யப்பட்ட பாவங்கள் எல்லாம் நாசமடைந்து தன் முன்பின் கோடிதலைமுறையுடன் சேர்ந்து பிரமலோகீதையைடைந்து அவ்விடத்திலிருந்து மோக்ஷமடையும் பலத்தை இப்புராணத்தின் பத்து அத்தியாயம் பக்தியுடன் கேட்பவன் அடைகின்றான். ஸ்ரீமந்நாராயணனை ஸ்துதிப்பதால் சந்தேகமில்லாமல் இப்புராணசிரவணம் செய்கிறவன் அந்த பலத்தை அடைகின்றான். ஆதலின், மனிதன்கேட்கவேண்டியதில் உத்தமமானதாயும், பரிசுத்தகரங்களில் மேன்மைபொருத்தியதாயும், கெட்ட கனவுகளை நிவாத்திப்பதுமான விப்புராணத்தை பிரயத்தன பூர்வமாகக் கேட்கக்கடவன். இதில் மனிதன் ஒரு சுலோகத்தையா

வது அரைசீலாகந்தையாவது சிரத்தையுடனகேட்பானால், அவன் உபபாதகங்களால் பலசெய்கிருப்பினும் அவைகளினின்றும் விடப்படுகிறவனாகிறான இப்புராணம் பரமரகசியமானதால் விஷ்ணுவாலயத்திலும், புண்ணியக்கூடங்களிலும், புண்ணிய சபையிலும், ஸாதுக்களுக்கே சொல்லவேண்டும் பிரமத்ததுவேஷிகளுக்கும், டம்பமான ஆசாரம் அதாவது கள்ளாசாரம் உடையவர்களுக்கும், பிறா தண்டைபுகழுவேண்டி கருமானுஷ்டானம் செய்யவர்களுக்கும் சொல்லலாகாது மேலும் மோகூபபிரசமான இதை காமமுதவிய அறுகுறறங்கருநகோரும், விஷ்ணுபகதியில் ஆவலுள்ள மனத்தினரும், ஆசாரியபகதியுள்ளவருமான ஸாதுக்களுக்கே சொல்லவேண்டும் சமஸ்த தேவதாஸவருபியான ஸ்ரீமநாராயணன் பந்தவற்சலனைகயால் பகதியினுலன்றி வேறுவித்ததால் சந்தோஷமடைவதில்லை எவனுலாகிலும் அந்தபகவானுடைய திருநாமமானது தற்செயலாய் சொல்லப்பட்டாலும் துதிக்கப்பட்டாலும் அவன் பாபரகிதன்கி பரமபததையுடையவனான

ஓ ஸாதுக்களே! சமசாரமாகிப் பயங்கரமான காட்டுக்குப் பெருந்தியான இந்த மதுகுதனனாவா நினைக்கிறவர்களுடைய எல்லாபாவங்களையும் உருவற நாசம்செய்கிறார் அந்த பகவானுக்கு பிரீதியையுண்டிபண்ணுவதான புண்ணியபலனுள்ள இப்புராணமானது அவசியம் சிரவணம் செய்யப்படவேண்டிய புராணங்களுள் சிறந்தது இதைக் கேட்கினும் படிக்கினும் சாவபாவங்களும் சிசமாகும் எவனுக்கு இப்புராணத்தைக் கேட்க பகதிபூவகமான சிரத்தையுடையவராகிறதோ, அவனே மகாசத்ருதியும் சமஸ்த சாஸ்திராராதங்களையும் தெரிந்தவனுமாகிறான, அவனால் செய்யப்படும் தவம் உடனே பலத்தைக்கொடுக்கும் அப்படி இல்லாவிடின், இதைக் கேட்க எண்ணமுண்டாகாது. லோகவழிகாரத்தின்களான சாதுக்கள்தாம் ஸதகதாசிரவணம்செய்ய விரும்புவா பாபுத்தின்களான துஷ்டாக்களுக்கோ, நிரந்தனை கலகமுதவிய தூவியாபாரநிந்தனையே உண்டாகும் புராணங்களை அர்த்தவாதங்களென்று (அதாவது கேவலம் ஸதுகிபரங்களைன்று), எவர்கள் சொல்லுகிறார்களோ அவர்களைச் செய்த புண்ணியமனைத்தும் தீர்ப்புகள் சொல்வதுபோலவே பயன்றி அர்த்தவாதங்களாய்விடும் சமஸ்த கருமபாசங்களையும் அற்றுவிழ்ச்செய்யும் புராணங்களை அர்த்தவாதங்களென்றுசொல்லும் நராதமன ரெளரவமுதவிய நரகத்தையடைந்து, அந்நரகங்களினியால் பிரம கல்பபரியந்தம் தக்கப்படுகின்றன. ஆசாரியம்! புண்ணியப்பமென்கிற இரண்டிற்கும் வேறுதங்களான சாங்கு அக்ஷரங்களையுடைய இரண்டு பதங்களையே சொல்லுகிறேன் அதாவது புண்ணியவேது நாராயணவென்பதும், பாபவேது அர்த்தவாதமென்பதும் ஆகலால், சகலதருமங்களையும் சொல்லும் புராணங்களை அர்த்தவாதங்களென்று சொல்லுகிறவர்கள் நரகம் எய்து பவரென்பது திண்ணமன்றோ? எவன் அதிக பிரயாசையின்றி புண்ணியங்களை சம்பாதிக்க விரும்புகின்றானோ அவன் புண்ணியம்சமான புராணசிரவணம் செய்யவேண்டும். அதினாலேயே அவன் விரும்பியவற்றை அடைகிறான் என்பதில் சம்சயமில்லை எவனுக்கு ஜன்மந்தரபாபங்கள் நிகழின்றன

வோ அவனுக்கே புராணங்கேட்பதில் உண்மையான புத்தி உண்டாகும் சாவபாபநூறகங்களான புராணங்களிருந்தும் பாபமெனும் பாசத்தால் கட்டுண்டவனது புத்தியானது வீணாகதைகளில் பிரவாசத்திக்கின்றது ஸாது சங்கம, தேவதாராதனம், ஸதகதாசிரவணம், பிறனுக்கு ஓய்தோபதேசம், இவைகளில் ஆவல்கொண்டமனிதன் தேகவியோக்காலதது விஷ்ணு தேஜோமயனாகி அமாதவனது பரமபததை அடைகின்றான் ஆகையால், பிரமரிஷியாகிய நாரதபகவானால் உபதேசிக்கப்பெற்று அக்காரணத்தேக கொண்டே நாரதியமென்று பெயர்வாய்ந்த உத்தமமான இப்புராணத்தைக் கேளுங்கள் இதைக்கேட்டால், ஜன்மம் ஜனாமுதலியன நாசமுற்று நீர்த தோஷியாய் மோக்ஷமடைகின்றான் சாவசிரோஷ்டனும், வரதனும், அனுகியும், தமது தேஜஸஸிவால் சமஸதலோகங்களையும் பிரகாசிக்கச் செய்கிற வனும், சமஸதததையும் சனது சங்கற்பமாத்திரத்திலசெய்கிறவனும், ஸித்தி தேவனும் ஜன் ஸ்ரீமந்நாராயணனை ஸமரிசத்தால் முக்தி கைகூடாதுவிடுமோ? எவன் பிரமஸுபியாகி சிருஷ்டித்ததும், விஷ்ணுவாய் ரக்ஷித்ததும், ருத்திரரூபி ரீரகி சமஹரித்ததும் வருகின்றானோ, எவனுக்கு ஜாதிமுதலிய விசாரங்களில்லையோ, எவன் சிரோஷ்டாகளான தேவாசளுக்கும் சிரோஷ்டனோ, எவன் பிரகிருதியைக் கடந்தவனோ, எவன் வேதாந்தங்களால் அறியத்தக்கவனோ, எவன் சுவயம்பிரகாசனோ, அவனைத்தான சமஸதப்புராணங்களும் வேதங்களும் புகழ்கின்றான் 'அந்த பகவானே பஜிப்பவர்களுக்கே, மோக்ஷம் மோக்ஷத்தை இச்சிப்பவர்க்கு, அந்த ஸ்ரீமந்நாராயணனே, உபாசனாதேவதை' எனலும் இந்த புருஷாராத சாதகமாகிய பரமரகசியத்தை அறிபவர்கள், பரமபதநாதனை அடைகின்றனர் இப்புராணத்தை தாமீகனும், சிரத்தையுஷ்டயவனும், மோக்ஷாபிலாஷையுடையவனும், ஜிதேந்திரியவனும், தூர ஸையறநவனும், சுபுத்தியுள்ளவனுமான ஸாதுவுக்கே சொல்லவேண்டும். புண்ணியபூமியிலும், சபையிலும், தேவாலயத்திலும், புண்ணியநீர்த்தத்திலும், சந்தியாகாலத்தவிர மறறையகாலத்திலும் சொல்லவேண்டும் இந்த உத்தமமான புராணத்தை அசுத்தமானதேசத்தில் படிப்பவர்களும், டம்பத்தினால் அதாவது பக்தியின்றி கேட்பவர்களும், இந்த ஸதகதாபாராயணகாலத்தில் வீணவார்த்தை பேசுகின்றவர்களும், சந்திர ரக்ஷசத்திரவகளுள்ளவகையில் நரகவேதனைக் குட்ப்பிக்கிராகன ஆகையால் படிப்போரும், கேட்போரும், சாவதானசித்தங்களாய் இருத்தலவேண்டும். அவ்விதமில்லாவிடின, இகில விவரிக்கும் விஷயங்களில் சற்றேனும் தெரியாது இந்த பகவத்சரிதை யாகிற அமிருத்தத்தை மனிதன் சாவதானசித்தனாக பாணம்செய்தலவேண்டும். மனோசஞ்சலமுள்ளவனுக்கு ருசிடெரியுமோ? அலைபோன்ற மன முடையோனுக்கு சுகமுண்டோ? ஆகையால், ஏகாக்ஷிரசித்ததாய் பகவத் ஸ்ரீமரண செய்யவேண்டும். மனக்கலக்கமுற்றவனுக்கு விஷயசுகமே உணரல் அரிதெனின் யோகம் எவ்வாறு கைகூடும்? ஆகையால், துக்கதேறதுவான காமத்தை வோகனைந்து சாவதானசித்ததாய் பகவானே ஸ்மரிக்க வேண்டும். எவ்வித உபாயத்தாலாகிலும் பாவியும் சாவதானமாய் சிருத்தித்தா

அ

ஸ்ரீபிருகந்நாரதீயபுராணம்.

ஞால, அவனுக்கு பகவான் பிரசன்னஞ்சினரூரென்பதில் சந்தேகமில்லை. விபுவாயும், பரஞயும், தேவாதிதேவஞயுமிருக்கிற ஸ்ரீமந்நாராயணனிடம் பரமபக்தி வவனுக்கிருக்கிறதோ, அவனுடைய ஜன்மமே ஸபலமானது, மோக்ஷமும் அவனதே சதாவித புருஷாததங்களும் அத்தகைய விஷ்ணு பக்தர்களுக்கே உண்டாகின்றன.

உ-வது அத்தியாயம்.

நாரதபகவானால் செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமந்நாராயணமகாத்மிய கீர்த்தனம்.

சௌனகாதிரிஷிகள்க்ருதபௌராணிககாநோக்சி, வாரும் எங்ககக்ருதபௌராணிகரே! தேவரிஷியான நாரதா எநதக்ஷேத்ரததில் ஸநதகுமாரரணா சநதிததா? அநத இரண்டு பிரமமவாதிகளும் எபபடி, ஒன்றுகூடினார்கள்க். எவ்வீதமாய் ஸநத்குமாரருக்கு நாரதபகவான் "சகலதருமங்கனையும் உபதேசிததா அபபடி நாரதபகவான உபதேசித்த விஷயங்களை தயாநிதியான தேவரி அடியெங்களுக்கு திருவாய்மலாநதருளவேண்டுமென்று பிராததிததாக்கள் அபபோது க்ருதபௌராணிகா பின்வருமாறு விளமபலாயினா. சிருஷ்டிகாத்வான பிரமதேவனுக்கு அகநகாரமகாரமில்லாதவாகளும், ஊாததுவரேதசககளும், விஷ்ணுபக்தாகளும், நல்ல சுபாவமுளளவாகளும், பிரமமததியானததையே முககிய தருமமாகககொன்பவர்களும், ஆயிரம சூரியர் சேரஉதித்தாற்போல காந்தியையுடையவாகளும், சததியப பிரதிஞ்ஞயுளளவாகளும், முமுக்ஷூக்களமான ஸநகா, ஸநந்தனா, ஸநத்குமாரா, ஸநாதனா எனனும நானகு குமாராகளுண்டு. ஒர்காலத்தில பிரம சபையையபாக்க விரும்பினவாகளாய், மகமேருவின சிகரத்தையடைந்து, அசசிகரததில் ஸ்ரீவிஷ்ணுபகவானுடைய திருவடிகளிலிருந்து உறபத்தியானதும், மகா புண்ணியபலனைககொடுப்பதும், சீதையெனனும பெயாகொண்டதமான கவகாநதியைக்கண்டு, மகா தேஜஸவிகளான அம்மகரிஷிகள ஸநாநமசெய்யததொடங்கினா. ஒ செனனகாதிரிஷிகளே அநதசமையத்தில்க்,

பரமபாகவதீசிகாமணியான நாரதபகவான ஹரே நாராயணா, அச்சுதா, அநந்தா, வாசுதேவா, ஜநாததனா, யககியநாதா, யக்சியபுருஷா, சிருஷ்டணா, விஷ்டணா, உம்மை தெண்டனசமாப்பிக்கின்றேன். அரவீந்தலோசனா, லக்ஷமீ. காநதா, கக்கோத்பாதகா, கேசவா, பாறகடற்றுயிலும்பரமனே, உம்மை பிரணமம் செய்கின்றேன. தேவதேவனே, சிருஷ்டணா, எங்கும் வியாபித்திருக்கின்றமையால் விஷ்ணுவெனனும் திருநாமமுடையவனே, நரசிமமழர்த்தி, முாரரே, பிரதிபுமனன சங்கருஷணன் வாசுதேவன் அநிருததனென்னும் திருவம்சங்கையுடையவனே, உற்பத்தியும் நாசமுயில்லாதவனே, விஸ்வரூபியான

வனே, அடியேனை எவ்வித ஆபத்தினின்றும் நீக்கியருளவேண்டுமென்று இவ்விதமாய் பகவநாமசங்கீதனம் செய்துகொண்டு, சமஸ்தலோகங்களையும் பரிசுத்தம்செய்யாநின்ற கங்காகதியையடைந்தார். அப்போது ஸங்காதிகள், எழுந்தருளிய நாரதபகவானை யதாவிதியாக பூழித்தார்கள் நாரதமகரிஷியும் ஸங்காதிகளை வந்தித்தாரா பின்னா எல்லோரும் நித்தியானுஷ்டானங்களை முடித்து ரமமியமான கங்கைக்கரையில் உட்கார்ந்தார்கள் அப்போது நாரதபகவான மீண்டும் பகவநாமசங்கீதனம் செய்யவாரம்பித்தாரா ஸ்ரீபரநாமனையே முக்கியகதியாகக்கருதிய முனிசிரேஷ்டரான நாரதரைப்பார்த்து சபைநடுவிலிருந்த ஸனதகுமாரா பிரசனம்செய்கிறா மிருந்த ஞானவானுயும், முனிவர்களின் மகிமைக்கு காரணமாயுமிருக்கிற நாரதரே! தேவரீர் ஸ்ரீஹரியினுடைய சரணாவிநதபகதிபரனாகையால் சகலமுமுற்றதவா தேவரீரையனறி வேறொருவருமில்லை எவனால் ஸதாவாஜநகமரூபமான இந்த உலகம் படைக்கப்பட்டதோ, இவ்வு பிரவகிக்கின்ற கங்கையானது எவ்நுடைய சரணாவிநதத்தினின்றும்முண்டானதோ அந்த ஸ்ரீமந்நாராயணமாத்கியை எவ்விதமறியலாம்? முக்கருமங்களும் எவ்விதம் ஸபலமாகும்? மனிதர்களுக்கு ஞானம் எவ்விதம் உண்டாகும்? தவத்தின் இலக்கணம் என்ன? அதிபூணை எவ்விதமானது? எதனால் ஸ்ரீமகாலிஷ்ணு பிரசன்னனாகிறார்? இவைமுதலான விஷ்ணு பகதிகளுக்குகாரணமான இரகசிய தருமங்களை அடியேன தேவரீர் அதுககிரகத்துக்குப் பாததிரனாயிருந்தால் உண்மையாய் சாதித்தருளவேண்டுமென்கிற ஸனதகுமாரரைப்பார்த்து நாரதபகவான சொல்லுறறார். சாவசிரேஷ்டனாய் விளங்காநின்றும், பரமான பிரமநுத்திராதிகளுக்கும் பரமானவனாயும், சிலாககியமான சுவாககாதி ஸ்லோகங்களுக்கும் அதிக சிலாககியமான ஸ்ரீவைகுண்ட நிவாசியாயும், கல்லியங்குண பரிபூரணனாயும், ஹேயகுணரகிதனாகியும், ஜடரூபியாயும், தருமாதரும விதயாவிதயரூபியாயும், சுவயம்பிரகாசனாகியும், மாயாரகிதனாகியும், ஆதமாவென்றபெயர்கொண்டவனாயும், விசித்திரசகதியுள்ளவனும், யோகஸவரூபியும், யாவனிடத்திலும் அநதாயாமியும், யோகத்தியானத்தாலடையக்கூடியவனும், ஞானரூபியும், ஞானமாகக்கத்தாலறியத்தகுந்தவனும், எல்லா ஞானங்களுக்கும் காரணனும், ஞானநாதனும், தேஜோரூபியும், தியானரூபியும், தியானத்தினுலறியக்கூடியவனும்மான பரப்பிரமத்தை நமஸ்கரிக்கின்றேன். நினைத்தமாததிரத்திலேயே பாவத்தைப் போக்குகிறவனும், சுதஸவரூபியும், சுததருணவானுமான ஸ்ரீஹரிசு தெண்டனசமாப்பிக்கின்றேன். சூரியன், சந்திரன், அக்ஷிணி, பிரமன் முதலான தேவர்களும், சித்தா, யக்ஷா, அக்ஷரா, நாக முதலான தேவயோனி விசேஷங்களும் எவரை தத்தம் காரியநிமித்தம் சரணாகதியடைகின்றாரோ அந்த அனுகியானவனும், உற்பத்திரகிதனும், ஸ்துதிக்கு நாதனுமான ஸ்ரீமந்நாராயணனை எப்போதும் வணங்குகிறேன். யாதொரு பகவானுடைய திவ்விய திருநாமங்களை கீர்த்தனம்பண்ணுபவர்களான பரிசுத்தசுவாமுடைய முனிசிரேஷ்டர்களும் அவப்பனத்திலும் எவ்நைக்காணக்கூடாதவர்களாயிருக்கின்ற

சுரு தனது பதத்தை தந்தருளினாரேனோ அந்த புருஷோத்தமனுக்கு வந்தனம் புரிசின்றேன். இவ்வீதமாய் சாவேசுவரான ஸ்ரீயப்பதியை ஸ்தோத்திரம் செய்யும் நாரதமகரிஷியைப்பார்த்து ஆனந்தக்கண்ணீர்ததமபும நேத்திரங் களைபுடையவாகளாய் ஸகாதிகமகரிஷிகள் கைகூப்பிக்கொண்டு வந்தனம்புரிந் தார்கள். இந்த நாரதமகரிஷியால் சொல்லப்பட்ட ஸ்தோத்திரத்தை பிரா தககாலையிலெழுந்து எவன படிக்கிறாரோ அவன சமஸ்தபாபரகிதனாகி ஸ்ரீ வைகுண்டத்தை அடைகிறானென்று, அந்நாரதமகரிஷிக்கு வரமளித்தது அந்த ஸகாதிகள் ஸ்ரீ ஹரியின் திருநாமங்களைச் சொல்லிக்கொண்டே நாரதமக ரிஷியை சிலாகித்தார்கள்.

௩-வது அத்தியாயம்

பகவத்வைபவமும்
பிரபஞ்சவுற்பத்தியும்.

ஸ்ரீமந்நாராயணன் குறைவில்லாதவா, அந்தமில்லாதவா, எங்கும் நிறைந்தவா, ஸ்வயம்பிரகாசா, பாபரகிதா சராசாராதமகமான இவ்வுலகம் அவராலே வியாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது ஸ்வயம்பிரகாசியும் ஜகதருபியுமான இந்த ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவானவா ஸதவரஜஸ்தமஸ்ஸுக்கள எனனும் முககுணங்களால் சிருஷ்டிக்காக வலப்புறத்தில் பிரமதேகததையும், ரக்ஷணத்தககாக இடப்புறத்தில் விஷ்ணுதேகததையும், சமஹாரத்தககாக இடையில ருத்திர தேகததையும் ஆகிய மூன்று உருவங்களை ஆதி சிருஷ்டியில்கொண்டவா அப்படிப்பட்ட ஆதிதேவனைத்தான சிலா ருத்திரனென்றும், சிலா விஷ்ணு வென்றும், வேறுசிலா பிரமனென்றும், மற்றும்சிலா பரபிரமமென்றும் சொல்லுகிறார்கள். அந்த ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கு உலகசிருஷ்டியை யனு சரித்த சிலாகியமான ஓர் சக்தி இருக்கிறது அந்தசக்தி மாவரூபமாயும் அபாவரூபமாயிருந்து எல்லோராலும் விதயையென்றும், அவித்யையென் றும் சொல்லப்படுகிறது. விஷ்ணுவின் சரீரமாகிய உலகத்தை விஷ்ணு வுக்குப் புறம்பாக தானென்றும் தனதென்றும் எண்ணும்போது, சகலதுக் கங்கையும் வினைக்கும் அவிததைக்கு உள்ளாகிறான். எப்போது அறிபவன் அறியப்படவேண்டியது என்கிற உபாதிக்கள் நசுதது ஆத்தமஸ்வரூப அபேத* புத்தி உண்டாகிறதோ அப்போது விதயையென்னும் பெயராகிறது * பேத புத்தியானது பந்தததையும், அபேதபுத்தியானது சமுசாரக்ஷயத்தையும் கொடுக்கிறது. இவ்வீதமாய் ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவை விட்டுப்பிரியாத இவ்வுல கம் யாவும் அவருடைய சக்தியினாலேயே உண்டாயிருக்கிறது ஆகாயம்

* பிரகிருதிஜீவன இவைகளை சரீரமாகவுடைய ஈசுவரன் ஒருவனே என் கிறபுத்தி அபேதபுத்தி

பகவத்வைபவமும் பிரபஞ்சவுற்பத்தியும். ௧௩

அபினைமாயிருந்தாலும் உபாதிகளால் எப்படி வேரூகத்தெரிகிறதோ அப்படியே அவிதையாகிற காரணத்தால் பிரம்மமும் வேறேயாகத்தெரிகிறது. ஓ மகரிஷிகளே! ஸ்ரீ ஹரி எப்படி சாவியாயியோ அப்படியே அவருடைய சகதியும் எவரும் வியாபித்திருக்கிறது. அககினியின் சகதி அககினியின் ஆதாரத்தை வியாபித்திருப்பதுபோல அந்த பிரம்மமும் அதின் ஆதாரமான ஜகத்தை வியாபித்திருக்கிறது. அந்த சகதியை சிலா லக்ஷமியென்றும், சிலா உமையென்றும், சிலா சாஸவதியென்றும், பலா கிரிணை, அம்பிகை, தாககை, பத்திரகாளி, சண்டிகை, மகேசுவரி, கௌமாரி, வைஷ்ணவி, வாராஹி, ஜந்தரி, பிரம்ஹி, வித்யாவிதைய, மாயை, பிரகிருதி, பராசத்தியென்றும் பலவிதமாய்க் கூறுகின்றனா உலகசிருஷ்டி முதலானவற்றிற்குக் காரணமாயிருக்கிற இந்த பராசத்தியானது வியகதமாயும் அவியக்தமாயும் உலகத்தை வியாபித்திருக்கிறது இந்த ஒரே சகதியானது பிரகிருதி, புருஷன், காலமென்று மூன்றுவிதமாய் சிருஷ்டி, ஸ்திதி, லயங்களுக்கும் காரணமாயிருக்கிறது. இந்த சமஸ்தமும் எந்த பிரமதேவனிடத்திலிருந்து உண்டா யிறறோ அவனிலும் மேலானவனான ஸ்ரீமநாராயணனான நித்தியஞான தேவனென்று சொல்லப்படுகிறான் ஜகத்தை ரக்ஷிக்குக தேவனே பரம புருஷன் ஆதலால் நானமுக்கனுலகமீரூகவுள்ள புண்ணிய லோகங்களினுஞ் சிறந்து அழிவற்றிருப்பது அததேவன வீற்றிருக்கும் -ம அதுவே பெற்ற குரியது காலருத்திரரூபங்கொள்ளும் அந்த பரமபுருஷனே அழிவற்றவன், ஹேயஞான ரகிதன், விமலன், எவரும் நிறைந்தளவன், யோகிகளுக்கு விஷயமானவன், பராதபன், ஞானானந்த ஸவரூபி, ஞானக்கண்ணுலேயே பாகக்கத்தருத்தவன், எவவித உபாதியுற்றவன். பரிசுத்தனும் பரமனுமான இந்த ஸ்ரீ ஹரி, மூடாகளால் அகவகாரமுடையவனென்றும், தேசியென்றும், சொல்லப்படுகிறான். ஆசசரியம்¹ அவாகளுடைய ஞானம் விபரீதமானது நிஷ்களவக தேஜோரூபமாய், வாகருக்கும் மனத்திற்கும் எட்டாததாய், பரப்பிரம்மமாயிருக்கிற ஸ்ரீமநாராயணனே ஸதவாகிருணபேதங்களால் மூன்று மூாதிகளாய் சிருஷ்டிமுதலான மூன்றுக்கும் காரணமாயிருக்கின்றான் எவனுடைய ஒரு கோடியின் கோடியில் ஒரு அம்சத்தவரென்று வீரமாதிடேவாகள சொல்லப்படுகிறானோ அந்த பரமபுருஷனுலேயே ஸதாவர ஜகமரூபமான இந்த உலகம் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது ஸ்ரீமநாராயணனுடைய திருநாபிக்கமலத்தினின்ற அவதரித்த சிருஷ்டிகாத்தாவாகிய பிரமாவும் ஆனந்தரூபியான பரமாதமாதான, வேறன்று. நிஷ்களவகராயும் ஜகதரூபியாயுமிருக்கிற ஸ்ரீபரமாதமாவானவா சாவசாக்ஷியாய் பினைரூபியாயும், அந்தாயாமியாய் அபினைரூபியாயும் விளங்காநிற்கிறா பகவத சகதியாகிற மகாமாயையானது உலகோற்பத்திக்குக் காரணமாயிருப்பதால் ஞானிகளால் பிரகிருதியென்று சொல்லப்படுகிறது. ஆதி சிருஷ்டியில் ஸ்ரீமநாராயணன் உலகங்களை சிருஷ்டிக்குமபொருட்டு மூலப் பிரகிருதியென்றும், புருஷனென்றும், காலமென்றும் மூன்றுவிதமாக ஆனா. அப்படிப்பட்ட பரப்பிரம்மமாயும், தேஜோ ரூபியாயிராகின்ற ஸ்ரீமகா

விஷ்ணுவையும், அவருடைய அகிபரிசுத்தகரமான பரமபத்தையும், நிராமல சித்தமுடைய யோகீசுவராகள்தாம் அறிவாகள். எந்த ஹேயகுணரகிதமான தேஜஸை பரப்பிரம்மமென்று சொல்லுகிறோமோ அதுதான் ஞானமாககததாலறியப்படவேண்டிய ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவாயிருக்கிறது. அந்த பரப்பிரமமான ஸ்ரீமகாவிஷ்ணு தூய்மையுடையவா, குறையற்றவா, முடிவில்லாதவா, காலரூபமானவா, குணவரூபமானவா, குணாதாரமானவா, ஜகத்துக்கு ஆகிகாரணமானவா, எவரும் பரந்தவா

மூலப்பிரகிருதி பிரமமதிலிருந்து விகிருதியடைந்தபின்னா மஹத்தத்துவமும், அந்த மஹத்தத்துவத்திலிருந்து அஹங்காரமும், அஹங்காரத்திலிருந்து சூக்ஷ்மேந்திரியமாகிய தனமாதிகளாகளும், தனமாதிகளாகளிலிருந்து பஞ்சபூதங்களும் உலக இருஷ்டியினிமித்தம் உண்டாயின ஆகாசம், வாயு, அகினி, ஜலம், பூமியாகிய பூதங்களைநதும் முறையே பிரதியதற்கு முநகியது காரணமாகினறன

பின்னா இருஷ்டிகாததாவாகிய பிரமதேவன மரம முதலான் ஸதாவரங்களைப்படைத்தாரா இததனமையான அபுத்திபூவகமான இருஷ்டியுடனது தாமச இருஷ்டியென்று சொல்லப்படுகிறது இந்த இருஷ்டி சாதகமாகமாட்டாதென்று பசு பக்ஷி மிருகம் முதலான திரியகரு ஜந்துகளைப்படைத்தாரா. அதுவும் அசாதகமென்று தேவர்களை இருஷ்டித்தாரா. பின்பு மனிதர்களை உண்டாக்கினா பின்னா இருஷ்டிகாரணங்களான தக்ஷா முதலான பிரஜாபதிகளை மனதினால் இருஷ்டிசெய்தாரா அவர்களால் தாமதேவாசுரமனிதர்களால் நிறைந்த இந்த உலகம் இருஷ்டிககப்பட்டது. பூலோகம், புவாலோகம், சுவாலோகம், மகாஂலாகம், ஜனோலோகம், திபாலோகம், சத்தியலோகம் என்று மேலுலகம் ஏழும், அதலம், விதலம், சுதலம், தராதலம், மகாதலம், ரசாதலம், பாதாலம் என்றும் கீழுலகம் ஏழும் ஆகிய பதினான்கினையும், அவைகளுக்கு அதிபதிகளையும் இருஷ்டித்தாரா அந்தந்த உலகங்களில் வசிப்பவர்களுக்கு குலாசலங்களையும், நதிகளையும், அந்தந்த லோகத்தளுக்குத்தக்க விருத்திகளையும் உண்டாக்கினா. பூலோகத்தின் மத்தியபாகத்தில சகல தேவர்களுக்கும் வாசஸதானமான மேருபாவத்தையும், பூமியின் கடையில் லோகாலோகமலையையும், அதினிடையில் கீழுக்கடல்களையும், அக்கடற்களினடுவில் ஏழுதீவுகளையும், தீவுகடோறும் குலவரைகளையும், ஆங்காங்கு பற்பல நதிகளையும், தேவர்களைப்போன்ற மனிதர்களையும் இருஷ்டித்தார். ஜம்பூததுவீபம், பிலக்ஷத்ததுவீபம், சாலமலித்ததுவீபம், குசுத்துவீபம், கிரௌஞ்சத்ததுவீபம், சாகத்துவீபம், புஷ்கரத்ததுவீபம் என்று பெயரவாய்ந்த ஏழுதுவீபங்களும் தேவர்களுக்கு வாசயோக்கியமான ஸ்தானங்கள். இந்த ஏழுதுவீபங்களும் உப்பு, கருப்பஞ்சாரா, கள், கெய், தயிர், பால, சுததநீர் எனகிற ஏழுசமுத்திரங்களால் சூழப்பெற்றிருக்கினறன. லோகாலோகமென்கிற சக்கரவானர்புவத்திற்கு உள்ளிட்டிருக்கிற இந்த துவீபங்களும், சமுத்திரங்களும், முநகியதற்குப்பிரதியது ஒவ்வொன்றும் இருமடங்கு விசாலமுள்ளது.

பகவத்வைபவமும் பிரபஞ்சவிற்பத்தியும். கரு

பாரதவருஷ்ச்சிறப்பு.

ஈசரசாகரத்துக்கு உததரதிசையிலும் ஓமிமாசலததுக்கு தகூண்திசை யிலுமுள்ள பூமியானது, சமஸதகருமங்களுக்கும் பலததைககொடுக்குமபடி யான பாரதவருஷமென்று கூறப்படுகிறது ஓ பிரமபுதகிரானஸநதருமார பகவானே! இவரு மூவகையான கருமங்களைசெய்பவாகள் முறையே அக் கருமபயனகளை போகபூமிகளையடைநது அனுபவிககினறனா பாரதவருஷத ில்லசெய்த சபாசபகருமங்கன யாவும், நசிககிறவரையில் பிராணிகளால மற றையவிடங்களில் அனுபவிககப்படுகினறன. நாசமற்ற மகாபுண்ணியங்களை சமபாதிக்கிறதினிமித்தம், தேவாகள் இப்போதும் இப்பரதபூமியில் ஜனிகக விருமபுகினறனா “நாம் என்றைக்கு பரதபூமியில் ஜனிககப்போகிறோம், ஆவகு எப்போது மகா புண்ணியத்தை சமபாதித்த தானவகளாலும் யாகநக ளாலும் ஈசரசாகரசயனனான எம்பெருமானாகு திருவாராதனம்செய்து, நித் தியசூரிகளாலும் முகத புருஷாகளாலும் அனுபவிககப்படானிற்ற அதியா னநதமயமான பரமபதத்தை எப்போது அடைவோம், பகதி கருமம் ஞானம் ஆகிய மூன்றுமாக்கததாலாகிலும் ஏனைய மாக்கததாலாகிலும் சசசிடானந்த ரூபியான ஜகத்சீனை எப்போது அடையப்போகிறோம், கதிரொளிககு எப் படி ஒப்பில்லையோ அப்படியே இப்பரககண்டததில் பிறந்து ஸீவிஷ்ணுவி னுடைய பாதாமபுஜசேவைசெய்கிறவனுக்கு ஒப்பானவா ஒருவருமில்லை. ஸீஹரிபஜனை செய்பவாகளும், ஸீஹரிபகதரான பாகவதர்களுக்குப் பிரிய மானவாகளும், மகானகளுக்குப் பணிவிடைசெய்பவாகளும், நமமால் வண ககததகுந்தவாகள், ஏனெனில் அவாகளே உததமாகள் வவாகள ஹரி பூஷஜயை விருமபியமனததினரோ, வவாகள ஹரிபூஷஜபூரித்துகொண்டு வரு பவாகளோ, வவாகள எம்பெருமானை நாராயணு கிருஷ்ணு வாசுதேவேததி யாதி திவ்விய கிருநாமங்களால் கீர்த்தனம் செய்கினறாகளோ, அஓமிசை முதலான தருமபராகளும் சாநதியுள்ளவாகளும் உததமாகளுமான அவாகள் நமமால் பூஜிககததகுந்தவாகள வவன சிவ, நீலகண்ட, சங்கர என்று சொல்லிககொண்டு சாவபூதநகளுக்கும ஹிதனாயிருக்கினறானே, வவன் ஆசா ரியபத்தியுள்ளவனாயும், சிவததியானம் செய்பவனாயும், வருணசிரமாசாரவிதி கள வழுமாத செய்பவனாயும், பொறமையுடையவனாயும், பொறமையில் லாதவனாயும் இருக்கினறானே அநத உத்தமனும் நமஸகரிககத் தகுந்தவனாகி றான. சமஸ்த ஸத்தகருமங்களிலும் விருப்பமுடையவனாயும், பிராமணர்களு க்கு ஹிதததையே கோருபவனாயும், வேதாததியயனபரனாயும், பரமாத்மாவி னிடம் பேதபுத்தியில்லாதவனும், உததமனமான பிராமணன் நம்மால் எப் போதும் பூஜிககததகுந்தவன கோக்களிடத்தில் விசுவாசமுள்ளவனும், பிர னீமசாரியாயிருப்பவனும், பரநிகதைசெய்யாதவனும், அன்னியனுடைய திர வியங்களை அபகரிககாதவனும், செய்கனறிகுன்றாதவனும், உணமைபகாவோ னும், தூய்மையுடையோனும், பரோபகாரசிற்தை மேற்கொண்டானும், தடா கங்கள், நத்தவனங்கள், தோபுகள் முதலான தருமங்களைச் செய்கிறவனும்,

வேதார்த்தங்களை அறிந்தவனும், புராணசிரவணம் செய்கிறவனும், ஸத்கவாசம் செய்பவனும், இன்னும் இதனமையான தருமங்களை இப்பாரதவருஷத்தில் செய்பவர்களும் எப்போதும் எவராலும் பூஜிக்கத்தகுந்தவராகின்றனர். இந்த தருமங்களில் ஒன்றையாவது செய்து அதனால் தன்னுடைய ஆத்தமாவை புனிதப்படுத்தாதவா மூடர்களும் பாலிகளுமாகின்றனர் அடிகளினும் அருளுானிகள் யாரிருக்கின்றனர்? மகா புண்ணியகரமான இப்பரதபூமியில் ஜனனத்தை யடைந்த புண்ணியமசெய்யாதவர்கள் நல்ல அமிருதகலசத்தை யடைந்தும் அதை புசியாது விஷகலசத்தைத் தேடுவார்போலும். வேதபிரதிபாததியமான தருமங்களால் எவன் தனதாததுமாவை புனிதஞ்செய்து கொள்ளவில்லையோ அவனே பாலிகளுக்குள் பெரும்பாலான ஆத்தம ஹததிபாவம் செய்தவனாகிறான் புண்ணியம் சம்பாதித்துக்கொள்ளவேண்டிய பூமியாகிய இப்பரதபூமியையடைந்தும், எந்த மனிதன் தருமத்தைச் செய்கிறானில்லையோ அவனே எப்போதும் நரகவேதனையை அனுபவிப்பவன். அவனிலும் ஹீனபுத்தியுடையவன் வேறில்லை. நன்மை துன்மையாகிய எக்கருமஞ்செய்யினும் அக்கருமபலனைத்தரும் இப்பரதகண்டத்தில் இருந்து பாவங்களைச் செய்பவன் ஸ்ரீரததுக்காக பிரயாசைப்படுமபோது காமதேனுவை விட்டு எருக்கஞ்செடியைத்தேடுவானபோலும்” என்று இவ்விதமாக, ஓ ஸந்த குமாரரிஷயே, தங்களுடைய போகங்களின் முடிவிறால் பயந்த பிரமன் முத்தவிய தேவர்கள் இப்பாரதவருஷத்தை சிலாடிக்கின்றனர்.

வாருமையா மகாபாகவதரான ஸந்தகுமாரரே! சகல கருமங்களுக்கும் பலத்தைக் கொடுப்பதான இந்த பாரதவருஷமானது தேவர்களுக்கும் கிடைப்பதற்கருமையான மகா புண்ணியபூமி இப்புண்ணியபூமியில் எவன் ஸத கருமங்களைச் செய்கிறானோ அவனுக்குச் சமானமானவன் மூவுலகங்களிலுமில்லை. எவன் தனது கருமத்தின்முடிவை விருமபுகின்றானோ அவன் நர ரூபத்தையுடைய ஹரியென்றே எண்ணத்தக்கவன். பரலோகத்தை யடைய வேண்டுமென்கிற எண்ணங்கொண்ட ஒவ்வொருவனும் சோமபரினறி புண்ணியங்களைச் செய்து அக்கருமபலனை ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கு சமாபிதது விடுவனே, பலாபேணையிலலாமலசெய்த அக்கருமங்களின் பலன் ஒரு போதும் குறையாது. ஆசையல்லாதவென்றால் பலாபேணையுடன செய்யாதவனே. தான்செய்யும் ஒவ்வொரு கருமத்தையும் ‘என்கருமத்திறால் ஸ்ரீமந்நாராயணன் பிரீதனாகவேண்டும்’ என்று பகவதாபபணம் செய்யவேண்டும் பிரமலோக பரியந்தமான சமஸ்த உலகங்களும் புனாஜனமந்தைத் தரத்தக்கவைகள் ஆகையால் அவைகளில் பற்றற்று நிஷ்காமனாயிருந்தால் பரம புத்தையைடைகிறான் சமுசாரபந்தத்தை விடவேண்டுமென்கிற எண்ணங்கொண்டவன் வேதபிரதிபாததியமானதாயும், தன்னுடைய ததுக்குரியதாயுமுள்ள கருமங்களை நசுவரமு கோலலாசமாகச்செய்தால் பரமபதமெய்துகிறான் பலத்தை உத்தேசித்தாகிலும் உத்தேசியாமலாகிலும் சாலிரவிதிப்படி கருமங்களைப் புரியவேண்டும் தனக்குரிய *வருணசிரமாசாரங்களை விட்டவன்

* இதனை மன்வாதில்மிருகிகள் செவ்வே உணாததற்பாலன்.

பக்தியின் சிறப்பும் பாகவதலக்ஷணமும். ௧௭

பதினான்குநூல் என்று பெரியோர்களால் கூறப்படுகிறது. எந்த பிராமணன் கலை ஆசாரசிலையிருக்கின்றானோ அவனே நல்ல பிரமதேஜஸ்ஸுடைய வனையிருக்கிறான். அவனிடத்திலேயே பகவான் சத்துஷ்டனாயிருக்கிறார். அவனே இகபரலோகங்களில் சுகந்தையடைகிறான். தருமம், தவம், ஞானம் ஆகிய மூன்றும் ஸ்ரீமந்நாராயணனையேபற்றியவை. அவரிலும் இவற்றிற்கு விஷயமானது டேவனென்றுமில்லை. பிரமனமுதல அணுபரியந்தமான ஸ்தூல வர ஜுகமவகன் யாவும் வாசுதேவனாலேயே வியாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவரில்லாதது யாதொன்றுமில்லை. திரிமூர்த்திகளும் அவரே. தேவாகார சித்தர் யக்ஷாகன ஓலலாம அவரே. அவரைவிட வேறாகவொன்றுமில்லை. அந்த சாவசிரேஷ்டரும், அணுரூபியாயும் மகத்தரூபியாயும் விளங்குகின்ற வரும், சமஸ்தவியாயியுயிருக்கிற சாலேசுவரனை மோக்ஷாபிலாஷையுள்ள வன் மமஸகரிக்கக்கடவன்

ச-வது அத்தியாயம்.

பக்தியின் சிறப்பும் பாகவதலக்ஷணமும்.

சுகலதருமங்களையும் சிரத்தையுடனே செய்தால்தான் கோரிய பலனைக்கொடுக்கும். எல்லாக்காரியங்களும் சிரத்தையால் சாதித்துக்கொள்ளத்தக்கனவே. சிரத்தையினாலேயே பகவான் திருப்தியடைகின்றார். பக்தியும் கருமமும் சிரத்தையுடனேதான் செய்யவேண்டும். (ஓ பிராமனேத்தமர்களை) சிரத்தையின்றி செய்யுங்காரியங்கள் நிஷ்பலமாகும் எமமாதிரியாக சுகல பிராணிகளுடைய வியாபாரத்துக்கும் உலகம ஆதாரமோ அம்மாதிரியாகவே எந்த காரியங்களின் பலனகளுக்கும் பக்திதான் முக்கியகாரணம். சமஸ்தலோகங்களுடைய ஜீவனத்திற்கு ஜலம் எப்படி முக்கியாதாரமாயிருக்கிறதோ அப்படியே சமஸ்த பலனகளுக்கும் பக்திதான் காரணம். பூமியை ஆதாரமாகவைத்துக்கொண்டு எல்லாப்பிராணிகளும் ஜீவித்துக்கொண்டுவருவதுபோலவே, பக்தியை ஆதாரமாக வைத்துக்கொண்டு சமஸ்த தருமங்களையும் சாதித்துக்கொள்ளவேண்டும். சிரத்தையுள்ளவனுக்கே அறம்பொருளின் பம் வீடாகிய நான்கு புருஷார்த்தங்களும் சித்திக்கின்றன. தானங்கள், தவங்கள், பூர்ண தஸ்திணைகளுடன் கூடிய யாகங்கள் இவைகள் எல்லாம் பக்தியின்றிச் செய்யப்பட்டால் ஸ்ரீமந்நாராயணன் திருப்தியடைகிறானில்லை. கோடி கோடிகளக்கான மேருமலைப்பிரமாணமுள்ள சுவர்ணங்களை பக்தியில்லாதவன் துகளம் செய்யினும் அது வியர்த்தமேயன்றி பயனைத்தரத்தக்கதன்று. பக்தியில்லாமல் மிருத்த கடினமான தவம்புரிந்தாலும் அது கேவலம் தேகத்தை சோஷிக்குமேயன்றி இச்சித்தபலனைத் தாமாட்டாது. அதுபோலவே பக்தியில்லாமல் செய்யப்பட்ட யாகமும் சாம்பரிற்செய்த ஆகுதிக்கொப்

பாகும். சிரத்தாபத்திகளுடன் கிஞ்சித்தேனும் ஒருகருமம் செய்யினும் அது சாக்ஷதமான சகத்தைக் கொடுக்கும். வேதவிதிப்பிடி அகவமேதயாகம் ஆயிரங்களைக்காசுச்செய்யினும் பத்தியில்லையாயின் பயனுடைத்தன்று. ஸ்ரீ ஹரி பத்தியாகிற சிவாச்சியமான காமதேனு பலனைக்கொடுக்கக் காத்தற்கொண்டிருத்தும், ஞானயில்லாத மூடர்கள் அதை அடுத்த மோக்ஷமாகிற பாலைக் குடிக்காமல் சமுசாரமாகிற விஷத்தைப் புசித்தீரர்கள். அஸாரமான இந்த சமுசாரத்தில் ஹரிபத்தியும், பாகவதசங்கமும் பொறுமையுமாகிய மூன்றும் ஸாரமுள்ளவை. ஒ பிரமபுத்திரரான ஸகந்தகுமாரரே! பிறர்களுதலிய வற்றை சடியாமையாகிற பொறாமையுடையவர்கள்செய்யும் பத்தி, தானமுதலிய கருமம் பயனற்றவைபென்றறிவற்பாணை. ஏனெனில், அவர்களுக்கும் ஸ்ரீ ஹரி, அதிக தூரத்திலிருக்கீரார். (என்றால் பொறாமையுடையவர்களுக்கு பகவான் அனுடலம் செய்யாரென்பது கருத்தது.) பிறர்செல்வத்தைக்கண்டு மனவருத்தமடைகிறவர்களுக்கும், டம்பாசாரமுள்ளவர்களுக்கும், சிரத்தையின்றிக் கருமங்களைச் செய்பவர்களுக்கும், சிரேஷ்டமான தருமங்களைக்கேட்டும் அவ்வுண்மையை உவாயாதவர்களுக்கும், சாக்ஷாத் காராயணரூபமான வேதப் பிரதிபாத்தியமான தருமங்களில் அசிரத்தையுடையவர்களுக்கும் ஸ்ரீமங்காராயணன் பராமுகமாகவேயிருக்கீரான். எவனுக்குக் காலங்கள் ஸத்தகருமயின்றி வீணாக கழிவின்றனவோ அவன், கருமான் தருத்தியைப்போல மூச்சவிடுகிற பிரேதமாகீரான். தருமாத்ரி சதர்வித புருஷார்த்தங்களும் சிரத்தையுள்ளவர்களுக்கே பலிக்குமேயன்றி ஏனையோர்க்குப் பலியாத. எவன் தன் வருணசிரமாசாரத்தைவிடாமல் ஹரிபத்திசெய்கீராலே அவனே சித்திய சூரிகளால்* ஸேவிக்கப்படும் பரமபதத்தையடைகீரான் ஆசாரத்திலிருந்து தருமம் உண்டாகிறது. அந்த் தருமத்துக்கு ஸ்ரீமங்காராயணன் அதிபதி. ஆகையால் ஆசிரமத்தக்குரிய ஆசாரத்துடன் புரியும் பூஜையானது பகவானுக்கு பிரீதியை உண்டுபண்ணுகிறது. வேதவேதாங்கங்களை அறிந்தோராயினும், எவன் தனக்குரிய வருணசிரமாசாரங்களை விட்டுவிடுகீராலே அவன் சர்வ கருமநீனனானதால் பித்திகைகீரான். ஆசாரமிலலாத மூடனை வேதமும், ஹரிபத்தியும், சிவபத்தியும் பரிசுத்தப்படுத்தமாட்டா. மேலும் ஆசிரமாசாரவீனனை புண்ணியசுஷுத்திர யாத்திரையும், புண்ணியதீர்த்த ஸ்நானமும், காலாவித மகங்களும் சகலிக்கமாட்டா. ஆசாரத்தினாலேயே சுவர்க்ககருமம் மோக்ஷமும் உண்டாகின்றனவென்றால் ஆசாரத்தினால் அடையப்படாதன எவை? அத்தன்மையான சமஸ்தாசாரங்களுக்கும் யோகங்கள்க்கும் பத்திதான் முதற்காரணம். ஆசிரயித்தவர்களின் மனோசுத்ததை பரிபூர்த்திசெய்யும் ஸ்ரீ விஷ்ணுவும் பத்தியினாலேயே பூஜிக்கப்படுகீரார். ஆகையால் இந்த பத்திதான் லோகமாதாவென்ற சொல்லப்படுகிறது. சமஸ்த பிராணிகளையும் தத்தம் தாய்கள் போஷிப்பது போல சமஸ்த தாய்க்கர்களையும் பத்தியே போஷிக்கிறது. தனது ஆசிர

* அன்றதகருட விஷ்வக்சேனாதிகள்.

காசாரத்தடன்உடியவனுக்கு ஸ்ரீ விஷ்ணுபக்தியுமிருந்தால் அவனை ஒப்பாற் றுவுலகத்தினுமுளரோ? பக்தியினாலேயே கருமங்கள் பலனைத் தருகின்றன. அக்கருமங்களினாலேயே ஸ்ரீ ஹரி சத்தஷ்டானுகூர். அத்த சந்தோஷத்தினால் ஞானமும், ஞானத்தினால் மோக்ஷமுண்டாகிறது. இவைகளுக்குக் காரணமுண்டாகியோ பாகவதசங்கத்தால் -உண்டாகிறது. அத்த சங்கமும் ஜன்மாந்தரத்தின்களில் சம்பாதித்த புண்ணியங்களாலேயேயுண்டாகிறது. வருணசிரம தருமசிலர்களும், பகவத் பக்தி உன்னவர்களும், காமக்குரோதமுதலிய தோஷமற்றவர்களும், உலகங்களுக்குத் தமது கண்ணடத்தைகளால் தருமோபதேசம் செய்பவர்களும் பாகவதராவார்கள். ஆகையினால் ஸாதுசங்கமானது பாலியினால் அடையத்தகுந்ததன்று. இந்த சிரேஷ்டமான சங்கமானது ஜன்மாந்தர சுகிருதிகளுக்கே கிடைக்கும். ஜன்மாந்தர பாவங்கள் எவனுக்கு கெட்கின்றனவோ அவனுக்கே நல்லோர்சேர்க்கை உண்டாகிறது. தனது கிரணங்களால் பிராகிருதமான இருளை பகலில் காசஞ்செய்யும் சூரியனினும் தமது வாசுகுளால் உள்ளிருக்கும் அஞ்ஞான விருளை எப்போதும் காசம்செய்யும் ஸாதுக்களே அதிக ஒளிபொருத்தியவர்கள். பகவத் பக்தியுள்ள தென்னியமனமுடையவர்கள் கிடைப்பது அருமை. அவர்களுடைய சங்கம் எவனுக்குக் கிடைக்கிறதோ அவனுக்கே ஸ்திரமான சாந்தியுண்டாகிறது.

இவ்வாறு சொல்லிக்கொண்டுவந்த காரதபகவான்கோக்கி ஸகத்குமாரர் உரைப்பாராயினார். ஓ காரதபகவானே! பாகவதர்கள் எவ்வீதமானவர்கள்? என்ன லக்ஷணமுள்ளவர்கள்? அவர்கள் யாதுகருமம் புரிகின்றனர்? அவர்கள் அடையும் உலகமெது? இவைகளை அடியேனுக்குத் தேவரீரே பிரசாதித்தருளவேண்டும். தேவதேவனும் சாவேசுவரனுமான ஸ்ரீ சக்கிரபானியினுடைய பக்தராதலால் தேவரீரே சொல்லத்தக்கவர் என்று, இவ்வீதம் பிரார்த்தியானின்ற ஸகத்குமாரனாகோக்கி, காரதபகவான் விளம்பராயினார். வாரும் பிராமணேத்தமரே! பரமரகசியமான இதேவிஷயத்தை பூர்வம் மார்க்கண்டேய மீஸூரிஷ்டுக்கு யோகித்தினாயைவிட்ட ஜகந்நாதனை ஸ்ரீ விஷ்ணு திருவாய்மலர்த்தருளியிருக்கின்றார் பரஞ்சோதியாய், தேவதேவனாய், அனாதியாய், உலகரூபியாய், உலககர்த்தாவாய், பிரமருத்திர ரூபியாய் உலகக்கலை சிருஷ்டித்தும் யுகாந்தத்தில பிரமாண்டங்களை சம்ஹரிப்பவனுமாய், ஸ்தாவர ஜங்கமரூபமான யாவும் கெடுத்தபின்னர் எங்கும் ஜலரூபமான உலகத்தில் தானொருவனே சேஷனாய் வடபத்திரத்தில் சுவனிப்பவனாய், எண்ணிறந்த பிரமண்டங்களினால் சிறைத்த உரோமங்கையுடையவனாய், தனது பாதத்தின்கட்டைடையினுளியில் கங்கையையுண்டுபண்ணி சமஸ்த்ததையும் பரிசுத்தி செய்தவனாய், குகூமத்திலும் குகூமரூபியாய், பிரமாண்டங்களை பகிழ்த்து ஆவிசுத்தனிரில் அறிதயில் அமரும் சர்வசத்தனை ஸ்ரீமந்தாராயணனுடைய தில்லிய லீலைகளை மகாபாக்கிலசாலியான மார்க்கண்டேயர் ஸேவித்துக்கொண்டிருந்தார். செனகசாதிரிஷிகள் இவ்வாறு புரானம் சொல்லிக்கொண்டுவந்த ஓதபெளர்ஷிலைசோக்கி ஓ சுவாயி, மகா கோமான் அக்காலத்தில்

சாசரங்கனான யாவும் கெத்தபின்னர் ஹரி ஒருவரே மிகுந்து ஆவியில் தயில்வளர்ந்தாரென்று தேவரீர் திருவாய்மலர்ந்தருளியதை யாம் செவியுற்றனம். அப்படி சாசராத்மகமான சமந்தமும் பகவானால் பகழிக்கப்பட்டு ஜலப்பிரளயத்தில் கெத்தபிறகு மாரீக்கண்டேயர் ஒருவாமாந்திரம் இருந்ததற்குக் காரணமென்ன? தேவரீர் அந்த அநி அற்புத அருத்தத்தை அன்போடு அநைய அடியோங்கக் அநி அவா அடைகின்றோம். ஹரிகதையாகிற அமிருதத்தை பாணஞ்செய்ய யாருக்குத்தான் சோம்பலுண்டாகும்? என்று பிரச்சனம் செய்யாவின்ற செனனகாடிகளைகோக்கி குதபெளராணிகர் பின்வருமாறு உரைப்பாராயினர்.

மிருகண்டுமகரிஷியின் தவப்பெருமை.

கேளுங்கள் செனனகாடிகளே! மிருகண்டு என்று காமதேயமுடைய மகத்தான மகிமைபொருந்திய ஓர் மகரிஷியிருந்தார். அவர் சானக்ராமம் என்னும் புண்ணியதீர்த்தத்தில் பதினாயிரகாலம் ஆகாமில்லாமல் பொறுமையுடன் ஐம்புலன்களையுமடக்கி சததியப பிரதிஞ்ஞையுடன் தன்னைப் போலவே பிறனாயும் பாலித்து சமுசார சுகத்திலும் சுகதனாதிபோகங்களிலும் ஆசையிலலாதவராய், சாவிராணிகளிடத்திலும் ஹிதபுத்தியுடன் சுகதுக்கங்களை சசித்து, அனுகியான பிரம்மதைத்தியானிததுக்கொண்டு அநி உக்கிரமான தவம்புரிந்தார். அத்தனமைவாய்ந்த தவத்தினால் கடுக்கமுற்ற இரத்திராதிதேவர்கள், கந்திரசாகரத்தின் உத்தரநீரத்தை யடைந்து, சர்வோகவாரணாய், சர்வோபத்திரவரிவாரணாய், தேவதேவனாய், ஜகத்குருவாய் விளங்காவின்ற பத்மநாபினர் சரணமடைந்து துதித்தார்கள். காராயனா, குறைவற்ற ஶுஷீன, நாசமுற்றவனே, சரணமென்றடைந்தோரைக் காக்கும் பெருமாளே, மிருகண்டுமகரிஷியின் உக்கிரமானதவததால பயந்து தேவரீரைச் சரணமடைந்த அடியோங்களை ரக்ஷித்தருளவேண்டும். தேவர்களுக்கு அநிதேவர்களுடைய பிரமருத்திராதிகளுக்கு ஈசனே, சவகசக்கர கதாபாணியான சுவாமி, உலகநுபியாயும், பிரமான்டவர்களுக்குக் காரணனாகியும், உலகங்களைப் பரிசுத்தி செய்தபவனாகியும், உலகனாதனாகியும், உலகங்களுக்கு சாக்ஷியாயும் தியானமாரீக்கத்தாலிபத்தருத்தவனாகியும், அதற்கு தானே காரணமும் சாக்ஷியுமாய் அதுவே தன் ஶடிவமாயிருப்பவனாகியும், கேரி என்னும் அகரீனக் கொன்றவனாகியும், மது என்னும் தைத்தியனை சம்ஹரித்தவனாகியும், பஞ்சபூதஸ்வரூபியாகியும், ஞானரூபியாகியும் இராவின்ற உமக்கு தெண்டனிடுகிறோம். எக்ஷாவந்திற்கும் முதன்மையாய், தாய்மையாய், நெய்யருணாகித ஶுஷீய ஶத்வருணஸ்வரூபமாய், ரூபமற்றதாய், புக்தர்களை ரக்ஷிக்கும்பொருட்டு கல்ல ரூபமுடையதாய், செரு ரூபியாய், சினைக்கியமான தேவஸ்வரூபமாய், தொழிராமனர்களுக்கு ஹிதம்விளைப்பதாய், தொழிரிசுமரய் ஶிஷுக்கும் உத்த ஶ்வரூபத்தக்கு பிரணாமம்செய்கின்றோம்.

புத்திரபொருந்திய மனதை ஆத்திரக்ஷித்தருளாயும், தேவப்பித்திரபுத்திர ஶ்ரீமதாயிடுக்கின்ற தேவரீரை சமஸ்சரிக்கிறோம். ஶிஷுமணியுத்தர்புத்திர

தேவஸ்வரூபியாயும், சூரியஸ்தி தேஜஸ்வரூபியாயும், ஹம்ய* கௌவியவ்
 கணபு† புசிக்கும் அக்கினிஸ்வரூபியாயும், நித்தியனாயும், மைஸ்தர்க்களும்
 வந்திக்கப்படுபவனாயும், சதார்த்தரூபியாயும், ஸ்மரித்தவர்களின் எந்தடத்தை
 காசம்செய்பவனாயுமிருந்திடுதேவீனா அடிக்கடி தென்டம்சமாப்பிக்கிறோம்;
 என்று இவ்வாறு தேவர்களைச் செய்யப்படும் தொத்திரங்களை ஏற்ற ஸ்ரீமகா
 லக்ஷ்மீகார்த்தனை பதூவான் சகசசக்கரகதாநாராயும் அந்ததேவர்களுக்கும் பிர
 த்தியக்ஷமாணர். மலர்ந்த செத்தாமலையிதழ்போன்ற திருக்கண்களுடையவ
 ராயும், கோடிசூரியப்பிரகாசமொருந்திய திருமேனியுடையவராயும், சமஸ்
 தாலங்கரவஸ்துக்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவராயும், ஸ்ரீவந்தமெனுமறுவாச்
 ச்ந்த திருமார்பையுடையவராயும், தாம் தரிக்கும் சுவர்ணமயமான பீதாம்பரம்
 அதிகந்தர சுவர்ணயக்கியோபவீதம் முதலான ஆடையாபரணங்களுக்கும்
 அழகிடும் திருமேனியுன்னவராயும், பொற்றாமமாலாபோன்ற திருவடிபைய
 யுடையவராயும் ரிஷீசுவரர்களால் ஸுததிகப்பட்ட ஸ்ரீமஶ்ராராயணீநத் தரி
 சித்த பீத்திரசப்பெருக்கால் அவர் உபயசாரணாவீத்தங்களைத் தஞ்சமென்
 ழுடைத்தாகன். அப்படிசரணடைத்த தேவர்களைக் கடைக்கித்த தயாசிதிரயான
 பகவான் மெககாச்சணம்போன்ற கம்பீரமான தமது சப்தததால் சமுத்திர
 ஓவியை அடக்கி அத்தகாம்பிரியமான வசனங்களை வசனிக்கிறார். ஓ தேவதை
 களே, மிருகண்டு மகரிஷியின் தவத்தாலுண்டாகிய உங்களுடைய மனோதுக்
 கத்தை என் னன்கறிவேன. அம்மிருகண்டுமகரிஷி சத்தனாராதலான் உங்களு
 க்கு ஓர் பாதகமும் செய்யார். சம்பத்துன்னவர்களையினும் ஆபத்துன்னவர்க
 ளாயினும் தங்கள் தங்களால் பரிசுத்தாகனான ஸுதுக்கன் எவ்வீதத்திலும் இத்
 ரருக்கு பாதகம் வினைக்காரகன். விஷயங்களாகிற சத்துருக்களால் எப்போதும்
 உபுத்திரவீக்கப்பட்ட எவன் அவ்வுபத்திரவங்கன் தன்னை அணுகாவணனம்
 காத்துக்கொன்னாது பிறர்களிடம் துவேஷம்செய்கிறானே அவன மூடனாகி
 றான். †ஆத்திரயாத்தமிக ஆகிபெனதிக ஆகிதெய்வீகமென்கிற தாபத்திரயவ்க
 ளாகிற சத்துருக்களால் உபத்திரவீக்கப்பட்டவன் இதரகா உபத்திரவீக்க
 சக்தியுன்னவனுல் எவ்வீதம் ஆருவன்? இப்படி மனோவாக்குக் காயக்களால்
 பிறருக்கு உபத்திரவம் வினைப்பவன் தான் ஒருகாலும் கசத்தை அடைவ
 தில்லை. ஏனெனில் தன்னுல் உபத்திரவீக்கப்பட்டவர்கள் தன்னையும் தென்

* ஹம்யம் என்பது தேவர்களை உத்தேசித்துச்செய்வது.
 † கௌவியம் என்பது பிதர்களை உத்தேசித்துச்செய்வது.
 ‡ ஆத்திரயாத்தமிம் - தன்னால் உண்டாவது, அதாவது தாக துவேஷ
 மென்பமோக மத மாச்சரியாதினனானுண்டாவது.
 § ஆகிபெனதிகம் - பூதக்களாறுண்டாவது; அதாவது தேவகரயக்ஷர
 ஶ்ரீமஶ்ராராயணீநதம் - மனோவ்ய பக்பகதி மிருகர்களினாலும்
 உண்டாவது.
 || ஆகிதெய்வீகம் - தெய்வத்தினுண்டாவது; அதாவது ஆதிசா- இன்
 ஶ்ரீமஶ்ராராயணீநதம், மஶ்ய; இடி முதலியவந்திருந்துண்டாவது.

நிரவு செய்வார்களென்ற சங்கை அவனுக்கிருக்கும்ன்றோ? அதிக லோபமான மனதுடையவராய் அதனால் தமதுசெல்வம் குன்றியவராய் பகவதமாயை யால் மோகிதசப்பட்டவர்களுக்குப் பயமென்பது ஸ்திரமாகவேயிருக்கிறது. பயத்தமனமுடையவர்கள் எப்போதும் துக்கத்தையேயடைகிறார்கள். சங்கையில்லாதவர்கள் எப்போதும் சுகத்தையேயடைகிறார்கள். சமஸ்தபிராணிகளிடத்திலும் ஹிதபுத்தியுள்ளவனும் பொறுமையுள்ளவனும் எப்போதும் சங்கையில்லாதவனாதலால் சுகத்தையேயடைகிறான் எந்தமனிதன் பொருமை துவேஷம் இவ்விரண்டையும்விட்டு உலகங்களுக்கு ஹிதத்தைச் செய்கிறானே அவனே சாதுக்களால் இகலோக பரலோகங்களில் பயமேதுவில லாதவனென்று சொல்லப்படுகிறான். ஓ தேவர்களே, 'மிருகணடுமகாரிஷி உங்களை பாதிக்கார், நீங்கள் சுகமாய்ப்போகலாம்; நான் உங்களுக்கு சமரக்ஷணத்தைச் செய்கிறேன்; விசனத்தை விட்டுவிடுங்கள். காயாம்பூவண்ணனை நிருமால் இவ்வீதமாக தேவர்களுக்கு வரமளித்து அவர்கள் ஸேவித்துக்கொண்டிருக்கும்போதே அந்தர்த்தானமாயினார். சந்தோஷமடைந்த மனமுடையோர்களான அமரர்களும் சுவர்க்கலோகத்தை யடைந்தார்கள். ஸ்ரீபகவானும் நிருப்தராய் மிருகணடுமகாரிஷிக்கு பிரத்தியக்ஷமாயினார். தவ நிலையிலிருந்த மிருகணடுமகாரிஷியும் திடமான ஸமாதியில் ஸவயம்பிரகாசமாயும் கிரத்தோஷமாயுயிராநின்ற பிரம்மஸவரூபத்தை முதலில் தரிசித்து காயாம்பூபோன்ற நிரமுடையவராயும் திவ்வியபீதாமபரத்துடன் தோன்றிய பகவானைக் கண்ணாக்கண்டு மகத்தான ரூதுகலத்தையடைந்தார் பிறகு சமாதியிலிருந்து கண்களைவிழித்துக்கொண்டு தெளிந்துவிளங்கும் திருமுகத்துடன் சாந்தமூர்த்தியாய், சிருஷ்டிகாததாவாய், காசமற்றவனாய், தேவ தேவனாய் விளங்காநின்ற சக்கரபாணியாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய திருவடித்தாமரைகளில் ஆனந்தபாஷ்பம் பெருக, தேகமெங்கும் மயிர்க்கூச் செறிய தெண்டம்சமர்ப்பித்த தமது ஆனந்தக்கண்ணீரால் அவனது திருவடிகளை அலம்பி மிருகணடுவானவர் கைகளைக்கப்பி ரிரததில்வைத்து ஸுததிசெய்ய வாரம்பித்தாரா. பராசத்திக்கு அநிபதியும், பரப்பிரம்மரூபியும், பத்த முக்த நித்தியரொன மூவகைப்பட்ட சேதனாளுக்கும் பரனும், கரையில்லாத சமுசாரசாகரத்துக்குக் கரையைடைதற்குக் காரணனும், சுத்தஞானத்தை உண்டுபண்ணுபவனும், மேலான பிராயச்சித்தங்களிலும் தோஷமணுகாவண்ணம்செய்யும் பரிசுத்தஸ்வரூபனும், பெயர் ஜாதி முதலான குறிப்பற்றவனாயும், அனேக ஸ்வரூபமுன்னவனாயும், நிஷ்கணக்கனாயும், ஆதிகாரனாயும், ஸர்வேசுவரனுமாய் வேதாந்தங்களால் அறியக்கூடியவனும், சிருஷ்டிக்கு முந்தியிருக்கும் அனுகியருஷணும், பிரமாதி சகலஜகத் ரூபியும், தம் ஸ்வரூபத்தில் இறையும் அகலாத பெரியபிராட்டியார் சேர்த்தியுடையவனும், சர்வேசுவரனுமான தேவர்களை சமஸ்கரிக்கிறேன். தியானசெய்க்களும், ஆசைபற்றவர்களும், விஷயசுகத்தை விட்டவர்களும், சமஸ்ததோஷங்களை அகற்றினவர்களுமான யோகிவர்களுக்கு ஞானநிருஷ்டியில் ஸேவைசாதித்த பரிசுத்தமும், சர்வேத்கிருஷ்டமும், சமுசாரிவர்த்திக்குக் கபா

பக்தியின் சிறப்பும் பாகவதலக்ஷணமும். ௨௩

ணனுமாய் விளங்காநிறை தேவரீரை மமஸ்கரிக்கிறேன். ஸ்மரிக்கிறவர்களுடைய ஆர்த்தியை காசம்செய்கிறவனும், சாவலியாபியும், சாணமடைந்தோரை ராணிப்பவனும், யாவராலும் ஸேவிக்கத்தகுந்தவனும், லோகாதாரனும், தயாருபியுமான தேவரீரை ஸேவிகிறேன். காசமற்றவனும், அனேக திருமேனிகளையுடையவனும், அனேக திருவடி திருக்கண திருமுடி திருத்தடை திருசகைகளையுடையவனும், அனேக திருமாமமுடையவனும், சித்திய புருஷனும், அனேககோடி யுகருபியாயுமிருக்கிற தேவரீருக்கு தெண்டம்சமாப்பிக்கிறேன், என்றிவ்வாறு ஸ்தோத்திரஞ்செய்யாநின்ற மிருகன்முகரிஷியைக் கடைசித்து சங்கசக்கரகதாபாணியான ஸ்ரீபகவான் அநிசந்தஷ்டரூப நீண்ட தனது காங்கு திருக்கைகளாலும் ரிஷியை ஆலிங்கனமசெய்து மிருத்த பிரீதியுடன் “நீ வேண்டியவரவகளைக் கேளும், உம்முடைய இந்த உகிரமானதலத்தினாலும் ஸ்தோத்திரத்தினாலும் சந்தோஷமடைந்தேன்,” என்று திருவாய்மலாந்தரளின பகவான்பாராத்து மிருகனடு சொல்லுகிறார்.

ஓ தேவதேவனே, லோகநாதனே, சந்தேகமில்லாமல் அடியேன் தன்னியனாகினேன். ஏனெனில் தேவரீருடைய சேவையானது பாலிகளுக்குக் கிடைப்பதற்குமே. பிரமாதிதேவாகளாலும் வேதநகளாலும் இன்னுவ காணப்படாத தேவரீரை அடியேன் கண்ணாக்காணகிறேனாகிலும் இதையிட விசேஷமென்ன இருக்கின்றது? யாதொரு பரபிரம்மருபியான தேவரீரை சமதரிசிகளாயும் சாதுக்களாயுமிராநிறை பாகவதாகளும் காணவில்லையோ அப்படிப்பட்ட தேவரீரை நான் பார்க்கிறேனென்றால் இதையிட விசேஷம் என்னசொல்லப்போகிறேன்? ஞானிகளும், யோகிகளும் எந்த தேஜஸ்ஸைக்காணவில்லையோ, பரோபகாரமசெய்பவர்களும், குறாஸ்வபாவமில்லாதவர்களும் இன்னும் எந்த பிரம்மத்தையறியவில்லையோ அந்த ஸ்ரீமக் காராயணனான தேவரீரை அடியேன் ஸேவித்தேன், ஓ ஜகத்கருவான ஜனார்த்தனா, இந்த ஸேவையினாலேயே பரிபூரண மனோரதையினேன். தேவரீருடைய சேவை பாலிகளுக்கு சுவப்பனத்திலும் கிடைக்காது. தேவரீருடைய திருநாமத்தை நினைதமாத்நிரத்திலேயே மகாபாலிகளும் பரமபதத்தை யடைகிறார்களென்றால் ஸேவித்தவர்களுக்குக் கேட்கவேண்டிய தென்னவென்றிவ்வாறு பகவத்குணனுபகம் செய்யாநின்ற மிருகன்முகரிஷியைப்பார்த்த பகவான் திருவாய்மலாந்தரனாகிறார். ஓ பிரம்மனோத்தமரே நீசொன்னது சத்தியந்தான்; இதுனாலேயே சந்தோஷித்தேன்; என்னுடைய ஸேவை ஒருகாலும் வீணாகாது; ரிஷிகள் விஷ்ணுபத்திசெய்தவர்களுடையியாகிறுமென்று சொல்லுகிறார்கள். ஸாதுக்கள் வசனம் பொய்யாக மாட்டாதாகையால் அவர்கள்வாந்தையை உண்மையாகச் செய்கிறதின் பொருட்டு உமக்கு புத்திரனாக அவதரிக்கிறேன். அப்புத்திரன் சகல ஞாநகுணநிதியாயும், தீர்க்காயுளுன்னவனாயும், சர்வகண்ணசம்பன்னனாயும் இருப்பான். நான் எந்தருலத்தில் அவதரிக்கிறேனோ அந்த ஸத்குணமானது மோக்ஷத்தையடைகிறது. நான் சந்தஷ்டரூபிருக்கும்போது உமக்கு உதரான் அசாத்தியம்? எவன் என்னிடத்தில் பக்தியுள்ளவனும், என்னை உத்தே

சித்த யாகம்செய்கிறவனும், எண்ணியே கதியாய் எண்ணினவனும், எண்ணியே நியாணம்செய்கிறவனுமாயிருக்கிறானே அவனும், இன்னும் என் பிரீதிக் காகவே சகலகருமங்கையுஞ் செய்கிறவனும் தன் குலமுமுமையும் பகவத் சாரூபத்தை அடைவிகிறான் ஒ பிராமணசிரேஷ்டரே, உம்முடைய இத்த ஸ்தோத்திரத்தினாலும், தவத்தினாலும் சந்தோஷித்தேன். ஆதலால் உமக்குப் புத்திரனாய் உதித்து கைம்மாறுதவுவேன்; சந்தேகமின்று, எனது மிருகண்டு மகரிஷியைப்பாராததுச் சொல்லி தமது திவ்விய திருக்கையை அவர் சிரசின மேலவைத்தது அவருடைய சீரத்தைத் தடவிக்கொடுத்து அப்போதே அந்த தந்தானமாயினார். மிருகண்டுமகரிஷியும் மிருகந்த ஆணந்தபரிதராய் தணைப்பு ணணியவானென்று நினைத்ததக்கொண்டே ஆசிரமம்சென்றனா.

௫ - வது அத்தியாயம்.

மார்க்கண்டேயசரிதைத்யும்
பாகவதலக்ஷணமும்.

பகவானிடமிருந்து வரத்தைப்பெற்ற விஷ்ணுபூஜாபரணை மிருகண்டு மகரிஷி பகவானைப்போல்விளங்கும் மார்க்கண்டேயனென்னும் புத்திரனைப் பெற்றார். அமமார்க்கண்டேயாமகாபாக்கியசாலியாயும், தயவுன்னவராயும், தருமத்தில் ஆசத்தியுள்ளவராயும், தைரியசாலியாயும், திடமான பிரதிஞ்ஞையுள்ளவராயும், சூரியனுக்குச்சமமான தேஜஸ்பொருந்தினவராயும், இந்திரியங்களை நிகரெடுத்தவராயும், பொறுமையுள்ளவராயும், விசேஷ ஞானமுள்ளவராயும், சமந்த தத்துவார்த்தங்களை யறிந்தவருமாய் பகவத் பிரீதிகரமான சிரேஷ்டமாகிய தவம்புரித்தாரா. இவ்விதம் மகாபுத்திரமான மார்க்கண்டேய மகரிஷியின் தவத்தினால் ஆராதிக்கப்பட்ட ஸ்ரீ மகாலிஷ்ணுவானவர் பிர சன்னராய் புராண சம்ஹிதைசெய்யும்படி அவருக்கு வரமளித்தார். சிரஞ்சீவியாயும் தேவதேவனான ஸ்ரீ சக்கரபாணியின பரம பத்தினுமான மார்க்கண்டேயமகரிஷி சாக்ஷாத் நாராயணமசெமென்றே சொல்லப்படுகிறாராகையால் மகாப் பிரணயத்திலும் ஜகார்த்தனான பகவான் தமது மகிமையைக் காண்பிக்கும்பொருட்டு அவரை சமஹரிக்கவில்லை. மகாபயங்கரமான அந்த ஜலத்தினால் உலகத்த சரணைப்போல் மிதந்துகொண்டு ஸ்ரீ பகவான் சூயனித்துக்கொண்டிருந்தவரையில் ஸேவித்துக்கொண்டிருந்தார். அவ்வண்ணம் அவர், இருத்தகாலத்தை இவ்வளவென்று சொல்லுகிறேன் கேளும் பிரம பத்தனா, பதினாந்து கிரியைகள் ஒரு காஷ்டை; காஷ்டை முப்பதானால் ஒரு கலை; கலை முப்பதானால் ஒரு க்ஷணம்; க்ஷணம் ஆறானால் ஒரு காயிகை; அந்தகாயிகை இரண்டானால் ஒரு முகூர்த்தம்; முப்பது முகூர்த்தம் இரவும் பகலுமாயிவ் ஒருநாள்; முப்பதுநாள் ஒரு மாதம்; அத்தமாதம் இரண்டேகூட

மார்க்கண்டேயசரிதையும் பாகவதலக்ஷணமும். ௨௫

முன்னது இரண்டொழைம் ஒரு இருது, மூன்று இருது ஒரு அயனம், இரண்டு அயனம் ஒரு வருஷம். இந்த மனுஷவருஷம் தேவர்களுக்கு ஒரு நாள். அதில் உத்தராயணம் பகல், தக்ஷிணயனம் இரவு மனிதர்களின் ஒரு மாதமானது பிதூகர்களுக்கு ஒரு நாள் சூரியசந்திரநிலைகளால் உத்தமமான கற்பத்தை தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். ஒரு தேவயுகமென்பது பன்னிராயிரம் தேவவருஷங்கூடியது தேவமானத்தில் இரண்டாயிரம் யுகங்கள் பிரமனுடைய தினம் என்றும், அவைகளை மனிதர்களுக்கு இரண்டு கற்புகளென்றும் சொல்லப்படுகின்றன. எழுபத்தொரு தேவயுகங்கள் ஒரு மனுவந்தாம். பதினான்கு மனுவந்தரங்கள் பிரமனுக்கு ஒரு பகல். பகல் எவ்வளவோ அவ்வளவே யிரவும் அவ்விராததிரிகாலத்தில் மூவுலகுகளும் நாசமுறுகின்றன இததன்மையான பிரமதேவனுடைய ஒரு தினமானது மனுஷவருஷத்தால் எத்தனை ஆயிரவகொண்டதோ அந்நகணக்கைச சொல்லுகிறேன் கேளும் மனுஷமானத்தில் ஆயிரம் சதாயுகம் சதாயுகங்களுக்கு ஒரு பகல். இம்மாதிரியாக மாதமும் வருஷமும் அறியவேண்டும் இந்த சதாயுகனுடைய இரண்டு பராததகாலம் ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவுக்கு ஒருபகல்போலாகும் இரீவும் இதே அளவுள்ளது இந்த கணக்குளள இராததிரிகாலமவராயிலமகாபயங்கரமான ஜலப்பிரளயத்தில் ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய சக்தியால் ரக்ஷிக்கப்பட்ட மார்க்கண்டேய மகரிஷி அப்பரமாத்மாவைத் தியானம்செய்து கொண்டு அந்நகணிகாலத்தில் முன்கூறிய வாங்கு உலாந்த சரகைப்போல விருந்தார். பின்னா அமமகாவிஷ்ணுவுக்குப் பகல் ஆரம்பித்தவுடன் யோக நித்திரையைவிட்டு பிரமருபியாய் ஸதாவாஜம்மரூபமான இவ்வலகத்தை இருஷ்டித்தார். இவ்வண்ணம் சமஸ்த ஜலங்கனையும் உபசம்ஹரித்தது சராசரமான இவ்வலகத்தைச இருஷ்டிசெய்ததை மார்க்கண்டேயர் பார்த்தது ஆச்சரியமடைந்து பரமபகதியுடன் பகவானை நமஸ்காரம்செய்து அவனுக்குப் பிரீதிகரமான வாக்குகளால் துதிககலாயினா அனேக சிரசள்ளவனாய், ஜலசாயியாய், வாசுதேவருபியாய், ஆதாரமற்றவனாய், திவ்விய தேஜோமயனாய், சகல லோகநாரனாய், பரிசுத்தனாய், சமஸதாகராலுமறியப் படவேண்டியவனாய், எல்லாவஸ்துகளிலும் எல்லாவிடங்களிலும் எல்லா காலங்களிலும் ஒரேவிதமானவனாய், சசநிதானந்தருபியாய், பரர்களை பிரமருத்திராதிகளுக்குப் பரனாய், சகலருபியாய், அனாதியாய், சிரேஷ்டனாய், அனந்த கல்லியானகுண பரிபூரணனாய், நேயகுணரகிதனாய், சாந்தருபியாய், பிரகிருதியைக் கடந்தவனாய், மாயாதிகாரியாய், பிராகிருதருபமில்லாதவனாய், பத்த சமரக்ஷணூர்த்தம் வெகுருபத்தைத் தரிப்பவனாய் விளங்குகின்ற தேவரீருக்குத் தண்டனசமாப்பிக்கிறேன் இந்த சமஸ்தலோகங்களையும் இருஷ்டி திதி சம்ஹாரமாகிற திருவிளையாடல்களைப் புரியாநின்ற பகவானுடைய தேவரீரை நமஸ்கரிக்கிறேன். சாசேகவரா, பரமானந்தருபா, சரணுகதியடைந்தோரைக் காக்குமென்பெருமானே, கருணைக்கடலே, தேவரீர் அடியேனை ரக்ஷித்தருளவேண்டும் என்று இவ்வண்ணம் ஸ்தோத்திரம் செய்த பிராமணோத்தமரைப் போர உகந்தருளி, சங்கீர்க்கர கதாபாணி

யான லோகநாதன் திருவாய்மலர்ந்தருள்வாராயினா. ஓ பிராமணசிரேஷ்
டரே, உலகத்தில் என்னிடத்தில் பக்தியுள்ள மனமுடைய பாகவதரிடத்து
நான் பரமதிருப்பதியுள்ளவன். எப்போதும் காண் அவர்களை ரக்ஷிப்பேன்
நானே அந்தபாகவதருபியாய் சகல ஜந்துக்களையும் பாதுகாக்கிறேன். ஆன
தால் பரமபாகவதரான உம்மை ரக்ஷிக்க யாது தடையுள்ளது? என்றிவ்வாறு
திருவாய்மலர்ந்தருளின பகவான்பார்த்து, பாகவதர்கள் என்ன லக்ஷண
முள்ளவர்கள்? எந்தகருமத்தினால் பாகவதர்களாய் ஜனிக்கிறார்கள்? இவை
களை அறிந்தகொள்ள ஆவல்கொண்டிருக்கிறேன் சாதிக்கவேண்டும் என்று
பிரார்த்தித்தாரா அப்போது பகவான் சொலலததொடங்கினார்

பாகவதருடைய லக்ஷணத்தைச் சொல்லுகிறேன் கேளும் மாக்கள
டேயரே, அவர்களுடைய மகிமையை கோடிவருஷங்கள் சொனறலும
முடியாது. சாவஜந்துக்களிடத்தும் ஹிதமுள்ளவரும், குணதுஷணபுரியாத
வரும், பொருமையற்றவரும், மாறசரியமில்லாதவரும், இரத்திரியநிகிரகம்
செய்தவரும், ஆசையல்லாதவரும், பொறுமையுள்ளவரும், மனேவாக்குக்
காயங்களால் ஒருவருக்கும் பீடசெய்யாதவரும், பறற்றவரும், ஸத்கதை
களைக் கேட்க விருப்பவகொண்ட ஸ்ரீ விஷ்ணுபக்தியுள்ள ஸாதுக்களும் பாக
வதரொனப்படுவர். எவாகள கவகையினிடத்தும் சாவேசுவரனிடத்தும் பகதி
செய்வதுபோல மாதா பிதாககளிடத்தில் பகதியுடன சிசருஷை செய்கிறா
களோ அவர்களும், தேவாட்சணையை பகதியுடன்செய்பவரும், தேவாட்சணை
செய்பவருக்குச் சகாயம்செய்பவரும், தேவாட்சணையைப்பாது சந்தோஷிப
பவரும், பிரமசாரிகளுக்கும் சநியாசிகளுக்கும் உபசாரம்செய்பவர்களும்,
பரநிதை செய்யாதவர்களும், எவாகளிடத்திலும் இனசொல் பகாவோரும்,
ஒருவனுடைய குற்றம் நோக்காது குணம் நோக்குபவரும், சத்துருயித்திரரிட
த்தில் வெறுப்பு விருப்பற்று சமமாயிருப்பவரும், தருமசாலதிரம் சொல்லுபவ
ரும், உணமை பகாவோரும், ஸாதுக்களுக்கு சிசருஷைசெய்பவரும், புராணா
ததவகளைச் சொல்லுபவரும், அவைகளைக் கேட்பவரும், புராணர்த்தம் சொல
லுகிறவரிடம் பக்தியுடையவரும், கோ பிராமணபூஜைசெய்யவரும், தீர்த்த
யாத்தினாசெய்பவரும், பிறாசம்பததைக்கண்டு சந்தோஷிப்பவரும், பகவந்
நாமசங்கீர்த்தனம்செய்பவரும், நந்தனவனமைப்பவரும், குளங்களைவெட்டிக்
காப்பவரும், தோப்புவைப்பவரும், கிணறுவெட்டுபவரும், கோவில்கட்டுபவ
ரும், காயத்திரி ஜப்பிப்பவரும் பகவந்நாமங்களைக்கேட்டு மயிர்கூச்செறிய
ஆனந்திப்பவரும், துளசிவனங்களைக்கண்டு நமஸ்காரம்செய்பவரும், அதின்
கட்டையினால் காதில் அலங்கரித்துக்கொள்பவரும், துளசியின்கந்தந்தமோ
ந்து சந்தோஷிப்பவரும், துளசி மிருத்திகையை எடுத்துக்கொள்பவரும், வரு
ணசிரமசாரங்களை வழுவுதலின்றி அதுவுடிப்பவரும், அதிதிபூஜைசெய்பவ
ரும், வேதார்த்தங்களைச்சொல்பவரும், மங்களத்துக்கெல்லா மங்களமொன்று
விஷ்ணுவின் திவ்விய திருநாமங்களைக் கீர்த்திப்பவரும், தாமனாமணியைத்
தரித்துக்கொள்பவரும், சிவனை அன்புடன் அர்ச்சிக்கவிரும்புவரும், திரிபுன்
டரதாரிகளும், ருத்திராக்ஷதாரிகளும், சிவனையாகிலும் விஷ்ணுவையாகிலும்

தமக்கியுடமான ரூபத்தை யாகங்களினால் ஆராதிப்பவரும், சாஸ்திரார்த்தனை செவ்வையாயறிந்து பிறர்களுக்கு உபதேசிப்பவரும், சமருணம் பொருந்தியவரும், ஸ்ரீமந்தாராயணமூர்த்தி பேதங்களான பிரம விஷ்ணு ருத்திரர்களிடம் சமபுத்தியாயிருப்பவரும், தண்ணீர்ப்பந்தல்வையப்பவரும், அன்னநானம் செய்பவரும், ஏகந்தசிவிரதம் அதுஷ்டிப்பவரும், கோதானம் கண்ணிகாதானம் செய்பவரும், என்னை உத்தேசித்து கருமங்களைப்புகிர்பவரும் பாகவதராவார், இவர்களின மகிமையை நான் தூறுகோடிவருஷம் சொல்லினும் முடியாது. ஒ பிராமணேத்தமரே, நீ எப்போதும் நல்ல சீலமுள்ளவராயும், சமஸ்தபிராணி ஹிதராயும், பொறுமையுள்ளவராயும், சிகேகமுள்ளவராயும், தரும சீலராயும் மறுபடி யுகாந்தம்வகையில் சிரஞ்சீவியாய் நமமுடைய மூர்த்தியையினியானம்செய்துகொண்டு ஸாததுவீகதருமத்தை அதுஷ்டித்து யுகாந்தத்திலபரமபதத்தை யடையக்கடவீர் என்று மாரககண்டேயருக்கு வரமளித்து அவகேயே அநதாததானமாயிரார். மகாபாக்கியசாலியான மாரககண்டேயா ஹரிபக்தியுடன ஸாததுவீகதருமங்களையும் ஸாததுவீகயாகவகையையும் செய்துகொண்டு சாளக்கிராமம் எனனும் புண்ணியக்கேத்திரத்தில் மேலான தவமபுரிந்து பகவத்தியானத்தினால் ஆயுளைக்கழித்து பரமமானசுகததையடைந்தார். ஆகையால் ஒ மகாரிஷ்யே, சமஸ்தஜ்ஜனவகளித்ததிலும் ஹிதபுத்தியுடையவராய் ஹரிபக்திசெய்பவன் சந்தேகமில்லாமல் தன் மனதிலகோரிய எல்லாவற்றையுமடைகிருநான் நீகேட்ட பாகவதமகிமையை உமக்குராததேன் இன்னும் என்னைகேட்கவேண்டுமேர் அநநககேளும் சொல்லுகிறேன் என்று நாரதபகவான சொல்லியருளினார்

கூ - வது அத்தியாயம்.

க ள் க ய ி ன் ப ி ர ப ா வ ம்.

இவ்வீதமாக பாகவதர்களின் மகிமையைக் கேட்டு ஸகத்குமாரர் ஆனந்தபரிதராய் நாரதபகவானப்பாநது மறுபடியும் பிரசீனம் பண்ணுகிருார். ஒ சுவாமி தேவரிஷிரேஷ்டரே, புண்ணியக்கேத்திரவகளுள் உத்தமமான கேஷத்திரம் எது? தீர்த்தங்களுக்குள் உத்தமமான தீர்த்தம் எது? இவைகளை அடியேனிடத்து கிருபைகூர்ந்து சாதித்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தியாநின்ற ஸகத்குமாரரைப்பார்த்து நாரதபகவான் உரைப்பாராயினர். பிராமணேத்தமரே, பரமரகசியமான சங்கதியைச் சொல்லுகிறேன் கேளும்? இதைக்கேட்கின் சகலசெல்வங்களும் உண்டாகும், கெட்டகனவுகள் உண்டாகா, சமஸ்தபாபங்களும் நீகித்து புண்ணியபலமுண்டாகும். அது சமஸ்தவியாதிகளையும் நிரமூலப்படுத்தும், ஆயுளை விாத்திசெய்யும், துஷ்டசபாவருடைய பீசாசகளை நிவாத்திசெய்யும். இத்தகைய மகிமையாடந்த

விஷயத்தை நியமததுடன் கேட்கவேண்டுமெ. மகரிஷிகள் தீர்த்தங்களிலும்
 சேஷததிரவங்களிலும் கங்கையமுனை இவைகளின் சங்கமஸ்தலத்தை உத்தம
 மெனதுறாக்கிறார்கள். வெளுத்தும் கறுத்தும் இருவிதமான நிறமுடைய
 இந்த தீர்த்தத்தை பிரமாதிதேவர்களும் ரிஷிகளும் மனிதர்களும் ஆவ்லுடன்
 அடைகிறார்கள். ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவின் திருவழிகளிலிருந்து உண்டானதால்
 கங்காநதி புண்ணியநதியாகும். சூரியனிடத்திலிருந்து உண்டானதால் யமு
 னையும் அத்தனமையதே. ஆகையால் இவ்விரண்டின் சங்கம உத்தமமானது.
 எவ்வாறெனில், நீனைத்தவர்களின் கஷ்டத்தை நாசமசெய்வதும், சுபத்தை
 உண்டிபண்ணுவதும், சமஸ்தாளுடைய பாபத்தைக் கழிப்பதெதுவதும்,
 சமஸ்தமான உபததிரவங்களை போககடிக்க வல்லதாமம் இக்கடற்கலை
 யுடெத்த நாகினியில் எத்தனை புண்ணியசேஷததிரவகள் இருக்கின்றனவோ
 அவைகனெல்லாவற்றுள்ளும் இந்த கங்காயமுனையங்கமமாகிய பிரயாகை
 யெனகிற சேஷததிரமானது மகாபுண்ணியகரமானது. இந்த சேஷததிரந
 தில் நானமுகக்கடவுள் ஸ்ரீமநாராயணனை உத்தேசித்தது அநேக யாகவகள்
 செய்தார் அதனமையாகவே ரிஷிகளும் இருகு யக்கியவகள்செய்தார்கள்.
 உலகவகளிலிராநின்ற மறந தீர்த்தகனெல்லாவற்றிலும் அபிஷேகம் செய்
 துகொள்வதினால் எபபலன்கிடைக்குமோ அபபலன இந்தகங்காநதியின் ஒரு
 திவிலையினால் கனைகபபட்டவனுடைய புண்ணியத்தில் பதினாறில் ஒருபாக
 ததிரகுச் சமமாகாது. இந்த கங்காநதிக்கு ஆயிரம் பதினாயிரம் காதவழிக்கு
 அப்புறமிருப்பினும் மகாபாபியானவன கங்கைகங்கையென்று சொன்னால்
 பாபாநதினகிறானென்றால் இந்த கங்கையின் சமீபத்தில் இருப்பவாகள்விஷ
 யத்தைக் கேட்கவேண்டுமோ? ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவின் திருவழிகளில் உற்பத்தி
 யாகி விசுவேசுவரருக்கருகில் செல்லும் இந்த கங்காநதியைத்தவிர வேறெந்த
 கதிதான் ரிஷிகள்முதலானவர்களால் அடையத்தகுந்த உத்தமநதி? இவ்வாற
 நின்மனை நெற்றியில்தரிப்பவனுக்கு நெற்றியில் விழியும் சிரஸில் சந்திர
 கலையும் உண்டாகின்றன. மவகனகரமான இந்தகதியில் ஸ்நானம்செய்பவ
 னுக்கு விஷ்ணு சாரூபியமே கிடைக்கிறதாயின் மற்றோர்விசேஷம் விளம்ப
 வேண்டுமோ? இநநதி பாபிகளுககு கிடைப்பதருமையே இந்த நதியில்
 ஸ்நானம்செய்தால் பாபிகளும் பரிசுத்தாகளாய திவ்வியவிமாநுருடாகளாய்
 ஸ்ரீ விஷ்ணுலோகத்தை அடைகின்றார்கள். மேலும் இதில் புணலாடிய
 புண்ணியபுருஷாகள் தவகள் மாதாபிதாக்களுடைய குலங்களை உத்தார
 ணம் செய்வீதது ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் விளங்குகின்றார்கள். கங்கையை
 தாய்மையான மனதுடன் ஸமரிக்கிறவன் சகல தீர்த்தங்களிலும் ஸ்நானம்
 செய்து சகல புண்ணியசேஷததிரவகளிலும் வாசஞ்செய்த பலத்தை அடை
 கிறான். இந்த கங்கையில் தீர்த்தமாடியவனைப் பார்த்தபாபியும் சுவாக்கத்தை
 அடைகிறான், ஸ்பரிசித்தவன் இந்திரபோகத்தை அடைகிறான். இந்த கதி
 யின் மிருத்திகையை சிரசில் தரிப்பவன் ஜடாதாரனாகவும், தேகத்தில் தரிப்
 பவன் சிவசாந்தித்தியத்தை அடைபவனுமாகிறான். இந்த மிருத்திகை
 னையத் தரிப்பவனைப் பார்ப்பவன் பீரமமான நித்தியூருரிகள்ஸேவிற்கும் ஸ்ரீ

வைகுண்டத்தையடைகிறுன துளசிவேரிலும் ஸ்ரீவிஷ்ணுபகதாளுடைய திருவடிங்களிலும் கங்கையிலும் இருக்கும் தூளியானது ஸ்ரீவிஷ்ணுசாயுஜ்ஜி யத்தை யடையச் செய்யவல்லது. மனிதார்களுக்கு கங்கையும், துளசியும், ஸ்திரமான விஷ்ணுபகதியும், தரும் சொல்லுபவர்களிடம் பகதியும் மிக தூர் லபமானவை புகுவதார்களின் திருவடி தூளியும், கங்கை மிருத்திகையும், துளசியின் வேமணனும், தருமோபதேசிகளிடத்தது பகதியும் மனிதனை விஷ்ணுலோகத்தை யடையச் செய்கிறவைகள் நான கங்கைக்கு எப்போது போவேன, எப்போது கங்கையைத் தரிசிப்பேன என்று கவலையுற்றிருக்கும் மனிதனை விஷ்ணுலோகத்தை அடைகிறுன ஓ ஸதகுமாரரே! இன்னும் விஸ்தாரமாகச் சொல்லவேண்டியதென்ன? இந்த கங்கையினமிகமையை அநேக நூறுவருஷங்கள் ஸாக்ஷாத் ஸ்ரீஹரிபகவானால் சொல்லப்பட்டா லும் முடியாது பகவநமாயை ஜகத்தை மோகிக்கிற ஆச்சரியத்தைப்பாரும். கங்கையென்ற பெயர் இருக்கும்போதே மாயாபீடங்களாய் இந்நாமத்தை ஸ்மரிக்ஶீமல ஜனங்கள் நரகத்தை அடைகிறார்கள. கங்கையென்கிற நாம மும் துளசியும் பகவதகுணனுபவம் செய்கிறவார்களிடத்தது பக்தியுமாகிய விவைகள் சமுசாரமாகிற வலையை அறுக்கும் கத்திகள் ஒருதரமாகிலும் கங்கையை ஸ்மரிக்ஶிவனை சகலபாபங்களினின்றும் விடுப்பட்டு பரிசுத்தனாய் ஸ்ரீவைகுண்டத்தை யடைகிறுன கங்கைக்குப்போகிறென்கிற உறுதியுடன் மூன்றுயோஜனைவழியாவது போகிறவன் சமஸ்தபாபங்களற்று சாவ லோகாதிபதியாகிறுன இந்த மகாபுண்ணியமானதும் நதிசிரேஷ்டமான தும் சுபகரமானதுமான கங்காநதியானது எப்போதும் சமஸ்தலோகங் களையும் பரிசுத்தம்செய்கிறது இந்த கங்காநதியானது கோதாவரி, துவக பத்நிகா, பீமா, கிருஷ்ணா, நருமதை, சாஸவதி, காவேரி, யமுனை, பாகு தைவேத்திரவதி, தாமிரபரணி, சத்தருமுதலிய சமஸ்த நதிகளிலும் எப் போதுமிருந்துகொண்டிருக்கிறது ஓ பிராமணர்களே, சாஸ்திரங்களில் மகரிஷிகளால் எந்தவெந்த புண்ணியத்திகள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றனவோ அவைகளில் எல்லாஜலங்களிலும் இருந்துகொண்டு சமஸ்தலோகங்களையும் பரிசுத்தப்படுத்துகிறது. ஸ்ரீமகாவிஷ்ணு சமஸ்தங்களிலும் வியாபித்திருக் கிறதுபோலும், ஆகாசம் எங்கும் தோற்றுகிறதுபோலும், இந்த கங்கையும் எல்லாவிடங்களிலும் பாபத்தை நாசம்செய்துகொண்டு வியாபித்திருக்கிறது. சமஸ்தலோகங்களையும் ஸநானபானங்களால் பரிசுத்தப்படுத்தும் இந்த கங் கையை ஜனங்கள் ஏன் அடைவதில்லை? அந்தோ! வாராணசி என்னும் ஷேஷத்திரமானது சகல தீர்த்தஸ்தலங்களிலும் ஷேஷத்திரங்களிலும் உத்தம மானது. சாவதேவர்களாலும் ஸேவிக்கப்படுகின்ற உத்தம ஷேஷத்திரம். கங்கை, யமுனைகள் சங்கமஸ்தலமான பிரயாகை அதிலும் சிறந்தது. இதைக் கண்டமாத்திரத்தினாலேயே மனிதர்கள் மோக்ஷத்தையடைகிறார் கள். இந்த கங்கையானது மகரமாதத்தில சகலஜலங்களிலும் இருந்து எல் லா உலகங்களையும் பரிசுத்தப்படுத்துகிறதுமன்றி சுவர்க்கத்தையுமடையச் செய்கிறது. இத்தன்மையான கங்கையை ஜகத்துக்கு சுகத்தை உண்டு

பண்ணாநின்ற சங்கரபகவான் எப்போதும் தரித்திருக்கிறார். அவருடைய மகிமையைச் சொல்ல யாரால்தான் சாதியமாகும்? லிங்கரூபியான சிவனும், ஸ்ரீஹரியும் ஒருவர்தான், சற்றேனும் பேதமின்று. ஆகையால் பேதத்தைக் கற்பிக்கிறவா மகா பாபிகளாகிறார்கள் ஆதியந்தமிலலாத பகவான் ஒருவரே ஹரியென்றும் சங்கரனென்றும் சொல்லப்படுகிறார். புத்தியற்ற மூடர்களான பாபிகள் பேதபுத்தி யுடையவராகிறார்கள். ஆதிகாரணமாயும் லோகநாதனாயிராநின்ற ஸ்ரீமந்நாராயணனே யுகாந்தகாலத்தில் இந்த ஜகத்தை ருத்திரரூபியாயாகி பகஷிக்கிறான். சிருஷ்டிகாந்தாவான பிரமனும் சம்ஹாரகாத்தாவான ருத்திரனும், ஸதிகாரணனான விஷ்ணுவும் ஒருவரே; பேதமின்று. இம்மூவர்களை பேதமாய் எண்ணுகிறவன் சந்திரகக்ஷத்திரவகளிருக்குமளவும் நரகவாசமண்ணுபவனாகிறான் பிரம விஷ்ணு ருத்திரர்களை எவன் ஒருரூபமாகவே பாவிக்கிறானே அவன் மோக்ஷத்தை யடைகிறான் எனபது சகலசாஸ்திர அபிப்பிராயம். அப்படிப்பட்ட அனாதியாயும் சர்வக்கியனாயும் ஜகத்காரணனாயும் சாவியாபியாயுமிருக்கிற ஸ்ரீமந்நாராயணனே அந்த கவகாநதியில் லிங்கரூபியாய் எழுந்தருளியிருக்கிறார் இந்த காசிபிவ்ருகமும் லிங்கம ஜ்யோதிஸிங்கமென்று சொல்லப்படுகிறது ஆகையால் அதை தரிசித்தவன் பரப்பிரமத்தையடைகிறான். சிலை, யிருத்திகை, மரம், கல, படம் இவைகளில் செய்யப்பட்ட சிவபிம்பமாவது விஷ்ணுபிம்பமாவது எதுவாகிலும் உத்தமமானதானால், அதில ஸ்ரீஹரியானவர் சாநித்தியமாயிருக்கிறார் துளசிக்காடும், தாமரைத்தாடகமும், புராண பாராயணமும் எங்கெங்கிருக்கிறதோ ஆங்காங்கு ஸ்ரீஹரி சாநித்தியமாயிருக்கிறார். ஒ பிராமனோத்தமர்களே, எவன் தனக்காவது பிறருக்காவது புராணம் படிக்கிறானே அவனை சந்தேகமில்லாமல் ஹரியென்றே எண்ணவேண்டும் எவன் மனோவாக்குக்காயவர்களினால் பகதியுடன சிவனையாகிலும் ஸ்ரீமந்நாராயணனையாகிலும் பூஜிக்கிறானே அங்கும பகவான் எழுந்தருளியிருக்கிறார். புராண சமஸ்திதைசொல்லுகிறவன் ஸ்ரீஹரியென்று சொல்லப்படுகிறான். அவனிடத்தில் பக்திசெய்பவன் பிரதிதினமும் கவகாலநாடும்செய்தபலனடைகிறான். புராணங்கேட்பதில் உண்டாகும் பக்தி கங்காஸநானத்துக்கும், புராணஞ்சொல்பவரிடத்து பக்தி பிரயாகையில்செய்யும் கருமங்களுக்கும் சமமானவை. புராணங்களை உரைப்பதினாலும் தாமோபதேசம்செய்வதினாலும் ஜனங்களை சமுசாரசாகரத்தினின்று களாயேற்றுபவனை சந்தேசமில்லாமல் ஹரியாகவே பாவிக்கவேண்டும். கங்கைக்குச்சமமான தீர்த்தமும், தாயுக்குச்சமமான குருவும், விஷ்ணுவுக்குச்சமமான தெய்வமும், ஆசாரியனுக்கு அதிகமான ததவமும் இல்லை [இதிலசொல்லியவாறு குருக்களுக்குள் மாதா முக்கியமென்பதும், தீர்த்தங்களுக்குள் கங்கை முக்கியமென்பதும்போல் தெய்வங்களுக்குள் ஸ்ரீஹரிமுக்கியமென்பதும் திண்ணமாய்க்கில் இதற்கு முன்னும்பின்னும் ஹரியையாவது ஹரணியாவது பூஜிப்பது சமமென்றும், அவ்விருவரும் சமமென்றும், அவர்களுள் வேற்றமை நினைப்பகலுக்குக்குற்றமுண்டென்றும் சொல்லியவற்றின் கருத்து என்னவெனில் ஹரிக்க

குச் சமமான தெய்வமில்லையென்பதேயாகிலும் சிவாதிபூஜைசெய்பவரும் சர்வாந்தராத்மாவான ஸ்ரீமந்நாராயணனாகவே பாவித்துச் செய்யவேண்டுமென்பதேயாம்] மந்திரங்களுக்குள் வேதத்தைப்போலும், தெய்வங்களில் பரமாத்மாவோலும், தனத்தில் வித்தைபோலும், நதிகளில் கவகையாகும். வருணங்களுக்குள் பிராமணவருணமெப்படியோ, நக்ஷத்திரங்களுக்குள் சந்திரனெப்படியோ, சமுத்திரங்களுக்குள் திருப்பாறகடல் எப்படியோ அப்படியே தீர்த்தங்களுக்குள் கவகையாகும் பொறுமையினுமுயர்ந்த பந்தவும், சத்தியத்தினுமுயர்ந்த தபமும், மோக்ஷத்தினுமுயர்ந்த பேறும், கவகையினுமுயர்ந்த நதியும் கிடையூறு. சிறப்புள்ள கவகையின் நாமம் பாபமாகிய காட்டைக்கொளுத்தும் நெருப்பு, சமுசாரமாகிற ரோகத்தை நிராமுலமாகும் ஓடிவந்த ஆகையால் பிரயதநினைத்ததுடன் கங்கையை யடையவேண்டும். கவகையும் காயத்திரியமாகியவிரண்டும் பாபமனைத்தையும் நாசம்செய்யத்தக்கவை ஆகையால் இவையிரண்டிலும் பகதியில்லாதவன் பதிதன என்றறியவேண்டும். காயத்திரி சந்தஸ்களுக்கு மாதா. கவகை இந்தவுலகமாதா. இவையிரண்டும் சகலபாவநாசத்துக்கும் காரணமானவை விஷ்ணுபகதியுடனகடிய இவையிரண்டும் சாவாபீஷ்டங்களையும் சாதிக்கத்தக்கவை. காயத்திரி எவ்விடத்தில் பிரசன்னமாயிருக்கிறாளோ அவனுக்கு கங்கையும் பிரசன்னமாகிறாள் சதுர்விதபுருஷாத்மங்களுக்கும் பலன்களாய், நிஷ்களங்கமாய், உத்தமமாயிராநிறை இந்தகாயத்திரி கங்கைகள் சகலலோகங்களை யும் அதுக்கிரகிப்பதற்காகவே பிரவாததித்தனா இந்தகவகையும், காயத்திரியும், துளசியினிடத்தும் விஷ்ணுவினிடத்தும் பகதியும் மனிதர்களுக்குக் கிடைப்பது அருமை. இந்தகங்கை நினைத்தமாததிரத்தில பாபத்தை நாசம் செய்யும், தரிசனமாத்திரத்தில் விஷ்ணுலோகத்தை அடைவிகும், பாணம் செய்தால் விஷ்ணுசாரூபியத்தைத்தரும், இந்தநதியில் ஸநானம்செய்தவர்கள் சிலாக்கியமான விஷ்ணுலோகத்தையடைவார்கள் அநாதியாயும், வாசுதேவனாயும், லோகசிருஷ்டி.காததாவமான ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தி கவகாநாமத்தை உச்சரிப்பவர்களுக்கு கோரியபலனைக் கொடுக்கிறார் மனித சிரேஷ்டனை எவன்மேல் கவகைநதியின் ஜலத்திலிழைபடுகிறதோ அவன் சகலபாபங்களினின்றும் விடுபட்டவனாய் மோக்ஷத்தையடைகிறான் பூரவம் இந்த கவகைநதியின் நீர்ததிலிழைப்பட்டதினால் சகரவம்சஸுதர்கள் ராக்ஷத்தனமையைவிட்டு பரமபதத்தையடைந்தார்கள்

எ - வது அத்தியாயம்.

பாகு உபாகீகியானம்.

சௌனகாதிரிஷிகன் சூதபௌராணிகரை நோககி கூப்பினையை ராய் ஓ பௌராணிகரே, சகரவயசததில் ராஷ்டதத்தனமையிலிருந்து விடு விககப்பட்டவா யாவா? சகாநென்பவன யாவன? எங்கே உண்டானவன? பகீரதனன்றோ கவகையைக கொண்டுநவநவன? இவையெல்லாவற்றையும் அடியேவகளுக்கு விஸதாரமாக சாதிததருளவேண்டுமென்று பிரராத்தித்த னா. அப்போது சூதபௌராணிகா பினவருமாறு வினவமலாயினா.

ரிஷிகளே கேளுகவன முனனம நாரதமகரிஷியால ஸநதருமாரபகவானு கரு உபதேசிக்கப்பட்ட உததமமான இந்தசரிததிரததைச சொலலுகிறேன். நீங்கள் அனைவரும் இந்தகவகையின பிரபாவதை பகதியுடன்கேட்க உததே சிததிருபதால சநதேகமின்றி மகானுபாவாகளும் கிருதாரததாகளுமாயினீர் கள. பிரமமவாதிக்கான மகரிஷிகள் இந்தகவகையின பிரபாவதை சிரவ ணம்செய்வது புண்ணியசாஸ்திரங்குகும் கிடைத்தல மிக அரிது என்கிறார்கள். ஓ மகரிஷிகளே, சகரவம்சமானது எவ்விதம் இந்த கவகாஜலாபிஷேகததி னால் மோஷ்டந்தையடைந்ததோ அப்படிப்பட்ட உத்தமமானதாய் மகத்தான ஆச்சரியத்தை உடைத்தானதாய் அதி அற்புதமாய் விளங்காநின்ற சரிததிரத் தைக்கேளுங்கள். சூரியன்வமசத்திலே விருகன எனபவனுக்கு பாகுவென றொரு புத்திரானுதித்தனை தாமபரண அவன அறநெறி சிறிதும் தவறுத லின்றி பூமண்டலாகிபததியமசெய்துகொண்டெவந்தனை பிரம ஷ்டததிரிய னைசிய சூததிரராகிய சதாவாணததினனாயும் ஏனையோர்களையும் அவரவா குலாசாரகருறைவ நேரிடாவண்ணம் பரிபாலித்தவந்ததால அந்தபாகுராஜ னுக்கு லோகாதிபதியெனகிற பெயா தருந்ததாயிற்று ஓ பிராமணேததமா களே, அந்தபாகுராஜா சபதததுவிபங்களிலும் எழுபது அசுவமேதயாகம செய்ததமன்றி தனது கிரகத்தில புஷ்பமுதலிய மங்களததிரவியங்களினால் சமஸ்ததேவாகளையும் ஸூறித்தவநதான நீதிசாஸ்திரவிசாரத்தினால் காலத் தைக்கழித்து சததுருக்களை ஜயித்ததினால் கிருதாரததனென்றும் சகல ஜனங் களுக்கும் உபகாரம செய்கிறவனென்றும் நீனைக்கப்பட்டான். அவனது ஆக்ஷியிலுள்ள பிரணைகளுக்கு விசனமெனபதே தெரியாது. சதாகாலமும் சுகிகளாய் சந்தனாகினை பூசிக்கொண்டு ஆபரணலங்கிருதராயிருந்தாராகள். அந்தகாலத்தில பூமி உழாமலே வினைத்தது. மரஙகள்முதலியன பூணமாய் பழங்களுடனும் புஷ்பங்களுடனும்கூடியிருந்தன. அந்தந்தகாலங்களில தே வேந்திரன் மழையை வருஷித்துவந்தான். ஓ மகரிஷிகளே, பிரணைகளிள் மனது பாபத்தில் பிரவேசித்ததேயிலை, தாமபரிபாலனம்செய்துவந்தமை யால் ரிஷிகள் நிர்வீகினமாய் தபம்புரிந்துவந்தனர். சமஸ்தசாஸ்திரங்களின் மெய்ப்பொருளை உணர்ந்தவனும், நன்றியறிந்தவனும், சபலக்ஷணமுடைய

வனுமான பாகுமகாராஜன் தனது குணங்களால் பிரஜைகளை நட்புறச்செய்து கொண்டு இந்த அவனிமுழுதும் அரசுபுரிந்துவந்தான் இவ்வீதமாய் பரிபாலித்துவந்த அமமகாராஜனுக்கு சமஸத சம்பததையும் நாசமசெய்யவல்ல தாய பொறாமைபுடனகூடிய பேராசைக்குக காரணமான அகவகாரமுண்டாயிற்று அதாவது நான் அரசன், சமஸதவுலகங்களையும் ஆள்பவன், பல்வீட்டன், நான் அநேக மகங்களியற்றினேன், ஆகையால் எண்ணவிட யாவராலும் பூஜிக்கத்தக்கவன் யாவனுன்? மேலும் நான் பண்டிதன்; வன்ப்புவாய்ந்தவன், சமஸத சத்துருக்களையும் ஐயித்தேன், சகல துலீபங்களையும் ரக்ஷிக்கிறேன், சகல துஷ்டங்களையும் சிஷித்தது அடக்கியிருக்கிறேன், நானே குணமுள்ளவன், வேதவேதாவகவகளை பரிசீலித்தது அவைகளின் உண்மையை அறிந்திருக்கிறேன், நீதிசாஸ்திரத்திலோ பண்டிதன், ஒருவராலும் ஐயிக்கமுடியாதவன், குறைவில்லாத சம்பத்துடையவன், ஆகையால் என்னையன்றி பிரபு எவனிருக்கிறான்? என்று இவ்வீதமான அஞ்ஞானத்தினாலுண்டான அகவகாரமானது சகலசம்பததும் நாசமாகவேண்டியநிமித்தம உண்டாயிற்று எவனிடத்தில் அகவகாரமிருக்கிறதோ அவனிடத்தில் காமகருரோதாதிசுளும் அவசியமாயிருக்கும் இவைகளினால் மனிதன் நசிப்பது திண்ணம். மனிதர்களுக்கு டௌவனம், விசேஷதன்மை, பிரபுத்தன்மை, புத்தியினமை இவை நான்கில் ஒன்றிருந்தாலே கெடுதியைக்கொடுக்கும். நான்கும் ஒன்றுகூடியிருந்தால் கெடுதிகளுக்கு கேட்கவேண்டுமோ? ஆகையால் சமஸதஜனங்களிடத்தும் விரோதத்தையும் தேகநாசத்தையும் சகல சம்பத்துநாசத்தையும் தராநின்ற அருயை பொறாமைமுதலிய ஞாக்குணங்கள் பாகுராஜனுக்கு உண்டாயிற்று அது சரியானதே ஏனெனில் விவேகமில்லாத மனிதனுக்கு உண்டாகும் சம்பத்தானது சரத்கால நதிபோல குறையுமேயல்லது ஸ்திரமாயிராது அருயையுள்ளவர்களிடமிருக்கும் தன்மானது பெருங்காற்றில் அகப்பட உயியும் நெருப்புநீபோல இருந்தவிடம் தெரியாதுபோய்விடும் ஆகையால் பிறரைக்கண்டு சகியாமையாகிற அருயையுடையவர்களுக்கும், டம்பமான ஆசாரமுடையவர்களுக்கும், எவரும் குரூரமானவாததை சொல்லுகிறவர்களுக்கும் இக்கலோகத்திலும் பரலோகத்திலும் கூடமே கிடையாது அருயை குடிக்கொண்ட மனத்தினரும், குரூரவார்த்தை சொல்லுபவரும், பெண்டுகளுக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் பந்துக்களுக்கும் சததுருக்களாகவேயிருப்பார்கள் ஒருவனுக்கு பிறருடைய சம்பததைப்பாடத்தண்டாக்கும் அருயையானது தனக்குள்ள யாவற்றையும் அடியோடு வெட்ட சம்பாதித்த கண்டகோடரியென்று எண்ணவேண்டும். இந்தவிஷயத்தில் சற்றேனும் ஐயமில்லை பிறா சம்பததைக்கண்டு அருயைப்படுபவன் தனசொந்த சிரேயஸின நாசத்துக்கு முயற்சிசெய்பவனே. ஒ பிறமனோத்தமாகளே, தன் மித்திரா, புத்திரா, ஸ்திரீ, நிலங்கள், தன்ம், தானியம், சீர்த்தியாகியவிலைகளை நசிக்கவேண்டுமென்கிற எண்ணங்கொண்டவன்தான், பரசமிருத்தியைக் கண்டு பொறாமை யுடையவேண்டும். ஆகையால் பொறாமை குடிக்கொண்ட சித்தனான இந்த பாகு அரசனுக்கு

வெகு பலவாண்களான நேமஹய தாலஜங்காதிகள் சத்துருக்களானார்கள். அதனால் பெருந்த ஆபத்த உண்டாயிற்று. ஸ்ரீயுப்பதியின் அருளுடையோ ளுக்கே சகல ஜகவரியமும் உண்டாகின்றன அவர் பராமுகமாயிருக்கப் பெற்றோனுக்கு சகலமும் நாசமடைகின்றன. அப்பகவானது கடாசுஷ மிருக்குமபரியந்தமே பாரியாபுத்திர பந்துமித்திர கிருகேசுத்திர தனவாக னுதிகள் நிலைககின்றன. முறடாகனும், குருடாகனும், செவிடர்களும், மூடர் களுமாகிலும் மாதவன் கடாசுஷமபெற்றவராகில சூரர்களும் வ்வேகிகளு மாய்ப புகழ்பபடுவராகள் சம்பத்த நசுககவேண்டியவனுக்கே அருயைமுத லிய தூககுணங்களும், பிராணிகளிததது துவேஷமும் உண்டாகின்றன. அவை விஷணுகடாசுஷமினமைபற்றியே அகங்காரம் வ்வேகததை நாசம செய்கிறது, அதாவது அவ்வேகமுண்டாகிறது பின்பு அவ்வேகத்தின பரி ஜனங்களான ஆபத்துகள உண்டாகின்றன ஆகையால் ஆபத்தாகு ஆதி காரணமான அகங்காரத்தை நீக்கிவிடவேண்டியது. அகங்காரம் உண்டா கும்போதே அருயைமுதலிய தூககுணங்களை உண்டாவதால் அகங்காரமுள் ளவன் உடனே நாசத்தை யடைகிறான் அருயையுடனடிய அந்த பாகு ராஜனுக்கு சத்துருக்களுடன் ஒருமாதகாலம் இடைவிடாமல் மகாபயங்கர மான யுத்தம் உண்டாயிற்று. அவயுத்தத்தில் சத்துருக்களால் ஜயிக்கப்பட்டு அந்த பாகுராஜன் தனது பத்தினியுடன் ராஜஸ்தியத்தைவிட்டு வனம்போயி னான். அவரு அந்த ராஜபாபினியினது காப்பததுக்கு பயந்த சத்துருக்க ளான நேமஹயாதிகளால் அந்த காப்பகாசநிமித்தம் அவளுக்குவிஷம் கொடு க்கப்பட்டது. இவ்வாறு விஷத்தைப் பகிழ்த்து விசனப்படும் கர்ப்பினி யான தனது ஸதிரீயுடன் அந்த பாகுராஜன் மகாலிசனக்கிராந்தனாகி காட்டில் அலைந்து, கொடுமவெயிலில் அடிப்பட்டு, பசியாலும் தாகத்தாலும் பீடிக்கப்பட்டு, தன் பிராரத்தகருமங்களைக் குறித்து அழுதுகொண்டு, அவர்வ மகாமுனிவருடைய சீரிரமத்தையடைந்து, அததபோவனத்தில் ஒரு பெரிய தடாகத்தைக்கண்டு மகத்தான ஆனந்தத்தையடைந்தான். மகா அருயை யுள்ள அவனுடைய சுபாவத்தையறிந்து அந்தடாகத்திவிருந்த பகிழ்கெனல் லாம் மறைந்து பின்வருமாறு சொல்லிக்கொண்டன. ஒ பகிழ்களே, வெகு கஷ்டம். மகாபாபியான இந்த பாகு வருகிறான்; இவனைக்கண்ணுறுது தத்தமிருப்பிடங்களில் மறையுங்கள் என்றன. இவ்விதம் பகிழ்களும் அருயை யுடைய சித்தனான அவனைப்பார்த்து நித்தித்ததால் ஜகததுக்கு வெறுப்பை உண்டுபண்ணுகின்ற மகாகஷ்டமான அருயையை விட்டுவிடவேண்டும்ன் றோ? பாகுராஜன் அந்த சாசிலிறங்கி ஸ்நானம்செய்து, வேண்டும்ளவுபானம் செய்து, மரத்தடியில் உட்கார்ந்து, தனது ஸ்திரீயுடன் சிரமபரிசாரம் செய்துகொண்டிருந்தான். இவ்வாறு வனத்தையடைந்து மகா கஷ்டத்தை யறுபவிக்கிற ராஜனுடைய தூர்க்குணங்களை எண்ணி அவனுடைய சூகிஷிச் சூட்பட்டிருந்த பிராஜனளும் அவனை நித்தித்தார்கள். எப்படிப்பட்டவயை னும் கல்லுணமுள்ளவனே சிரேஷ்டன். அகண்ட ஜகவரியத்தையுடையோனாயினும் தூர்க்குணமுடையவன் சகல ஜனங்களாலும் நித்திக்கப்படு

வான். உலகத்தில் அபகோததிக்குச் சமானமான யிருத்தியுவும் கீர்த்திக்குச் சமானமான தாயும் இல்லை. பாகுராஜன் வனமடைத்தனால் அவனுடைய தேசத்திய ஜனங்களில் ஒவ்வொருவரும் தங்களுடைய சத்துருக்கள்கொல் லப்பட்டால் எவ்வளவு சுகதோஷத்தையடைவார்களோ அவ்வளவு சந்தோஷ மடைந்தார்கள். ஒவ்வீததுவசிகாமணிகளே, இவ்வீதமாய் நிந்திக்கப்பட்ட பாகுராஜன் வனத்தில் நடைபயிணமாயினான். அபகீர்த்தி எவ்ளையும் காசம்செய்துவிடும் அபகோததிக்குச் சமானமான யிருத்தியுவும், கோபத் துக்குச் சமானமான சததுருவும், நிந்தைக்குச்சரியான பாபமும், மோஹத் தையொத்த பயமும், அருகையககு ஒப்பான அபகோததியும், காமத்துக்கு சகிருசமான நெருபும், ஆசைக்குச்சரியான பாசமும், சவகதைப்போன்ற விஷமும் இல்லையென்று நினைத்து துககாகிராந்தனாகி அழுது மனே வியாதியால் தேகம் மெலிந்து மூப்பையடைந்த இவ்வீதமாய் அவ்வா சிரமத்தில் வருத்தப்பட்டிக்கொண்டிருந்து, வியாதிமீடததாய், வெகுகாலம் சென்று மீறணதையடைந்தான் காபயிணியாயிருந்த அவனது மகிஷியும் திராஜனமானகாடமில் அதிக துககைத்துடன் அழுது சககமனம்செய்ய உத் தேசித்து, விற்றுகளை சமபாதித்து, சிந்தையை அங்ககி, அதில் தனபாதநாவை வைத்து தானும் ஏறப்போனான்

அப்போது மகாதபஸவியும் தேஜோவானுமான அந்த அவ்வாமகாரிஷி யானவா ஞான சிருஷ்டியில் இந்த யிருத்தநாதமெல்லாம் அறிந்து, மகா பதிவிரதையான அந்தராஜமகிஷி ரோதனமபணணிகொண்டிருந்த ஸதா னதையடைந்தாரா மகானுபாவர்களாயும் தேஜோநிதிகளாயுயிருக்கிற ரிஷி கள் பூத, பவிஷயத, வாததமானமெனகிற முககாலங்களையும் அறிவாக்க ளுகையால் இந்த மகரிஷி இதை அறிந்தவராயினா ஒ பிராமணேததமர் களே, இவ்வீதமாக சிந்தையில் அக்கினிப்பிரவேசம்செய்ய முயலாநிறை ராஜ பத்தினியைப்பார்த்து மகரிஷி தருமமானமொழிவினைப் பின்வருமாறு உரைப் பாராயினர் ஒ ராஜசிவீரவுட பத்தினியே, மகாபதிவிரதையான நீ இத தன்மையர்ளு சாஹசகாரியததைச் செய்யலாகாது ஏனெனில் நினது கருப் பத்தில் சததுருக்களை அதோஹமசெய்யத்தகுந்தவனும், சகசுவாததியாகும் படியானவனுமான புத்திரன் இருக்கிறான் ராஜாவிலைகளும், இளவகுழந தைக்காரிகளும், காப்பவதிகளும், குதுவாகாதபெண்களும் சககமனம்செய்ய லாகாது உத்தமரிஷிகளால் பிரமஹத்திமுதலிய மகாபாபவகளுக்கும் பிரா யச்சித்தம் கூறப்பட்டிருக்கிறது ஆனால் டம்பனுக்கும், யாவாயும் நிக திப்பவனுக்கும், கர்ப்பத்தைச் சேதம்செய்பவனுக்கும், நாஸதிகவாதம் செய் பவனுக்கும், செய்நன்றி கொண்டுற்கும், தருநதில் உபேகைசெய் கிறவனுக்கும், சினேகித்துக் கெடுபவனுக்கும் பிராயச்சித்தமில்லை என் கிருந்தீள். ஆகையால் இவ்வீதமான காப்பநாசமாகிற மகாபாபத்தைச் செய்யலாகாது. தற்காலம் உண்டாயிருக்கும் துககமெல்லாம் சீக்கிரத்தில் சமனத்தையண்டயுமென்றிவ்வாறுகூறச் செவியுற்ற பதிவிரதாசிகாமணி யான ராஜபத்தினி அம்மகரிஷியின் அனுக்கிரகத்தைநம்பி அவர் திருவடி

களில் பணிந்து அருதாள் சகலசாஸ்திரங்க்ளையும் ஜயந்திரிபறவுணர்ந்த அவர்வமகரிஷியும் அந்த ராஜபத்தினியைப்பார்த்து அம்மா, அழாதே, நல்ல சம்பததை யடையப்போகிறாய், கண்ணீர் விடவேண்டாம். அப்படிவிடும் கண்ணீர் உண்மையில் பிரேதமானவர்களைக் கெடுத்துவிடும் ஆகையினால் விசனத்தைவிட்டு இப்போது செய்யவேண்டிய கருமங்களைச் செய் பண்டிதனிடத்திலும், மூடனிடத்திலும், தரிசுதிரனிடத்திலும், சம்பத்துளளவனிடத்திலும், கெட்டநடகையுள்ளவனிடத்திலும், யதியினிடத்திலும், எவ்விடத்திலும் மிருகதிய சரியாகவே இருக்கிறான அவனுக்கு வந்தியாசமே இல்லை ஒவ்வொருவனும் பட்டணத்திலாயினும், காட்டிலாயினும், சமுத்திரத்திலாயினும், மலையிலாயினும், இன்னும் எங்கேயாயினும் அவனவனசெய்த கருமபலனகளை அனுபவித்தே தீரவேண்டும். மேலும் மனிதர்களுக்கு துக்கங்கள் எப்படி அபேக்ஷிக்கப்படாமலே உண்டாகின்றனவோ அப்படியே சுகங்களும் உண்டாகின்றன ஜனமாநந்தத்தில் எந்தெந்த கருமங்களைச் செய்கிறோமோ அவைகளையே இவரு அனுபவிக்கிறோம் இதற்கு நெய்வந்தான் காரணம். வேறு காரணவந்து ஒன்றில்லை ஓ அரவீந்தம், போன்ற வதனத்தையுடைய நவகாய்! பிறந்த ஒவ்வொருவனும் காப்பத்திலாகிலும், பாலவியத்திலாகிலும், பருவத்திலாகிலும், முதுமையிலாகிலும், எப்போதிலும் அவசியமாய் மிருகதியுவுக்கு சுவாசீனமாகவேண்டும். சாக்ஷாத் கோவிந்தனாகிய பகவான அதனதன கருமானுசாரமாக ஒவ்வொரு ஜந்துவையும் ரக்ஷித்தும் சமஹரிததமவருகிரா இப்படி இருக்க பிறப்புக்கும் இறப்புக்கும் ஹேதுமாதிரிமாயிருக்கும் ஜந்துககளை அந்த பிறப்பு இறப்புக்கு முந்தக்காரணமாய் மூடாகள தெரியாது கூறவா. ஆகையால் இந்த துக்கத்தைவிட்டு பாத்தாவுக்குச் செய்யவேண்டிய உத்தராகிரியை களைச்செய்து விவேகவிஷயத்தால் தைரியமாயிருத்தலவேண்டும் துக்கங்களை அனுபவித்த வந்துவதற்கு ஹேதுவான கருமபாசத்தினால் கட்டுண்ட இந்த உடல் பலதுன்பங்களாலும் பிணியளாலும் சூழப்பட்டிருக்கிறது. இந்த தேகத்துக்காக தகாதகாரியத்தைச் செய்யலாகாது, என்று இவ்வீதமாய் ராஜபத்தினியைத் தேற்றி கருமங்களை விதிப்படி இயற்றவித்தார்.

இவ்வீதம் ரிஷியினால் தேற்றப்பட்ட ராஜமகிஷியும் தனது துக்கத்தை யொழித்த மகரிஷியை நமஸ்கரித்துச் சொல்லலாயினள் ஓ மகரிஷியே, தேவரீர்ப்போன்ற ஸாதுக்கள் பரோபகாரத்தையே செய்கிறார்களென்பதில் என்ன ஆச்சரியம். ஏனெனில் மகாவிருக்ஷங்கன் தங்களுடைய உபயோகத்தின்பொருட்டுப் பலிக்காமல் இதரருடைய உபயோகரித்ததாகவே பலிக்கின்றவனன்றோ? அப்படியே ஸாதுக்களும் ஆகிறார்கள். எவன் துக்கத்தை அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கின்ற பிறரைப்பார்த்து அவர்களுடைய துக்கநிவர்த்தியாகும்வண்ணம் பிரியவசனங்களை மொழிந்து துக்கநிவர்த்தி செய்கின்றானே அவன் ஸ்ரீவிஷ்ணுபகவானுடைய குணமாகிய ஸத்துவகுணநிஷ்டன். ஏனெனில் சர்வஜன ஹிதனுதால் அந்த ஸாத்துவீகனாகின்றான்.

சகாசரித்திரமும் சாகரர் கடல்தோண்டியதும். ௩௭

பிறாதுக்கத்தில் துகசிப்பதும் பிறாசகத்தில சசிப்பதமான உத்தமகுண முடையோனை மனுஷியரூபம்பூண்ட ஹரியெனறே எண்ணவேண்டும் ஸா துக்கன் சாஸ்திரங்களை தவகளுடைய துககிவாததியை பொருட்டு கற்கின்றா ரிலலை, இதுருடைய துக்கிவாததியைபொருட்டே, குரியனிருக்கிறவிட தது இருட்டிலலையோல் ஸாதுக்கனிருக்குமிடத்தது துககபாடை உண்டாவ தில்லை, என்ற இன்னும் அனேகவிதமாய் மகரிஷியை சிலாசித்தபின்பு பாத் தாவுக்குக கருமியிற்றினான் அந்த பாகுராஜனுடைய பிரேதம் அவாவமக ரிஷியின் கடாக்கம பெற்றதால் அவவரசன் சகலபாவங்களும தொலைந்து பரி சுத்தனாய் அமரேசனைப்போல் அனேககோடி விமானங்களுக்கு அதிபதியாய் ஸ்ரீவைகுண்டத்தை யடைந்தான் ஒ ஸாதுக்களான மகரிஷிகளே, சேளுக கள் மகாபாபியினுடைய பிரேதசீரத்தையாகிலும், அதை தகனம்செய்த சாம் பனாயாகிலும், புண்கையாகிலும், புண்ணியபுருஷனை கடாக்கித்தால் அந்த பிரேதசீரத்தையுடைய ஜீவன் பரமபதம் எய்துகிறான். பருசமகாபாதகம் செய்தவனையினும் மற்றும் அனேகவிதமான உபபாதகம் செய்தவனையினும் மகான்களால் கடாக்கிக்கப்பெற்றானாகிலும் பரமபதத்தை யடைகிறனென் பதில் ஐயமில்லை. அவாவமகாரிஷியினியமனப்படி தனது பாசதாவின உத் தாகிரியைகளை நடத்தியபின்பு அமமகரிஷியின் ஆசிரமம்சென்ற தினந்தோ றும் அவருக்கு ஆதரவுடன் சிசுருஷைசெய்துவந்தான்.

அ - வது அத்தியாயம்.

சகாசரித்திரமும்

சாகரர் கடல்தோண்டியதும்.

பதிவிரதாசிரோமணியான அந்த ராஜபதினி கனகமற்ற சித்த முடையளாங் பரமபகதியுடன் ஆசிரமத்தை மெழுகல் முதலான பணிவிடை களை அம்மகரிஷி சந்தோஷமுறச் செய்துவந்தான் இவ்வாற்றுககையில் சிசுருஷை மகாத்மியத்தால் சமஸ்தபாபமும் தொலைத்தவளாய் மகாபுண்ணிய தினத்தில் விஷத்தடைகடிய ஓபுத்திரனை ஈனறான். ஒ மகரிஷிகளே, ஸாதுசுகமானது மிகுந்த ஆச்சரியமுடைத்து. அது எந்த விஷத்தைத் தான் நாசம்செய்யமாட்டாது? எந்த சுபத்தைத்தான் கொடுக்கமாட்டாது? எதைத்தான் மனிதருக்குச் செய்யமாட்டாது? மகானுபாவர்களுக்குச்செய்யும் சிசுருஷையானது தனக்கு தற்செயலாய் நேரிட்ட பாபத்தையும், தான் தெரிந்துசெய்ததையும், ஒருவனைக்கொண்டு செய்வீத்திருந்ததையும், மற்றைய விதமானதையும் நாசம்செய்தவிடும். எப்படி ஒரு கலையனவிரந்தா லும் சந்திரன் சீசுவரனால் அங்கேரிககப்பட்டதனால் விருத்தியையும் பூஜை

யையும் பெறுகின்றானே அப்படி ஸாதுக்களால் பரிக்கிரமிக்ஷப்பட்டவன் ஐடனாயிருந்தாலும் சமஸ்தாகளாலும் பூஜிக்கத்தகுந்தவனாகிறான். ஒ பிராம னேத்தமாகளே, ஸாதுசுவகமானது இதம்பரமாகிய இரண்டு உலகத்திலும் பரமமான சமிருத்தியைக் கொடுக்கிறது. ஆகையால் ஸாதுக்கள் பூஜிக்கத் தகுந்தவர்கள். மகானகளது குணங்களைப்புகழ யாராலதான சாத்தியமாகும்? ஏனெனில கர்ப்பத்தில இருந்த விஷமும் ஷடமாய்ப்போய்விட்டதன்றோ? மகாதேஜஸ்வியான அபூவமுனிவரும் விஷததுடனகூட உதித்த குழந்தை யைக் குளிரககடாக்கித்தது ஜாதகருமுதலியவைகளை விதிப்படி. இயற்றி விஷததுடனபிறந்த காரணத்தால் அதற்கு சகரனெனகிற காமதேயமளித்து தம் தபோமகிமையால் உண்டாகும் தேன பால் அமுதுமுதலானவைகளால் அதை நாளொருமெனியும் பொழுதொருவண்ணமுமாய் வளர்த்துவந்தார். மந்திரசாஸ்திரத்தில் வல்லவரான அமமகரிஷி அககுமுததைக்கு தகுந்தவய தில் செளளமசெய்வித்து ராஜரீதி தண்டரீதி முதலான தருமசாஸ்திரங்களை ஓகிவைத்தார். பாலவீடம நீங்கி தாருணணியபருவத்தை யடைந்து சமாதததனம் விளங்கிய சகரனுக்கு சகல மந்திரபாகவகருடன்கூடிய தனூ வேதத்தை உபதேசித்தார். இவ்வண்ணம் அபூவமுனிவரால் உபதேசிக் கப்பெற்ற சகரன் பல்விட்டனாயும், தனூவித்ததையில் சிறந்தோனாயும், குண சாலியாயும், பரிசுத்தனாயும், தருமசாஸ்திரத்தில் வல்லவனாயும், மகாபராக் கிரமசாலியாயும் விளங்கி அம்மகரிஷிக்குக் காலதோறும் சமிதது தருப்பை முதலானவைகளை சேகரித்துக் கொண்டுவந்து கொடுத்துவந்தான இவ் வாறு ஒருநாள் ரிஷி சிசுருஷ்யயில் விருப்பங்கொண்ட சகரன் தனது மாதா வை சாஷ்டாகமாய் தண்டமசமாபிதது வெகுவணக்கத்துடன் கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டு பின்வருமாறு விண்ணப்பம் செய்யலாயினான். அம்மா, எனது பிதா எங்கிருக்கிறார்? அவருடைய நாமம் யாது? ஜாதி என்ன? இவைகளை அடியேனுக்குச் சொல்லவேண்டும். உலகத்தில் பிதாவிலலாமல் ஜீவிப்பவா இறந்தவர்களோடொப்பா. தரித்திரனாயினும் பிதாவுடையன யின் அவன் குபேரனுக்குச் சமாணமானவனே. தருமயிலுலாதவனுக்கு இகபரலோகங்களில் சுகமில்லாததுபோல மாதா பிதாக்களில்லாதவனுக்கு சுகமே கிடையாது ஒ மாதாவே, தந்தையிலலாதவன், ஞானமற்றவன், விவேகமற்றவன், பின்னையிலலாதவன், கடனுள்ளவன் இவர்களுடைய ஜன் மம் அப்பிரயோசனமானது. சந்திரனிலலாத இரவுபோலும், தாமரை இல்லாத தடாகம்போலும், பதி இல்லாத ஸ்திரிபோலும், தருமயில்லாத பிராணிபோலும், தனயில்லாத சமுசாரிபோலும், குழந்தையிலலாத லீடுபோ லும், வீஷ்ணுபகதி இல்லாத தருமம்போலும், வேத அத்தியயனம்செய்யாத பிராமணன்போலும், அதிபூஜையிலலாத கிரகஸ்தைபோலும் தானம்செய் யப்படாத திரவியம்போலும், சத்தியமில்லாத வாக்கியம்போலும், மந்திரீ இல்லாத சபைபோலும், தயை இல்லாத தபம்போலும், சற்குணமில்லாத ஸ்திரீபோலும், நீரில்லாத நதிபோலும், பொறுமையை பயக்காத வித்தை போலும் பிதாவிலலாதவன் பிரயோசனம்ற்றவன். இரந்துதிரிபவன்போல்

சகரசரித்திரமும் சாகரர் கடல்தோண்டியதும் ஈசு

பிதாவற்றவன் எளியவனும் பலதன்பப்படுபவனுமாவான் என்று சொல்லி முடித்தான்.

இவ்வீதமாய் தனபுத்திரனால் சொல்லப்பட்ட வார்த்தையைக்கேட்டு அதிகதக்கத்துடன் பெருமூச்சுவிட்டு சகரனைப்பாராதது ஆதிமுதலாகந்த விருததார்த்தகளைச் சொன்னான் அதைக்கேட்டு கோபத்தினால் கண்கள் சிவந்து இப்போதே சத்தருக்களைக் கொல்லுகிறேனென்று பிரதிஞானசெய்து தனது மாதாவையும் மகரிஷியையும் பிரதக்ஷணமசெய்து ஸேவிதது அவர்களால் நியமிக்கப்பட்டவனும், சததுருக்களை ஜயிசகும்பொருட்டு தன வாக்கு பழுதுபோகாது தான சுத்தஞ்சூழியாக சகரன் அவாவாசிரமத்தை விட்டு புறப்பட்டு, குலபுரோகிதரான வசிஷ்டமகரிஷியை உடைந்து, அவா ஞானதிருஷ்டியால் யாவற்றையும் அறிந்திருந்தும் சகலசமாசாரங்கனையும் ஆகியோடநமாகத் தெரிவித்தான அப்போது வசிஷ்டரும் தனது சிஷ்ய னுக்கு ஐந்திராஸ்திரம், வாருணஸ்திரம், பிரமாஸ்திரம், ஆகநீரோஸ்திரம் முதலிய அஸ்திரங்கனையும், கத்தியையும், சிரேஷ்டமான தனுசையும் ஈந்து அவனை நன்கு ஆசீர்வதித்தது விடைகொடுத்தனா மகரிஷியின் அனுமதி பெற்று சததுருக்களையடைந்து ஒரேவீலினால் சததுருக்கனையும் அவர்களின் புத்திரபெளத்திராதிகளையும் தொமசம் செய்தனன் அநந்தனுசினால்விடப பட்ட பாண்டுகளாகிற நெருப்பினால் கொளுத்தப்பட்டு சிலா இறந்தார்கள் சிலா பயந்து ஒழிப்போய்விட்டார்கள் சிலா தலைவிரிகோலமாய் மேடான புறறுக்களின்மேலேறி எதிரில் நின்றனா சிலா புலைக்கடித்தார்கள். நிரவானிகளாய் சிலா ஜலத்தில பிரவேசித்தார்கள். சகயவனாதிகளும் இன னும் சிலரும் தங்களைக் காக்கவேண்டுமென்று அந்த சகரனுடைய குலஞ்ரு வாளை வசிஷ்டமகரிஷியை சரணடைநதார்கள் ஜயசாலியான சகரன் தன னால் ஜயிக்கப்பட்ட சததுருக்கள வசிஷ்டரை சரணடைநதார்கள் எனபுதை யறிந்து உடனே அவர் சமீபத்தை அடைநதான வசிஷ்டமகரிஷி சகர ராஜன் வருவதையும் அவனுடைய சத்தருக்கள் சரணடைந்திருத்தலையும் பாாந்து தனது சிஷ்யனுடைய அபீஷ்ட பூர்த்திக்ரும சரணுகதரக்ஷணத்தக் கும அனுக்லமாக அப்போதே ஆலோசித்தது, சிலரை மொட்டைகளாகவும், சிலரை விரிதலையராகவும், சிலரை தலைமொட்டையாய் தாடிமட்டிஷில் உள்ள வாகளாகவும், சிலரை வேதபாஹயாகளாகவும் செய்தா இவ்வண்ணம் செய்யப்பெற்று பிணங்களைப்போலிருக்கிற சததுருக்களைப்பார்த்து சிரித்து தபோநிதியான வசிஷ்டடானோக்கி ஒர்விசேஷம் விளம்பினான்

ஓ ஆசாரியே, துராசாரங்களான இவர்களை ஏன் வீணாகக் கழிக்கவேண் டும்? எனது ராஜ்யியத்தை அபகரித்த இவர்களை நான் எவ்வீதமாயினும் கொல்லவேபோகிறேன்; தருமவிரோதிகளைக்கண்டு அவர்களை ஹதம்செய் யாது உபேகைசெய்கிறவன் சகலநாசத்துக்கும காரணமாகிறான் என்பதில் சந்தேகமில்லையன்றோ? துஷ்டர் பலாதிகராயின் உடம்புமற்றது சகல லோ கத்தையும் உபத்திரவம் செய்கின்றார்கள். அவரே பலஹினராயின் மிக ஸாதக்கன்போலாகின்றார்கள். ஆச்சரியம்! மாயையின் முகிமையைப்பாருங்

கா. பாபபுத்திகனான துஷ்டர்கள் தங்களுக்கு நல்லபலம் உண்டாகிறவராயில் மோசக்கருததை உட்கொண்டு அடங்கியிருக்கிறார்கள். சேஷம்படவேணடியவன சத்துருக்கள்செய்யும் அடிமைத்தனதையும், வேசிகளின் சினேகதையும், பாம்புகளின் ஸாதுத்தனமையையும் கம்பலாகாது துஷ்டாமுதலில் எந்த பலலைக்காட்டி சிரிக்கிறார்களோ அந்தபலலையே தங்கள் சாமர்தியம் கெட்டபிறகும காண்பிக்கிறார்கள். எந்தநாவுடன குரூமான வரகியவர்களை மொழிகின்றார்களோ பலமகெட்டபிறகு அதேநாலினால் தாழ்மையாய்ப் பேசுகிறார்கள். நீதிசாஸ்திரங்களை அறிந்தவன தனசேஷமததை உத்தேசித்தால் துஷ்டர்களின் ஸாதுத்தனமையையும், அவர்கள் அடிமையாராகுதலையும் நம்பாதிருக்கக்கடவன். எவ்வளவுவணங்கினாலும் துஷ்டர்களினிடத்தி அன்புசெலுத்தா திருக்கக்கடவன் துஷ்டர்கள் சமயமறிந்து உயிரை அபகரிப்பார்கள். சமயத்திலவணங்கும் துஷ்டனையும், கபடமுள்ள மிதநிரணையும், துஷ்டையான ஸதிரீயையும் விசுவசிப்பவன மரணமடைந்தவனே. இவ்வ சந்நேனும் சந்தேகமில்லையே ஆகையால் பகவேடமபூண்டு புலித்தொழிலபுரியும் இவர்களை ரக்ஷிக்கவேண்டாம் தேவரீருடைய அநுகீரகத்தினால் இந்த சத்துருக்களெல்லோரையும் கொன்று பூமியை அனுபவிக்கிறேன் என்று உரைத்தான அதுகேட்டு மிகுந்த திருபதியடைந்த வசிஷ்டமகரிஷி சகரனிட சரீரத்தைத் தடவிக்கொடுத்து ஓர் விசேஷம் விளம்பலுற்றனா. ஒமகாபாகியவானான சக்ரணே, நனறு, நனறு. உணமைபுகன்றனை, ஆயினும் எனது வாராததையைக்கேட்டு பொறமையடையவேண்டும். இவர்களை நான் முன்னரே உன பிரதிஞ்ஞைக்கு விரோதமின்றி கொலையொத்த அங்கப்பழுது செய்திருக்கிறேன் இவர்களைக்கொல்லதினால் உனக்கு என்னதோத்தி உண்டு? கருமமாகிற வலையினால் கட்டப்பட்ட சுகலஜந்துக்களும் தத்தம் பாபங்களால் ஹிமசிக்கப்படுகின்றன ஆகையால், அப்படிப்பட்டவர்களை நீ என மாய்த்தலவேண்டும்? பாபத்தினால் உண்டான இந்த தேகம் முத்தியே பாபத்தினால் ஹதமாயிருக்கிறது ஆததுமாலைக்கொல்ல ஒருவனாலும் சாத்தியமாகாது ஏனெனில் அது நித்தியமும் ஞானபூரணமுமானது என்பது சாஸ்திர உறுதி. அவரவர்கள் செய்தகருமங்களின் பலன்களை அனுபவிப்பதற்கு அவரவரே காரணமாகின்றனா, அக்கருமங்கள் தெய்வமூலமானவை. இந்த ஜகத்து தெய்வானீசமானது. ஆகையால் தெய்வமே துஷ்டநீக்கிரக சிஷ்டபரிபாலனம் புரிவது பாரதீனர்களான மனிதர்களால் எத்தகாரியம்தான் செய்யற்பாலது? இந்த சரீரம் பாபத்தினாலே உண்டானது; பாபத்தினாலே வளங்கின்றது. கொலை பாபமூலமென்று அறிந்தும் ஏன கொலைக்கு எத்தனம்செய்கிறாய்? ஆததுமா பரிசுத்தமாயினும் தேகசம்மந்தத்தால் தேகியென்று உறப்படுகிறது. ஆகையால் இந்தகொலை சந்தேகமில்லாமல் பாபமூலமாகவே யிருக்கிறது. பாபமூலமான இந்த தேகத்தைக் கொல்வதால் உனக்கு என்னதீர்த்தி உண்டாகிறதென்று நிச்சயித்துக்கொண்டு பிறகு இவர்களைச் சம்ஹரித்தல் ஆவசியமாயின் சம்ஹரி; அவ்விதமின்றேல் விட்டுவிடு என்ற வசிஷ்டமகரிஷியின் வார்த்தையைக்கேட்ட சகரன்

சகாசரித்திரமும் சாகரர் கடல்தோண்டியதும். ௪௩

கோபத்தினின்றும் நீங்கினான் வசிஷ்டரிஷியும் சகரனைத் தமது அஸ்தங்க னால் தடவி ஆணந்தித்தாரா, அதாவணவேதங்களை அறிந்தவரான அம்மகரிஷி கல்ல வீரதலைகளான ரிஷிசமூகங்களுடன் மகா பலம்பொருத்திய சகர னுக்கு மருடாபிஷேகம் செய்வீதனா, அசசகரன் காசியப்புத்திரியான சுமதியையும் விதூபபராஜன புத்திரியான கேசினியையும் விவாகமசெய்து இல்லறம் நடாத்திவந்தனன் இவ்வாறு ராஜாஜிய பட்டாபிஷேகமடைந்த சகரமகாராஜனைப் பாசகவேண்டி தபோநிதியான அஷ்வமகாரூனிவா எழுந்தருளி ராஜனுடன் சம்பாஷித்துக்கொண்டிருந்தவிட்டு தமது ஆசிர மம் சென்றனா, பின்பு அனேகவருஷங்கள் சென்றும் புத்திரப்பேறினமை யால் அஷ்வமகரிஷியையடைந்து கறபுவாயந்த அசசகரபத்தினிகள் புத்தி ராாதம பிராாததித்தாரகன பாககவமநகிர மறிந்த அஷ்வரும் யோகநில யாலுணர்ந்து அவவிரண்டு ஸுநிரீகனையும்சேர்க்கிச் சொல்வாராயினா பெண கள்! வமிசவீருத்திகாரான புத்திரனெருவன் ஒருத்திக்கும அபபடியல் லாத அறுபதினாயிரம் புத்திராகன மறறெருத்திக்கும உண்டாவாகள், இவை களில் ஏது எவளுக்குவேண்டுமோ அதைக்கேளுகன எனறா, உடனே சமா ததையான கேசினி வமிசவீருத்திகாரணனை ஓர் பிள்ளையையும் மூடையான சுமதி அறுபதினாயிரம் புத்திரரையும் வேண்டினா ரிஷிவாககியத்தினபடி கேசினி அசமஞ்சஸனென்னும் ஓர் மகவைானறனன் சுமதியின் உதரத் தில் அறுபதினாயிரம் பிள்ளைகன ஜநித்தாரகன கேசினி புத்திரனான அசமஞ சஸன பாலவியத்திலே பயித்தியம்பிடித்தவனைப்போல தகாதகாரியங்களைச் செய்துவந்தனன் அபபடி கெட்டகாரியங்களைச் செய்துவந்த அசமஞ்சஸன சகவாசத்தால் சுமதிபுத்திராகனாகிய அறுபதினாயிரவரும் தூநடததையுளவ ாகனாயினாகன தநதையான சகரா தனதுபுத்திரா பாலவியத்தினால் இவ்வீ தம் செய்கின்றனரென்று நினைத்திருந்தாரா துஷ்டாகளுடைய சகவாசம் மிக வும் கொடியது, அக்கினி சாவபூஜ்ஜியமானதாயினும் இருமபைச்சாந்த தோஷத்தால் கருமான சமமட்டியால் அடிககப்படுகிறதுபோல அசமஞ சஸசகவாசமும் அறுபதினாயிரவாகரும் தூநடததையைக்கொடுத்தது, இந்த அசமஞ்சஸனுக்கு அம்சமான என்ற ஸாதுஜனப்பகூபாதியும், சுகுணசாலி யும், தருமநிஷ்டனும், பிதாமகனை சகரமகாராஜனுக்கு ஃறிதம்செய்வதில் பிரியமுள்ளவனுமான ஓர் புத்திரன் உண்டானான், தூநடததையுடையவர் களும் லோககண்டகாகளுமான அசசகரபுத்திரர் ஸந்கருமானுஷ்டானம் செய்யும் ஸாதுகளுக்கு விகிணம்செய்துவந்தனா, பிராமணர்களால் யதா விதியாக நேறாமமசெய்யப்பட்ட ஹவிஸஸங்களை அந்த சாகரா தேவதை களை சிராகரித்து தாங்களே புசித்துவந்தாரகன சுவாககலோகத்திலிருந்து அரம்பைமுதலான அப்சரககளை அபகரித்துவந்து பலாந்தாரமாய் அளகபா ரந்தைப்பற்றி யீர்ந்து அநேகந்தவை அவமதித்தார்கள், ஏப்போதும் கட் குடியே தொழிலாக்ககொண்ட அநத துஷ்டாகன சுவாக்கத்திலிருக்கும் பாரி ஜாதமுதலிய புஷ்பங்களை அபகரித்துவந்து அப்புஷ்பங்களால் தங்களுடைய தேகங்களை அலக்கரித்துக்கொண்டும் ஸாதுஜனங்களின் தனங்களை அபகரித்

தும் சகல ஸதகருமங்களையும் நாசம்செய்தும் வந்தார்கள். மகாபலசாலிகளும் பாபிகளும் அலாகன் தங்கள் தந்தையாகிய சகராஜனுடனும் யுத்தமசெய்ய ஆரம்பித்தார்கள். இவ்விதமாய் இவர்கள் துர்வததையைக் கண்டு மகாதுக்கத்துடன் கூடிய இந்திரன்முதலிய தேவர்கள் இச்சாகரருடைய நாச உததேசியமாய் ஆலோசித்து பாதலமத்தியததில தன்மகிமை தெரியாவண்ணம் நிஷ்களங்க பரமாதந்தரூபியான ஸ்ரீமந்நாராயணனைத் தியானம்செய்யும் விஷ்ணுதுலையிரான கபிலரையடைந்து தண்டம் சமர்ப்பித்து பின்வருமாறு ஸ்தோததிரமசெய்தார்கள். ராகதவேஷாதிரகிராய் விளங்கி மனுஷியரூபியாய் மறைநதிரகருக்கும் விஷிணுரூபியும் தபோநிதியுமான தேவரீரை தண்டம் சமர்ப்பிக்கிரேம பரமபுருஷரான ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய பத்தரும், உலகானுக்கிரகம செய்பவரும், சமுசாரமாகிற காட்டைக்கொளுத்தும் தீயாய் விளங்குபவரும், ஞானமுள்ளவரும், மகானும், நிஷ்காமனுமான தேவரீரை அநேகந்தரம் நமஸகரிகினரேம, சகரபுத்திராகளால் உபத்திரவிக்கப்பட்டு தேவரீரை சரணடைநதிரககிற அடியேங்களை ரக்ஷித்தருள வேண்டிம சுவாமியென்று ஸ்துதிசெய்த தேவர்களை சகலசாஸ்திரராததங்களை யறிந்த கபிலமகரிஷி யதாவிதியாக பூஜித்து அததேவர்கள் சந்தோஷிக்கும்படியான ஓர் விசேஷம் திருவாய்மலநாதருளிஞா. அமரர்கள்! நீங்கள் இது விஷயததில் கஷ்டத்தையும் ஆச்சரியததையும் அடையவேண்டியதில்லை. ஏனெனில் சம்பதது, ஆயுள், கோத்தி, பலம இவைகளின் நாசததையடைய வேண்டியவர்களே உலகங்களை உபததிரவிப்பார்கள். நிரபராதிகளை உபத்திரவிக்கிறவன் சமஸதலோகங்களிலும் பாபததை அறுபலிக்கிறதில ஆசையுள்ளவென்று அறியவேண்டிம. எவன் மனோவாகருக்காயங்களினால் இதரர்களை எப்போதும் உபததிரவிக்கிரே அலனை தெய்வமே சேகிரத்தில கெடுத்துவிடும். இதுவிஷயத்தில சந்தேகமிலை எவன் ஆயுள், சந்ததி, காந்தி இவைகளின் நாசத்ததை சேகிரத்தில அடையவேண்டியவனே அவன் தான் பிறர்களை பீடிப்பான் என்று பெரியோர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அசசாகரர்கள் இன்னும் சிலகினததகருள்ளேயே நாசமடையப்போகிறார்கள். ஆதலால் அந்த சாகராகளால் உண்டான துககத்ததை விட்டுவிட்டு சுவாக்கத்ததை அடையுங்கள் என்று கபிலமுனிவர் சொல்ல, தேவர்கள் அம்மகாமுனிவரை தண்டம்சமர்ப்பித்து சுவாக்கலோகததையடைந்தார்கள்.

இத்தருணத்தில் சகரமகாராஜன் வசெஷ்டர்முதலிய மகரிஷிகளுடன் உத்திரஷ்டமமான அசுவமேதமென்கிற யாகத்ததைச்செய்ய வாரமபித்தலும் யாகக்குதிரையை அமரேசன் அபகரித்தது கபிலமகரிஷி எழுந்தருளியாகின்று பாதல உலகில ஒருவர்க்குத் தெரியாமல் கொண்டுபோய்விட்டுவிட்டான். சகரபுத்திரர் அறுபதினாயிரவரும் யாண்டும் தேடியும் குதிரையைக் காணுது வியப்புற்ற பாதலத்தையும் பாக்கவேண்டி ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு யோசனைதாரம் பூரியைததோண்டி மண்ணைக்குவித்து அவ்வழியாய் பாதலம் அடைந்தனர். அங்கு கோடி குரியப்பிரகாசமுள்ளவராய் தியானநிஷ்டராயின்க்கும் மகாத்மாவான கபிலமுனிவரையும் அவரருகில் குதிரையை

சகாசரித்திரமும் சாகரர் கடல்தோண்டிய ஆம் சக.

யுககண்டு, மதிமோசககொண்டு, பாபத்தொழிலுக்குத் துணிந்து, அம்முனிவரைக் கட்டப்பார்த்து இவனை அடி அடி கொல்லு கொல்லு பிடி பிடியென்ற அவர்கள ஒருவரோடொருவா சொல்லிக்கொண்டார்கள் ஆ ஆ இவன் குதிரையைத் திருடிகொண்டுவந்துவிட்டு வெகு நல்லவன்போல் எண்ணப்படுதற்காக கொக்குபோல தியானம்செய்கிறான், உலகத்தில துஷ்டர்கள் கலவாபோல் வேஷமாத்திரந்தான தரிப்பார்கள் என்று சொல்லிகொண்டு அம்முனிவரைக்கண்டு நகைத்தும், சகல இந்நிரியவகையுமடக்கித் தனக்குள் தன் கவருபதைக் கண்டுகொண்டிருந்த கபிலர் அவர்களுது தொழிலை அறியாதுபோலிருந்தார். கேடுகாவன கிட்டி மதிக்கெட்டவாகளான அவர்களறிந்திலா அம்முனிவரை நெருங்கி அவரது கையைப்பிடிக்க சிலா அவரைப் புடைத்தனா. அப்போது தியானநிலையைவிட்ட அம்முனிவர உலகத்துக்கு தீவருசெய்பவர்களான அவர்களைப்பார்த்து வியப்புற்று ஆழந்த கருத்துடன ஒருவார்த்தை விளம்பலாயினார் செலவசசெருக்குடையோககும், பரித்தோககும், காமவெறிகொண்டோககும், அகவகாரிகட்கும் பருத் 'தறிவுண்டாவதில்லையனரே? நிதியைவைத்திருந்த பொறையுடைய பூமியே நெருப்புப்போலிருக்குமாயின மனிதன அப்பொருளைப் பெற்றவனாகில கேட்க வேண்டியதென்ன? துஷ்டர்கள் நல்லோர்களை பாதித்தால் ஆச்சரியம் என்னவிருக்கின்றது? ஆற்றுப்பெருக்கு கரையினகணுளள மரங்களை வீழ்த்தாமலிருக்குமோ? செலவமும் பருவமும் பிறாமனையாளினகண விருப்பமுமாகிய இவைகளிருந்தால் ஒன்றுநதெரியாமல் மதியுக்கண்ணுங கெட்டுப்போகும், பொன்னின் பெருமையைச்சொல்ல யாராலுமாகாது. ஏனெனில் அதன்பெயர்கொண்ட *ஊமத்தைக்கூடவனரே மதியுக்குண்டாக்குகின்றது. தூஜ்ஜனனது செலவம தீக்குத்துணைப்பட்ட காற்றுபோலும், பாம புக்குவார்த்த பாலபோலும் உலகத்துக்குக் கெடுதெரியும், பொருட்செருக்கினால், மனிதன் கண்ணிருந்தும் கண்கெட்டவனாகிறான். கண்டெரிந்தவனாகில அவன் தனக்கு கலத்தைத் தேடிக்கொள்ளாது தீவருவினாததுக்கொள்ளுவனே? எனது இவ்வீதமாக உரைத்து கோபமூண்டு தமது கண்ணினின்றும் அக்கினியை விடுத்தார் அந்த அக்கினி அச்சகாபுத்திரரனைவரையும் அப்போதே நீரீக்கியது. அவ்வகக்கினியைக்கண்டு பாதலலோகத்திலிருக்கும் சகலஜந்துக்களும் அகாலப்பிரளயம நேரிட்டதாக கினைத்து பரிதப்பித்தன. அத்தீயால் சாப்பவகளும் ராக்ஷதர்களும் வருதப்பட்டு சமுத்திரத்துக்குட் சென்றனர். ஸாதுக்களுக்குக் கோபம்வந்தால் அதைத் தாவகவல்லவரில்லையனரே?

இவ்வமையத்தில் நாரதபகவான் அச்சகாராஜனது வேள்விச்சாலையை நணுகி அவர்கெனல்லோரும் மடிந்தசெய்தியை அவ்வரசனுக்குத் தெரிவித்தனக். ஏலலாமறிந்த சகாசக்கிரவாத்தியாரா இசெய்திகேட்டு மகிழ்ந்து அக

* பொன்னின்பெயர யாவும் ஊமத்தையையும் உணர்த்துமென்று அமர கோசம் கூறுகின்றது.

கொடியவர்களை தெய்வமழித்ததென்று சொன்னா. லாடோறும் தருமவி ரோதமான கருமங்களைச் செய்பவா தாய் தந்தை சகோதர புத்திரராயினும் சத்துருக்களாவாக தனக்குரிய தருமத்தில் விருப்பமற்றவரைய உலகத் தார்க்கு இடாசெய்துகொண்டிருக்கும்வீன சத்துருவென்றே உணரவேண்டு மென்று சாஸ்திரங்கள் உறுதியாயுரைக்கின்றன. தாஜ்ஜனாகளழிவது ஸா துகளுக்கு நன்னமயாதலால் சகரானவா தமது பிள்ளைகளின் அழிவைப் பற்றி சோகமுறவில்லை புத்திரனில்லாதவர்களுக்கு யாகததில் அதிகாரமில் லாமையால் அநத சகாசக்கிரவாத்தி தனது போனும், அசமஞ்சலன புத்திர னும், நலவுபுத்திரமும், பேசவல்லவனுமான அம்சமானென்பவீன புத்திர னீடமாக வைத்தகொண்டு குதிரையைக் கொண்டுவரும்படி ஆற்றைரு செய்தா அவனும் அப்பள்ளவழியாக பாதலஞ்சென்று தேஜோராசியான கபிலகாகண்டு வந்தனைவழிபாடியற்றி அதனால் சீற்றமற்றிருக்கும் அம் முனிவரருகில கைகுவத்தறின்று ஓவின்னபபம செய்தனை ஓசுவாமி, ஸாதுக்கள் பிறரிழைத்த பிழைகளை பொறுப்பதமனைறி அவாகரும் நற்புத்தி யளிக்கவல்லவானறே? ஆதலால் தேவரீர்விஷயத்திலு எதைந்தைக்கள் செய்த கடுந்தொழிபை பொறுத்தருளவேண்டும் ஸாதுகளை துஷ்டர்கள்விஷயத்தி லும் அருள்செய்வதே திண்ணம் சநதிரன தனது பிரகாசத்தைச் சண்டானன் வீட்டிற் செலுத்தாமலிருப்பனே? நல்லவன தான் வருத்தமுறினும் யாவரு க்கும் அருளேபுரிசுவன தேவாகளால் உணைப்பட்டும் சநதிரன சநதோ லத்தையே வழங்குகிறான். சநதனமம வெட்டப்படினும், அறுகப்படி னும், அரைக்கப்படினும் மணமே கொடுக்கும் அதுபோல நல்லோர்கள் தாம் வருந்தியும் பிறர்க்கு இன்பமே விளைவிப்பா. மகாமுனிவர்கள் தமது பொறுமை, தவம், நல்லொழுக்கம் இவைகளால் உலகங்கையெல்லாமனை வல்ல மகாபுருஷர்களென்று சானறேருரைக்கின்றனா வேதவடிவாய், பர மாத்திமாவுக்கு உகப்பான ஒழுக்கமுடையோராய், எப்போதும் பரமார்த்த மாவைத் தியானம்செய்பாரினைறமகரிஷியே, தேவரீருக்கு அகைகருமஸ்காரம் செய்கின்றேன், எனறிவ்வாறு தோத்திரஞ்செய்ய கபிலா பிரசன்னராசி அமசு மாரிணப்பார்த்த உனக்கெனவேண்டும் அதைக்கேள் கொடுப்பெனன்று அன்புடன வினவினார். கபிலரிவநம திருவாய்மலாந்தருள அம்சமானும் சுவாமி, எனது தந்தைமார்கள் பிரமலோகஞ்சேருமபடியான கிருபை புரிய வேண்டும் எனப் பிரார்த்தித்தனன். கபிலமுனிவரும் அவனது வேண்டு கோளுக்கினக்கி சந்தோஷித்தது உரைப்பாராயினா. உனது பெனத்திரன் கங்கையைக்கொண்டுவந்து இவர்களை பிரமலோகம் சோப்பான். அம்புண் ணிய தீர்த்த கங்கை இவர்களுடைய பாவத்தைத்தீர்த்து பரமபதமளிக்கவல் லது பின்னாய், இக்குதிரையை உனது பிதாமகன புரிக்கின்ற யாகத்துக்கு உதவியாகும்படி கொண்டுபோ, எப்போதும் தருமத்தில் கிரத்தையுடைய வனுயிரு; உனக்கு மங்களமுண்டாகுக, என்று சொல்லக்கேட்டு அம்சமான் அவருக்கு வந்தனையற்றி குதிரையைக் கொண்டுவந்து பாட்டனாரிடத்தில் ஒப்புவித்து நடந்தசெய்கியையும் சொன்னான்.

அந்த அம்சமானாககுத திலீபனென்று ஓர் புத்திரனுதித்தான் திலீபனுக்கு பகீரதன் பிறந்தான் இந்த பகீரதன்முன் கவகையைகொண்டுவந்தவன். பகீரதன் வயிசத்தில மகாபலம்பொருந்திய சுதாசனென்பவன் பிறந்தான். அவன்குமாரன் சௌதாசன், இவன் உலகின்கண பிரசித்தமான கோத்திபெற்றவன். இவன் மகரிஷி வசிஷ்டருடைய சாபத்தால் ராக்ஷசவுருவடைந்து கங்கைத்தளிகள் நீனத்தமாத்திரத்தில அவ்விராக்ஷசரூபநீங்கி சுயரூபமடைந்தான்.

க - வது அத்தியாயம்.

சௌதாச உபாக்கியானம்.

சௌனகாதிரிஷிகள புராணமசொலலிவந்த குதபெளராணிகளா கோக்கி, ஓ தெளிவான அறிவுள்ள பெளராணிகசிரேஷ்டரே, சௌதாசனென்னுமரசன் வசிஷ்டமுனிவராலேன சாபமடைந்தனை? யினனா எவ்வாறு கவகைத்தளிகளால் சாபத்தினின்று நீங்கினுன் கவகையின் பெருமை கேட்பவாககுந் சொலபவாககும பாவமகற்றுமாதலான இசசரித்திரமுழுது மெங்கட்குச சொலவீராகவென்று வினவினா அப்போது பெளராணிகா சொல்லவற்றாரா.

சகலதருமங்கனையும் உலகநடைகளையும் அறிந்தவனும மனோவாக்குக காயங்களில் பரிசுத்தனுமான சௌதாசனென்னுமரசன் தருமத்தில் இசசர யுண்டயவரூய் எழுகடலுக்குட்பட்ட பூமியை சகரசகிரவாததயார ஆண்டு வந்தார்போலவே அறமுறை பிறழாது தேகவலுககுனருது புத்திரபெளத திராமுதலியவெல்லா செவ்வகளுடன் முப்பதினாயிரவருவும் ஆக்ஷிபுரிந்து வந்தனன். அவன் தன்னரசாக்கிகாலதிலொருநாள் வேட்டையாடவீருப பங்கொண்டு வந்திரிமாரா புடைகுழ சேனைகளுடன் வனம்புகுந்து, விலகரு முதலியவற்றைக்கொன்று, நரிப்பகலில் மிகுந்த தாககொண்டு நருமதையாற்றையடைந்தீ, அவ்வாற்றில் ஸ்நாநமசெய்து, அதுஷ்டைமுடித்து, போஜனம் செய்து மந்திரிகளுடன் அனறையயிரவு அவனதவகியிருந்தனை. மறுகாட்காலியிலெழுந்த காலிக்கருமகளை முடித்து வேட்டை வீருபபததால் வெளிப்பட்டு காட்டில் திரிந்தான் இப்படி வெருகாள் திரிந்துவருங்காலத்திலொருநாள் அக்காட்டைவிட்டு மறுகாட்டுக்குசசென்று அம்பு தொடுத்து காதளவியுதது ஓர்மாணத் தூத்தி மந்திரிகளைவிட்டு தன்னத்தனியனாய் அம்மான் சென்றவழியே ஏருகையில் ஓர் குகையில் புணாச்சிககெத்தனித்த மிது மாணாபுலிகளைக்கண்டான். பாணமந்திரத்தில திறவானான அவன் அவைகளைக்கண்டவுடன் முன்தூத்திப்போன மானின வழியைவிட்டு அப்புலிகளுக்கெதிர்சென்று தன்னம்பினால் அவற்றில் பெண்புலியைக் கொன்றுவீழ்த்தினான். அப்புலி வீழும்போது முப்பதயோசனை உபரமுள்ள பயங்கராசரி

ரத்தூடன் பிரளயகால மேகமுழக்கம்போன்ற தொனியுடன் ஓர் ராஷ்ட்ரஞ்சி வீழ்ந்தது. இவ்வாறுவீழ்ந்த ராஷ்ட்ரனைப்பார்த்து மற்றொருபுலி இதற்கு பதில செயவேனென்று சொல்லி அதிகவேகத்துடன் ஓடி மறைந்தது. இவ்வாச்சரியத்தைக்கண்ட அரசன் பயத்தினால் நடுக்கமுறுகையில் தனது சேனைகள் வந்துசேர்ந்தன. அவன் நடந்த ஆச்சரியசெய்தியை மந்திரிகளுக்குச் சொல்லிக்கொண்டு, சகல அலங்காரங்களுடன்கூடிய தன்னகராளுசென்று மனதில் அச்சத்துடனே முன்போல அறவழிபிறழாது பூமியை ஆக்ஷி புரிந்துவந்தான். இவ்வாறு அனேகநாள் சென்றபின்னா அவ்வரசன் வசிஷ்டாதிசுளான பிரம்மவித்துக்களுடன் மிகுந்த சிரத்தையோடு அசுவமேத மென்றும் வேள்வி செய்யத்தொடங்கினான். அவ்வேள்வியில் யதாவதியாக பிரமணமுதலிய தேவர்க்கு ஹவிசு அளிக்கப்பட்டது. வேள்விமுடிந்தவாறே வசிஷ்டமுனிவர் ஸநானத்துக்காக வெளியேபோயினர் அச்சமயத்தில் முன்னம் புலிவடிவாய் புணாசசிக்காலத்து அவ்வரசனால் பெண்பழிவடைந்த ராஷ்ட்ரனை அவ்வபிராத்தத்திற்காக கோபங்கொண்டு அபபகையை ஏறுகரும் வண்ணம் வசிஷ்டரைப்போல வேஷமபூண்டி அரசனிடருசென்று “ஓ அம்சனே, என் போஜனத்துக்காக மாமிசம் சமைப்பையாகில் இதோ வந்துவிடுவேன்” என்றுசொல்லி மறைந்து அவ்வேஷமாற்றி சமையற்காரான வேஷம் பூண்டி மனிதமாமிசத்தைக்கொண்டு அரசனிடத்தில் கொடுத்தான். அரசனும் அம்மாமிசத்தை தங்கபாத்திரத்தில் வைத்துக்கொண்டு குருவின் வரவுக்கெகிர்பாத்துக்கொண்டு நின்றான் குருவான வசிஷ்டர் வந்தவுடன் அம்மாமிசத்தை அவருக்கு சமர்ப்பித்ததும் அவருமதைக்கண்டு அஃதென்னவென்று வியப்புற்று, அதை நரமாமிசமெனக்கண்டு, இவ்வரசன் எனன் தீயநடையுளனாயினான்! உண்ணவொண்ணாததை எனக்கு ஈந்தானேயென்று ஆச்சரியத்துடன் மிகுந்த கோபமடைந்து ராஜனைகோகி ஓ அரசனே, தின்னவொண்ணாத நரமாமிசத்தை எனப்போன்றாக்கு அளிக்கத் துணிந்தாயன்றோ? ஆதலால் உனக்கு இதுவே உணவாகக்கடவது ராஷ்ட்ரம் புசிக்கத்தக்க நரமாமிசத்தை எனக்குக் கொடுத்ததனால் அமமாமிச முண்ணைக்கருத்தக்க ராஷ்ட்ரத்தன்மையை இனி நீ அடைவாயாகவென்றார். இவ்வண்ணம் வசிஷ்டர் சாபங்கொடுக்க அரசன் அஞ்சி இந்த மாமிசம் தேவரீருடைய உத்திரவினால்தானே ஈந்தது எனலும், வசிஷ்டர் சிந்தித்து அரசன் ராஷ்ட்ரத்தை வஞ்சிக்கப்பட்டானென்று ஞானநிருஷ்டியால்றிந்தார். இதற்குள் அரசன் இவ்வசிஷ்டர் பருத்தறிவின்றி அநியாயமாய் என்னை சபித்தாரேயென்று சீறி ஜலத்தைக் கையிலேந்நி வசிஷ்டருக்கு சாபவகொடுக்கத் தொடங்கினான். இத்தருணத்தில் மதயந்தியென்று பெயர்வாய்ந்த அத்தாராஜனது பத்தினி தன் பாத்தாவைகோகி விளம்பலாயினள். ஆகற்பாலதான தீவினப்பயனுமக்கு கோரிட்டது. அதுநிறக வேறு கல்வினைப் பயன் இப்போது வருமோ வராது. ஆகையால் கோபத்தை அடக்குவதே தக்கதாரும். எந்தமனிதன் மதிக்கெட்டவனாய் குருவை அடட்டிப் பேசுகிறானோ அவன் நிரிமானுஷியமான காட்டில் பிரமராஷ்ட்ரத்தைப் பிறக்கி

ரூன் ஐம்புலன்களை வென்று தவய புரிபவரும் குருவுக்குப் பணிவிடை செய்திருந்தாலதான பிரமலோகமெய்தவரென்பது சாஸ்திரமுடிபு என ரூன். இவ்வண்ணம் மனையாள் சொல்லக்கேட்டு, அரசன கோபத்தைவிட்டு, பதநினியைமெச்சி, சாபத்துக்கென்று கையிலேந்தியநீரை எவருவிடுவேனென்று மனதில் சிந்தித்தது, அந்தஜலம் விடப்பட்ட இடம் நீரூயப்போவது திண்ணமென்று எண்ணி, அந்நீரால் தனது பாதங்களை நனைத்துக்கொண்டனன். அந்நீர் பட்டவளவில் அவன்கால்கள் நிறமாறிப்போயின அதுமுதல் அவ்வரசனுக்கு கலமாஷ்பாதனென்று இவ்வளவில் ஓர் பெயருண்டாயிற்று இயற்கையிலேயே புத்திமானான கலமாஷ்பாதன மனையாட்டியால் கோபமாறரூப பெற்று நெஞ்சில் அஞ்சி அடங்கி கைகுவீசுது குருவைநோக்கி ஓபகவானே, நான் அறிந்து அபசாரப்படவில்லை, எல்லாம் தேவரீர்களை பொறுத்தருள வேணும் என்று சொன்னான். பின்னர் வசிஷ்டபகவானும் துக்கித்துப் பெருமுச்செறிநது விவேகமில்லாது சாபங்கொடுத்த தனைவெறுத்து அரசனுடன பின்வருமாறு உரைப்பாராயினார் பகுத்தறியாமையான சகலமான சூபத்துக்கும் முக்கியமான இடமாகின்றது உலகத்தில பகுத்தறியில்லாதவன விலகுகோடொப்பான, சந்தேகமின்று. அரசனறியாமலே இக்காரியம் சடுதியில் நேரிட்டது, அவ்வனமிருக்க அறியாதவினைகருறித்து நான் விவேகமின்றி இவ்வாறு தீங்கிழைத்துவிட்டேன். எவ்வளவு தாமதமானவனாயினும் பகுத்தறிவுள்ளானாகில் சுகததையடைவன, அதிலலாதவனோ எவ்வளவு மேலானவனாயினும் துன்பமேயடைவன, அரசனே, எனது சாபத்தால் உனக்கு ராக்ஷத்தனைமைவரினும் அது என்றுமுளதன்று பன்னிரண்டுவருஷமட்டுமே யிருக்கும் பின்பு கவகைத்துளிகளால் நனைந்து, ராக்ஷதவழுவைவிட்டு மறுபடி சுயருபத்தைப்பெற்று இந்த பூமியை ஆளக்கடவாய். அந்த கவகாஜலத்துளிகள் சரீரத்திலூறுவதால் மெய்யறிவுண்டாகி அதனால் அனுகி கரும்க்களிமபற்று ஸ்ரீஹரிகருத தொண்டபூண்டு மோக்ஷானந்தத்தையும்டைவாயாகுக் என்று சொல்லி தர்மாததுமாவான வசிஷ்டபகவான் தமதாசிரமம் ஓசனறனார்.

உடனே அரசனும் கோரமான ராக்ஷதருபத்தையடைந்தான் அடைந்ததுமுதல் அப்போதும் தீராப்பசியுந் தாகமுமுண்டாகி அதனால் வருத்தமுற்று கடுங்கோபவகொண்டு பாப்போகருகு பயவகரமான உருவமும் செய்கையுமுள்ளோனாய் ஜனசஞ்சாரமில்லாத அரண்ணியத்தில திரிந்து, அங்குள்ள மனிதர்கள், பலவிதமிருக்கக்கள், ஊர்வன, பறப்பன, குதிப்பன என்னுமிவ்வகையான ஜந்துக்களில் அகப்பட்டவைகளை யெல்லாம் ஆராய்ச்சியின்றிக் கொன்று தின்றுகொண்டிருந்தான். கேளுக்கள் பிராமணேத்தமாகளே, இவ்விதமாக அவன திரியுங்காட்டில் சிலவிடத்தில் எலும்புகளும், சிலவிடத்தில் புலவாணமுள்ள பிணங்களும், சிலவிடத்தில் உதிரமும், சிலவிடத்தில் கார்ப்புகளும் மயிர்களுமாய் அபுபூமியெங்கும் பயங்கரமாயிருந்தது. அவனில்வாறு ஆறுமாதத்துக்குள் நூறுயோசனை சதுரமுள்ள காட்டை எங்கும் சுலும்புமயமாகி மற்றோர்வனத்துக்குச் சென்றான். அந்தக் காட்டிலும்

விசேஷமாய் எப்போதும் நரமாயிசத்தைப் புசித்துக்கொண்டு ஐயும்புயமயமாக்கி, ஒருநாள் தபசிகள், சித்தாநுதலானவர் சேரிடமாயிடி நேரமதையாற்றங்கரைக்குப்போயினன அங்கும் தனசெய்கையாலும், வடிவதாலும் யாவருக்கும் பயம்விளைத்துத் திரியும்போது அங்கு ஒரு பிராமணன் தனது மனை யானாடன் கலந்திருக்கக்கண்டு தனபசி பொறுக்கமாட்டாதவனாய் உடனே ஓடி, ஒரு புலியானது மாணகுட்டியைப் பிடிப்பதுபோல அந்தப்பிராமணனைப் பிடித்துக்கொண்டான அப்போது அந்த பிராமணஸ்திரி தனபர்த்தாராக்ஷதன்மையிற் சிககுண்டதைக்கண்டு, மிகுந்த பயமடைந்து, தலைமேலகைகுவித்துச் சொல்லாளாயினன ஒரு க்ஷத்திரியவமிசத்திற்பிறந்த மகாராஜாவே, மிகுந்த பயத்தால் வருந்தி உமமையே சரணமடைகின்ற எனக்கு என நாயகன் பிராணனைக் கொடுப்பதாகிய மகாவரதைக் கொடுப்பீராக நீர் ராக்ஷதனன்று, சூரியவமசத்திற்பிறந்த மித்திரசகா என்னும் பெயருள்ள மகாராஜன். ஆதலால் இந்தப் பாழங்காட்டில் உமமைச்சரணமடைந்த ஏழையானவெனைக் காப்பது உமசுகுக் கடமை பகைவனாவெல்லுத் திறமுள்ள மகாராஜனே, புருஷனில்லாத ஸ்திரி பிழைத்திருந்துத் செத்தவட்குச் சரியானவள். பின்னுமினமையில் விதவையாவதை எனனென்று சொல்லுவேன்! நான் தாய் தந்தையொயும் மற்றெவ்வகைப்பட்ட சுற்றதையுமறியேன் எனநாயகனே எனக்கு மேலான சுற்றம், எனதுயிர்க்குயிருமவாதான் சகலதருமங்கனையும் ஸ்திரிகளின பிழைப்புமுதலியவெல்லாம் நீரறிந்தேயிருக்கிறீர். ஆதலால் யாதொரு பந்துஜனமுயில்லாமல் சிறுதழந்தையுக் கையுமாய் பரிதபிக்கிற ஏழையானவெனை ரக்ஷிக்கவேண்டும் மகாராஜாவே. இப்பாழங்காட்டில் நாயகனில்லாமல் எப்படி இருக்கவல்லேன். உமசுகுநான் மகனென்னுமுறையுற்றவள் எனக்கு என நாயகனை அளித்து ரக்ஷிப்பீராக உயிரைக்காத்தளிப்பதினுஞ் சிறந்த தானம் கெடாமல்த்துமில்லையென்று சான்றோ கூறுகின்றனராதலால் எனக்கு பிராணதானம் செய்வீராக. சந்தேகமின்றி நான் உமசுகு மகந்தான் என கொழுனை உயிருடன் எனக்குக்கொடுத்து ரக்ஷிப்பீராக, என்றிவ்வாறு சொல்லிக்கொண்டி அந்த பிராமணஸ்திரியானவள் ராக்ஷததன்மையையுடைய மகாராஜனது பாதங்களின மேல வீழ்ந்தாள். இவ்வாறு அவள் வேண்டிக்கொண்டும் அவனை சிறிதுமிரக்கமின்றி மாணகுட்டியைப் புலி தின்பதுபோல அந்தப்பிராமணனை அநியாயமாய்க் கொன்று தின்றறவிட்டான். பின்பு பதிவிரதையாகிய அம்மாது பாத தாவையிழந்ததால் மகத்தான துக்கத்தையடைந்து புலம்பி கோபத்தையடைந்து முன்னம் வசிக்ஷாசாபத்தால் அடிப்பட்டிருக்கும் அவ்விராக்ஷதனுக்குப் பின்னும் சாபவகொடுப்பாளாயினன். ஒரு ராக்ஷதனே, புணர்ச்சிக்குநீருமயியிருந்த எனது நாயகனை அநியாயமாய்க் கொன்றாயாதலால் நீ ஸ்திரீசம்போகத்துக்குத் தொடங்குவையாகில் அப்போதே இறக்கக்கடவாய். நீ எனது பிராத்தனைக்கு இரங்காமல் என் நாயகனைக் கொன்றமையால் நீ என்றும் ராக்ஷதனாகவே யிருக்கக்கடவாய், என்று இரண்டு சாபத்தை ஈத்தனன். அவன்கொடுத்த இரண்டுசாபத்தையுங்கேட்டு தடுங்கொப்பங்கொண்டு வாயால்

நெருப்புப் பொறிகளைக் கக்கிக்கொண்டு உலாப்பானாயின்ன் ஒதுஷ்டை, நான ஒரு பிசுருசெய்கிறுக்கிறேன், இதற்கு ஒரு சாபம் நீ கொடுக்கலாமே யன்றி நியாயமின்றி இரண்டுசாபம் எப்படிக்கொடுத்தாய்? இப்போது என பிழை ஒன்றைக்கு ஒருசாபமேற்றுக்கொண்டேன். மறறோ சாபம் நீ கொடுத்தமையால் இப்போதே நீ யுனமகனுடன்கூட பிசாசப்பிறவியாகக்கடவாய் என்றான இவ்வீதமாக அவனால் சாபத்தையடைநது அநத பிராமணி உடனே தனபின்னியுந தானும் பிசாசவடித்தை யடைநது பசியால் மிக வருநகி மிகவும் நடுக்கத்துடன் உரத்த குரலுடன் ரோதனமபண்ணிக்கொண்டு அவ்விராக்கூதனும் இவர்களும் ஒருவாக்கொருவா பழித்துக்கொண்டு நருமதையாற்றவகையில் மறறோரிராக்கூதன்வசிக்கின்ற ஆலமரத்தைச்சோ நதாாகன் அவ்விராக்கூதன முன்னால் குருவை அசட்டைசெய்த பாபத்தால் அவ்வடிவத்தை யடைநது துயரப்பட்டு உலகவிரோதமான காரியங்களைச் செய்துகொண்டு அங்கு வசித்துவந்தான். இவ்வாறு தானவசிக்கு மரத்தண்டைக்குவந்த ராக்கூதனையும் பிசாசங்கனையுங்கண்டு மகாகோபவகொண்டு பய னகரமான வடிவுள்ள நீங்கள் இவகேனவநகிராகன்? எனனைப்போல நீங்களு மிந்த வடிவெடுத்ததாகக் காணப்படுகிறது. நீங்களிந்த உருவமடைவதற்கு ஏதுவாக என்னப்பாபஞ்செய்தீர்கள்? அதை முழுதினுசொல்லுவர்கள் என்று வினவினான கலமாஷபாதன அநத பிரமராக்கூதன சொல்லைக்கேட்டுத் தான செய்தபாபத்தையும் அநத பாபபினிசெய்த பாபத்தையும் ஆகியோடநதமாக அவனுக்குரைத்தது பின்னுமொன்று சொல்லலுற்றனன். ஒ மவகன்கரான புண்ணியபுருஷா, நீயா? நீ இவ்வடிவமாமபடிக்கு என்னசெய்தாய்? நானுன க்கு மித்திரன், எனக்கு உனவரலாறெல்லாரு சொல்லவேண்டி, எவன் மித் திசன்விஷயத்தில் வாய்மையின்றி வஞ்சகமபேசுகிறானே அவன் மறறெவ்வளவு மேனமைபெற்றவனாகிலும் மனிதருள் மிக இழிவானவனே, அவன கோடி கோடி யுகபரியநதம் பாபபலத்தை அதுபவிசதாரும் அநத மித்திரவஞ் சனைப பாபமுழுதந தீராத மனிதாகட்டு எத்தனைதுயரவகளிநுப்பினும் அவையெல்லாம் மித்திரனைக்கண்டவளவில் விலகிப்போகும் ஆதலால், நல்ல புத்தியுடையவன் மித்திரரிடத்தில் எப்போதேனும் வஞ்சகமபுரியத் தகாது. தீராயினி, வறுமை, பொருளிழவு, சோகமுதலிய துன்பமுற்று வருநதுபவனும் தனித்திரைக்கண்டால் உடனே தன வருததமாறிச் சுக மடைவன் என்று இப்படி கலமாஷபாதன சொல்லக்கேட்டு, ஆலமரத்திலிரு ந்த பிரமராக்கூதன சந்தோஷித்தது அறத்துக்குரிய வசனங்களைச் சொன்னான (அவகைகளைக்கேளுக்கள ஸூனிசிரேஷ்டாகளே,) நான மகததேசத்த பிராமணன், முன்னால் நான வேதமுழுதுமோகி தருமமே பெருந்துணையாகக் கொண்டிருந்தேன். எனபெயா சோமத்ததன் எனபார்கள். நான எனது வீத்யுத, பருவம் செலவ முதலியவைகளால் இறுமாந்து எனக்குருவுக்கு அகௌரவம் செய்தபாபத்தா லீததன்மையான சார்த்தைப் பெற்றிருக்கிறேன். இவ்வருவம் வந்ததுமுதல ஒரு க்ஷணப்பொழுதும் எனக்குச் சிறிதே னும் சுகவகிடையாது. எனக்குப் போதுமான உணவுகிடைக்காமல அதிக

துன்பப்படுகிறேன். ஆனால் நூறு ஆயிரமென்கிற கணக்கான பிராமணர்களைக் கொன்று தின்றேயிருக்கிறேன். ஆகிலும் என் பசியடங்குவதைக்காணேன். என்னைக் கண்டோரெல்லாம் அஞ்சவும் அருவருக்கவுந் தக்கதாக எப்போதும் மாயிசபகூண்டமே கதியாயிருந்தும் தீராபசியுந் தாகமும் அதனாலுள்ளதில் வரிசசலும் எனனை வருத்தப்படுத்திக்கொண்டேயிருக்கின்றன. எப்படிப்பட்ட மனிதருக்கும் குருவை மதியாமையாகிறபாபம் ராக்கூத்ததன்மையையுண்டாக்கும் அது எனக்கே உள்ளவகை நெல்லிக்கனிபோலிருக்கின்றது. ஆதலால், புத்தியுள்ளவன் இந்தபாபம் செய்யலாகாது என்று சொல்லக்கேட்ட கலமாஷபாதன், நேசனே, நீ குருவென்று மெசக்கிறையே அந்தகுரு எப்படிப்பட்டவா என்று சாஸ்திரஞ்சொல்லுகிறது, இதைக்கேட்க நான் மிகுந்த ஆவல்கொண்டிருக்கிறேனாதலால் அதை விஸ்தாரமாக எனக்குச் சொல்லவேண்டும் என்று வினவ, சோமத்ததன சொல்லலுற்றான்.

மித்திரா, அன்போடு பூஜிக்கவும் வந்திக்கவுந் தக்கவர்களான குருமாரபலருளா, அவர்களைச் சொல்லுவேன உனமனது புறஞ்செல்லிவண்ணைக்கேட்பாயாக வேதங்களை ஒதுவித்தவரும், அவற்றின்பொருட்களைத் தெரிவித்தவரும், தருமசாஸ்திரமுதலியவற்றின் பொருட்களைச்சொன்னவரும், மந்திரப்பொருளை விளக்குவித்தவரும், நீதிநூலின்பொருளைத் தெரிவித்தவரும், தருமங்களைச் சொன்னவரும், மந்திரங்களிலும் வேதவாக்கியங்களிலும் சந்தேகமவந்ததைத் தீர்த்தவரும், விரதங்களைத் தெளிவித்தவரும், ஆபத்தில் காத்தவரும், பசிவேளைக்கு அணைவகொடுத்தவரும், உபகயனஞ்செய்வித்தவரும், தீவகு அணுகாவண்ணம் தரித்தவரும், தருமபத்தினியின் தந்தையும், தாயுடன் பிறந்தவரும், மூத்தசகோதரரும், தந்தையும், நிஷேகமுதலிய கருமங்களை இயற்றிவித்தவருமாகிய இவர்கள் குருமாரென்று சாஸ்திரங்களில் சொல்லப்படுகிறது இப்போது உனக்கு நானசொன்ன இவர்கள் எல்லாரும் பூசைக்கும் வந்தனைக்கும் உரியவர்களென்பதில் சந்தேகமில்லையென்பதைக்கேட்டு கலமாஷபாதன் பின்னம்கேட்கிறான் பலபோகுருமாராகூறப்பட்டனா இவர்களுக்குள் யார் சிறந்தவா? எல்லாரும் சரியானவர்கள்தானே? உள்எப்படி சொல்லவேண்டும் என்பதைக்கேட்டு, சோமத்ததன நன்றுநன்று, ஒ புண்ணியாத்தமாவே, நன்றாய்க்கேட்டாய நீ கேட்டவிஷயத்தைச் சொல்லுகிறேன். நமக்கெல்லாம் சிக்கிரத்தில் பெருநனமையுண்டாகும். ஏனெனில், நாம் ராக்கூத்ததன்மையுள்ளவரும் பசிதாகத்தால் பீடக்கப்படுபவருமாகியிருந்து குருவின்பெருமையைக் கேட்கவுந் சொல்லவும் விரும்புமுள்ளவர்களாயிருக்கிறோம். முன் சொல்லப்பட்டவர்களெல்லாம் வந்தனைவழிபாட்டுக் குரியவர்கள்தாம், இவ்விஷயத்தில் சந்தேகமில்லை. ஆகிலும் இதில் மேலான சாஸ்திரமர்மத்தைச் சொல்லுகிறேன்கேளாய், வேதங்கள் கற்பித்தவனும், மந்திரப்பொருளுணாதவனும், தந்தையும், தருமமுபதேசித்தவனும் விசேஷமான ஆசாரியரென்று சாஸ்திரம் கூறுகின்றது ஆகிலும் சகலசாஸ்திரங்களிலும் மெய்ப்பொருளுணர்ந்தவர்கள் மேற்சொல்லப்பட்டவர்களைவிட மேலான ஒரு ஆசாரியர் உண்டென்று உரைக்கிறார்கள். அவர் யாரெனில், அநாதியரின்

சமுசாரத்திலுண்டான பாபங்களை அறுகருவ கருவிகளாய் தருமவாக்கியங்க ளுடன் கூடிய புராணங்களைச் சொல்லுகிற வித்துவான்களேயாவர். வேதங் களுக்கு வழிபட்டுச்செய்யும் நறகருமங்கலையும், ஈசுவராராதனை செய்வதிலு ள்ள பயனையும், அவரவா சகதிகுத்தக்கப்படி தருமங்கள் செய்யுமுபாயததை யும் சொல்லுபவன் மேலான குருவாவான். சகலவேதப்பொருளின் சாரமா னவை புராணங்களென்று சகலமான தேவர்களும் முனிவர்களும் சொல்வ தால் அப்புராணங்களைச் சொல்லுகிறவனே மேலான குருவாகிறான் எந்த மனிதன் பிறவிகடலைக் கடக்க முயற்சிசெய்கிறானோ அவன் புராணங்களைக் கேட்கக்கடவனென்பது சாஸ்திரங்களின் முடிபு பிராமணசிரேஷ்டர்கள் சகல தருமங்களை யுஞ் சொல்லுவன புராணங்களே எனபாகள் ஆதலால் அப படிப்பட்ட புராணங்களைச் சொல்லுபவர்களே பரமகுருக்களென்று திறவா னகள் அறிந்துகொள்ளலாகும் வேதங்களைப்பகுதிசெய்த தருமசுருபியான வேதவியாசபகவான புராணங்களமூலமாய சகலதருமங்களையும் வெளியிட் டிருக்கிறீர் கேளாய் புத்திமானான அரசனே, தருக்கசாலதிரம பிரசங்கத னுக்குதவியாகும், நீதிசாஸ்திரம இமமைகருதவியான பொருளின்பங்களை சம்பாதிக்க உதவியாகும், புராணங்களோ இமமைமறுமையாகிய விரணடி லும் இன்பம்பெற உதவியாகும். எவ்வெப்போதும் அன்புடன புராணங் களைக்கேட்கிறானோ அவனது புத்தியானது தருமமே மேலானகதியென்று தெளிவுள்ளதாகும் ஒ அரசனே, இன்னுவகளை, எப்போதும் விசுவாசத்து டன் புராணங்களைக் கேட்கிறவனுக்கு சகல நற்குணங்கலையுமளிசுத்தக்க ஹரிபக்தி உண்டாகும் புராணங்களைக்கேட்பதனால் மனிதர்களுக்குத் தரு மங்களைச்செய்ய மனமுண்டாகும், தருமங்களைச்செய்தால் பாபங்கள் நசிக் கும், தெளிவான அறிவுண்டாகும் அறம பொரு ளின்பம் வீடென்னும் நான்குபயன்களையும் விரும்பும் ஸாதுக்கள் புராணங்களைக்கேட்கவேண்டும். அப்படி கேட்டுக்கொண்டிருவதால் மேற்சொன்ன நான்கும் கூடிவருமென பதில ஐயமில்லை. நானோ பிரமசுருபமறிந்து பேசவல்ல கௌதமரென்னு முனிவா கங்கைக்ககையில சொல்ல சகலதருமங்களையும் கேட்டு, அவைகளை வழுவினறி அதுஷ்டிததவந்தேன். ஒருநாள் நான் பரமேசுவரருக்கு பூஜை செய்துகொண்டிருக்கமபோது அந்த குருவானவா அருகில் ஏழுநதருளியும் அவருக்கு தண்டனிடாமல் தேவபூஜையிலிருந்தேன். பிரமதேஜுக்கிருப்பிட மாய், மிகுந்த ஞானமுள்ளவராய், சாந்தகுணசீலராய் விளங்கும் அக்கௌதம முனிவா தாம் சொன்னபடி நறகருமங்களை நான் அதுஷ்டிக்கிற விஷயத்து க்கு சந்தோஷித்தாரேயன்றி தமமை நானுபசரிக்கவிலலையென்று கோபங் கொள்ளவிலலை ஆனால் அப்போது எனனால் பூஜிக்கப்பட்ட சகல லோக கர்த்தாவாகிய பரமேசுவரா குருவை அசட்டைசெய்த பாபியாகியவென்னை ராட்சசனாகும்படி செய்தார். உலகத்தில தெரிந்தாவது தெரியாமலாவது பேரியோர்களிடத்து மதிப்பில்லாமல் இருப்பதாகிய அபசாரம் செய்பவர் களுக்கு கிடைக்கவேண்டிய பேறுகளும் அவைகளுக்கு றேறுதவான நற்கரு மங்களும் சந்திகியும் அழிந்துவிடுகின்றன. பெரியோர்களுக்கு அன்புடன்

பணிவிடை செய்யவனுக்கோ நல்ல செல்வமெல்லாம் கைகூட்டுமென்று வீத் துவான்கள் சொல்லுகிறார்கள் அந்த குருவுக்கு அபசாரப்பட்ட பாபத்தினால் தான் நான் பசியென்னும் தீயாலுள்ளேவேகின்றேன். ஓமகாராஜனே, நா நென்போது இப்பாபத்தினின்று நீங்குவேனோ அறியேன்.

பௌராணிகர் சொல்லுகிறார். ஓ பிராமணேத்தமர்களே, இவ்வாறு ஆலமரத்தப பிரமராஷ்டதனசொல்ல இந்த தருமசாஸ்திரவிய்யமான வினா விடை கேள்விகளால் அவர்களுடைய பாபம் கரைந்துவிட்டது. அச்சம யத்தில் தமது தோளில் கவகாசலத்தைச் சுமந்துகொண்டு, மகா பிரபுவான விசுவநாதனைத் துதித்து அவரது திருநாமங்களை சங்கீதத்தனம் செய்துகொ ண்டு, மகத்தான சந்தோஷத்துடன் மகாதருமசீலரான கர்க்கரென்னும் பெயருள்ள கலிகதேசத்தது பிராமணரொருவா அவரு வந்தார அவரைக் கண்டு பிசாசியும் அவ்விரண்டு ராஷ்டதர்களும் இராகிடையாமல பட்டினி யாய்கிடக்கிற நமக்கு ஆகாரம் கிடைத்ததென்று கைகளைத் தூக்கிக்கொண்டு அவருக்கெதிரசெல்ல, அவர் கீதத்தனம்செய்துவந்த பகவநாமங்களைக்கேட்டு அவரைக் கொல்லவும் அல்லது நெருங்கவும் வல்லமையற்றவாகளாய ஒரு வார்த்தை சொல்லவாராயினா ஓ மகாபாகசியமுள்ள பிராமணரே, ஆச்சரி யம்! நாங்கள் முன்னால் ஆயிரங்கோடி கணககான பிராமணர்களைக் கொ ன்று தின்றிருக்கிறோம் ஆயினும் அப்படிப்பட்ட நாங்களும் அஞ்சி விலகி நிற்கும்படி செய்யும் பெருமையுள்ள பகவநாமசங்கீதத்தனம்செய்கிற உமக்கு தண்டனசமாப்பிக்கிறோம். பகவநாமம் உமக்குக் கோட்டையாயிருந்து ஒருவீதமான தீவருமணுகாவண்ணம் உமமைக் காக்கின்றது பகவானு டைய நாமங்களைச் சொல்வதினாலேயே நேரிட்ட ராஷ்டதர்களும் அடங்கு கிறார்களென்றால் அந்தபகவானுடைய பெருமை இவ்வளவுவென்று எப்படி சொல்லலாகும். நீர் விருப்ப வெறுப்பற்ற மகா பிராமணராயிருக்கிறீர், கங்காஜலத்தால் எங்களுக்கு ஸநானம்செய்வித்த மகாபாபிகளாகிய எங்களை ரக்ஷித்தருளவேண்டும் ஸ்ரீஹரிக்கு அடிமைசெய்ய உறுதிகொண்டதனால் தான் சமுசாரத்தினின்று தான் கரையேற்ற வல்லவனான பாக்ஷதன் உலகத் தாரில் தனனையடுத்த யாவரையும் கரையேற்ற வல்லவனாகிறான் என்று வித துவான்கள் வினமபுகிறார்கள். பாபங்களைப் போக்கவல்ல ஸ்ரீஹரிநாமமே பிறவிப்பிணிக்கு மருந்தாகும். அதையே உபாயமாகக்கொண்டு அறிவுடை யோன் தனக்கு மோக்ஷத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுகிறான். இரும்பாலாகிய தெப்பத்தைக்கொண்டு நீரைக்கடக்க எனணி அதில ஏறி அதனுடன் முழு கிப்போவதுபோல புண்ணியஞ்செய்யாதவர் மற்றொருவரைக் கரைசேர்ப்ப தில்லையென்பது திண்ணம். சகலலோகங்களுக்கும் சந்திரன் சந்தோஷங் கொடுப்பதுபோல நல்லவரும் பிறருக்குச் சுகமே விளைக்கின்றனர். அவர்க ளுடைய சரித்திரம் மிகவும் அற்புதமானது ஓ பிராமணசிரேஷ்டரே, இப்புவியில் பரிசுத்தமான புண்ணியநீர்த்தவகள் எத்தனை உளவோ அவை யெல்லாங்கூடி கவகாரதியை ஒரு துளிக்கு நிகராகமாட்டா. திருத்தழாய் தளத்தோடுகூடிய கவகாஜலமானது கடுகத்தனை சிறிது கிடைத்தாலும் அந்

னால் எழுபத்தொரு தலைமுறைக்குப் பரிசுத்தியுண்டாகுமென்பது உறுதி. ஆதலால் சகலசாஸ்திரப்பொருளுணர்ந்த மகா புண்ணியவானே, கொடிய பாபஞ்செய்து வருந்துமெங்களை கங்காதீர்த்தவகொடுத்த ரக்ஷிதருளவேண்டும் என்று இவ்வண்ணம் அந்த ராக்ஷதர்களால் சொல்லப்பட்ட மேனமை பொருந்திய கங்காதீர்தியின் மகிமையைக் கேட்டு அந்தபிராமணசிரேஷ்டர் அதி ஆச்சரியததையடைந்து உலகங்களுக்கு அனைப்போன்ற கங்காதீர்தியினிடத்தது இவ்விராக்ஷதர்க்கே இத்தனமையான பகதியுளதாயின் அந்தகங்கையின் பெருமையைறிந்த புண்ணியவான்களான பெரியோர்களுக்கு பகதியிருக்குமென்று சொல்லவேண்டுமோவென்று நினைத்தது, எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் நன்மைசெய்ய மனமுள்ளவன் பரமபதம்பெறுவன் என்று மனதில தருமத்தை யுறுதிசெய்துகொண்டு, இராக்ஷுள்ளவராகி, துளவத்துடனகூடின திவ்வியமான கங்காதீர்த்தத்தை அவ்வரக்காமேல தெளிந்தார். அவ்வரக்காகள் அந்த கங்கைதனை சிறிதான துளிகள் மேறப்பட்டமாதிரிதில் ராக்ஷத்தன்மையையிட்டித் தேவராப்போல விளங்கினார்கள். பின்னையோடுகூடின அந்த பிராமணஸ்திரீயும் சோமத்ததனென்னு மகத்தேசத்தது பிராமணனுமகோடிசூரியப்பிரகாசமுள்ளவராய், சங்கு சக்கரம் கதை முதலியவற்றை தரிப்பவராய, ஸ்ரீஹரிகஞ்ச சமானமான திருமேனியைப் பெற்றவராய், அந்த கலிங்கதேசத்தது பிராமணரை வாழ்த்திக்கொண்டு ஸ்ரீவீஷ்ணுவோகத்தக குச் சென்றார். கலமாஷ்பாதராஜனோ தனது முல்வடிவைப் பெற்றும் அவர்களைப்போல பரமபதவ கிடைக்கவில்லையே யென்று மிக்க கவலையுறுமள வில் ஒருவருக்குந்தெரியாத வடிவின்னாய் சரசுவதிதேவி தருமத்துக் கேதுவான நலவாததை ஒன்று சொல்லலாயினன். அஃதென்னெனில் ஓய்கா பாதகிபவந்தனை அரசனே, நீதுயரப்படவொண்ணாது, இன்னும் ராசசியத்தில நீ மேலானபோகங்களை அனுபவிக்கவேண்டியிருக்கிறது அதற்குப்பின உனக்கு முக்தி கைகூடும். நமகருமங்களால் பாபங்களைத்தீர்த்த விஷ்ணு பகதியே கதியென்றிருப்பவரெவரோ அவர் வேதவாகசியங்களால் துதிக்கப்படும ஸ்ரீவீஷ்ணுபகவானுடைய உலகமெய்வது திண்ணம் எல்லாப் பிராணிகளிடத்திலும் இரக்கமுள்ளவர்களாய், வேதமோதியவழி நடப்பவர்களாய், ஆசாரியபகதியே பெருமபேராக எண்ணினவர்களான ஸாதுக்கள் பரமபதம சோவது ஸ்திராமனனோ? என்று இவ்வாறு சரசுவதி தோன்றுவடிவின்னாய்ச் சொன்ன வார்த்தையைக்கேட்டு, கலமாஷ்பாதராஜன் சாந்தமடைந்து, பூரவத்தில தனது ஆசாரியனசொன்ன வார்த்தையை நினைத்து, கங்காதீர்தியையும் அந்த பிராமணனையும் விசுவேசுவரரையும் துதித்து, அந்த கலிங்கதேசத்து பிராமணருக்குத் தனது சரித்திரத்தை ஆதியோடந்தமாக மிகவும் சந்தோஷத்துடன் சொன்னான். பின்பு அவ்வரசன் பரமோபகாரியான பிராமணரை முறைபுபடி பிரதட்சண நமஸ்கார முதலிய உபசாரத்தால் சந்தோஷிப்பித்தது ஸ்ரீவீஷ்ணு திருநாமங்களைச் சொல்லிக்கொண்டே காசினகரைந்து அவரு ஆறுமாதம் வாசஞ்செய்து விசுவநாதனைத் தரிசித்ததனால் பாபாசுத்தியும் மகத்தான சந்தோஷத்துடன் தனது ராசசியத்தையடைந்தது வசிஷ்டரால் அபி

வேகமசெய்யப்பெற்று மனோரமமியமான போகங்களை அதுபலித்துக்கொண்டு பூமியை ரக்ஷித்து மோக்ஷமடைந்தான் கேளுங்கள் முனிவரரே, ஆதலால் கங்கையின் மகிமைக்கடவின் களாயறியாத திரிமூர்த்திகளாலுமாகாது. கங்கையினபெயரைக் கேட்பதனால் மனிதன தனது சகலபாபங்களும் நீங்கி பரமபதததையடைவானென்பதில் சந்தேகமில்லை. கங்கைகங்கையென்று அமமகாதியின் பெயரை ஒருகால சொன்னாலும் அப்போதே பாபங்கள அகலும், பரமபதம் கைகூடும். இந்த அதிதியாயததை அன்போடு படிப்பவர்களுக்கும் கேட்பவர்களுக்கும் ஐயமின்றி கங்கையில் ஸநாமசெய்த பலனுண்டாகும்

க௦ - வது அத்தியாயம்.

தேவாசுரயுத்தமும் அதிதிதேவியின் தவமும்.

இந்தப்படி சூதபெளராணிகா அருளிச்செய்யக்கேட்டு, செளனகாதிகள் ஓ மகாத்துமாவான சூதபெளராணிகரே, இந்த கங்கை ஸ்ரீமந்நாராயணன் திருவடிக்குப் பூஜைசெய்த தீர்த்தத்தால் உறபததியானதென்று முனிவர்களால் சொல்லப்படுகிறதே அதை அடியோங்களுக்கு சாதித்தலவேண்டும் என்று பிராத்தித்தார்கள் அப்போது பெளராணிகா ஓ ரிஷிகளே, ஸ்ரீஹரியைத் தியானிப்பதே பெருமபயனாகக்கொண்டிருக்கிற நீங்கள் எல்லோரும் கேளுங்கள் என்று சொல்லத்தொடங்கினார்.

பூவம் மகாததுமாவான நாரதபகவான் ஸநக்குமாரயோகிகளுக்குச்சொன்ன மகாபுண்ணியகரமான சரித்திரமானது சொல்பவாக்கும் கேட்பவாக்கும் சகலபாபங்களையும் நீக்கி மோக்ஷபரியந்தமான சகலசகவகளையும் அளிக்கும். அத்தகைய மகிமைபொருந்திய சரித்திரத்தைச்சொல்லுகிறேன். தக்ஷப்பிரஜாபதிபெண்களும் கசியப்பிரஜாபதி பத்தினிகளுமான திதி அதிதியென்பா ரிருவருள், திதியென்பாளுடைய உதரத்தில் அசுரர்களும், அதிதியினது கர்ப்பத்தில் தேவர்களும் உதித்தனர். சககளத்திமககளாகிய இவர்கள் ஒருவாக்கொருவர் பொறாமைகொண்டவர்களாய் ஒருவர் மற்றொருவனாவெல்லவிரும்பிக்கொண்டிருப்பார்கள் பிரஹ்மலாதழ்வான் புத்திரனை விரோசனனுடைய குமாரனாகிய பவியென்னும் அசுரராஜன் அசுரர்களுக்கெல்லாந் தலைவராய் மிகுந்த செல்வம்பொருந்திய இப்பூமிமுழுதும் தனதாக்கிக்கொண்டதமன்றி சுவர்க்கலோகத்தையும் ஜயிக்க மனம்வைத்திருந்தான். ஓ ரிஷிசிரேஷ்டர்களே, அந்த பலிசக்கிரவர்த்திக்கு பதினாயிரக்கொடியான்களும், அவ்வளவு குதிரைகளும், தேர்களும், ஒவ்வொருயானைக்கு ஐந்துறுவீழ்க்காடு காலாட்களுமான பெரும்படையுண்டு. அவனுக்கு அனேக

தேவாசராயுத்தமும் அத்தித்தேவியின் தவமும். ௫௫

மந்திரிகளுக்குள் தலைவராகிய கும்பாண்டன் கூபகர்னன் எனலும் இருவருண்டு அவனுடைய நூறுபிள்ளைகளில் மூத்தராளுடிய பாணசுரன் நீதிநலறிவிலும் எதிரிகளைவெல்லும் சகதியிலும் தருதைகருகிரானவன். இவ்வண்ணமான செல்வத்தா லிறுமாந்த அந்த பலிசகரவாததீயானவன் தனது கொடிகளாலும் குடைகளாலும் ஆகாயத்தில் மின்னல மின்னுவதுபோலவும், ஆகாயமென்னுங்கடவில் அலைமோதுவதுபோலவும் செய்துகொண்டு தேவர்களை வெல்லுவதற்காக பிரயாணமாண இவ்வாறு புறப்பட்டு இந்திரபட்டணத்தருகிறசோந்த தனது சிவகம்போற் குரத்தன்மையுடைய அசுரர்களால் அநங்கரை முற்றுதைபோட்டான். இசெய்திகேட்டு, இந்திரன்முதலிய தேவர்கள் யுத்தகொலத்தாடன் வெளியிலவந்தார்கள். பின்பு சுராசுரர்களுக்கு பிரளயகால மேகமுழக்கம்போன்ற பெருங்கூசசுலுடனகூடிய பயங்கரமான சண்டையுண்டாயிற்று மிகவும் படங்கரமான அந்த போர்க்களத்தில் அசுரர்கள் தேவர்கள்மீதும், தேவர்கள் அசுரர்கள்மீதும் குமபல்குமபலாக பாணங்களையெய்தார்கள் அப்போது இந்த அசுரர்களைக் கொல்லுகொல்லு, குத்து குத்து, கிழிகிழி, இவனே வதைகருகிடவன் என்னும் இராசசல்கள் உண்டாயின தேவர்களின் பேரிழுழக்கங்களாலும், அசுரர்களின் அட்டகாசங்களாலும், ரதங்களின் சககரவொலிகளாலும், அம்புகள்பறக்கிற சபதங்களாலும், குதிரைகளின் கனைப்புகளாலும், யானைகளின் பிளிற்றல்களாலும், விலலுக்களின் டங்காரங்களினாலும் உலகமெங்கும் சபதமயமாகவேயிருந்தன தேவாசுரர்கள் எய்த படைகளிடித்துக்கொண்டதனால் பெருந்தீயுண்டாய் பயங்கரமாயிருப்பதைக்கண்டு, உலகத்தாரெல்லாம் இதேதோ அகாலத்தில் அககிளிப பிரளயம் வந்துவிட்டதெனறெண்ணினார்கள். பளபளப்பாய்வீளங்கும் ஆயுதங்களைக் கைக்கொண்டிருக்கும் அசுரர்களின் படையானது இரவில் மேகங்களகூடி மின்னலமின்னுவதுபோலக் காணப்பட்டது. அந்த பயங்கரமான போரில் அசுரர்கள் மலைகளைக்கொண்டுவந்து தேவர்கள்மேலேபோட, அவற்றையெல்லாம் இந்திரனாவை மெகம்போல காசசித்துக்கொண்டு வலுவுள்ள நாராசங்களையெய்து பொடிபடப்பிளந்தான் சிலா யானைகளால் யானைகளையும், சிலா தோகளால் தோளையும், சிலா குதிரைகளால் குதிரைகளையும், சிலா தடிகளால் தடிகளையும் அடித்தொழித்தனா சிலா இருப்புத்தடிகளால் லடிபட்டு இரத்தக்குழம்பில் வீழ்ந்தனா. சிலா அங்கிருந்து கிளம்பி விமானங்களிலேறினார்கள். தேவர்களால் மடிந்த அசுரர்கள் உடனே தேவவடிவைப்பெற்று தேவருடனகூடி அசுரர்களுையே வருத்தினார்கள். பின்பு சுரர்களால்பட்ட அசுரர்களெல்லோரும் சோந்து பெருமுயற்சியுடன் பலவிதமான ஆயுதங்களால் தேவர்களை அடித்தார்கள் இருபுலகைககள், கேடகங்கள், வாட்கள், கோடிகள், ஈட்டிகள், இருபுழலைகள், கத்திகள், தடிகள், தேமிஞ்சள், இருப்பாணிகள், உலக்கைகள், மரவெட்டிகள், கலப்பைகள், பட்டயங்கள், வேல்கள், கற்கள், பீரங்கிகள், பாலாக்கள், இருப்புத்தடிகள், கைப்பிடிக்கள், குலங்கள், கட்டாரிகள், பாசங்கள், சிற்றம்புகள் இன்னுயிவ்வகையான பலகருவிகளால் தாக்கியும், யானை குதிரை முதலியவற்றால் தாக்கியும்,

பயங்கரமான போரை அசுரர்கள் நடத்தினார்கள். அப்போது தேவர்களும் பலவிதமான அஸ்திரங்களை அசுராமேலெய்தார்கள் இப்படியாக பலவாயிர வருஷங்களு மடங்காமல் பயங்கரமான சண்டை நடந்தது. பின்பு தேவா படை இனெத்து அசுராபடை வலுக்கவே தேவர்கள் தோற்று தேவலோகத தைக் கைவிட்டு எல்லோரும் ஒடிப்போயினா. ஒடியும் அசுரர்கள் பின தொடர்ந்துவந்தடிப்பாக்களென்ற பயததினால் மாணிடவடிவம்பூண்டு பூமி யினமேல திரிந்தார்கள்.

ஸ்ரீமந்நாராயணனேகதியென்று நமபின மகாததுமாவும் விரோசனபுத் திரலும அதிக பலமுள்ளவனுமான பவிச்சகரவாததி ஏககுந் தடைபடாத ஆளுகையுடையவனாய் நாளுககுநாள் செலவம் வளாநதுவர, இமமுன்று உல கங்கனையும் ஏகசதிராகிபததியம் செய்துகொண்டு, இந்திராகி திகுபபால கா காரியங்கனையெல்லாம் தானே செய்துகொண்டு, ஸ்ரீஹரிக்குப பிரீதிபண ணுவதில அதிக கோககுடையவனாய், பலவிதயாகங்கன செய்துவநதான். இந்திரனமுதலிய தேவர்களவிய்யமாகப பிராமணாகன எநதயாகங்கனைச்செ ய்தாலும் அவற்றில அநத பவிச்சகரவாததியே தேவாக்களுககுச சேரவேண்டிய ஹவிச்சககளை கைக்கொண்டான்

அதிதிதேவியின தவப்பெருமை

அப்போது தேவர்களின தாயான அதிதியைபவள் தமக்கள் தோற்றுப்போய ஒளிநத திரிவதைக்கண்டு நான வீணுகுப பிள்ளைகளைப பெற்றவளானேனையென்று மிகவும் கிலேசித்த, இமயமலைக்குப போய், அவகு இந்திரனுக்குச செலவமும், அசுரருக்குத தோலியும் உண்டாக வேண்டுமென்ற விருப்பத்தடன் ஸ்ரீமந்நாராயணனை தியானிப்பதிஹற்ற முள்ளவளாய், முதலில் கொஞ்சகாலம் உட்காந்திருந்தும், பின்பு நின்ற வண்ணமாகவும், பின்பு ஒருகாலநிலையாகவும், அதனமேல ஒருகால பெருவிர லால நின்றகொண்டும், சிலகாலம் பழங்களைப புசித்தும், பின்பு சாருகளை உண்டும், பின்பு ஜலபானமாததிரமசெய்தும், அதன்பிறகு வாயுபகஷணம் செய்தும், அதனமேல ஓர்வித ஆகாரமின்றியும் இருந்துகொண்டு, சததுசித்து ஆனந்தமூர்த்தியாய் எல்லாவுயிர்க்குமுயிராய்விளங்கும் எம்பெருமானைத் தன க்குள தியானித்துக்கொண்டு, ஆயிரந தேவவருஷகாலமளவாக மிக அருமை யான தவம்செய்துகொண்டிருந்தாள் இவ்வாறு அதிதி தவஞ்செய்கிறசெய்தி கேள்வியடைந்து பவிச்சகரவாததி மாயருப்பங்கொள்ளவல்ல பல அசுரர்களை யேவ அவர்கள் தேவர்கள்போலுருக்கொண்டு, அதிதியைடைக்கு, வந்த சொல்லலுற்றார்கள். தாயே, ஏளிந்தக் கடுந்தவந் தொடங்கியிருக்கிறாய், உனதுசீரம் உலாந்துபோயிறறே, இதனை அசுரர்களறிந்தால் நமக்குப பெ ருந்தன்பம் சம்பவிக்குமே, உடம்புலாந்துபோகக் காரணமாய் பலவியாதி முதலிய தனபங்களுக்கிடமான இக்கடுந்தவத்தை விட்டுவிடக்கடவாய், அதிக பிரயாசைப்பட்டு புண்ணியமதேடுவதைப் பண்டிதர்கள் மெச்சுவாரல்லர். ஆத்தமா உஜ்ஜீவிக்கத்தக்க உபாயத்தைத்தேட விருப்பமுடையவன தன்சீர

தேவாசரயுத்தமும் அத்திதேவியின் தவமும். ௫௭

ரததை அபபடியாவது ஜாககிரதையாய்க் காத்ததுகொள்ளவேண்டும் அபபடி சரீரத்தைக் காத்ததில் கவனிக்காதிருப்பவர்களே ஆததமாலை அழிகிறவர்களாகிறார்கள் அதுபோகட்டும் ஒருநகுணமுள்ள மாதாவே, உனது மைந்தர்களாகிற எங்களை விட்டியிருப்பதால் எங்கட்குத் துன்பமுண்டாகின்றது அபபடி யெங்கட்குத் துன்பமுண்டாகாவண்ணம் இத்தவம்செய்தலை ஒழித்து எங்களிடம் வரவேண்டும் தாயில்லாதபிள்ளைகள் இறந்தவர்களுக்குச் சமானமென்பதிற சந்தேகமில்லை ஒருவனுக்குத் தாய்வீட்டில்லாமலும் பாரியை கடியான பெசுப்பவளுமாயிருந்தால் அந்தவீடு காடொருகுமாதலால் அவன் காட்டுக்கேட்போய்விடலாம் பசு பசுதி பாம்பு முதலியவைகளும் தாயில்லாவிடின் சுகம்பெருவதில்லை ஆகலால் அவை செத்தவைபோலாகும் மனிதன் மிகுந்த வழமையாடையினும், பிணிகளால் வருத்தமுற்றினும், நாடிவிட்டு மறநாடுபோய் கிழிச்சமுற்றினும் தாயாரைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கப் பெற்றாலும் துன்பங்களின்றதும் நீங்கி இன்பத்தைப் பெறப்படுகிறான் அன்னம் பாணம் பொருள் பெண்டிர் முதலியவற்றின்மேல் ஒருகால் ஒருவனுக்கு உறுப்புவருவதுண்டாகிலும் ஒருகாலும் தனது தாயின்மேல் வெறுப்புவாராது எவன் தனதுவீட்டில் தாயிருக்கப்பெற்றிலானே, பிள்ளைகவதரும்கிதையுள்ளவரல்லரோ பசுதி ரியானவர்களைவனே தன்னுயிராக்ககருகியிருக்கும் நன்மைவாய்ந்தவர்களானோ அவன் காட்டுக்கே ஒடிப்போகவேண்டும் ஸ்ரீமநாராயணபக்தியில்லாத தருமங்களும, சுகமனுபவிப்பதற்குத் வாத பொருளும், பெண்டிபிள்ளைகளில்லாத வீடும் அபபடியோ தாயில்லாத மனிதனும் அபபடியே வீட்டுவான் ஆதலால் அமமார் துன்பப்படுகின்ற உனது மக்களாகிய எங்களைக் காத்தளிக்கும்பொருட்டு எழுந்தவா னெறிப்படி தேவருபாகளான அசுரர்கள் தேவவாக்கியமாகச்சொல்லி வேண்டவும், அதிதியானவன் தவநிலையைவிட்டுச் சிறிதும் பிச்சகாமல் பரமாததமாலைத் தியானிப்பதே பொருட்டாகக்கொண்டிருந்தான் அப்போது அந்த அசுரர்கள் அவனைக்கொல்ல வேண்ணங்கொண்டு, பிரளயகாலமேகமுழக்கம்போல காழ்த்துக்கொண்டு, தோபத்தால் கண்கள் மிகச்சிவந்தவர்களாய், தங்கள் பற்களைக் கடித்தசவாளே அந்த காடுமுழுதும் கணப்பொழுதிடெலரிந்துபோய் படியாய் பெருந்தீயையுண்டாக்கினார்கள் அந்தத் தீயானது நூறுயோசனை விஸ்தாரமுள்ள அந்த இமயமலைக்காட்டை எரித்துவிட்டது அதனால் அந்த அசுரர்களும் வெந்துபோனார்கள். இவ்வியாதொன்றும் அந்த அதிதியமமனுக்குத் தெரிந்ததன்று எம்பெருமானிடத்தில் மனதைவைத்திருக்கும் அந்த தேவமாதா ஒருத்தியே அந்தத்தீயில் வேகாது மிகுந்தனர் அபபடியாதொரு தீவரும் அனுகாவண்ணம் எம்பெருமானுடைய திருவாழியாழ்வான் காத்ததுக்கொண்டிருந்ததால் அவன் எம்பெருமானை தியானித்ததுகொண்டு சுகமேயிருந்தான்.

கக - வது அத்தியாயம்.

பகவானுடைய
திரிவிக்ரிமாவதாரசரித்திரம்.

சௌனகாதிகள் பிரச்னம்.

ஸ்ரீருத்மாமுனிவரே, அந்த அக்கினியானது அதிதியைமாதகிரமெரிக்
காமல அததீணபெயா அசுரையும் கணப்பொழுதினெப்படி எரித்ததோ
அதைக் கேட்க எங்களுக்கு மிக வியப்புண்டாகின்றது இவ்வளவு வியப்புக்
குக் காரணமாகிய அதிதியின் பெருமையை இப்போதெங்களுக்குத் தெ
ரியச் சொல்லவேண்டும் ஸாதுககளான முனிவர்கள் பிறருக்குத் தெரி
யாதவற்றைத் தெரியவுரைப்பதில் எப்போதும் இஷ்டமுள்ளவர்களன்றா ?
என்றிவ்விதமாய் பிரச்னம் செய்த ரிஷிகளைநோக்கி ருதபௌராணிகா சொல்
லலுற்றார்.

ஓமுனிவர்களே, கேளுங்கள் அந்த அதிதிமாத்நிரமன்று, எம்பெரு
மான்விஷயத்தில் தொண்ட்பூண்டவர்களாய் அவரைத் தியானிப்பதே காரிய
மாயிருக்கும் புண்ணியவான்களினபெருமையே அவ்வண்ணமானது அவர்
களை ஓம்மிகக்க வல்லமையுள்ளவா ஒருவருமில்லை ஓ ஸாதுக்களே, ஸ்ரீஹரி
பகதன் வாசம்பண்ணுமிடத்தில் பிரமன் விஷ்ணு சிவன் என்னும் திரிமூர்த்
திகளும் இன்னுமுள்ளதேவர்களும், சித்தர்களும் எப்போதும் வாசமபண்ணு
கிறார்கள் தூவிஷயத்தில் மனதைச் செலுத்தாதவர்களின் மனதிலும், பக
வநநாமங்களை அன்புடன் உச்சரிப்பவர்களின் மனதிலும் அந்தபகவானுன்
ஸ்ரீஹரியானவா குடியிருக்கிறாரென்றால் ஓயாதசிந்தையாகிய தியானதைச்
செய்துகொண்டிருப்பார்களுக்குச் சொல்லவேண்டியதென்ன ! சிவபூஜையி
லாவது ஹரிபூஜையிலாவது ஊற்றமுள்ள மனிதனெங்கிருக்கிறானோ அவ்
விடத்தில் லோகமாதாவாகிய ஸ்ரீமகாலக்ஷமியும் மறறெல்லா தேவர்களு
மிருக்கிறார்கள். எவ்விடத்தில் யாரேனும் ஸ்ரீஹரிபூஜைசெய்ய முழுமன
துடன் தொடங்கியிருக்கிறாரோ அவ்விடத்தில் அபசுவைத் திருடவைது
பிணிகளாவது இடையூறு செய்வதில்லையென்பது பிரசித்தந்தானே. பிரே
தங்கள், பிசாசுகள், கூசுமாண்டவர்கள், கிரகங்கள், பாலகிரகங்கள், டாகினி
கள், ராக்ஷசுகள் இப்படிப்பட்டவைகள் ஸ்ரீஹரிபூஜைசெய்பவரை உருத்தப
படுத்தவதில்லை. பின்னும் ஸ்ரீஹரிபூஜையில் மனம் வைத்திருப்பவர்களிரு
க்குமிடத்தில் பிறருக்குப் பீடைசெய்வதே தொழிலாகக்கொண்ட பூதம்,
பேதாளம் முதலிய துஷ்டஜந்துக்கள் இருக்கமாட்டாமல் அழிந்துவிடுகின்
றன. புலன்களைவென்றவரும், எல்லார்க்கும் நல்லவரும், மெத்தெனுந்தன்
மையுள்ளவரும், விஷ்ணுபூஜையில் மனவிருப்பமுள்ளவருமான ஸாதுக்கள்
வசிக்கமிடத்தில் சகலதேவர்களும் தத்தமபெண்டிர்களுடன் அவருக்கு அலு

பகவானுடைய திரிவிக்கிரமாவதாரசரித்திரம். ௫௬

கூலராயிருக்கிறார்கள். பகவானையே தியானிக்கும் பாகவதர்கள் ஓரிமைப் பொழுதேனும் அல்லது அதிலுள்ள பாதிப்பொழுதேனும் மெய்கிருக்கிறார்களோ அவருக்கு சகலபுண்ணியதீர்த்தவகளுமிருப்பனபோலாகும். அல்லது அவ்விடமே எல்லாபுண்ணியதீர்த்தவகளுமே எல்லாபுண்ணியசேஷத்திரவகளுமாயிருக்கும். பகவானுடைய திருநாமத்தைச் சொன்னமாதிரித்திலேயே சகலமான இடங்களும் திருகின்றன. அவனைத் துதிப்பதிலும் அவனைப் பூசிப்பதிலும் அவனைத் தியானிப்பதிலுமுள்ள மகிமையைச் சொல்லவேண்டியதென்ன? ஓ ஸாதுக்களே, ஆதலால் அப்படிப்பட்ட பாகவதையான அதிதிக்கு அசுரர்களாலாவது அக்கிஷியாலாவது ஒருநீங்கும் உண்டாகவில்லை.

அதிதிதேவிக்குப் பகவான் பிரத்தியக்ஷமாய் வரமீதல.

பின்பு அருளவிளங்குத் திருமுகமும், செநநாமரையிதழ்போற பரந்த திருக்கண்ணீரும், திருவாழி திருசசங்கு முதலிய திவ்யாயுதவகளுமுள்ளவெம்பெருமான அதிதிக்குச் சயீபத்திலுள்ள தோன்றி மருகமூர்த்தியாக சத்தால திசையெங்கும் விளங்கச்செய்துகொண்டு சகல புண்ணியபலன்களையும்ளிக்கவல்ல திருக்கையால் கசியபா மீனயாளான அதிதியை தடவிக் கொடுத்தல் சொல்லவாராயினார். ஒ தேவமாதாவான அதிதியே, நெடுநகலும் வருந்திக் கடுந்தவம் புரிந்தாய் உன் தவசத்தால் சரதுவடிபடைநது உன்மேல் மிகுந்த அருள்கொண்டுவந்தேன் இனி உனக்கு பெருநன்மை உண்டாகுமென்பதில் ஐயமில்லை நீ எதைவேண்டிய விலவளவுதவம் செய்தீனையோ அதைக்கொண்டு கொடுப்பேன் ஓசகுணமுள்ள பாகவியவதி, அஞ்சாதே உனக்கு நன்மை உண்டாவது விதிவன்று சொல்லக்கேட்டு அதிதியமமான சகலலோகங்களுக்கும் மின்பந்தருளும் அந்த வெம்பெருமானை நமஸ்கரித்தது துதிப்பாளாயினான்

பகவத் ஸ்தோத்திரம்

ஸுததுவரீஜஸ்தமஸெனனும் முருகுணங்களைக்கொண்டு உலகங்களை அளிக்கவும் அமைக்கவும் அழிக்கவும் காரணமாய், தேவாக்குரு தேவராய், தன்னை ஒப்பாரும் தன்னிலை மிக்காரும் மிலலாதவராய், எங்கும்பரந்துள்ள ஒப்பகவானே, தேவரீருக்கு நமஸ்காரம் கருமவசியமான வடிவொன்றுமின்றி உலகங்களை ரக்ஷிக்கவேண்டிய சங்கற்பத்தால் பலவழிவங்குகொண்டவரும், தீயகுணங்களிலொன்றுமில்லாமல் சகலகல்யாணகுணங்களும் நிறைந்திருக்கும் தன்மைபுணியவருமான தேவரீருக்கு நமஸ்காரம் தமக்குக் கட்டணியடிபவனெருவனுமின்றித் தாமே யாவரையுமாளுபவராய் மேலான அறிவே வடிவாகவுள்ளவராய், அப்படியெல்லாமறிந்திருந்தும் பக்தர்களின் குற்றத்தைக் கண்ணமீட்டாதவாபோல அவர்களுக்கு நலமேசெய்யுந் தன்மையுள்ளவராயிருக்கும் தேவரீருக்கு நமஸ்காரம். மகாமுனிவர்கள் எந்த வும்து அவதாரத்திருமேனிகளைப் பூஜிக்கிறார்களோ அப்படிப்பட்ட அபிரகிருதசவரூபராய், ஆதிமூலப்பொருளாய், எல்லாவுயிர்களுமுயிராயிருக்கும். உம்மையென்னி

டபபொருள் கைகூட்டவேண்டித் தொழுக்கிறேன் ஸரகாதியோதிகளுக்கும் அநாதகருடாதி நித்தியசூரிகளுக்கும் முற்றமுணர்வரிதான தன்மையுடைய வராய், உலகங்களுக்குக் காரணராய், மாயைக்குத் தாம் உள்ளகாமல் மாயையால் எல்லாம் நடத்துபவராயுள்ள எம்பெருமானைத் தொழுக்கிறேன் சகல மாயப்பிறவிகளையும் அழிக்கவல்ல திவ்யதரிசனமுள்ளவராய், உலகமென்னு முடலுக்குயிராய், உலகங்களுக்கு வித்தானவராய், யாவராலும் வணங்கப் பட்டவராயுள்ள பரமபுருஷனைத் தொழுக்கிறேன் எவனுடைய திருவடித் தாமரைத்தாது தங்கனமுடிமேல் தாங்குவதே பெருமபேற்றென்று மகாதது மாக்கள பெறுகிறார்களோ அப்படிப்பட்ட பெருமைக்கிடமான தாமனாயா ளகலாத தன்மையுள்ளவீண்ப பணிகிறேன். வேதங்களுமுள்ளபடி யறிய மாட்டாதொழியும்தன்மையான மகிமையுடையவராயினும் பக்கிக்கு வசப் பட்டு அடியாரிடந் தேடிவருபவரான எம்பெருமானை வந்திக்கிறேன். நசுவர மான பொருள்களினமேற பற்றற்று முககுணசெய்கையொழிக்த முனிவா கள் எப்போதும் பற்றுதற்குரிய கருணைமுதலிய நற்குணங்களுக்காக கடல போன்றவராய் விருப்பு வெறுப்பற்றவராயுள்ள தேவனை வந்திக்கிறேன் யக் கியங்களைத் தடைபடாது நடத்துபவரும் அவைகளால் ஆராதிக்கப்படுபவரும், அவைகளைநடத்தும் யஜுமானன்முதலியவர்கட்கு ஆததுமாவானவரும், அவை களுக்கருப பலனளிப்பவரும, அவைகளைசெய்யவேண்டிய விதிகளை வேதமூல மாக வெளியிடுபவருமான சுவாமியை ஸேவிக்கிறேன் அதிபாபிஷ்டானை அஜாமியென்பவன்கூட எந்தபகவானுடையநாமத்தை அசதியில் சொன்ன மாதிரிததில் பாபக்கடலைக்கடந்து பரமபக்ததைப் பெற்றாளுே அந்த சாவ லோகசாக்ஷியை ஸேவிக்கிறேன் உலகங்களுக்கு நன்மைஉணாததுவ குரு வும் நற்பயனளிக்கும் பிரபுவுமானவெம்பெருமானே, ஹரியென்பதும் சிவன் தான், சிவனென்பதும் ஹரிதானென்று தெரிந்தது உண்னையே தொழுக் கிறேன் பிரமன்முதலிய சகலதேவர்களும் எவனதுமாயையென்னும் வலையீற சிக்கினவாகளாய் அவனது மேலான தன்மையை அறியமாட்டாதிருக்கிறா களோ அப்படிப்பட்ட சாவேசுவரனைப் பணிகிறேன் எப்போதும் இருதய கமலத்தில வசிப்பவனாயிருந்தும் மூடாகளுக்கு எட்டாதவனாய், காலத்தாலும் இடத்தாலும் வஸ்துவாலும் அளத்தலரியதன்மையுடையவனாய், ஞானத்திக கேசாக்ஷியாய் விளங்குபவனை வந்திக்கிறேன் முகத்தில பிராமணனாயும், தோளில் க்ஷத்திரியனாயும், தொடையில் வைசியனாயும், பாதத்தில் சூத்திர னாயும், மனதில் சக்திரனையும், நேத்திரத்தில் சூரியனையும், முகத்தில இந் திரனையும் அககினியையும், காதில் காற்றையும் படைத்தவனும், மூன்றுவே தங்களும் ஆறுவேதாவங்களும், ஏழுசுரங்களும் விடிவாக்ககொண்டவருமான தேவீருக்கு இன்னும் இன்னும் பலநமஸ்காரங்கள் செய்யக்கடவேன இந் திரன் அககினிமுதலிய அஷ்டதிக்குப்பாலகரும் சூரியசக்திராக்களும் உயது அமிசத்தால் விளங்குதலபற்றி நீரே அவரெல்லாருமென்று சொல்லும்படி வீற்றிருக்கிறீர் தேவர்களும், செடி முதலியவையும், பிசாசார்க்ஷஸர்களும், மலைகளும், சித்தரும், கந்தருவரும், நிஸமும், கடலும், இன்னுமுள்ளயாவும்

பகவானுடைய திரிவிக்கிரமாவதாரசரித்திரம். சு.க

உமது சரீரமேயலலது பரமாததுமாவாகிய உமக்குப் புறம்பானதொன்று மில்லை. ஆதலாலபபடி சாவேசுவரனாய், சாவகாரணனாய், சாவாந்தாயாமியாயிருக்கும் உம்மை சாவாலததிலும் சாவதேசத்திலுந் தொழப்பெறுவேறாத நாதனறறவர்களுக்கூ நாதனாய், எல்லாமறிந்தவனாய், ஆதிமுலப்பொருளாய், வேதசுவரூபியாயிருக்கும் ஆண்டவனே, அசுரர்களால் வருத்தப்பட்ட எனமககளை தேவரீர காத்தருளவேண்டி

இவ்வண்ணமாக அதிதியானவள மெபெருமானைத்துதித்து பலமுறை ஸேவித்துக் கைகளைக்குவித்துக்கொண்டு நின்ற ஸதனவகளை நனைந்துவிடும் படி ஆணதககண்ணீர்சொரிய ஒருவசனஞ் சொன்னான் ஓ சாவகாரணனான தேவதேவனே, அடியேன்மேல் கிருபையுண்டாயிருந்தால் எனபிள்ளைகளான இந்நிராகிதேவர்களுக்கூ சததுருபாதையிலலாத ஐசுவரியத்தைத் தந்தருள வேண்டி. ஓ சுவாமியே, சாவலோகமும் உமதுசரீரமனனே? சராசரங்களுக்குள் நீரின்கிறீரன்றே? எல்லாமுமக்குத் தெரிந்ததனனே? நீரெல்லாவற்றையுஞ் சங்கற்பத்தாலாகக் கவமளிக் கவமழிக் கவம வல்லவரன்றே? ஆதலால் உமக்குத் தெரியாதவிடயமென்ன? அடியேனை மயங்கப்பண்ணுவானேன். சுவதந்திரரான நீ பரதந்திரரான வெம்போலியாகளை ஆட்டுவது உமக்கு வினையாட்டாயிருக்கிறது ஓ தேவதேவா, நீரெல்லாமறிந்திருந்தும் அடியேன் மனதிலுள்ள இஷ்டத்தைக் கேட்குகொள்ளும்படி நியமித்தருளியபடிக்கு விண்ணப்பம்செயவேன் நான் வீணாகுப பிள்ளைகளைப்பெற்றேனென்னும் படிக்கு அசுரர்களால் வருத்தமடைந்தேன் ஆதிலும் அந்த அசுரர்களுமென பிள்ளைகளை ஆதலால் அவர்களைக் கொல்லத்தூன்றிநீறெனலென அவர்களைக் கொல்லாமலே எனபிள்ளையாகிய இந்நிரலுக்கூ செலவத்தைத் தந்தருளவேண்டி, என்றிவ்வாறு பிரார்த்தித்த அதிதியைநோக்கிப் பரமாததுமாவான ஸ்ரீமகநாராயணன் பின்னும் அதிகப் பிரிதியடைந்தவராய் நல்ல சபாவமுள்ள அந்த அதிதிக்கு அதிகானந்தமுண்டாகும்படி மிருகத அனபோடி அவளைத் தழுவிக்கொண்டு சொல்லவாராயினா ஓ அதிதிதேவி, சந்தோஷமாயிற்று உனக்கு மகளைமுண்டாகும். நீ சககளத்திபிள்ளைகளிடத்திலும் குற்றமபாராட்டாமல் அன்புள்ளவளாயிருப்பதால் இவ்வளவு நல்லதன்மையுள்ள உனக்கு நான் புத்திரனாகக்கடவேன் இப்போதெனவிய்யமாக நீசெய்த இந்த ஸ்தோத்திரத்தைப்படிக்கிற எந்தமனிதருக்கும் மகசுறும் பொருளும் போகும் ஒருபோதும் குறைவுறுவதில்லை தம்பிள்ளையிடத்திலும் பிறாபிள்ளையிடத்திலும் வேறறமையின்றிச் சரியான அன்புடன் யாராகப்பாரோ அவர்களுக்கூ பிள்ளைகள்விய்யமான துன்பமொன்று முண்டாகாதென்று இவ்வாறு மெபெருமானருளிச்செய்தார (அப்போது அதிதி) எல்லாப்பொருளுக்கும் வித்தாய், அழிவற்றவராய், எல்லாவுயாக்குமுயிராயுள்ள மெபெருமானே, உமது ஒவ்வொரு ரோமத்திலும் ஆயிரக்கோடி பிரமாண்டங்களடங்கியிருக்கின்றன, அப்படிப்பட்டவுமமை உதரத்தில தாங்க அடியேன் வல்லவனலேன் வேதங்களாலும் தேவர்களாலும் சிறிதுமுணர்லாகாத தன்மையுடைய சாவேசுவரே, உமமை ஆராதிப்பதேயன்றிக் காப்பத்தில தரிப்பதற்கு

என்னுலெப்படியாகும் அணுவீனுமணுவான சிறு வடிவுள்ளவராயிருந்தாலும் மகத்தினும் மகத்தாய எவருமநிறைந்து எல்லாவுலககவையும் படைத்தல் முதலியவற்றால் விஹரித்துக்கொண்டிருக்கும் பரமபுருஷனாகிய உமமை அடியேனெவ்வண்ணக் தாங்கமாட்டுவேன மகாபாபவகன்செய்தவனும் உமது திருநாமத்தை நினைத்தமாதகிரத்தாலே பரிசுத்தனாகி மோகந்மும் பெறுவானன்றோ அதனை பரிசுத்த சுவரூபரான உமமை மிகவுழிழிவானதன்மையுள்ள அடியேன எப்படித் தாங்குவேன, எனற அதிதியின் வாராததைகளைக்கேட்டு லீலாவதாரங்கள்செய்தருளுமெயிரானுவா அவனையஞ்சாதேயென்றுசொல்லி ஒரு விசேஷம் விளம்பலுற்றா

மகாபாகதியவதியான அதிதி, நீ சொன்னதெல்லாம்மெய்தான் சந்தேகமில்லை ஆகிலும் அதிகரகசியம் ஒன்று உனக்குச்சொல்லுவேன கேட்பாயாக, தமதென்பதனால் ஒன்றினைமேல் விருப்பமும் பிறரதென்பதனால் வெறுப்புமில்லாதவாகளாய, பிறாருணங்களைக் குற்றமாகவுந் தமகுற்றத்தைக் குணமாகவும் காட்டுதன்மையிலலாதவாகளாய, எனனிடத்தில் மகத்தான அனபுவைத்து எனனையே பரமகதியாய நமபியிருக்கும் பாகவதாகளும், பிறரை வருத்தப்படுத்த உடன்படாதவாகளாய, சிவபூசையில் விருப்பமுள்ளவாகளாய, என சரித்திரங்களைக்கேட்பதில் பற்றுள்ளவாகளாயிருப்பவாகளும், கணவனுக்கொக்க நடப்பதே தமக்கு விரதம் கணவனே தமக்குயாகணவனுக்கு அடிமைசெய்வதே தமக்குப பரமலாபமென்று உறுதியாக நடப்பவாகளும், பிறாசெல்வமுதலியவற்றைக் கண்டு பொறாமைப்படாதவாகளும் ஸதிரீகளும் எனனைத்தாங்குவார்கள் எவன தாயதந்தையாக்குப் பணிவிடை செய்பவனும், குருவினைமேல் மெய்யான அன்புள்ளவனும், விருந்தினர்களுக்கு நன்மைசெய்பவனும், பிராமணருக்கு உபகாரஞ் செய்பவனுமாயிருப்பாலே அவனும், புண்ணிய கதாசிரவணத்தில் பொழுது செலுத்துபவனும் யதிகளுக்கூப் பணிவிடைசெய்பவனும் தன்னாசிரமத்துக்குள்ள ஆசாரத்தில் நிலைபெற்றவனாயிருப்பவனும் எனனை யெப்போதுந் தாங்குகிறார்கள புண்ணியதீர்த்த ஸ்நானத்திலும் ஸாதுக்கள சகவாசத்திலும் எப்போதும் விருப்பமுள்ளவாகளாய உலகத்தராவியதில் கிருபைசெய்யும் தன்மையுள்ளவாகளாயிருப்பவாகளும், பிறருக்குதவிசெய்வதே தொழிலாகக் கொண்டவாகளாய், பிறாபொருள் தனக்கு வேண்டுமெனகிற நோக்கில்லாதவாகளாய், பிறர்மனை நயவாதவாகளாயிருப்பவாகளும் எப்போது மெனைத தரிகுகிராகன் திருத்தூழாய்ச்செடியை யடுத்திருப்பவாகளாய், எப்போதும் என்முகளையே கதியாகக் கொண்டவர்களாய், பசுமாடுகளை ரக்ஷிப்பதில் பற்றுள்ளவர்களாயிருப்பவாகளும் எப்போதுமெனை வகிப்பாக்கன. தானமவாகாதவாகளாய், பிறானமபுசிக்கத் திரியாதவாகளாய், இயன்றமட்டும அனனபானகளளிப்பவாகளாயுள்ளவாகளும் எனனை வகிக்கின்றனர் ஓ அதிதி, நீ கணவனே உயிரெனக்கருதியிருப்பவன், எல்லாபிராணிகளுக்கும் நலம்செய்யும் நல்ல எண்ணமுள்ளவன் ஆதலால் நான் உனஉதரத்தில் ஜனித்தபுகைவராலான சங்கடத்தை அழிப்பேன என்று இவ்வண்ணமருளிச்செய்து

பகவானுடைய திரிவிக்கிரமாவதாரசரித்திரம் கூட

தமது கழுத்திலணிந்திருந்த திருமாலையைத் தந்தருளி, அஞ்செலென்றசொல்லி அந்தாததானமாயினோ தக்ஷாபுத்திரியான அந்த அதிதியும் அந்தத் தாமளாயாள் கேள்வினை ஸேவீதது மண்ககளிப்புடன தனனிடஞ்சோந்தனள தனது நனைடகையால் போபெற்று உலகத்தாரால கெண்டாடப்பட்டு அந்த அதிதிதேவியானவள காப்பநதரித்தப பிரசவகாலத்திலேயே சாவேசுவரனென்று குறிப்பிக்கும் விலக்ஷணமான காரதியால் விளங்கும் பிள்ளையைப் பெற்றாள திருவாழி திருசசங்கமுதலிய திவ்யாயுதங்களைத் தரித்திருந்தும் சாததமூர்த்தியாய், சந்திரமண்டலத்தி னிடையிலிருப்பதுபோல காணப்படுபவராயு, அமிருதகலசத்தையும் ததிஅடிசிலையும் கையில்கொண்டவராய், வாமனனென்ப பெயாபூண்டவராய், ஆயிரஞ்சூரிய ருதயமாறாற போல விளங்குபவராய், மலாந்த செந்தாமரைபோன்ற திருக்கண்களுள்ளவராய், சகலமான திருவாபரணங்களும் பீதாம்பரமுந்தரித்தவராய், மகாமுனிவாகஞ்சூழி நின்ற துதிப்பதற்குரியவராய, சகலலோகங்களுக்கு மொருநாயகராய்விளங்கும் எம்பெருமான தனக்குப் பத்திரராய், அவதரித்ததையுணர்ந்து ச்சியப்பிரஜாபதியானவா ஆணந்தபரவசராகித்த தண்டன ஸமாப்பித்ததுக கை குவித்தது துதிக்கவாரம்பித்ததா

வாமன வ்தோத்திரம்.

சாவலோகங்களுக்கும் காத்தவராய, ரக்ஷகராய, நாயகராய், விரோதிகளையழிப்பவராயுள்ள உமக்குப் பலபலவந்தனம்புரிக்கின்றேன

அடியாராத தேடிச்செல்லுமனமுடையவராய, ஸுதஜனங்களைக் காத்ததுஜனங்களை அழிப்பவராயிருக்கும் சாவேசுவரருக்குப் பலபல நமஸ் காரவகன

உலகங்களுக்குப் பரமகாரணமாய, அளவிலாசசக்தியுள்ளவராய், அனைத்துக்கு முன்னும்புறமும் பரந்திருப்பவராய், சாரவகம் சக்கரம் கட்டம் கதையெனனுந் திவ்யாயுதங்களைத் தரிப்பவராயுள்ள புருஷோத்தமனை வணங்குகிறேன.

திருப்பூங்கடலிலும் அனபருடைய இருதயகமலத்திலும் சூரியமண்டலத்திலும் வசிப்பவரான புண்ணியசரித்திரருக்கு தண்டம் ஸமாப்பிக்கிறேன.

சூரியசந்திரர்களை நேத்திரங்களாகக்கொண்டவரும், யாகவகளின்பலனை அளிப்பவரும், யாகவகளினமுறைகளை முழுதும் வழுவின்றி நடத்திப்பவரும், ஸாதுஜனங்களுக்கு அனபருமான தேவரீருக்கு நமஸ்காரம்.

ஒரு காரணத்தைப்பற்றி வாமனவடிவகொண்டவரும், ஒலிமுதலிய குறிப்புகளாலறியவரியவரும், பேரின்பமளிப்பவரும், அனபரதமனதிற குடிக்கொண்டவருமான சுவாமிகுக்கு வந்தனம்செய்கிறேன.

மகிமயக்குகளைத் தீரப்பவரும், மச்சவடிவுகொண்டவரும், மந்தரமலையைத்தாவக ஆமையுருவங்கொண்டவரும், யக்கியவராகமூத்தியானவரும், இரணியனைப்பினக்க நரசிங்கவடிவானவரும், வாமனரூபமடைந்தவரும், துவக்

டக்ஷதிரியர்களை அழித்தவரும், இராவணனைச் சங்கரித்தவருட, நந்தகோபன மைந்தருமான உமமை நமஸ்கரிக்கிறேன்

திருமகளார நாயகராய, நினைத்தவாக்குத துன்பங்களைப்போக்கி இன்பங்களை தருபவராயிருக்கும் உமக்கு நமஸ்காரம் இன்னும் இன்னும் பலநமஸ்காரங்கள்

இத்தவாமன ஸ்தித்திரததை எந்தமனிதன் எப்போதும் படிக்கிறானே அவனுக்குப் பிணிகள் நீங்கிச் சீர்பலமுமிருந்தபொருளும் நல்லமைந்தாகளும் எப்போதும் மனமகிழ்ச்சியும் உண்டாகும்

இவ்விதமாகக் கசியபாதுகிக்க உலக்ததையெல்லாவ குற்றமறச்செய்யும் வாமனமூரத்தியான பகவான கசியபனானோக்கி மகிழ்ச்சியுடன் சொல்ல வுற்றாரா.

தேவாகளாற பூசிக்கப்பட்டவரான தந்தையே, நான் பிரீதியடைந்திருக்கிறேன், உமக்கு நன்மையுண்டாகும் சகலமான உமது அபீஷ்டத்தையும் சீக்கிரத்தில் நிறைவேற்றுவேன் உங்கள் பூவஜ்ஜனமத்திலும் இரத்தஜ்ஜனமத்திலும் நான் உங்களுக்குப் புத்திரனாகப்பிறந்தேன் இன்னும்பொரு ஜ்ஜனமத்திலும் புத்திரனாகப்பிறந்து உங்களுக்கு இமமையின்பங்களைத் தந்து அப்பால் மோக்ஷமும் தந்தருளவேன் இப்படி பகவான இங்கு வாமனமூரத்தியாய அவதரித்து வளராதுகொண்டிருக்குவகாலத்தில் அவரு அசுரராஜனாகிய பல்சக்கரவாததி சுகிராசாரியாமுதலிய பிராமணர்களைச் சகாயமாக வைத்துக் கொண்டு தீரக்கத்திரம் (நீடித்த வேளவி) என்கிற பெரிய யாகத்தைச் செய்யத்தொடங்கினான். அந்தயக்கியத்தில வேதவித்துக்களான மகரிஷிகள் பெரிய பிராட்டியாரசோத்தியுடைய பெருமானை எழுந்தருளும்படிக்குப் பிரார்த்திக்க அப்போது பகநாகளித்ததில்னபுடையவரான ஸ்ரீ வாமனமூரத்தியானவா புனசிரிப்பினுலே உலகத்தார்களை மெய் மறப்பித்துக்கொண்டு பல்சக்கரவாததிக்குக் காஷித்தது ஹவிசு உண்ணும்படி எழுந்தருளினார் ஒருவன் நன்னடக்கையுள்ளவனானே அல்லது தீயநடக்கையுள்ளவனானே மூடனே அல்லது வித்துவானே அவன் பக்கியுள்ளவனுயமாதிரிபிருந்தால் அவனுக்கு எம் பெருமான எப்போதும் கிட்டவே இருப்பன் பிரமத்தையுணர்வல்ல நூனக்கண்ணுள்ள மகாமுனிவர்கள் வாமனாவரக்கண்டு ஸ்ரீமநாராயணனென்றறிந்தது எங்கொண்டனா அசுரகுருவாகிய சுகிரா இதையறித்து தனிமையில் பல்சக்கரவாததியுடன் சொல்லத்தொடங்கினார் (துஷ்டர்கள் தம் திறத்தையுணராமல் ஒவ்வொருதொழிலைச் செய்வார்களானே) 'ஓ ஓ கபடமில்லாத பல்சக்கரவாததி, விஷ்ணுவானவா உமதுசெல்வத்தைப் பறிக்கவேண்டி வாமனவடிவாய் அதிக்குப் புத்திரனாகப் பிறந்திருக்கிறாய் சமாததனாய் தேவர்களையடக்கி ஆண்டிருக்கிற ஓ பல், எனவாரத்தையை உனக்கு நலமென்று கேட்டுக்கொள் ஏனெனில் அந்தவாமனா உனது யாகத்தக்கு வருகிறாய் அவருக்கு ஒன்றம் நீ கொடுக்கலாகாது ஒருவன் தன் புத்தியால் ஆலோசித்துச்செய்தால் நன்மை உண்டாகும், குருவின் புத்தியைக் கேட்டுச்செய்தால் பின்னும் அதிக நன்மையுண்டு, எதிரி

பகவானுடைய திரிவிக்கிரமாவதாரசரித்திரம். சுரு

புத்தியைக்கேட்டால் அழிவான், பெண்பிழைப்புகளைக்கேட்டால் முழுநிழல் போவான்' ராஜன் பகவானுக்கு கலஞ்செய்யவேண்டிய அவசியம் கொண்டுவிட வேண்டும். ஏனெனில் தனக்குச் சகாயமாயிருப்பாரா அவன் கெடுத்துவிடுவான் அப்படிக்கெட்டபின்பு காரியமொன்றும் கைகூடாதபேரே. இதை யறிந்து பேசவேண்டுமென்று சொன்னாரா அதைக்கேட்டு பவிசகரவாதநி சொல்லலாயினான்

ஒருநாளை, இப்படி தருமவழிகளுக்கு விரோதமாய் நீர் பேசலாகாத விஷ்ணுவே கோரகவந்து நமமிடத்தில் ஏதேனும் பெற்றுக்கொள்ளுகிறாரென்றால் இதனிலும் மேலுண்பாய் நமக்கென்னவேண்டிவதென்று, ஒன்றுமில்லை வித்துவான்களெல்லாரும் ஸ்ரீஹரி திருவுள்ளவுக்ப்புககாகவன்றோ பல யாகானிகருமங்களைச் செய்கின்றனரா அந்தபகவானே கோரகவந்து பெற்றுக் கொள்ளுவராகில் இவ்வாறும் சிறந்ததொன்றுண்டோ? ஒருவனிடத்திலொன்று பெறுவராகில் அவனிடமும் சிறந்தவன் உலகத்தில் யாவன் இருக்கின்றான். தரிசுகிரானுகிலும் விஷ்ணுபிரீதிக்காக சிறிதேனும் கொடுத்தால் அது தான உத்தமதானமாகும் கொடுத்தவனது கொருசமாயினும் அதற்கு உத்தேசியமானவன் அனந்தனைக்கயால் அதன்பலனும் அனந்தமாகும். ஸமரி ததவாகளுடைய ஆததியை நிவாதகிப்பவரான பாம்புருஷனை வவனுகிலும் மெய்யான அன்புடன் ஏதேனும் ஒருநாளைசமாயி, து அசசித்தானுகில் அவன் உத்தமகதியைப் பெறுவது திண்ணம் கூடவேண்டாமென்று நெருப்பைத்தொட்டாலது சுடாதிருக்குமோ' அதுபோல கெடுமெனத்தினனாயினும் அந்த ஸ்ரீஹரியை நினைப்பானுகில் அவாபாவங்களை அகற்றுவா. வவனது காவலினுளியில் ஹரியென்னுமிரண்டெழுத்து குடியிருக்குமோ அவன் பரம பதீததையடைவான் வவன் பிராகிருதமான பதார்த்தங்களின்மேல் விருப்புவெறுப்பற்று எப்போதும் கோவிந்தாவென்று பகவத் ஸமரணையில் சிந்தை யைச்செலுத்துவதே அவன் நித்தியவியூகியை அடைவானென்று புத்திமான் கள் சொல்லியிருக்கின்றார்கள் ஒ அறிவிறசிறந்தருவே, ஒமமும் தானமும் செய்யும்பேரீது அந்த ஆக்கினியையும் பிராமணனையும் ஸ்ரீஹரியென்றே கரு திச்செய்தால் பரமர்த்தவான விஷ்ணு உகந்தருளுவர். காணோ விஷ்ணுபிரீ திக்காகவே மிகத்தானயாகும் செய்யாதின்றேன் இதற்கு விஷ்ணுவானவர் தானேவந்தால் நான் சந்தேகமில்லாமல் பயன்பெற்றேனுகின்றேன் என்று இவ்வீதமாக அசாராஜன் சொல்லிக்கொண்டிருக்கையில் வாமனவடிகம் பூண்ட பகவானானவர் ஒமஞ்செய்த அக்கினிகளால் அழகுபொருந்திய யாக சாலிசுஞ்சு பிரவேசித்தார்.

ஆகரு எழுந்தருளின பகவானுக்கு பவிசகரவர்த்தி சாஸ்திரவிதிப்படி அர்க்கியங்கொடுத்து தேகம் புளகாங்கிதமாகி ஆணந்தபாஷ்பம்பெருக சொல்வானாயினான். இப்போதென்னும் சாபல்லியமடைந்தது. எனது யாகமும் இப்போது பயன்பெற்றது. எனக்குத்தேவையானபொருள் எல்லாம் நான் தேடித்தொண்டேன்; சந்தேகமில்லை. என் ஆத்தமா இப்போது கடைத்தேறிவது. தாபமெல்லாவற்றையும் மாற்றிவிடப்பதாய் மிகவும் அரு

மையானதாயுள்ள அமுதமழை யெனமேல் பொழிந்ததாயிற்று. பலவாறு பகருவதென தேவரீர எழுந்தருளினமாத்நிரததால் பிரயாசையின்றி பேரினபம் பெற்றேறையினேன். ஓ பிரபுவே, இந்தமுனிவர்களெல்லாரும் ஐயமின்றிப் பேறுபெற்றோர்களானாகள் சூவாகள் முன்னமே என்னதவங்கள் செய்திருந்தனரோ அவையெல்லாம்போது வினேகது பயனீறறது. 'ஐயமின்றி நான கிருதாத்ததாயினேன்' என்ற மூன்றுதர முயதியாகச் சொல்லுவேன ஆதலால் தேவரீருக்குப் பலபலதண்டம சமாப்பிக்கிறேன். எவகுமநிறைந்திருக்கும் சுவாமியே, தேவரீர் நிபந்தித்தருளினால் தேவரீர்விஷயமான அடிமைத்தொழிலேதேனுமசெய்து உட்கூலிக்கலாமென்று எனமனம் விரும்புகின்றது ஆதலால்பபடி விருப்பத்தோடுகூடான அடியேனுக்கு சிய மித்தருளவேண்டும் என்ற பிரார்த்தித்தான யாகக்ஷித்தருள பலிசக்கரவர்த்தி யிவகனஞ்சொல்ல ஸ்ரீவாமஸ்ரீவாமாத்நியானவா புன்னகைகொண்டு, நான் தவநிலையிருப்பதற்காக மூன்றடி அளவுள்ள மண கொடுப்பாயாகுவென்று கேட்டருளினாரா இதைக்கேட்டு பலிசக்கரவாத்நியானவன் என்றசாமுழி முழுதும் கேட்கலாகாதா? அல்லது ஒருபட்டணமாவது ஒருபூராவது கேட்கலாகாதா? இவ்வளவு அற்பமானவஸதுவைக கேட்கும்படி தேவரீர் நிருவானமவைத்ததெனவென்று வினவினான். இதைக்கேட்டு வாமஸ்ரீவாமாத்நியான மாதவன் அவனுக்கு ராஜ்ஜியந தவறிப்போருககாலம் நெருங்கியிருப்பதால் அதுவிஷயத்திலவனுக்கு ஆசையினமையையுண்டாகருவாபோலுணாக்கலாயினார். ஓ அசுரக்கரவாத்நி அதிரகசியமொன்று சொல்லுகிறேன கேளும். எல்லாப்பற்று மறவர்களுக்குப் பொருள்களாலாகவேண்டிய தென்ன. நான் எல்லாப்பொருள்களுக்குமுள்ளிருப்பவன், இவையெல்லாமென்னுள்ளிருக்கின்றன, இதை நீறிநதுகொள்ளும் ஆதலால் எனனிஹம் புறம்பான பொருபொருளுண்டாகி அதனெனக்காவதுமொன்றுண்டோ? உலகப்பொருள்களில் சிலவற்றினமேல் விருப்பும் சிலவற்றினமேல் வெறுப்புமற்றவர்களாய், அதனல் அலைச்சலற்றவர்களாய், துன்பத்தக்கேதுவான மகிமயக்கத்தைத் தறந்தவர்களாய், எப்போதும் ஆனந்தமே தன்மையாயிருப்பவர்களுக்கு வேறொருபொருள்களாலாகப்பாலதென்னவுண்டு? ஒன்றுமில்லை. எல்லாப்பிராணிகளையுள் தன்னிப்போற்றாப்பவர்களாய், கொடுமையற்ற மனத்தினராயிருக்கும் ஸாதக்களுக்கு தன்னினவேறில்லாமையால் கொடுப்பவனெவன்? கொடுக்கப்படுவதெது? இந்தமுயி தருமராஜாக்கள் வசத்திலிருக்கத்தக்கதென்று சாஸ்திரங்களின் முடிவு. அப்படியிருந்தால் யாவரும் மேலான சுகம்பெறுவார்கள். முனிவர்களும் ஆறிலொருகூறு அரணுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். அரசர்கள் பிராமணர்களுக்கு பூதானம் அவசியம் செய்யவேண்டும்.

பூதான மகிமை.

ஓ அசுரசிரேஷ்டா, நான் சொல்வதைக்கேள். பூதானத்தின் பெருமையை யிவ்வளவென்றுசொல்ல வல்லவெனருவனும் உலகத்திலில்லை. பூதானத்திலும் சிறந்ததானம் எக்காலத்திலும் ஒன்றுமில்லை. பூதானம்செய்தவன்

பகவானுடைய திரிவிக்கிரமாவதாரசரித்திரம். ௬௭

அருமையான முத்தியைப் பெறுவதற்குச் சந்தேகமில்லை. யாகம்செய்தவனான வேதம்வல்ல பிராமணனுக்குச் சிறிதுபூமியாகிலும் தானஞ்செய்தவன பிரம்மலோகத்தைப் பெறுவன். பூமிதானஞ்செய்தவன் சகலதானங்களுஞ் செய்தவனுஞ்சொல்லு, அவன் மோக்ஷமடையத்தக்கவன் ஆதலால் பூதானத்தினால் சகலபாபங்களுந் தீருமென்றறியத்தக்கது மகாபாதகமுதலிய சமஸ்தபாபங்களுடனகூடியவனாயினும் பத்துமுழுமளவு பூமி தானஞ்செய்தால் அப்பாபங்களெல்லாம் நீங்கிவிடும். சற்பாததிரத்தில பூமிதானஞ்செய்தவன் சகலதானமுஞ்செய்த பலனடைவான் பூதானஞ்செய்தவனுக்கு நிகரானவன முவுலகிலும் ஓவெருருந்தருமிலலை. ஏழையாகிய பிராமணனுக்கெவன் பூமியைக் கொடுப்பானோ அவனது புண்ணியத்தின்பலனைச் சொல்லவேண்டுமென்றால் பலதூற்றானுகளெனவிலும் எனனாலும் சொல்லிமுடியாது. தேவனைப்பூஜிக்க விருப்பமுள்ளவனாகி, ஜீவனததுக்கு இல்லாதவனாய் சிரமப்படுகிற பிராமணனுக்குச் சிறிதாகிலும் பூமிகொடுக்கவேண்டும் அந்தப்பிராமணன் விஷ்ணுவே என்பதில் சந்தேகமில்லை ஜீவனததுக்குரிய தொழி ஸுற்றாகைய, குடும்பியாய், வறுமைப்படுகிற பிராமணனுக்குச் சிறிது பூமியாகிலும் கொடுத்தவன் விஷ்ணுவோடு சமானமானபோகமாயிருக்கும் பரம்பதம் பெறுவான் எம்பெருமானுக்காபிதமாக ஸத்தருமங்களைச்செய்து காலங்கழிக்க விரும்புகிற பிராமணனுக்கு குருணிகெலவினைகிற பூமியைக் கொடுத்தவன் கவகைக்களையில் மூன்றிராபபகல் வாசஞ்செய்துகொண்டு கங்கையில் ஸ்நானஞ்செய்தபலனை அடைவன் தகாததானங்கள்பெறுதல் முதலியவைகளாற்பிழைக்க மனமில்லாமல் நல்லொழுக்கமுள்ளவையிருக்கும் பிராமணனுக்கு பதக்குகெலவினையும் பூமியைக்கொடுத்தவனுக்குள்ள புண்ணியபலன்களைச் சொல்கிறேனகேள். கங்கைக்களையிலேபோய் ஒருபிழையுமின்றி தூறுஅசுவமேதயாகம் செய்தாலெனைபலனோ அப்படிப்பட்ட மகாபுண்ணியபுலனை அவனடைவான். தரித்திரான பிராமணனுக்குக் கல், கெல்வினையும் பூமியைக்கொடுப்பவனுக்குண்டான புண்ணியத்தை நான் சொல்லக்கேட்பாயாக. கங்கைக்களையில் ஆயிரம் அசுவமேதமும் தூறுவாஜுபேயமும் செய்தபலன் நிசசயமாயுண்டு. பூமிதானமானது சகலபாபங்களை யும்போக்கும்; மோக்ஷத்தையுமளிகும. ஆதலால் பூமிதானமே மகாதானமென்றும் அதிதானமென்றும் சொல்லப்படுகின்றது. ஓசுரகுலநாயகனே, முன்னடந்த கதை ஒன்று சொல்லுகிறேன்கேள். இதை சிரத்தையோடு கேட்டால் பூமிதானஞ்செய்த புண்ணியமுண்டு.

பத்திரமதி சரித்திரம்

ஒபலிசக்கரவர்த்தி, முற்காலத்தில பிரமாவுக்கு இணையான வேதாத்தியயனவல்லவராய், மகாசியமமுள்ளவராய், தோஷமில்லாத ஜீவனோபாயமொன்றும் புலம்படாமையால் வறுமைப்படுகிறவராய் பத்திரமதி என்னும் பெயருள்ள ஒரு பிராமணசிரேஷ்டர் இருந்தார்.

அங்கமாறிலும் புராணங்களிலும் தருமசாஸ்திரங்களிலும் வல்லவர். அவருக்கு சுருதை, சிந்தா, யசோவதி, காமினி, மானினி, சோபையென்னும் பெயருடைய ஆறுபத்தினிமாருண்டு ஓஅகராஜனே, அந்தபிராமணருக்கு அந்த பத்தினிகளிடத்தில முந்தாற்றுநாற்பதுபுத்திரர்கள் பிறந்தனா. அவர்களெல்லோரும் எப்போதும் பசித்திருப்பவர்களே, கையிலொன்றையிலாத பத்திரமதியென்னும் தபிராமணர் தாம் பசியாலவருந்துவதுடன பெறலரியபினைகள் பசியாலவருந்துவதைக்கண்டு மனங்கலங்கிப்புலம்புவாராயினா. பாகியமில்லாதஜன்மம் பாழ்த்தது, பொருளில்லாத ஜன்மம் பாழ்த்தது, வீணுழைப்புழைக்குறஜன்மம் பாழ்த்தது, சுகமடையாதஜன்மம் பாழ்த்தது, தருமங்களைச்செய்ய வகையற்றஜன்மம் பாழ்த்தது நல்லொழுக்கங்களுக்குப் பொழுதில்லாதபிறப்பு பாழ்த்தது, இரந்து பிழைக்கத்திரியும்பிறப்பு பாழ்த்தது; உறவினருக்குத் தவிசெய்தலிலாபபிறப்பு பாழ்த்தது, கலைபேரெடுக்காதபிறப்பு பாழ்த்தது, பலபினைகளுடையவனாய் பொருளில்லாதவனாய் வருந்தும் மனிதன்பிறப்பு பாழ்த்தது, அந்தோ! வறுமையென்னுங்கடவில முழுசியிருப்பவனுக்கு நற்குணங்களும் அழகும் கலவியும் நற்குலப்பிறப்பு, முண்டாயிருந்தும் அவை சிறிதும் வினகருவதில்லை. பிரீதியுள்ளபினைகள், பேரன்மார், உறவினா, சகோதரா, சீஷர்கள், மற்றமுள்ளயாவரும் பொருளில்லாதவனைத் தற்ககிராகள் சண்டாளனாகிலும் பிராமணனாகிலும் பாகியவானே உலகத்தில பூசிக்கப்படுவான். தரித்திரனாகியமனிதன் உலகத்தாரால அருவருக்கப்படுதலால் பிணம்போன்றவனே ஆ ஆ செலவமுள்ளவன கொடியவனாயினும் கொடுமையற்றவனாகவும், ஒருகுணமுமில்லாதவனாயிருந்தும் எல்லாக்குணமுமுள்ளவனாகவும், மகாஸூடனாயிருந்தும் மகாவித்துவானாகவும் பேர்பெறுகின்றான். கொடியவனாய் தற்குணமுள்ளவனாய் தருமமற்றவனாயிருக்கும் மனிதனுக்குச் செலவமென்னும் குணமாதிரம இருந்துவிட்டால் அவனுக்கு மதிப்புண்டென்பதில் சந்தேகமில்லை. ஐயோ பொருளில்லாமை துன்பம், அதிலும் ஆசையென்பது பெருந்துன்பம் விளைப்பது. ஆசைக்குட்பட்டமனிதர்கள் தாம் எப்போதும் துன்பமேபடுவர். பெரியோர்களுக்கு மானமே அழிவிலலாப்பொருளாமென்று சொல்லப்படுகின்றது. ஆசைக்குக் கீழ்ப்பட்டவனே அப்படிப்பட்ட மானத்தையிழந்து யாவாக்குக் கீழ்மையாவான். சகலசாஸ்திரங்களின் மெய்ப்பொருளுணர்ந்தும் வறியவன் ஒன்றமறியாதவனபோல மானத்தை யிழந்து பிழைக்கப்பார்க்கிறான். ஆகையால் ஆசையென்னும் சத்துருவால் மானமழியும் படிச்செய்கிற வறுமை அந்தோ! கொடியது கொடியது வறுமையென்னும் பெருமபினியாற் பீடக்கப்படுகிறவர்களுக்கு அந்தோய் தீர்ப்பவனெவன். அந்தோ! வறுமை பெருந்துன்பம் - பெருந்துன்பம் - பெருந்துன்பம். அதிலும் பிள்ளைகள் பெண்டிற்குள் பலராயிருப்பது அதிலும் பெருந்துன்பமாகும், என்றிவ்வாறுபுலம்பிக் கொஞ்சஞ் செல்வமுண்டாவதற்கேதுவான ஒரு தருமமாகக்கத்தைத் தன்மனதி லப்போதெண்ணினார் பூமிதானமாவது பாப்பலக்கையெல்லாம் போக்கும், புண்ணியபலனையெல்லாந் தருந்.

பகவானுடைய திரிவிக்கிரமாவதாரசரித்திரம் சுசு

அந்த பூதானஞ்செய்தால் ஏதேதுவேண்டுமோ அதெல்லாங்கிடைக்கும். ஆதலால் பூதானமே எல்லாந்தானங்களினும் மேலானதென்று உறுதிசெய்து மிகுந்த அறிவுந்தீர்முமுளை பத்திரமதியானவா பதநினிமாருடன கௌசாமபியெனும் நகரததுககுசசெனரூர். ஒ பலிசகரவர்த்தி, இப்படிசென்று அந்நகரததில் சகலசெல்வங்கருடன்கூடின சுகோஷன் என்னும் பிராமணரிடமபோய் ஐந்தாமுழப் பரப்புள்ள பூமியை கொடுமென்று யாசித்தாரா சுகோஷனென்னும் பிராமணா தருமததில் விருப்பமுள்ளவராதலால் குடும்பியான அந்த பத்திரமதியென்பவரைக்கண்டு மனமதிழந்த பூர்த்திசசோன்றூ ஒ பத்திரமதி, தேவரீர் எழுந்தருளி அதுககிரகிச்சுப்பெற்றமையால் அடியேன் கிருதார்த்தனூயினேன எனஜனமம் பலன்பெற்றது எனகுலமும் குறமற்றது என்று இவ்வாறுசொல்லி அந்த பத்திரமதியைப்பய்யுத்த, பூமியானது விஷ்ணுவினுடையது, விஷ்ணுவினுலேயே காப்பாற்றப்பட்டிருக்கிறது, பிராமணன விஷ்ணுரூபன, ஆகையால் இந்த பிராமணனுக்கு பூமியை நான் கொடுக்கிற விஷயததில் சாவாதாரான விஷ்ணுவே பிரீதியுடைய வேண்டுமென்னும் பொருளுள்ள பத்திரசதைசசொல்லி அந்த பத்திரமதியை பெருமானாக வெண்ணிப் பூர்த்தி பூமியைக்கொடுத்தாரா. மகாபுத்திரமானாகிய அந்த பத்திரமதியெனகிற பிராமணரும் இப்படித்தான யாசித்தவாககின அந் பூமியை விஷ்ணுபகதராய் வேதமவல்லவராய்க குடும்பியாயிருக்கும் ஒரு பிராமணருக்கு தானஞ்செய்துவிட்டாரா சுகோஷனென்னும் பிராமணா பூதானஞ்செய்த புண்ணியத்தால் கோடிவமிசத்தாருடன் ஒருநாளந் துன்பமணுகாவிடமாகிய விஷ்ணுலோகமசோந்தாரா. ஒ பலிசகரவாததி, பத்திரமதியென்பவா ஐசுவரியத்தை இச்சித்தவரானபடியால் காரிய ஹைகுடைததில் தன குடும்பத்தோடு பதினாயிரமயுகமவகையில் இருந்து, பின்பு பிரமலோகததில் பத்தலைகூழ்ம யுகமிருந்து, இத்திரபட்டத்தில் ஐந்து கற்பகாலமிருந்து, பின்பு பூமியினமேல் பிறந்து சகலமான ஐசுவரியங்களுடன் கூடி தனது முறப்பிப்புசரித்திரம் தெரிந்தவராய் மகாதமாவாயிருந்து மேலான பூலோகபோகங்களை அனுபவித்தாரா இப்படி சிலகால மனுபவித்த பின்பு அந்த பத்திரமதியானவா ஒன்றிலும் ஆசையிலலாதவராய் விஷ்ணுவினமேல் மூனமவைத்தவராய் ஜீவனத்துக்கேதுவிலலாதவர்களான பிராமணர்களுக்கு தன பூமியெல்லாவகொடுத்தாரா. அந்த பத்திரமதிக்கு ஸ்ரீ பகவானுவா பிரசனனராய் மேலானபோகமெல்லாம் வேண்டியவனவக்கு மேலுங்கொடுத்த கோடிவமிசத்தாருடன் கூட்டி அவருக்கு மோகூத்தையுந்தந்தருளிணர்.

சாவகாலத்திலும் சர்வதேசத்திலும் தருமமே பரமகதியென்றெண்ணி நடத்தும் ஒ அசுரமகாராஜாவே, ஆதலால் மோகூத்துக்காக தவஞ்செய்ய வேண்டியவெனக்கு மூன்றடிமண்கொடும் என்று வாமனமுர்த்திசொல்லக்கேட்டு விரோசனபுத்திரான பலிசகரவாத்தியானவன அவருக்கு பூமி தானஞ்செய்யும்பொருட்டு தீர்த்தம் நிறைந்திருக்கும் பாதநிரத்தையெடுத்தான். அப்போதத பாதநிரத்திலிருந்த தீர்த்தம் விழாவண்ணம் சுக்கிரா

சாரியரால் தடைசெய்யப்பட்டது. சர்வாந்தர்யாமியான ஸ்ரீவாமனமூர்த்தியானவர் தீர்த்தபாத்திரத்தைச் சுக்கிரர் தடுத்ததறிந்து அந்த பாத்திரத்தின் முகத்தில தனகைப் பவித்திரநுனியினால் குத்தினார். அந்த தர்ப்பைநுனியானது கோடிசூரியப்பிரகாசமாய் வீணபோகாததாய் சுக்கிரர் கண்ணையழிக்க முயலவதாய் பிரமாஸ்திரமாயிறறு அப்போது சுக்கிரர் ஒரு கண்ணிழப்புண்டி சூராகளான அசுரர்களை நோக்கி அந்தத் தர்ப்பைநுனியானது அஸ்திரரூபமாய் விளங்குவதைப் பாருவகளென்று சொல்லிக் காண்பித்தார். பலிசக்கரவர்த்தியானவன் என்னைவந்தாலும் வரட்டுமென்று ஸ்ரீவாமனருக்கு மூவடிமண தானஞ்செய்துவிட்டான் அப்போது யாவும் தம சரீரமாயுள்ள அந்த பகவானானவா பிரமலோகமலையில் தம திருமேனியை வளர்த்தினார். முன்னம வாமனரென்ப பெயாபெறும்படி. சிறுவடிவுகொண்டிருந்த பரமாததமாவானவா இரண்டடிக்குப் பூரிமுழுதுமளந்து, மற்றோரடியால் பிரமாண்டத்தினிழையினவாக மேலுலகமெல்லாயளந்து, அளவற்ற தேஜோமூர்த்தியாய் விளங்கினார். அப்போதெமபெருமானது திருவடி பெருவிரல்க்க முனையால் பிரமாண்டம பிளந்து அந்தவழியால் பிரமாண்டத்தினுபுறத்திலுள்ள ஜலமானது உள்ளே வெள்ளமாய்வந்தது. இப்படி அந்த ஜலமானது எம்பெருமான் திருவடியை விளக்கிக்கொண்டு நிரமலமாய் உலகத்தககெல்லாம் பரிசுத்தகரமான ஆரூபப்பெருகியது. புண்ணியதீர்த்தங்களெல்லாவற்றினுஞ்சிறந்த அந்த எம்பெருமான திருவடித்தீர்த்தமானது பிரமண முதலிய தேவர்களைப் பரிசுத்தராக்கிக்கொண்டு சபதரிஷிகளால் கொண்டாடப்பட்டு மகாமேருமலையினுச்சியில விழுந்தது. இந்தப்பிரகாரம் திரிவிகிரமபகவான் ஆச்சரியகரமான ஒரு லீலையைச்செய்ததுகண்டு, பிரமன்முதலான தேவர்களும் ரிஷிகளும் மனுக்களும் அதிக சந்தோஷமுள்ளவர்களாய் அவரைத் துதித்தார்கள்.

பிரமாதிகள் பிரார்த்தனை.

சாவேசுவரராய், சர்வத்துக்கும் உயிராய், பெந்துக்கும் பெரும்பொருளாய், விலக்ஷணமான வடிவங்கள்கொள்ளுபவராய், பிரகிருதிக்கு வசப்படாதவராய், பிரகிருதியைக்கொண்டு வினையாடுபவராய், சித்தசந்தர்பாயிருக்கும் தேவரீருக்கு நமஸ்காரம். பரமேசுவரா, பரமானந்தரூபா, பரமார்த்தமா, சர்வோத்தமா, ஆகிமூலமே, அபீஷ்டங்களைக்கொடுத்தருளபவனே, அளவற்றவனே, தேவரீருக்கு நமஸ்காரம் எவருக திருக்கண்களுந் திருக்கைகளும் திருமுடியும் திருவடிகளுமாயிருக்குக தேவரீருக்கு நமஸ்காரம், என்று இவ்வண்ணத் துதிக்கப்பட்ட திரிவிகிரமமூர்த்தியான பகவான் பிரமன்முதலிய தேவர்களெல்லாராயும் அவரவரிடங்களில் யாதொரு அச்சமுமின்றியிருக்கும்படி நியமித்தருளினார். ஸ்ரீபகவானானவர் இவ்விதமாகப் பலிசக்கரவர்த்தியையடக்கி அவனுக்கு மகாபேராகங்களுடன் கூடியன பாதலலோகத்தை வாசஸ்தானமாகத் தந்தருளினார்.

சௌனகாதிரிஷிகள் பிரச்சனம்.

பயங்கரமான சர்ப்பங்கள் கடமாவேதால நிழம்பொருந்தாத பாலை
லோகத்தில் ஸூபகவானுவர் பலிசக்கரவாத்திககு உணவுமுதலிய போகல்
களை எப்படியாகச் சங்கற்பித்தருளினார்

குதபெளராணிகர் வாக்கியம்.

மந்திரம்பிசகாய் அக்ஷிரியில் ஓமஞ்செய்வதும் அபாத்திரத்தில் கொடுக்
கும் தானமும் அந்த பலிமுதலிய அசுரர்களுக்குப் போகயோகியமாகும்.
பின்னும் ஸ்ரானமுதலிய நித்தியகிருத்தியங்களறவனும் ஒருவன் செய்யும்
ஓமம் தானம் கிரியைமுதலியவும் அசுரர்க்குப் போகதைததந்து செய்பவ
னுக்கு அதோகதியை தருவதாகும். இப்படி பகவானுவர் பலிசக்கர
வர்த்திமுதலிய அசுரர்களுக்குப் பாலைலோகதையும் இரகிரினமுதலிய தே
வர்களுக்கு சுவாக்கலோகதையும் வாசமபண்ணுமிடமாகத் தந்தருளினார்
தேவர்கள் பூழிக்கவும், ரிஷிகள் துதிககவும், கந்தருவா பாடவும் வம்பெருமான்
மறுபடி வாமனவடிவமாகி உலகத்தாமையகதி தவததுக்காக வனமசென்
றார் வேதப்பொருளுணாந்துபேச வல்ல முனிவர்கள் இந்த ஆச்சரியமான
காரியத்தைக்கண்டு தங்களுக்குள்வியப்புற்றவர்களாய் எம்பெருமானை தண்ட
னிட்டார்கள். இப்படி விஷ்ணுபதத்தினின்றும் உற்பத்தியானமையால் அந்த
கங்காநதிக்கு இப்படிப்பட்ட பெருமையுண்டாயிருக்கின்றது. அந்த கங்கா
நதியைநினைத்தாலே மனிதருக்குச் சகலபாபங்களும் விலகும். கங்கைக்குப்
போகச் சகதியில்லாவிடும் பலனாகாதவழிககப்புறத்திலிருந்தாவது அன்
புடன, கங்கை, கங்கையென்று சொன்னால் அவன் சகலபாபங்களும்றவ
னும் விஷ்ணுலோகத்தில் கொண்டாடப்படுவான்.

இந்த அத்தியாயத்தைக் கோயிலிலாவது தன்னில்லத்திலாவது நிலையான
மனதுடன் எவ்வாசிப்பானே அல்லது கேட்பானே அவன் ஆயிரமகவ
மேதஞ்செய்தபலினைப்பெறவான் மனது நிலைத்து இந்த அத்தியாயத்தின்
பொருளை யோருவாக்கு வெளியிடுகிறவர்களுக்குக் கங்கையும் கங்கையை
யின்ற கழலானை வெம்பெருமானும் பிரசன்னராதலால் மோகூத்துக்குத்
தடையிலலை.

கஉ - வது அத்தியாயம்.

தாளப்பிரகரணம்.

சௌனகாதிரிஷிகள் குதபெளராணிகர்கோக்கி ஓசுவாமி, தானம்
கொடுக்கத்தக்க பாதிரமெது? தருந்தகாலம் யாது? தானம்பெறவுரியலா
யாது? இவைவண்ணத்தையும் அடியோங்கட்டுத் தெளியவுரைத்தல்வேண்டும்
வைப் பிரார்த்தித்தார்கள். அப்போது பெளராணிகர் உறுவாராயினர்.

எல்லாவருணத்தாருக்கும் பிராமணனே மேலான குரு; அவனுக்கே தானங்கள் கொடுக்கற்பாலான, அவன் விததுவானாயின் விசேஷபலனைக்கொடுக்கும். தானம் வாக்குதலைப் பிராமணனுக்குத் தோஷமென்று சொல்லாமை யால் பிராமணன் அஞ்சாமல் எங்கும் தானம்பெற்றுக்கொள்ளலாகும். கூடத்திரிய வைசியர்கள் ஒருகாலத்திலும் தானம்வாங்கவுரிமையுள்ளவரல்லரென்று சாஸ்திரங்கள் சொல்லுகின்றன. நபும்ஸகனுக்கும், பிள்ளையில்லாதவனுக்கும், கபடவொழுக்கக்கொள்ளுபவனுக்கும், வேதத்தைப் பகைக்கிறவனுக்கும் கொடுத்ததானம் சிஷ்பலமாகும். பிறன்மனையான யிச்சிபவனுக்கும், பிறன்பொருளை விரும்புவோனுக்கும், சோதிடத்தார் பிழைப்பவனுக்கும், தெய்வம் பிராமணன் இவாகளைப் பகைப்பவனுக்கும், தனக்குரிய கருமங்களைச் செய்யக்கூடியவனுய்ச் செய்யாது துறப்பவனுக்கும் கொடுத்தவை வீணையாகின்றன. மேலும் குணங்களைக் குற்றமாக்குதலே யினிதாகக்கொண்டவனுக்கும், நன்மைசெய்தவனுக்குத் தீமைசெய்பவனுக்கும், கருமஞ்செய்யத் தகுதியில்லாதவனுக்குக் கருமஞ்செய்விப்பவனுக்கும் கொடுத்தவை அத்தனையையனவே. எப்போதுமிகக்கத்திரிபவனுக்கும், கொலைசெய்பவனுக்கும், கருமங்களில் சக்திவஞ்சனைசெய்பவனுக்கும், பெயரைவிற்பவனுக்கும் (ஒரு பொருளுக்காக பிறன்பெயரைத்தனபெயரென்பவனுக்கும்), வேதசாஸ்திரங்களைவிற்பவனுக்கும், தருமத்தைவிற்பவனுக்கும், பிறாவருந்தும்படி செய்வது தொழிலாகக்கொண்டவனுக்கும் கொடுத்ததானம் பலனற்றதாகின்றது. நல்லோர்களைப்பழிக்கும்படி யெப்போதும் பாபங்கள்செய்யத்துணிந்தவாசளாயிருப்பவர்களிடத்தில தானமேற்றலும் அவர்களுக்கு தானமீதலும் நீக்கத்தக்கவைகள் எந்தருமங்கள்செய்யவே மனமுள்ளவனாய், வேதமோகினைவனாய், அக்கினிஹோத்திரியாய், ஜீவனாதாரமில்லாதவனாய், வறியவனாய், குடும்பயாயிருப்பவனுக்கே தானங்கொடுக்கத்தக்கது. ஒ முனிவாகளே, தேவபூஜைசெய்தலிலும் புண்ணியகதைகளால் பொழுதுகழிப்பதிலும் விருப்பமுடையவனுக்கு எப்படியாவது தானங்கொடுக்கற்பாலது. அதினும் கரித்திராறு யிருப்பவனுக்குக்கொடுப்பது சிறந்தது.

கங் - ம் அத்தியாயம்.

பு ணீ ணி ய ப ல னீ க ள்.

தருமராஜ பகீரதசம்வாதம்.

ஓ மகரிஷியே, முன்னால் பெருந்தகையான பகீரதர் கங்கையின்மகிமையை எவ்வாறறிந்தார்? எவ்வாறு கங்கையை யிங்குகொண்டெய்தார்? எந்துகேட்க பெளராணிகள் முனிவர்களைகோகிக் கொல்லுதலார். ஒயிர மணிரோஷ்டர்களே, கங்கையின்மகிமையில் பற்றுள்ளவர்கள் உத்தரவிடியு டையார்எனாதலால் நீங்கள் இதைக்கேட்கமுயன்றது மிகவுய்க்கலமாகுது.

உங்கள்புத்தி மிகவும் நன்மையிற்செல்லத்தலைப்படடது மகாததுமாவான நாரதபகவான ஸந்தருமாரமுனிவாக்குரைத்தமகாபுண்ணியகரமான கதைகையக்கேளுங்கள். சகலபாபங்கனையுழித்தது விசேஷபுண்ணியந்தரத்தக்க இந்த கதைகையக்கேட்டால் பிரமஹத்திதோஷமுள்ளவனும் பரிசுத்தனுவானென்று ஸ்ரீநாரதபகவான சொல்லியிருக்கிறார் சகரகுலத்திற்பிறத்த பகீரதா யாராலேவப்பட்டு எப்படி கங்கையைக்கொண்டுவந்தானென்பதை விஸ்தாரமாக வுறகடகுசசொல்லுகிறேன் சகலதருமங்கனையுமறிந்து எப்போதுமந்த தருமங்களைச்செய்வதில் விருப்பமுள்ளவராய், நல்லோர்களுக்கணுகூலராய், சத்தியந்தவராதுவராய், மகாபாகுமிகவந்தராய், மகமியறறுபவராய், சகலகாரியங்களிலும் திறமுள்ளவராய், மனமதணுக்கொப்பான வன்பபுவாயத்தவராய், சந்திரனபோற கணசருகக்குளிராசுதிருபவராய், இமயமலைபோல மனத்திடமுள்ளவராய், நீதியில் தருமராஜனைப்போன்றவராய், சகலமான உத்சம்புருஷஸக்தணங்களுக்கிறந்தவராய், சகலசாஸ்திரங்கனிலும் மெய்ப்பொருளுணர்ந்தவராய், சகலசெல்வங்களுடனுமகூடினவராய், சகலஜனங்களுக்கும் ஆனந்தகரராய், அதிகிகளைத்தன்னுயிர்போல உபசரிப்பவராய், எப்போதும் எம்பெருமானாராதனத்திலே கோக்குள்ளவராய், பகைவரைவெல்ல வல்லவராய், சகல பிராணிகளுக்கும் சினேகிதன்போல நலஞ்செய்வதேதொழிலாகக்கொண்டவராய், இன்னமுள்ள நற்குணங்களுக்கெல்லாமிருப்பிடமாய், சகரகுலத்தலைவராயுள்ள பகீரதமகாராஜா எழுகடலுநதீவுக்குமுள்ள இப்புவியுமுழுதும் ஆகிபுரிந்தனார் அந்த பகீரதரைக்காணவேண்டி அறிவிற்சிறந்த தருமராஜன அவரிடமவர பகீரதரானவா அவரை எதிரகொண்டு தருத்தமாதிரியாய் பூஜைகள்செய்து பூமியிலவிழுந்து தண்டனிட்டார். பின்பு அந்ததருமராஜனை உட்கிரைவதது மிகவுமவணக்கத்ததுடன் வசனிப்பாராயினார் ஒரு சகலபிராணிகளுடையகருதசைய முள்ளபடி யறிந்துள்ள மகாததுமாவே, தேவரீர் விஷயநசெய்ததனால் அடியேன் மகாபுண்ணியவானாயினேன் அடியேனை ஒருபொருளாகக்கருதியிருந்து எழுந்தருளின தேவரீருக்குத்தக்கபடி கைமமாறுசெய்ய வென்றாலாகுமொன்றெனச்சொல்ல யமதருமராஜன் அருளொடு பரவசராகி நகைத்துச்சொல்வாராயினார் தருமங்கனையெல்லாமறிந்துடக்கிற அரசர்களுக்குள் சிரேஷ்டரான ஒபகீரதரே, மூன்றுலோகங்களிலும் பிரசித்தியுடைய உமமைக்காணவேண்டியே இவரு நான்வந்தேன் தேவர்கள் மேன்மைவாய நதருணங்களில் விருப்பமுள்ளவராதலால் நலவழியில் நிலைபெற்று சகலபிராணிகளுக்கும் நலஞ்செய்வதே தொழிலாகவுடைய மனுஷனைக்காண விருமபுகிராண்கள் புகழும்செவகோலும் அருளமுதலியசெல்வமும் யாரிடத்தில உண்டாயிருக்கின்றனவோ அப்படிப்பட்டவரிடத்தில நல்லோர்களும சகலதேவர்களும் வந்து தங்குவார்கள். ஒமகாராஜனே, உமதுநடத்தை ஆசசரியத்துக்கிடமீகின்றது ஏனெனில் எம்மைப்போன்றவர்களும் உமமைப்போல சகல பிராணிகளுக்கும் நன்மைசெய்ய விருப்பமுள்ளவர்களாயிருப்பது அருமை என்றுசொல்ல அறிவும் பேசுந்திறமுள்ள பகீரதரானவா தருமதேவனை முறைப்படி தொழுது வணக்கத்ததுடன் சொல்லலானார். சகலதருமங்களு

மறிந்து யாவரிடத்தும் பகஷ்பாதமின்றி நீதிநடத்துபவரான ஓகாலபகவானே, அடியேனகேட்குமவிய்யததை மேலானகிருபையுடன் உரைத்தருளவேணமெ. தருமங்கள் எப்படிப்பட்டவைகென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன? அந்த தருமங்கள் செய்பவர்க்கு எந்தலோகங்கள் கிடைக்கும்? நரகவாதனை எத்தனை? அந்தநரகவாதனை எப்படிப்பட்டவாக்குண்டாகுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது? ஓமகாததுமாவே, தேவரீரால் கொண்டாடத்தக்கவாயார்? தேவரீரால் தண்டிக்கத்தக்கவாயார்? இவையெல்லாவற்றையும் அடியேனுக்கு விவரித்ததைத்தருளவேணமெனெனரா ஓமகாபாக்ஷியவானுன ராஜனே, நனறுநனறு உமதுபுத்தி தெளிவாய்விளங்குகின்றது தருமங்களையம் அதருமங்களையும் உணமையாய்ச்சொல்லுகிறேன கேளும் புண்ணியலோக போகங்களைப்பெறக் காரணமான தருமங்கள் அனேகம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படியே பாபங்களினாலேநீரிநிம நரகயாதனைகளும் கணக்கிலாதிருக்கின்றன ஒஅரசனே, அவைகள்முழுமையும் விரிவாகச்சொல்லவேண்டுமெனில பலநூற்றான்கிளாளுடும் சொல்லியுடியது ஆதலால் தொகுத்துச் சொல்லுகிறேன நீர் மனைத மறமெற்கும்செல்லவிடாமல் கேளும்

பிராமணாசனருக்கு என்றும் ஜீவமை நடக்கும்படியான பொருளுதவியெய்தல் மகாபுண்ணியமென்று சொல்லப்படுகின்றது அதுவும் வேதாந்தரூளி கருகருசு செய்யப்படடால் அதன்பலனென்றமழிவதுவ குறைவதுமில்லை. சகலசாஸ்திரங்களு மறிந்து பத்தினிமாததிரமுள்ள பிராமணனையாகிலும், வேதமாததிரம் ஒதி குமேபியாதலமுதலிய பாததிரகுணங்களுள்ள பிராமணனையாகிலும் நிலையான ஜீவனத்துக்கேதுவான வரும்படிக்கற்பித்துச சுகமாயிருக்கும்படி செய்கிறவனுக்குள் புண்ணியபலனைக கேளும் தாயினவழியிலுந் தந்தைவழியிலும் இரண்டுமேகாடி தரத்தாருடன் விஷ்ணு*வோடொகக வேண்டிய போகங்கெல்லாமனுபவித்து அப்படியே மோக்ஷமடைகிறுன பூமியிலுள்ள மட்பொடிகளையும் ஆகாயத்திலிருந்துவரும் மழைத்துளிகளையும் இத்தனையென்று எண்ணினுமெண்ணலாமேயன்றி பிராமணனைச் சுகஜீவனம்செய்யும்படி செய்வதாலாகும் புண்ணியத்தை பிரமாவினுடும் எண்ணி முடியாது. பிராமணனை சகல தேவதாருபனென்று உரைக்கப்பட்டிருக்கிறானாகையால் அப்படிப்பட்ட பிராமணனுக்கு ஜீவனம் கொடுப்பவனது புண்ணியம் எவளுல் சொல்லலாகும் பிராமணருக்கு என்றும் நலஞ்செய்து

* இத்தனமையவிடங்களில் சொல்லப்பட்ட விஷ்ணுலோகமென்பது பிரகிருதிமண்டலத்துக்குள்ளிருக்கும் விஷ்ணுலோகமென்று உணரப்படாற்று. ஏனெனில் 'யத்தகத்வாநிவாத்ந்தே' என்பது முதலிய பிராமணங்களால் பிரகிருதிக்குப் புறம்பான ஸ்ரீவைகுண்டத்துக்குச்சென்றவா நிருமபுவதிலிலையென்றும் அதுவே மோக்ஷஸ்தானமென்றும் உறுதியாய்ச்சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடியால் அந்த விஷ்ணுலோகஞ்சென்றபிறகு நூதனமாய் மோக்ஷம் வருவதாக சொல்லத்தகாது ஆதலால் இந்த விஷ்ணுலோகம் பிரகிருதிக்கு உட்பட்டதே.

கொண்டேயிருப்பவனெவனோ அவன் சகலயாகங்களும் செய்தவனாகவும், சகல புண்ணியதீதங்களிலும் ஸநானம்செய்தவனாகவும், சகலமானதவங்களும் செய்தவனாகவும்கொள்ளப்படுவான். இன்னும் பலவாரததைகள் சொல்வானேன் எவன் தான் சக்ரனிஸலாவிடினும் சகதியுள்ள ஒருவனிடஞ்சென்று பிராமணருக்கு ஜீவனம் கொடுக்கும்படி சொல்லுகிறானோ அவனும் அந்நபலினையடைகிறான் ஏரியைக்கட்டிக்கிறவன் அல்லது கட்டுவிக் கிறவனெவனோ அவனுடைய புண்ணியத்தைசொல்லப் பததிலக்கூமான்க் சளாயினு மெனலுமுடியாதது ஓ அரசனே, ஏரிகட்டி மனமனிதன் ஐந்து கோடி குலத்தாருடன் ஒரு கம்பமனவாக விஷ்ணுவோடு போகங்களனுப வித்தது அப்படியே முகதிபெறுவான் ஓ அரசனே, எவனாவதொருவன் வழி நடந்து களைத்து வருந்தும்போது அந்த ஏரியின்நீரைக் குடித்துக் களையாறு வானன்றோ? அப்படிப்பட்ட தருமஞ்செய்தவனுக்குச் சகலமான தீவினை களும் ஒழிந்துபோவதற்கு ஐயமிலலை எவன் பிறருதவிக்காக ஒருநாளாவது பூமியில் ஜலந்தவகியிருக்கும்படி செய்வானோ அவன் சகலபாபங்களினினை நம் விடுபட்டவனாகி சுவாகக்கலோகரதில் நூறுவருஷ்காலம் தன்னிஷ்டப்படி சஞ்சரிப்பான் ஏரிகட்டுவனுக்குத் தன்னாலியன்றவுதவிசெய்யவனும் அல்லது அதற்கு உபாயஞ்சொல்பவனும் அந்த ஏரிகட்டிய புண்ணியபலனை அடைவான்கள் ஏரியில் ஒரு எள்ளில் பாகியளவுள்ள மண்ணாவது எடுத்தது வெளியில்போடுகிறவன் கோடிபாபங்களிருந்தாலும் அவை யெல்லாவற்றையு மொழித்து சுவாகக்கலோகரதில் ஐயபதவருஷம் வாசஞ்செய்யப்பெறுவான். சிவன்கோயிலாவது விஷ்ணுகோயிலாவது மண்ணால் எவன்கட்டுகிறானோ அல்லது கட்டுவிக் கிறானோ அவனது புண்ணியபலனைக் கேட்பீராக. தாய்வழியிலும் தந்தைவழியிலும் லக்கூங்கோடி குலத்தாருடன்கூடி மூன்று கற்பகாலம் விஷ்ணுலோகத்திலிருந்து அப்படியே மோக்ஷமடைகிறான். அந்தகோயில் மரங்களால் கட்டுவீத்தால் இரண்டதனைபலன். செங்கற்களால் கட்டுவீத்தால் முமமடங்கு கருங்கற்களானால் நான்மடங்காம். ஸப்திகம் முதலிய கற்களானால் மேனமேலும் பத்துமடங்காகும். தாம்பிரத்தினுல்செய்தால் நூறுமடங்கும் பொன்னினாலுசெய்தால் கோடி மடங்கும் பிலினுண்டு ஓ அரசனே, கோயில், குளம், கிராமம் இவைகளைக் குறைவற பரிபாலனஞ்செய்பவரெவரோ அவர்களுக்கு அவைகளை உண்டாக்கினவர்களுக்குள்ள புண்ணியத்துக்கு நூறத்தனை புண்ணியமுண்டாகும். இந்த தருமங்களில் முழுமனதுடன் உணழக்கிறவாகனெல்லாரும் நிலைபாண மெபெருமான திருவடிவாரததை அடைகிறார்கள். இந்த தருமங்களில் தானாகவாவது தாக்கூணியத்துக்காகவாவது வஞ்சினையின்றிப் பாடுபடுபவர்கள் நூறுகோடி மரபினரோடுகூடி விஷ்ணுவினுடன் ஆனந்திப சார்க்கீ, ஏரியின் பலனில்பாதி குளங்கட்டுவதிலுண்டு. கிணறுகட்டினால் கால்வாடி. வாய்க்கால் வெட்டுவீத்தால் அதற்கு நூறத்தனை. கிராமம் உண்டாக்கி தானஞ்செய்யத்தக்க பொருளாளி அவ்வளவு தருமஞ்செய்வதும் எளியவன் வஞ்சினையின்றி ஒரு முழுமனவு பூமிதானஞ்செய்வதும் புண்

ணியபலன்விஷயத்தில் சரியானவையே பொருளளி கற்களால் கோயில்கட்டுவதும் வறியவன மண்ணால் கட்டுவதும் சரியான பலனுள்ளவை. பொருளுள்ளவன ஏரிகட்டுவதும் தரித்திரன கிணறுகட்டுவதும் சரிபலனுணவை பலனுதககன் உபயோகிக்கத்தக்க தோப்புண்டாககினவன பிரமலோகம்போய் அங்கிருந்தபடி மோகூத்தத்துக்கு செலனுகிரான். தோப்பு வைக்க சகதியில்லாத வறியவனையிருந்தும் உலகத்தாருக்குதவும்படி யொரு மரமாவதுவைத்தி வளாப்பவன மூன்றுகுலத்தாருடன் பிரமலோகமடைவான் பசுககாவது பிராமணராவது இன்னுமெவராவது அரைக்கணப பொழுதாகிலும் அநதமாததடியிற நகப்பெற்றால் அதனூலீவனுக்கு சுவாக்கமுண்டு. தோப்பு, தோட்டங்கள், கோயில, ஏரி, குளம், அககிரஹாரம் இப்படிப்பட்ட தருமங்களைசெய்த பாக்கியவநதாகினை ஸ்ரீமந்நாராயணன கொண்டாடுவா யாவருக்குமுதவும்படிக்காவது கோயிலுக்குதவும்படிக்காவது பூநதோட்டம் உண்டுபண்ணி நடத்துபவர்களுடைய புண்ணியபலனைக கேளுமரசனை! அநதத்தோட்டத்தில் ஸ்ரீலகரும புஷ்பவகளுமாய எதகினை இருக்கின்றனவோ அதனைவருஷமவரையில் நூறுகோடி குலத்ததுடன் சுவாக்கலோகத்தில் வசிப்பார்கள. அநத பூந்தோட்டத்ததுக்கு மதினெடுபித்தவர்களும், முன்வேலிகட்டுவித்தவர்களும் பிரமலோகத்தில் மூன்று சதாயுகம் வசிக்கின்றனர். மேற்சொன்ன மதின அல்லது வேலி உண்டாககினவர்கள் சுவாக்கலோகத்தில் தமக்கிஷ்டப்படி நூறுயுகம் வாசமபண்ணப்பெறுகிரார்கள திருத்தழாய் கட்டுப பாலித்தவருபவர்களின புண்ணியபலத்தைச சொல்லுகிறேன கேளும் தாய்தந்தையா வழிகளில் ஏழுகோடி குலத்ததுடன் நூற்றைம்பதுகற்பகாலம் ஸ்ரீமந்நாராயணன பக்கலில் வாசமபண்ணுவார்கள. எவன் திருத்தழாய் வேமண்ணையெடுத்தி நெற்றியில் ஊராதவபுண்டரந்தரிப்பானே அவனுக்கு நெற்றியில் கண்ணும் தலையில் பிறையுமான சிவரூபம் உண்டாகும் திருத்தழாயடியில் எதனை புறகனெடுத்தப்போடுவானே அத்தனை பிரமஹத்திதோவகன அற்றுப்போவதற்குச் சந்தேகமில்லை ஒருகைத தண்ணீராவது திருத்தழாய்க்குப்புாய்ச்சக்கிறவன் திருப்பாற்கடலில் திருக்கணவளரும் எம்பெருமானுடன் சந்திர நகூத்திரங்களுள்ளவும் வாசமபண்ணப்பெறுகிறான் செழிப்பான திருத்தீழாய் தளத்தை பிராமணருக்குக் கொடுப்பவன் மூன்றுகுலத்ததுடன் விஷ்ணுலோகமடைவான். திருத்தழாய்க் கொழுந்தாவது அதன காம்பாவது காகில் தரித்துக்கொண்டு நுப்பவனுக்கு உபபாதகங்கள் நகித்துப்போகும். ஓராஜ சிரேஷ்டர், திருத்தழாய் தோட்டத்ததுக்கு முளவேலியாவது மதினாவது செய்விப்பவன்பெறும் பெருமபுண்ணியபலனைக கேளும் வேலிகட்டுவித்தவன் அந்தவேலி இருக்கிறகாலமவரையில் மூன்றுகுலத்ததுடன் பிரமலோகத்திலிருப்பான மதின்கட்டுவித்தவன் மூன்றுகுலத்ததுடன் விஷ்ணுவோடு சரியான வழிவமகொண்டு விஷ்ணுலோகத்தில் வாசமபண்ணுவான். செழிப்பான திருத்தழாய்க் கொழுந்துகளால் எம்பெருமான் திருவடிவாரத்தை அர்ச்சிப்பவன் பிரமலோகமசென்று அப்படியே மோட்சமடைவன துவாதசி

யிலாவது பருவததிலாவது ஸ்ரீஹரிக்குப் பால் திருமஞ்சனஞ்செய்வததவன் பதினாயிரவகுலத்ததுடனகூடி விஷ்ணு சாரூபமடைவான் ஓ அரசனே, துவாதசியில் எம்பெருமானாககு காழிகெய திருமஞ்சனஞ்செய்விக்நிறவன கோடி குலத்ததுடன் விஷ்ணு சாயுசியமடைவான் ஏகாதசியில் பஞ்சாமிருத்தததால் பரமாதமாவுக்குத் திருமஞ்சனஞ்செய்கிறவனுமபடியே. ஓ ராஜனே, ஏகாதசியிலாவது, துவாதசியிலாவது, பருவததிலாவது விஷ்ணுவுக்கு இளநீர் திருமஞ்சனஞ்செய்கிறவன் புண்ணியபலனைக்கேளும் நூற்றுமையகளிற்செய்துள்ள பாபங்கெல்லாம் நீக்கி இருநூறுகுலத்ததுடன் ஸ்ரீ விஷ்ணுவோடு ஆனந்தமனுபவிக்நிறுண். தேவதேவனான ஸ்ரீகேசவனுக்குக் கருடபஞ்சாற் றால் திருமஞ்சனஞ்செய்கிறவன் பதினாயிரவகுலத்ததுடனகூடி விஷ்ணுவோடு ஆனந்தமனுபவிக்நிறுண் புஷ்பங்களாவது சந்தனமாவது சோதத பரிமள நீரினால் தேவபிரானுகுத்த திருமஞ்சனஞ்செய்விப்பவன் ஒருபுகழ்சதனவு இந் திரஞ்சுவான் வடிக்கடிய சந்தஜலத்ததால் எம்பெருமானாககுத் திருமஞ்சனஞ்செய்பவன் சகலபாபங்களும் விட்டகல நூறானடுவவாயில் சவாகக்லேகத்தி விஷ்புறவான் செளரமான் மாதபரிபுதினங்களில் பெருமானாககுப் பால் திருமஞ்சனஞ்செய்தால் பதினான்கு குலத்தாருடன் விஷ்ணு லோகத்தில் வாசமகிடைக்கும். சுகிலப்பக்ஷத்தாததசியிலும், அஷ்டமியிலும், பருவததிலும், ஏகாதசியிலும், ஞாயிறற்க்கிழமையிலும், துவாதசியிலும், பஞ்சமியிலும், சந்திரசூரியகிரகணத்திலும், மணுவாதிகளிலும், யுகாதிகளிலும், வியதீபாதத்திலும், வைதிகிரகியிலும், அதததோததத்திலும், பூசநக்ஷத்திரத்ததுடனகூடின ஞாயிறற்க்கிழமையிலும், அஸ்தவகூடின ஞாயிறற்க்கிழமையிலும், ரோகணிகூடிய புதன்கிழமையிலும், சனிகிழமைகூடின ரோகணிக்ஷத்திரத்திலும், செவ்வாய்க்கிழமைகூடின அசுவினிநக்ஷத்திரத்திலும், சனிகிழமை அசுவினியிலும், புதன்கிழமை அசுவினியிலும், வெள்ளிகிழமை வியதீபாதத்திலும், ஞாயிறற்க்கிழமை வைதிகிரகியிலும், புதன்கிழமை அனுஷத்திலும் ஞாயிறற்க்கிழமை திருவோணத்திலும், திவகட்கிழமை திருவோணத்திலும், குரு - ஹஸ்தநக்ஷத்திரத்திலிருக்கும்போதும், புதன்கிழமை அஷ்டமியிலும், புதன்கிழமை பூராதத்திலும், வெள்ளிகிழமை ரேவதியிலும், பரிசுத்தனய மெளனவிரத்ததுடன் விஷ்ணுவுக்காவது சிவனுக்காவது பாலினால் அல்லது கெயினால் அல்லது தேனினால் திருமஞ்சனஞ்செய்பவனுடைய புண்ணியபலனைக்கேளும் இருபத்தொருவாய்சத்ததுடன் சகலயாகங்களுஞ்செய்த புண்ணியத்தபெற்று சகலபாபங்களும் நீக்கி ஒரு கற்பனாலம் விஷ்ணுலோகத்தில் வசிப்பான் அவ்விடத்திலே ஸகாகிமகாயோகியர்க்குவகிடைப்ப தருமையான மெய்யறிவைப்பெற்று அபபடியே மோக்ஷத்தைப்பெறுவான். திருஷணபக்ஷ சதார்த்தசியிலும், திவகட்கிழமை யிலும் சிவனுக்குப் பாலிவேகமசெய்தவன் சிவலோகத்தில் சமானபோகமடைவான். ஓ அரசனே! திருஷணபக்ஷ சதார்த்தசியிலும், அஷ்டமியிலும் சிவனுக்கு நெய்யால் அல்லது தேனால் அபிவேகமசெய்தவனுமபடியே. ஓ மகாபாககியவானே, சோமவாரத்தில் சிவனுக்கு புஷ்பாசங்கள் பலரசம்

கள சம்பாதித்து அபிஷேகஞ்செய்தவன் நூறு கற்பகாலம் சிவலோகத்தில் வசிப்பான். விஷ்ணுவருகு எண்ணெய்யால் அபிஷேகஞ்செய்தவன் மூன்று குலத்துடன் விஷ்ணுவோடு சரிசூபமாய் விஷ்ணுவோகத்தையடைவான் சிவனுக்கு எண்ணெய் அபிஷேகமசெய்தவன் அபபடியே சிவனபோன்ற வடிவத்துடன் சிவலோகத்தையடைவான். சிவனுக்கு கருமபுரசத்தால் அபிஷேகமசெய்தவன் ஒரு கற்பமளவாக நூறுகோடிகுலத்துடன் சிவலோகத்தில் வாசஞ்செய்யப்பெறுவான். ஒ மகாததமாவே, துவாதசியில் விவகத்துக்கு பாலாவது செய்யாவது அபிஷேகமசெய்தவனுடைய புண்ணியத்தைக்கேளும். கோடிகுலசதுடன் கூடி பதினாயிரம் பிறப்புகளிறசெய்த பாபங்களெல்லாம் நீங்க இமமையில் மனிதர்களில் மேலாயிருந்து மறுமையில் சிவனோடுகூடி இன்பமடைவான் காராதிக சத்த உத்தான துவாதசியனரைக்கு ஸ்ரீஹரிக்கு பாலபிஷேகமசெய்யவேண்டுகே அவனுடைய புண்ணியபலத்தைச் சொல்லுகேளும் பதினாயிரம் முற்பிறப்புகளிற்செய்த பாபங்களதிரை கோடிகுலசதுடன் பரமபதசையடைகின்றன. இதற்குச் சந்தேகமில்லை கிருத்தகை பருவங்கூடியதினத்தில் நாழி தேனூல ஸ்ரீகோவிந்தனுக்கு அபிஷேகமசெய்ததால் நூறுகோடிகுலத்துடன் விஷ்ணுவைச் சேருகின்ற மனதுக்கு இன்பமான புகழ்பங்களும் சந்தனமுங்கொண்டு சிவனுக்கு பூஜைசெய்தால் சிவலோகமும் விஷ்ணுவருகு பூஜைசெய்தால் விஷ்ணுவோகமும் பெறுவான் விஷ்ணுவையாகிலும் சிவனையாகிலும் தாமரைப்பூவால் அசசிக்கிறமனிதன் மூன்றுகுலத்துடன் விஷ்ணுவோகத்தையடைகின்றன. இரவில் விஷ்ணுவருகு தாமழ்புகளாலும் சிவனுக்கு ஊமத்தையபூக்களாலும் பூஜைசெய்யவன் சகலபாபங்களும் நீங்கிவரும் ஒரு யுககாலம் விஷ்ணுவோகத்தில் வசிப்பான் ஒ மகாபாககியசாலி, செண்பகப்பூக்களால் விஷ்ணுவூஜைசெய்யவன் விஷ்ணுவோல உருவங்கொண்டு விஷ்ணுவோகத்தையடைவான் ஒருகமபூக்களால் சிவபூஜைசெய்யவன் சிவன்போல உருவங்கொண்டு சிவலோகத்தையடைவான். ஜாதிபூஷணங்களால் சிவனையும் செவ்வலிபூஷணங்களால் விஷ்ணுவையும் பூஜிப்பவன் சகலபாபங்களுமொழிந்து ஒருயுகமளவில் மகாமேருவின் சிகரத்தில் வாசஞ்செய்யப்பெறுவான். விஷ்ணுவை சிறுகோவை பூஷணங்களாலும் சிவனைக் கொக்கும்ந்தாரை பூஷணங்களாலும் பூஜித்தால் அவ்வருடைய லோகத்தையடைவான். சிவனையும் விஷ்ணுவையும் அழகான கிடாணாபூஷணங்களினாலும் வன்னிபூஷணங்களினாலும் அச்சீனைசெய்தால் விரும்பிய இன்பங்களெல்லாம் பெறலாகும் நாயுருவிபத்திரங்களால் சிவனைப்பூஜிப்பவன் சிவசாயுஜ்யத்தைப் பெறுவான். அந்த பூஜையும் சதுர்த்தசியன்று செய்வது விசேஷமானது. சிவனுக்காவது விஷ்ணுவருக்காவது செய்யும் சாம்பராணியும் சோத்த தூபம் சமாப்பித்தால் சகலபாபங்களும் விலகும். ஒ ராஜசேகரா, விஷ்ணுவருக்காவது சிவனுக்காவது எல்லெண்ணெய்சேர்த்த தீபம் சமாப்பித்தால் சகல இன்பங்களையும் பெறலாகும் மேற்சொன்னதீபம் செய்யோத்து சமாப்பித்தால் சகலமானபாபங்களும் விடப்பெற்று கங்காஸநானபுண்ணிய

மும் பெறுவான். ஒ அரசனே எண்ணெய்யினாலாவது ரெய்யினாலாவது சிவனுக்காவது விஷ்ணுவுக்காவது நிலையான திருவிளக்கு சமாபபித்தலால் உண்டாகும்பலனைகளுக்கும் சகலபாபங்களினின்றும் விடுபட்டவனாகி சகலமான ஐசுவரியங்களுடனகூடி மூவேழுருலத்தாருடனான தான நெத்தேவனுக்கு திருவிளக்கு சமாபபித்தானே அந்நெத்தேவனுடைய லோகத்தைப்பெற்று இன்புறுவான் உலகத்தில் அதிகபோககியமான பதாரத்தங்களுவையோ அவற்றை அந்நெத்தேவனுக்கு சமாபபித்தால் நாற்பதுருலத்துடனான அந்நெத்தேவனிடம் சேருகிறான். அப்படி போககியமானவனுவை பிராமணனுக்குக் கொடுத்தால் பிரமலோகத்தில் போகங்களைப்பெற்றுப் பின்பு மோக்ஷமடைவான். ஒ ராஜனே, ஒருவன் கருவை அழித்த பாபியாயிருந்தாலும் அரசான தானஞ்செய்தால் பாபமற்றவனாவான் அன்னம் ஐலம் இவை கொடுப்பதற்கு சரியானதானம் எககாலத்திலும் கிடையாது ஒ மகாராஜனே, உலகத்தில் அன்னங்கொடுத்தவன் உயிரைக்கொடுத்தவனென்று சொல்லப்படுவான் உயிரைக்கொடுத்தவன் எல்லாம் கொடுத்தவனாகிறான் ஆதலால் அன்னதானஞ்செய்தவனுக்கு சகலதானபலன்களுமுண்டாம் அன்னதானஞ்செய்பவன் பதினாயிரவமிசத்ததுடன் பிரமலோகத்தையடைவான் மேலும்வன் அவகிருத்தபடி மோக்ஷமடைவதேயன்றி அவனுக்கு மறுபிறவிகிடையாது. இவ்விதமாக சாஸ்திரங்கள்றுதியிட்டிருக்கின்றன அன்னங்கொடுத்தால் பெற்றுக்கொள்பவன் உடனே சந்தோஷிப்பதுண்டாகையால் அன்னதானமே எககாலத்திலும் சிறந்ததானமாம் அசற்கும் மேலானது தாகவங்களுக்கு நீ கொடுப்பதாகும் ஒ மன்னவனே, ஒரு ஆசசரியங்களுக்கும் பிரமஹத்திமுதலிய சகலபாபங்களும் செய்தவரானாலும் பசித்தவர்க்கு அன்னமும் தாகவகொண்டவர்க்கு நீரும் கொடுத்தவருவாராகில் வேறொரு பிராயசசித்தவர்களினறியே சுத்தராகுவார்கள. ஒ ராஜனே, மனிதர்களின் உடம்பு அன்னத்தால் உண்டாகி நிலைத்திருக்கின்றதென்பார்கள அன்னத்தான உயிரை பாபங்கள் ஆகையினால் அன்னங்கொடுப்பவன் உயிரைக்கொடுப்பவரை உண்டலாம் உடனே திருபதிசெய்விப்பதாய் சகல இன்பங்களும் தருவதாயிருக்கும் அன்னத்தக்குச்சரியான தானம் எககாலத்திலுக்கிடையாது அன்னதானஞ்செய்தமிகாபுருஷன்குலத்தில் ஆயிரந்தரமளவாகப் பிறந்தவரெல்லாம் நரகத்தைப்பாப்பதும்புடையவை. ஆதலால் அன்னங்கொடுப்பவனே சிறந்தவன் ஒ ராஜனே, எவன் அதிகியாகவந்தவனை அன்போடு உபசரித்து அன்னங்கொடுப்பானே அவன் மோக்ஷமடைவான் ஆதலால் அதிகிகளுக்கு அன்னங்கொடுத்தவர்களுக்கும். அதிகிகளுக்கு அன்போடு பாத்தகளுளிரும்படியாவது எண்ணெய் இடுபவன் கங்கைமுதலிய சகல புண்ணியதீர்த்தங்களிலும் ஸநானஞ்செய்த பலனைப்பெறுவான். ஒ மகாராஜனே, எவன் அன்பாய் பிராமணர்களுக்கு எண்ணெய் இடு ஸநானஞ்செய்விக்கிறானே அவன் நூற்றுப் பத்துவருஷம் கங்கையில் ஸநானம்செய்தவனாகிறான். இதில் ஐயப்படவேண்டாம். ஒ மண்டலாதிபதியே, கோயாளிகளான பிராமணர்களைக் காப்பாற்றுகிறவன் கோடிருலத்துடன் ஒரு சதாயுகம் பிரமலோகத்தில் வசிக்கப்

பெறுவான். ஒ அரசனே நோயாளியான ஒருமனிதனையாவது தன்னியல்புகளு ஏற்றபடி வஞ்சகமின்றிக் காப்பாற்றுகிறவனுக்கு ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவானவா கிருபைகூர்ந்து சகலமான இனப்பங்கீடும் தநதருளுகிறார். பிணியாளியான மனிதனைக் காப்பாற்றுகிறதற்குத் தனதொருகூடியவளவு செய்கையினாலாவது வாயினாலாவது மனதிலாலாவது முயலுகிறவன சகலப்பங்களு மொழிந்த சகலவினப்பங்களுமடைகிறான் ஒ அரசனே, பிராமணனுக்கு இடம் கொடுப்பவன விஷயத்தில் மெபெருமான கிருபைசெய்வாரா, ஆகவே சகலதேவதைகளும் அவனுக்கு அணுகுலராவார்கள் வேதங்கற்ற பிராமணனுக்குக் கற்றவைப்பசுதானஞ்செய்தவன் மறுபிறப்பில்லாதவனாகி விஷ்ணுலோகத்தையடைகிறான் மறொருவரிடத்தில் தானமவாங்கியாவது பசுவைத் தானமசெய்யவேண்டுமென்கிற சிரததையுடன தானஞ்செய்பவனுக்குள்ள புண்ணியமிவளவெனறுசொல்ல எனக்குச் சகதியும் அறிவும் போதாது வேதமவல்ல பிராமணனுக்குக் கற்றவையுள்ள காரணப்பசுதானஞ்செய்பவன சகலப்பங்களுமநீங்கி ருத்திரனுமாவான் வேதாதமவல்ல பிராமணனுக்கு கன்றை யீன்றுகொண்டிருக்கும் பசுவை தானஞ்செய்பவனுக்குள்ள புண்ணியத்தை யவ்விட பலநூற்றாண்டுகளிலு மெனறலாகாது. ஏதாவது பயவேதவினை மனங்கலங்கியிருப்பவர்களுக்கு தன்னுடைய வல்லமைக்கேற்றபடி அஞ்சேலென்று வாக்கு கொடுப்பவனுடைய புண்ணியபலனை யறிந்தசொல்லத் திறமுள்ளவனெவன்? ஒருவனுமில்லை. சமபூரணமான தக்ஷிணைகொடுத்தச சகல யாகங்களுஞ்செய்வது ஒரு தட்டிலும் பயந்தபிராணியின் பிராணனைக்காப்பது ஒரு தட்டிலுமாகவைத்துச் சரியாகநிறுக்கலாம் ஒ அரசனே, பயப்பட்டிருக்கிற பிராமணனை அந்த பயத்தைத் தீர்த்து ரக்ஷிக்கிறவன் நூற்றுப்பத்துவருஷம் கவகையில ஸ்காணஞ்செய்தவனாகிறானென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை சகல தருமங்களுக்குள்ளும் அபயங்கொடுப்பதே மேலானதென்று சானறோருகாககிறார்கள் ஆதலால் அபயங்கொடுத்ததுக் காப்பவனநேரிட விஷ்ணுருபனைனதை தடையிலலை வஸ்திரங்கொடுத்தவன் ருத்திரலோகத்தொடியும், கீன்னிகையைக் கொடுத்தவன் பிரமலோகத்தொடியும், பொன்கொடுத்தவன் விஷ்ணுலோகத்தொடியும் தனகுலத்தாருடன் அடைவா வேதாததம் வல்லவனுக்கு அலங்கார கணிகாதானஞ்செய்தவன் நூறுவயிசத்தாருடன் பிரமலோகத்தை யடைவான். அன்போடு தாம்பூலதானஞ்செய்பவனுக்கு விஷ்ணுவானவா கிருபைகூர்ந்து செல்வங்களுடனகூடின ஸ்தானத்தைத் தருகிறார். பால், தெய், தேன், தயிர இவைகளில் ஏதேனும் தானமசெய்பவன் தேவயுகமளவாக சுவாகக்கலோகத்தில் சகமனுபவித்துக்கொண்டிருப்பான் கரும்பு கொடுப்பவன் சந்திரலோகத்தொடியும், சந்தனபூப்பங்களி லேதேனும் கொடுக்கிறவன் பிரமலோகத்தொடியும் மடைவான் வெல்லமுதலிய கரும்புச்சங்கொடுக்கிறவன் திருப்பாற்கடலை யடைகிறான். சாப்பாடும் தண்ணீரும் கொடுப்பவன் சூரியலோகத்தொடியடைகிறான். வித்தியாதானம் எல்லாவற்றினும் சிறந்ததாதலால் வித்தியாதானஞ்செய்பவன் பரமபதமடைவான்.

கோதானம் பூதானம் வித்தியாதானம் இம்மூன்றும் நரகத்தினின்றும் நீக்கத்தக்க மகாதானங்கள் எனப்படுகின்றன. அவற்றுள்ளும் வித்தியாதானம் மேலானது. ஞானதையளிப்பதினாலும், சத்தியநதவகுமையினாலும், கோபமில்லாமையினாலும் உன்னும் புறமும் ஒத்திருப்பதனாலும் மோக்ஷமுண்டா மென்பார்கள் பணவரைவெல்லும் ஒ அரசனே, தானியதானஞ்செய்கிற வன் பிரமலோகத்தில் சுகததையடைவான் தானியங்கொடுத்தல்நூல ஜனங்கள் உபபாதகங்களினின்றும் விடுபட்டுச் சுகதராகிராகர்கள் ஒரு சிவலிங்க தானம்செய்தால் கோடிபிரமாண்டங்களைத் தானஞ்செய்தனவு பலனுண்டி விஷ்ணுவானவா சூளக்கிராமவடிவாயிருக்கிறாரென்பதில் சந்தேகமில்லை சூளக்கிராமதானம்செய்தால் சிவலிங்கதானப்பலனுக்கு இரட்டத்தனை பல னுள்ளது. தேவனுக்கு நெய்வீங்கு சமாப்பிப்பவனுக்குக் குறைவின்றியே கவகாஸ்நானம்செய்தபல முழுதுமுண்டாம் ரத்தினமிழைத்த தவகம் தானம் செய்தால், அருமையானமோக்ஷம் பெறலாகும் ஆதலால் அது மகாதான மென்னப்படுகிறது. மாணிக்கதானத்தாலும் மோக்ஷமடையலாம். வயிரதானத்தால் துருவலோகமடையக்கூடும் பவளங்கொடுத்தால் சுவாககலோகத்ததையும், முத்தகங்கள் கொடுத்தால் சந்திரலோகத்ததையும், பதமராகமும வைரீயமும கொடுத்தால் ருத்திரலோகத்ததையும், மாணிக்கம் கொடுத்ததால் பிரமலோகத்ததையும், ஆபரணங்கொடுத்ததால் சகலலோகங்களையும் சுகமாகப் பெறலாகும் வாகனதானத்தினால் விமானமேறும் புண்ணியமுண்டாகும். பசுமாடுகளுக்கு புலமுதலியவை கொடுத்ததால் உத்தமமான ருத்திரலோகத்ததையடையலாம் லவணதானத்தினால் வருணலோகத்ததை அடையப்பெறுவான் தமவருணத்ததற்கும் ஆசிரமத்ததற்குமுரிய ஒழுக்கங்களில் எப்போதும் நிலைபெற்றவாகளாய், பிரா தமமைப்புகழ் விருமபாதவாகளாய், பிறர்குணங்களினமேல் பொறாமைகொண்டு குற்றமேற்றாதவாகளாய் இருக்கும்வர்கள் பிரமலோகத்ததையடைகிறார்கள். சிலாமேல் விருப்பும் சிலாமேல் வெறுப்புமின்றித் தமக்குத்தேரிந்தனள மெய்ப்பொருளைக் கேட்பவர்களுக்குள்ளபடி தெரிவிக்க வினாபுபவாகளாய் எப்போதும் எம்பெருமானதிருவடி களை ஆராதிப்பவர்களாயிருப்பவர்கள் பிரமலோகத்ததையடைவார்கள் நல்லோர் கூட்டுறவினால் சந்தோஷித்ததுகொண்டிருப்பவர்களாய், எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் நலஞ்செய்வதில் இச்சையுள்ளவர்களாய், பிறர்குற்றத்தாற்ற உடன்படாதவர்களாயிருப்பவர்களும், பிராமணர்களுக்குப் பசுகளுக்குமென்றும் நன்றிசெய்வதே தொழிலாகக்கொண்டவர்களும், பிறப்பெண்டிர் புணர்ச்சிக்கு சம்மதியாதவர்களாயிருப்பவர்களும் யமலோகஞ் சேர்வதில்லை. தகாதபலன்களிற்பொறிகள் செல்லவிடாமல், தகாத உணவுகளை உட்கொள்ளாமல், கோபத்துக்குள்ளாகாமல் நற்செய்கையுள்ளவர்களாய், பிராமணருக்கு நலஞ்செய்பவர்களாயிருப்பவர்கள் பரமபதத்தையடைகிறார்கள் அக்கினிகாரியங்களிலும், குருவுக்கும் யதிக்கும் பணியிடைசெய்வதிலும் தவறாதவர்கள் யமனாள்வாழ்க்கைப்படமாட்டார்கள். தேவன்பூணஜ்களிலும். அவன திருநாமங்களைச் சொல்லுதலிலும் எப்போதும் பற்றுள்ளவர்களாய் தானம்

வாகுகி பொருள்சேர்க்க மனயிலலாதவாகளாயிருக்கும்வாகள் பரமபதத்தை உடைகிராகள் நாதநறற பிராமணப்பிணததைச சமஸகாரமசெய்ய முட்க மபுருஷாகள சாஸ்திரவிதிப்படி ஆயிரமசுவமேதயாகஞ்செய்த பலணையடை கிராகள் ஓ அரசசிகாமணி, பூஜையிலலாமலிருக்கும் லீங்கததுகரு பத்திராகள், புஷ்பங்கள், கனிகள், நீராதம், இவைகளிற் கிடைத்ததுகொண்டு அரசசிப்பவர்களின் புண்ணியபலனைக்கேளும் பூஜையினறிப பாழ்பட்டிருக்கும் லீங்கததுகருத் தனசகதிவஞ்சினையினறி ஒருகை நீராகிலும் எடுத்தது அபிஷேகஞ்செய்தால் லக்ஷம் அசுவமேதஞ்செய்த புண்ணியபலன் சித்தமாய உண்டாகும் பாழாயிருந்த லீங்கததுகருப் பத்திரபுஷ்பங்களினாலாவது பூசை நடந்துவரும்படி செய்தவன் கோடி அசுவமேதங்களின் புண்ணியமடைகிறான். பாழாயிருந்த லீங்கததுகரு பக்ஷணம் அன்னம் கனிகள் முதலியவற்றோடு பூஜைநடப்பிப்பவன் சிவசாயுஜ்யமடைவான் பூஜையிலலாமலிருந்த விஷ்ணுவகருப் பூஜை யெவன்செய்வானோ அவனது புண்ணியபலனைச் சொல்லுகிறேன் கேளும். பூஜையிலலாதிருந்த பெருமான்கரு சுத்தஜலத்தால் திருமஞ்சனஞ்செய்வீக்கிறவன் எழுபது மரபினருடன் விஷ்ணுவோகமடைகிறான் பக்ஷணம் அன்னம் முதலியவற்றுடன் பூஜைசெய்கிறவன் பதினாயிரங்குலத்ததுடன் பரமபதமடைகிறான் சிவன்கோயிலாவது விஷ்ணுவோயிலாவது பழுதுபோனதைச் செமமைடபித்தபவனுடைய பலனைக்கேளும் நூறுஜன்மங்களிறேறிய பாபங்களினின்ற விடுபட்டு மூன்றுகுலத்ததுடன் ஒரு கற்பகாலம் காரியவைகுண்டத்தில் இருந்து அவகிருந்தபடி மோக்ஷம் பெறுகிறான் நூராஜனே, கோயிலில் மெழுகி விளக்குமாடி செட்கிறவனுடைய பலனைச் சொல்லுகிறேன் கேளும், அவனது எத்தனை மட்பொடிகள போக்குவிக்கப்பட்டனவோ அத்தனை ஆயிரவகற்பம் விஷ்ணுவோகத்தில் கொண்டாடப்படுகிறான் அவன் மெழுகுவித்தலில் எத்தனை மட்பொடி நனைந்தனவோ அத்தனை முற்றிறப்புக்களில் செய்துள்ள பாபங்களெல்லாம் உடனே விலகிப்போகின்றன கோவில்களில் அன்போடு சந்தனமுதலிய வாசனைசேர்ந்த நீராத தெளிப்பிக்கிறவன் அடையத்தக்த புண்ணியபலனைக் கேளும் எத்தனை மட்பொடி அந்தஜலத்தால் கரையுமோ அத்தனை ஆயிரவகற்பகாலத்தக்கு விஷ்ணுவோகப்பியம் கிடைக்கும் கோவிலுக்கு மண்ணாலாவது காலிக்கல் குழம்பினாலாவது பூசைசெய்வீப்பவன் இரண்டிருலத்ததுடன் விஷ்ணுவோகத்தில் கொண்டாடப்படுவான் கோயிலிற் கற்கண்ணாமபினால் கட்டடங்கள் கட்டிகிறவன் எவ்வளவு சண்ணம் புப்பொடி பூமியில் போட்டிருப்பானோ அத்தனை ஆயிரமயுகததுகரு விஷ்ணுவோகப்பியமடைகிறான் செநகெல, மாமுதலியவற்றுல் தீபஞ்செய்து சமாப்பிப்பவன் புண்ணியத்தை பல நூறுவருஷத்திலாவது நான் சொல்லவல்லேனலேனை விஷ்ணுவகருவது சிவனுக்காவது அகண்டவிளக்கு செய்வீக்கிறவன் காணதோறும் அசுவமேத யாகப்பலனை அடைகிறான் ஓ அரசனே, பூசிக்கப்பட்டிருக்கிற சிவனையாவது விஷ்ணுவையாவது தரிசித்தது தண்டனமிடுகிறவன் விஷ்ணுவோகஞ்சேர்ந்து நூறுவருஷம் வாசம்பண்ணுவான் விஷ்ணுவக்கு மூன்றுபிரதக்ஷ

ணருசெய்கிறவன் சகலபாபங்களுந் தொலைந்து தேவேந்திரபட்டம் பெறுவான். பரமாத்மாவான ஸ்ரீ ஹரிடெகெதிரில் ஒரு பிரதக்ஷணஞ்செய்து கொண்டால் பூரணமான அசுவமேதப்பலனைப் பெறலாகும் சிவனுக்கு முறைப்படி ஒரு பிரதக்ஷணஞ்செய்தால் பிரமஹத்திமுதலான பாபங்கள் நீங்கும் இரண்டு பிரதக்ஷணஞ்செய்தால் சக்கிரவாதசியாகலாம் மூன்று பிரதக்ஷணஞ்செய்தால் இரத்திரனசெல்வமடையலாம் சிவனைப் பிரதக்ஷணஞ் செய்விட்டதது சோமசூத்திரத்தைக் கட்டக்கலாகாது கடப்பாடுதில் ஒவ்வொருதடைவையிலும் கட்டக்கொண்ணாததை கட்டுத்தேவம முப்பதினாயிரமளவாக வளரும் சாவலோகநாயகனும், சாவாதாரனும், குறைவற்றவனாயிருக்கும் எம்பெருமானை மனப்பூர்வமாக வாயினால் வாழ்த்தினால் அபீஷ்டகங்களெல்லாம் கைகூடும் கோயிலில் எவனெருவன் பகதியோடு கூசுதாடுகிறானோ அல்லது பாட்டுகளபாடுகிறானோ அவனுடைய பலனைக்கேளும். பாட்டுப்பாடுகிறவன் மதநருவாகருக்கு ராஜாக்கவும், கூத்தாடுகிறவன் இரத்திரனசேனைக்குத் தலைவனாகவும் ஆகி எட்டுகுலத்தினுள் கற்பகாலமளவு போகங்களனுபவித்தப பின்பு மோக்ஷத்தையடைவான். குழல்முதலியவாததியங்களைக் கோயிலில் பகதியோடு வாசிப்பவன் நாய விமானங்களுடன் கற்பகாலமவரையில் சுவாக்கத்தில் வாசம்செய்வான் கோயில்களில் கைத்தாளமபோடுகிறவர்கள் சகலபாபங்களுந் நீங்கி இரண்டேயுக்ம விமானம் ஏறப்பெறுவார்கள் கோயிலில் திருமணிவாசிப்பவர்களின் புண்ணியத்தைத்தெரிந்து சொல்லவல்லவா ஒருவருடில்லை மண்ணலாவது, காவிகளாலாவது, கோமயத்தினாலாவது கோயில் மெழுக்குபவர்கள் விமானத்துக்குரியவராவார்கள் பகவானுக்காபித்தமாக பேரி, மத்தளம், தப்பட்டை, கொம்பு, தவல் இப்படிப்பட்ட வாததியங்கள் வாசிப்பவர்கள், பலதேவமாதுகளுடனகூடினவர்களாய், சகல புண்ணியகருமங்களாலும் கிடைக்கத்தக்க சகலலோகங்களிலும் தம்மிஷ்டப்படி எங்கேவேண்டினாலும் அஞ்சுகற்பகாலமவரையில் சந்தோஷமாய்ச் சஞ்சரிகக் உரியவராவார்கள் ஓ சரசனே, கோயிலில் சந்தோஷவாசிப்பவன் சகலபாபங்களுந் நீங்கி பிரமனோடுகூடி இன்பமடைவான். கோயிலில் திருச்சின்னம் முதலியவை வாசிப்பவன் சகலபாபங்களுந் விசீகி தேவேந்திரபட்டமடைவான் எம்பெருமானசன்னிதியில் வெண்கலத்தாளம் முதலியவற்றின் ஒலிசெய்பவன் சகலபாபங்களுந் நீங்கி பலவிமானங்களேறுதற்குரியவனாய் கந்தருவா தன்னெதிரில் பாடப்பெற்று விஷ்ணுவோடு சந்தோஷமடைகிறான் ஓ ராஜேந்திரனே, இதுமுதலியதருமங்கள் நூறு ஆயிரம் கணக்காயிருக்கின்றன சிலவற்றைச் சொன்னேன், அவையெல்லாவற்றையுஞ்சொல்ல எவனொருவரும், ஒருவனொருவராகாது எல்லாவற்றையுந் தன்னிலடக்குபவராய், எங்கும் நிறைந்தவராய், இச்சித்த உருவந்தரிப்பவராய், ஒரு குற்றமுயில்லாதவராயிருக்கும் தேவனை ஸ்ரீமந்தாராயணனே சகலகருமங்களுக்கும் பூரணமான பலனைத்தந்தருளுகிறார். சகலதேவர்களாலும் தெரிபுப்பரிப்பவராய், எல்லாருக்கும் இடாகனைக்கும்படி ஸ்ரீசக்கராயுத்தந்தரித்தவரான எம்பெருமானை நினைத்தாலே சகலமானகருமங்களும்

பலனுள்ளனவாகும் பரமாத்மாவாய், குறைவற்றவராய், முடிவில்லாத வராய், புண்ணியகருமங்களுக்குப் பலனகொடுப்பவராய், சகலதுன்பங்களை யும் போக்குபவராயிருக்கும் எம்பெருமானைநினைந்தே ஸ்தகருமங்களைப் பெரியோர் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள தருமங்களெல்லாம் விஷ்டபுதான். கருமங்களும் அவற்றின் உத்தேச தேவதையும் விஷ்ணுவே. சகல செய்கை களும் அவற்றிகைருவிகளும் விஷ்ணுவே அவரினும் புறம்பான பொரு ளொன்றுமில்லை

கசு - வசு அந்நியாயம்.

பாப பலன்கள் .

தருமராஜ பகீரதசம்வாதம் (தொடர்ச்சி).

பாபங்களின பிரிவுகளையும், மொத்தமான நரகவேதனைகளையும் சொல்லுவேன் அந்த நரகங்களைக்கேட்கும்போதே பா.முண்டாமாதலால் அஞ்சாமல் தைரியத்துடன் இருக்கவேண்டும் பாபஞ்செய்தவர்கள் வேகும்படியாய் நடுங்கும்படியான பயனளிப்பனவாயுள்ள அந்த நரகங்களைக்கேட்கும் வெய்யிலிற்படுததல், பாணியிற்சிடத்தி அப்பாணீநிரமப் மணலசொரிதல், பெருமிருகங்களாலிடிக்கப்படுதல், சிறுமிருகங்களாலிடிப்புண்டல், பாணியிற்போட்டு வேகுவிக்கப்படுதல், மூச்செறிதற்கிடமிலலாமற் செய்யப்படுதல், கயிற்றிற்பிணைத்து அலைப்புண்ணப்படுதல், நசுக்கப்படுதல், வாட்காடு, எச்சிலுண்ணல், பனியிற்படுதல், எவவழியும் போகக்கூடாமை, சவாக கிணறு, வைதரணியெணும் ரத்த ஆறு, நாய்களாற்கெளவப்படுதல், மூத்திரங்குடித்தல், மலப்பள்ளம், காய்ச்சியசூலத்தால் குத்தாதல், காய்ச்சியசிலையினமேல தள்ளுதல், முள்மரத்திலேறாதல், இடிகத்தகிணறு, உதிரமுண்ணல், தன்மாமிசத்தையெண்ணல், தீப்புருதல், கலமழை, ஆயுதமழை, நெருப்புமழை, பாலக்காட்டி நீரைக்குடிப்பிக்கப்படுதல், சுநீர், மழுவுண்ணல், தலைமீழாக்குதல், வறறலாக்கப்படுதல், பெருங்காற்றில் தள்ளுண்டல், சுறகாணம், பூவுண்ணல், காரநீர்குடிக்கத்திரிதல், கைவாளாலறுப்புண்டல், மலத்தையபூசல், மலமுண்ணல், இரேதஸ்ஸைக்குடித்தல், உடல்சுநிப்பெல்லாந் தீப்படுதல், தழறப்படுக்கை, உலககையிடியுண்டல், ஓசக்கிலைப்படுதல், கலப்பையால் ழீறப்படுதல், அறுக்கப்படுதல், சீழுமேலு மெறியப்படுதல், தடி களாலடியுண்டல், யானைத்தந்தங்களாலிடியுண்டல், பாம்புகளால் கடியுண்டல், புனக்குடித்தல், கயிற்றிலைவிறக்கப்படுதல், கழுநெறல், செவி வாய் மூக்குகளில் காரநீர் சொரியப்படுதல், காரநீர்குடித்தல், உப்பையுண்ணல், நரம்பறுப்புண்டல், நரம்புகளால் சுட்டுண்டல், எலும்பறுப்புண்டல், இறைச்சியுண்ணல், பித்தமுண்ணல், கோழைகிணைல்,

மரநுணியிலிருந்து தள்ளப்படுதல், நீர்க்குள் அமிழ்த்தப்படுதல், கலசுமத்தல், முனமேலப்படுகை, ஏறடிக்கடியுண்டல், தேனெறியுண்டல், புலியாலவருத்தல், நரியால்வருநதல், ஏறுமைக்கடாவினால் வருநதல், கெடுகாற்றம்நிறைந்த உணியிலப்படுக்கை, கத்திகளினமேல் படுக்கை, அதிக வெப்பமுண்ணல், அதிக வெப்பமான எண்ணெயைக் குடித்தல், அதிககாரமபுசித்தல், துவாநீர் குடித்தல், வெப்பமான கற்களையுண்ணல், கொதிமணலில் முழுகுதல், பல லுடைக்கப்படுதல், மழுவிற்படுகை, உடலமேல் கொதிநீர் தெறிக்கப்படுதல், உடலமேல் குளிர்நீர் தெறிக்கப்படுதல், கணவாய்முதலிய இடங்களில் ஊசிகளால் குத்தலுண்டல், குறியிலும் அண்டத்திலும் பளுவான இரும்பு கட்டப்படுதல்

ஒ பகீரதரே, இவைமுதலிய நரகத்தனுபவகளை கோடி கோடி கணக்கிலிருக்கின்றன அவற்றைச் சொல்லவேண்டுமென்றால் ஆயிரமவருஷமாயினும் என்னுடைய மூடியாத ஒரு மனனவனே, எந்தபாபியின எந்தபாப மெத்தனமையானதோ அதையெல்லாம் சொல்லுகிறேனாகேளும் பிரமஹத்தி, கட்டுடி, பொன்திருட்டு, குருமனையேகல், இந்நான்கும் மேற்கண்ட நாலவகைப்பாபமுள்ளவர்களின் கூட்டுறவும் ஆக ஐந்தபாபமுள்ளவர்கள் மகாபாதகராவார்கள். போஜனபந்தியில் வேறுபாடுசெய்கிறவன், அதிக குப்பையோக்கிகாத விதமாய்ச் சமையலசெய்விப்பவன், பிராமணரைப் பூரிப்பவன், பெரியோராசாரத்தை மாற்றுப்பவன், வேதத்தைவிற்பவன், இந்த ஐவரும் பிரமஹத்திபாவமுள்ளவர்கள் தானகொடுப்பென்னென்று பிராமணரை வரச்சொல்லி, பின்பு அவர்களுக்கு இலலையென்று சொன்னவனும் பிரமஹத்தியுள்ளவனென்கிறார்கள் தனக்குத் தருமத்தை உணராதின்குருகைப் பணக்கிறவனும் அல்லது அலக்ஷியருசெய்கிறவனும் பிரமஹத்தியுள்ளவனென்று சொல்லப்படுவான். தானகொண்டு தண்ணீர்ப்படிக்கப்போகிற பசுக்களுக்குத் தடைசெய்பவனும், ஸநானுசெய்யவாவது போஜனஞ்செய்யவாவது போகின்றபிராமணருக்குத் தடைசெய்பவனும், சாஸ்திரநகரகாமல் சாஸ்திரப்பொருளினனென்று சொல்லுபவனும், தெரிந்தவாசொலவதைக்கேளாமல் அகங்கரிப்பவனும், பிராயச்சித்தமாகிலும் மருநதாகிலும் சோதிடமாகிலும் தருமத்திப்பாகிலும் சாஸ்திரமறியாமல் சொல்லுகிறவனும், அதிகாரத்தினாலாவது கல்வியினாலாவது பொருளினாலாவது பிராமணரையிழப்பவனும், பிறரையிழத்தலிலும் தண்ணீர்ப்புக்குவதிலும் பொய்சொல்லுவதிலும் விருப்பமுள்ளவனும், பிறாநடுக்கும்படியான காரியஞ்செய்பவனும், கோட்சொல்பவனும், பிறாதனை மெச்சுவதற்காகக் கபடவொழுக்கத்திற் பற்றுள்ளவனும், என்றும் தானக்கிடக்குமாடுவென்று திரிகின்றவனும், உயிர்க்கொலை செய்யத்துணிகிறவனும், தருமவிரோதமான காரியத்திக்கு உடனதையானவனும், இத்தன்மைப் பலவிதமான பாபங்கள் செய்கிறவர்களும் பிரமஹத்திக்குச் சரியான பாபமுள்ளவர்கள் அப்பால், கட்டுடிக்குச்சரியாயுள்ள பாபங்களைச் சுருக்கமாய்ச்சொல்லுவேன், கூட்டத்துச்சோறுண்ணலும், விஸமாதர்சோறுண்ணலும், பித்தனுடைய அன்னத்தையுண்ணலும் கட்டுடிக்குச்சரியாகும். ஒன்

அசு ஸ்ரீபிருகந்நாரதீயபுராணம்.

பாசனத்தை விட்டுவிடுதலும், கோவில சம்பளக்காரன்சோறுண்ணலும், கட்டுப்பாடுபுணர் புணாதலும், கட்டுப்பாடுகஞ்சரி. சூததிரஞலழைக்கப்பட்டுப் போஜனஞ்செய்யும் பிராமணன சகலகருமங்களுக்கும் புறம்பாங்கி கட்டுப்பாடு யெனன்றியத்தக்கவன் சூததிரனிடத்தில் அனுமதிபெற்றுகொண்டு போஜனஞ்செய்பவனும் மேறசொனபடியே இப்படியாக கட்டுப்பாடுகஞ்சரியான பாபங்கள பலவுண்டு இனி பொனதிருட்டுகஞ்சரியான பாபத்தைச் சுருக்கமாகச் சொல்லுவேன சிழங்குவகைகள், வேலகைகள், பழுவகைகள், கஸ்தூரி, பட்டுவஸ்திரவகைகள், இரத்தினவகை இவைகளைத்திருட்டுதல் பொனதிருட்டுக்குச் சரியானது பாகசு, பால், சந்தனம், காபூரம், இவைகளைத்திருட்டுதலும்படியே செம்பு, இரும்பு, தாமிரம், வெண்கலம், நெய், தேன், வாசனைப்பண்டவகைகள், இவைகளைத்திருட்டுதலும்படியே. வெல்லம், எண்ணெய்முதலியனவுட, தானியங்களும் ருத்திராக்கமும் திருட்டுதலும்படியே. இனி குருபத்தினி சங்கமத்தகஞ்சரியான பாவங்களைச் சுருக்கமாகச் சொல்லுவேன, உடன்பிறந்தவன், மருமகன், புத்தவன், இப்படிப்பட்ட ஸ்திரீகளைப்புணர்ந்தால் குருபத்தினிசங்கமத்ததோஷமுண்டு சகோதரனமனைவி, சிநேகிதனமனைவி, விதவை இவர்களைப்புணர்ந்தலும்படியே தகாத காலத்திற் புணர்ச்சிசெய்வதும், மகளைக் காமுறதலும், ஜாதிக்கெட்டஸ்திரீ பிறன்மனையான் இவர்களைப்புணர்ந்தலும், வேதத்தில் விசுவாசமில்லாமையுமபடியே. சிராத்தத்தைவிட்டவனும், தருமகாரியத்தைக்கெடுப்பவனும், யதியைப்பழிக்கத்தணிபவனும், குருபத்தினியைப் புணர்ந்த பாவமுள்ளவனாவான். ஒ அரசனே, இவ்வாறான தீவினைகள் மகாபாதகங்களெனப்படும. இப்படிப்பட்டபாபிகளுக்கஞ்சுள் எவனோடாகிலும் சோகையுள்ளவனும் மகாபாதகமுள்ளவனென்றே எண்ணப்படுவான் மகான்களான ரிஷிகள் சாஸ்திரவகையில் பிராயச்சித்தமுதலியன விதித்திருப்பதால் பாபங்களுக்கெல்லாமொருவாறு பரிசாரம் காணப்பட்டிருக்கிறது அவ்வாறு பிராயச்சித்தம் விதிக்கப்பெற்ற பாபங்களைக்கேளும் அரசனே அவையெல்லாப்பாபங்களுந் திரண்டொன்றாயிருப்பனபோன்றவைகளாய் யிருந்தநரகம் விடிக் கத்தக்கவைகளாயிருக்கின்றன. சூததிரன்பூர்த்தத விவகத்தையாகிலும் விஷ்ணுவையாகிலும் தொழுபவனுக்கு பதினாயிரம் பிராயச்சித்தங்கள்செய்தும் அப்பாபந்தீவாகிலும் சூததிரனற பரிசிக்கப்பட்ட சிவலிங்கத்தையாகிலும், விஷ்ணுவையாகிலும் தொழுதவன் சந்திரகேதத்திரவகை உள்ளவனும் சகலவித நரகங்களை யுமனுபவீதத்தற்குரியவன் ஓராஜனே, ஒருவன் வேதமும் சகல சாஸ்திரங்களின மெய்ப்பொருளும் நன்றாய்நிறுவனாகிலும் வேதவிரோதி பூர்த்தி சிவலிங்கத்தைத் தொழுதால் தானும் வேதவிரோதியேயாவான். இடையன்பூர்த்தி விவகத்தைத்தொழுதால் நரகமடைகிறான். ஸ்திரிகள் பூர்த்திவரும் சிவலிங்கத்தையாகிலும் விஷ்ணுவையாகிலும் தொழுதவன் கோடிசூலத்துடன் ஒரு கற்பகாலமளவாக ரௌரவநரகத்திலிருப்பான் மந்திரம்வல்ல பிராமணர்களால் விதிப்படி பிரகிஷ்டைசெய்யப்பெற்ற விவகத்தை அதன்பிறகு ஸ்திரியும் சூத்திரனும் தீண்டத்தகாது ஸ்திரிகள், உபச

யனமாகாதவர்கள், சூத்திரர்கள் ஆகிய இவர்கள் விஷ்ணுபீம்பத்தையாகிலும் சிவபீம்பத்தையாகிலும் தீண்டற்குரியவர்களல்லா, ஓராஜசிரேஷ்டர், தமமா சிரமத்தகருகிய வொழுக்கமற்றவர்கள் பூஜித்த விஷ்ணுவையாகிலும் சிவனை யாகிலும் கணவிலும் பணியவொண்ணாது. சூத்திரன் பிரதிஷ்டைசெய்த மேற்சொல்லியஸூததிகளைத் தொழுநிறவன் இம்மையிலேயே பெருந்தன் பங்களடையக்கரணலாம் மறமையில கேட்பானேன் இடையன்பூஜித்த மூர்த்திகளைத் தொழுகால் அவன் ஒருநாளும் உருப்படான் இன்னும் பல பேசுவதாலாயபயன் யாது' சூத்திரனும், உபநயனமில்லாதவனும், ஸதிரியும், பதிதனும் திஷ்ணுவையாகிலும் சிவனையாகிலும் தொடுவார்களாகில் நரகத்தையடைவார்களே பிரமஹத்திமுதலிய பாபங்கள் ஒருநாளும் தீரின்ருந் தும் பிராமணனைப்பகைத்தவனுக்கு ஒருநாளும் அந்தபாபந தீராவதில்லை நம்பினவனைக் கெடுத்தவர்களும், கன்றிகொன்றவர்களும், சூத்திரனைதிரியைப் புணர்நபுலர்களும் எவ்விதத்திலும் அந்தபாபங்களைத் தீர்த்துக்கொள்ளமாட்டார்கள் சூத்திரன்சோற்றால் உடலவளாததவர்களுக்கும், வேதத்தைப் பழிப்பவர்களுக்கும், குருவைப் பழிப்பவர்களுக்கும் தமதுபாபந தீர்க்கும்வகையொன்றமில்லை சிவனையாவது விஷ்ணுவையாவது, புண்ணியகதைகளை யாவது பழிப்பவர்களுக்கு இம்மையிலும் மறமையிலும் பாபநீரும்வகையிலலை மேற்சொல்லப்பட்டவர்களுக்கு பாபம் அங்கமாய இருக்கின்றமையால் இவர்கள் பாஷ்டணடிகள் இவர்களுக்குப் பாபமொழிவதில்லை இவர்கள் பலகோடி கற்பங்களிலும் நரகவேதனையே பெறவார்களே பிராயச்சித்தத்தால் தீரமாட்டாத இந்நபாபங்களை யுமக்குச்சொன்னேன் இனி அவற்றால் வரும் நரகங்களைச் சொல்லக்கேளும் அரசனே, இப்படிப்பட்ட பாபிகள் பதினாயிரக்குலத்தடைக்கடி துறையிரம்கோடி கற்பகாலங்களில் முன்னால் சொன்னநரகங்களில் அவிகிராகள் இப்படிப்பட்ட நரகவேதனைப்பட்ட பிறகு மூன்றகற்பமவராயில் செடிகளாகப்பிறந்து, பிறகு புழுக்களாவார்கள் அந்தப்புழுக்களுமெவ்வகைத்தானவையென்றால் மலத்திற்பிறந்தவன், மலத்தையே ஆகாரமாகக்கொண்டவை பின்பொருந்நபம் பாம்பாயிருந்து மறுபடியும் ஆயிரமடிகும புழுக்களாயிருந்து அதன்மேல் மிலேச்சாநியிற பிறப்பார்கள். பின்பு அந்தபாபத்தொடர்செயில் கோள்காக்கள்* ஆவார்கள். அந்தஜ்ஜனமத்தககுப்பின் குண்டாகள்† ஆகப்பிறந்து அதன்பின்பு அகிகவறியவரான பிராமணராயப் பிறப்பார்கள், அப்படிப்பிறந்த ஒவ்வொருவனும் எப்போதும் வறணமயிலவருநதி தானமவாகருத்தலே கதியாகக் கொண்டிருந்து அந்ததானங்களை வாய்க்கினமையால் திரளான பாபங்களைத் தேடி அந்தபாபத்தால் நரகமடைவான். ஒமகாத்துமாவே, உமக்குச்சொல்லியிருக்கும் நரகவேதனைகளைத்திலும் மேற்சொல்லிய மகாபாபிகள் ஒவ்வொருந்நபகாலம் வாசம்செய்தற்குரியவர்கள் அப்படிப்பட்ட நரகங்களி

* கணவனிற்றத்தின் விபசாரத்தாற் பிறப்பவர்கள்.

† கணவனிருக்கும்போது விபசாரத்தால் பிறப்பவர்கள்.

விருகதபிறகு பூமியின்மேல் ஏழுதரம் கழுதைப்பிறப்பெடுத்து, பிறகு நாயும் மலப்பன்றியுமாக பத்துநுனமெடுத்தது, பின்பு தூறுவருஷம் மலப்புழுக்களாய், பின்பு எலிகளாய் தூளுண்டிருந்து, பன்னிரண்டு பாம்புபிறப்பெடுத்தது பின்பு மாண்முதலிய விலங்குகளாய் பதினாறு பிறப்பெடுத்தது, தூறுவருஷம் மரங்களாகி, அதன்மேல் மாடாகி, பின்பு ஏழுதரம் சண்டாளங்களாகப்பிறந்து, பின்பு பதினாறுபிறப்புக்களில் முறையே தாமுதஜாதிகளிற சிறிதுசிறிதாக உயர்ந்து முடிவிற்குத்திரஜாதியாகி, பின்பு வைசியனும் க்ஷத்திரியனுமாய் இரண்டுபிறப்பெடுத்தது, அந்த க்ஷத்திரியப்பிறப்பிலும் வலியபகைவர்களால் எப்போதும் பாதிக்கப்பட்டவனாகி, மிருகத பிரயாசத்தால் பிழைத்துக்கொண்டிருந்து, அந்தப்பிறப்புக்குப்பிறகு வறியபிராமணனும்ப்பிரந்து, பலபிணிகளால் வருத்தப்பட்டு, வயிறுவளக்க வழியற்றது, பலவிதமான கொடியதானங்களை வாங்கி அந்தப்பாபத்தால் நரகம்போய்ச்சேருவான். பிறாருணங்களைக்கண்டு பொருமைப்பட்டிருக்கிறதற்கும் பாபிகள் மூன்றுகற்பகாலம் ரௌவநரகத்திலிருந்து பின்பு கோடிஜன்மம் சண்டாளங்களாவார்களே தேவாலயத்துக்காகிலும் யாகத்துக்காகிலும் பிராமணனுக்காகிலும் ஒருவன் பொருள்கொடுக்கப்பார்க்குஞ்சமயத்தில் அவனைக்கொடுக்கவிடாமல்தடைசொல்பவன் தூறுபிறப்பு நாயாகப்பிறந்து, பின்பு பலமுறையும் சண்டாளப்பிறவியாகுவான் அதன்பின்பு ஒருகற்பம் மலப்புழுவாகி, அதன்மேல் மூன்றுபிறப்பு புலியாகி, அதன்மேல் இருபத்தொருயுகம் நரகவாசம் செய்வான். பிறரைப்பழிப்பவரும், திட்டுபவரும், தானத்துக்குத்தடைசெய்பவரும் அடையுங்கதியைக்கேளும் அவர்களை யமதுதாக்கள்பிடித்து மழுவுண்டைகளை அவாவாயிலடைத்து, கண்ணிறைய ஊசிகளைக்குத்தி, தலைகீழுங் கால மேலுமாகிறுத்தி அடிப்பார்கள் இப்படி தூளுண்டுவனாயில் அவர்கள் அடிபட்டுப் பின்பு கழுத்தில் கல் கட்டப்பட்டு, உதிராமெவில் தூளுண்டிருக்குமபடி தளள்பயிவர்கள் பின்பு தூறுவருஷம்வனாயில் சகல நரகங்களிலும் துன்பப்பட்டு, அதன்பிறகு அந்த பாபக்குறைவில் இறைசசிபுண்ணும் பிறப்பெடுப்பார்கள். பிறாபொருளைத் திருடுபவீர்கள் உரலிற் போடப்பட்டு, உலகைக்களாலே குத்தப்பட்டு, பிறகு மூன்றுவருஷம் வெப்பமானபாறைகளைச் சுமந்துகொண்டிருந்து பின்பு ஏழுவருஷம் கால்சூத்திரமுதலியவைகளால் பிடிக்கப்பட்டு தமது கருமங்களைப்பற்றித் துயரப்பட்டுக்கொண்டு, நரகத்தீக்களில் ஒவ்வொன்றிலும் வரிசையாக வேகுவார்கள் பிறர் பொருளைத்திருடுவதற்கு வழிகாட்டியவர்கள் ஆயிரம் யுகமவனாயில் பழுக்கக் காய்ச்சிய இருமபுருண்டைகளைத் தின்பவர்களாகி, கூடாமையான குறடுக்களால் பறகன் பிடுங்கப்பெறுவார்கள் பிணனும் ஒருகற்பமுடியுமளவும் மூச்சுவிட வக்கூடாத நெருக்கமான இடத்தில் அடைக்கப்பட்டு கிலேசப்பட்டுக்கொண்டிருப்பார்கள். ஒ அரசனே, பிறர் பெண்டினாக்கருதி புணரும்பாபிகளை நரகலோகத்தில் படுத்தும்பாடுகளைச் சொல்லுகிறென்கேளும். செம்பிறை பெண்வடிவமாகச்செய்த பதுமைகளை நன்றாக நெருப்பிற்காய்ச்சி, அவைகளைச்சமவி புணரும்படி அந்தபாபிகளைக் கட்டாயப்படுத்துவார்கள்

* வேண்டாமென்றேடினும் விடமாட்டார்கள் இப்படிப் பலகாலம் வருத் தப்படுத்தியபின் ஒவ்வொன்றாக எல்லாநகரங்களிலும் தள்ளுவார்கள். ஒ அரசனே, கணவனைவிட்டு மறஞ்சொல்லுபுணரும் ஸ்திரீகளபடும நரகவேதனைகளைச் சொல்லுகிறேனகேளும். மிகக் குடான மழுவினாலகிய புருஷபிம்பங்களின்மேல் அதத ஸ்திரீகளை வலியககிடத்தி, இறுகப்பிடித்தது, மிருத்த வலுவுடன ஒரு கற்பமவலையில் புணர்ச்செய்வார்கள். பின்பு அவர்களால்விடப்பட்டு மிகுதியான நெருப்பிடிகையசசப்பட்ட எஃகுக்கம்பத்தைத் தழுவிக்கொண்டு ஆயிரவருஷகால மிருப்பாக்கள் பின்பு காரநீரிலமுழுதி அதையே குடித்துக்கொண்டு பலகாலங்கழித்துப் பின்னா மறமுள்ள நரகங்களெல்லாவற்றிலும் ஒவ்வொன்றாகப் புகுந்து வருந்துவார்கள் பிராமணஸ்திரீயையும் க்ஷத்திரிய ஸ்திரீயையும் பசுவையுங்கொல்லுபவன் மேற்சொன்ன நரகங்களில் ஐந்துகற்பமவலையில் சகலமான துன்பங்களையும் துகாவான். பெரியோர்களை ஒருவன்பழித்தால் அதைக் தன் மனமிகுந்துகேட்டுக்கொண்டிருப்பவன் காதுகளில் நன்றாய்க்காசசிய பல எஃகானிகளைச் சொருகுவார்கள் பின்புத் ஆணிகளாறகுத்திய சந்துகளில் நெருப்புபோறகாய்சசிய எண்ணெய்யை மிகுதியாகப்பெய்து, பின்பு கும்பீபாகமென்னுநரகத்துக்குப் போகவிடுவார்கள். தெய்வமில்லையென்றும் வேதசாஸ்திரங்கள் பொய்யென்றும் சொல்லுபவர்கள் ஆயிரங்கோடி உருவம் நரகதையனுபவித்து பின்பொரு கற்பமளவாக மலத்தைத்தின்றுகொண்டிருந்து பின்பொருயுகம் ரொளவத்திலிருந்து பின்பு வெப்பமான மணலை யுண்ணப்பெறுவார்கள். பிராமணர்களைச் சினந்துபார்க்கும் சீழானவா கண்களிறைய காய்சசிய ஆயிரமுகிகள் பொத்தப்படும. பின்புநகண்களில் காரநீர் மிகுதியாகப்பெய்யப்படும. பின்னும்நதப்பாபிகள் கூரியவாட்களாலும் அறுப்புண்ணப்படுவார்கள் நம்பிக்கைகளுக்கு டேடுசெய்தவர்களும், வரம்பழித்தவர்களும், தனக்கனனிருக்கவும் பிறாசோற்றுக்கு விருமபித்திரிகிறவர்களும், நாடோறும் நாய்மாமிசமதின்பவர்களாய், நாய்களாலுண்ணப்படுகின்றவர்களாய், சகலநரகங்களிலும், தனித்தனி ஒவ்வொருயுகமிருந்து வருந்துவார்கள் தானமவாங்குவதே தொழிலாக்ககொண்டவர்களும், ஜோகிடத்தால் பிழைப்பவர்களும், சம்பந்தத்துக்குக் கோயில் பூஜைசெய்யவன்சோற்றைத்தின்பவர்களும் ஒரு கற்பமளவும் சகலநரகங்களிலும் துன்பப்பட்டுக்கொண்டு, பின்பு பூமியில் வந்து சண்டாளர்களாய் நூறுபிறப்பெடுத்தது வறியவர்களும் பிணியாளிகளுமாய் பலவாறு துன்பப்படுவார்கள் எப்போதும் பொய்சொல்லுபவர்களும்,

* இதன்கருந்தையே

“வம்புலாங் கூந்தல் மனைவியைத் துறந்து பிறாபொருள் தாரமென றிவற்றை
 உம்பிடு ரிற்றால் நமன்றமா பற்றி யேற்றி வைத் தெரியெழுசுன்ற
 செம்பினு வியனறபாவையைப் பாலீ தழுவுவென மொழிவதற கஞ்சி
 நம்பனே வந்துன் றிருவடி யடைந்தேனெ நைமிசா ரணணியத்து ளெந்தாய்”
 என்கிற பாசுரத்தால் விளக்கியருளினா திருமங்கையாழ்வாரும்.

கொடுஞ்சொல்லுரைப்பவர்களும், கொடியகுறடுகளால் பற்கள் பிடுங்குந்
 காலகுத்திரத்தினால் பிணிபுணடு, பின்பு குடான எண்ணெய்யால் நீண்ட
 பட்டு, பின்பு காரநீரில குளித்தது, மலந்தின்று, மூத்திரங்குடித்து, பலகாலம்
 வாற்றிநின்ற பின்பு பூமியில் மிலேசகாளாகப்பிறப்பான்கள் பிறா நடுகுமட
 யான காரியஞ்செய்பவர்கள் வைதரணியாற்றையடைவார்கள பஞ்சயுகக்
 யுககளைவிட்டவர்கள் பலவிதமான இன்பமற்ற உணவுகொள்ளுவார்கள். ஒ
 பாசனஞ்செய்யாவிட்டவர்கள் ரௌவராகத்தையடைவார்கள். சந்திராக
 தனமுதலியவற்றை விட்டவர்கள் புழுவுண்ணுவார்கள் ஒ அரசனே, 'செ'
 சொல்லிய நாலவகைப்பாபிகளும் மேற்சொல்லியபடி ஐந்துயுகமவ்வாறு
 துன்பப்படுவார்கள் பின்பு பூமியிலிற்றந்து பிறிடுததில் தாழ்மையான உ
 யஞ்செய்து காலவகழிப்பார்கள் ஒ பூபதியே, பிராமணர்களின் கிராமத்
 நிலவரிமுதலியவை மிகுதியாக வாங்குபவன் சகலநரங்களிலும் சந்திராக
 திரங்களுள்ளவும் வேககாடு அடைவான் பிராமணாகிராமத்துக்கு மிடு
 யாக வரிவிதிப்பவன் ஆயிரவகுலத்தடன கோடி கற்பங்களளவாகச் சகல
 ங்களையும் பூப்பான். பிராமணாகிராமத்தில அதிகவரிவிதிக்குமபடி அந்
 திசெய்பவன் பத்துகோடி பிரமஹத்திசெய்தவனாவான் அதிகிகளையுப
 யாமல் உண்கின்ற மனிதர்கள் கொடுமையான காலகுத்திரநரகத்தில நாயி
 மலத்தைத்தின்றுகொண்டு நாலுயுகமளவும் வாசம்செய்வார்கள், யோ
 யல்லாதவிடத்திலும், தான் புணரத்தகாத ஸதிரியோனியிலும், பசுகளின்
 யோனியிலும், ரேதஸைஸவிட்ட கொடியபாபியானவன் நரகலோகத்தி
 னென்ற ரேதஸ்ஸையே உண்ணப்பெறுவான். பின்னும் எழுபது தேவவு
 வகளைளவு சுவானீர்க்கிணற்றிலிருந்து துன்பப்பட்டு, அதன்மேல் பூலோக
 தில் யாவராலும் பழிக்கப்பட்டவரைய, ரேதஸ்ஸைககுடிக்கும் மனிதனிக
 பிறப்பான். உபவாசமிருக்கவேண்டியநாளில் பலதலைக்குமவன் நாலுய
 மளவும் புலிகளாலுண்ணப்படுமிடமாகிய கொடுநரகத்தையடைந்திருப்பான்
 ஒருவனுக்குரித்தாகுமபடியாகத் தனனாலாவது மறறொருவனாலாவது கொ
 க்கப்பட்ட நிலத்தை வலியக் கைப்பற்றிக்கொள்ளாமவன் கோடி குலத்துட
 அழகலமண்ணைத்தின்றுகொண்டு இந்த நரகங்களிலெல்லாம் தனித்தனி கோ
 டிகற்பகாலமிருந்து பின்பு அறுபதினாயிரமவருஷமளவாக மலந்திண்ணும் ஜ
 துக்களின் ஜனமெடுப்பான். தன் நிலம் அதிக அளவுள்ளதாகப் பொய்
 சொல்லி பிறநிலத்தைக் கவருபவன் கோடி குலத்தடன வெப்பமானசேற்
 றில் முழுக்கிகிடந்து அங்கிருந்து மலமெவிலமுழுக்கி ஆயிரயுககிடப்பான்
 பிறகு மறறுமுள்ள நரகங்களிலெல்லாவற்றிலும் பதினாறு இந்நிரபட்டமசெ
 ல்லமளவும் துன்பப்பட்டகொண்டிருந்து பின்பு பூலோகத்தில தூறுபிறப்
 பளவாகக் குஷ்டனோயும் புண்களுமுண்டாகி வருத்தப்படுவான். தன் குல
 முதலியவற்றுகருகிய நற்கருமங்களைத் துறந்தவன் பாஷண்டியென்னப்படு
 வான். அவன் கூட்டுறவுசெய்பவனு மவ்வாறே அவ்விரண்டு மகாபாபி
 களும் ஆயிரத்து நூறுகோடிகற்பமளவாக ஆயிரவரிசெய்தடன நரகத்தில் வா
 சம்பண்ணுவார்கள். சம்பளத்துக்காக வேதவகற்பிப்பவரும், சம்பளத்துக்

* 'காக வேதங்கற்பவரும், ஒரு கற்பமவரையில் நரகத்தில் துன்பமனுபவித்து
 த் அபபால் மிலேசசஜ்ஜனமமெடுப்பாகள் ஸ்திரீகளின் பக்கத்திலும் சூதகிரா
 ச பககத்திலும் வேதமோதுகின்றவன் ஆயிரககோடி கற்பமளவும் வரிசையாய்
 க எல்லாநரகங்க்கையுமடைவான் கோவிற்பொருளையாகிலும் சூருவிற்பொரு
 ளையாகிலும் அபகரிப்பவா பதினாயிரம் பிரமஹததிபாபமடைவார். நா
 ன்ற ஏழையின பொருளைப்பறிப்பவரும், அபபடிப்பட்ட ஏழையை பகைக
 டினறவரும், தலைமுற காலமேலுமாக இரண்டுமபங்களில் ஆணிகளால்
 டைக்கப்பட்டு, பிரமாவின் பகலளவாகப் புகையை யே குடித்தககொண்டிரு
 ப்பார்கள தேவபூஜைக்குதவமபடி வைக்கப்பட்டிருக்கும் தோட்டத்திலு
 ளுள்ள புஷ்பங்களைக்கொண்டு போகும்வார்கள நரகத்திறசென்று கொடியதீயில்
 ஸ்புகப்பெறுவா தண்ணீரிலாவது கோயிலிலாவது தண்ணுடவின் மலத்தை
 ளுவிடுபவன் சருவழித்தவளவு கொடும்பாவத்தையடைவான் பல, எலும்பு,
 வாயிர், உதிர, எசசில, இவைகளைக் கோயில்குளங்களில் போடுபவன் ஈட்டி
 டுகளால் குத்தண்டு கூகருவல்ட்டிக்கொண்டு அதிகவெப்பமான எண்ணெய்
 ளையககுடிக்கப்பெற்று பின்பு உலையிலும் சமைக்கப்படுவான் உயிராகிலும்,
 க்களளியாகிலும் பிரமணனுடைமையை அபகரிப்பவன் சகதிரகக்ஷத்திரவக
 ந்ருள்ளளவும் கொடி நரகவேதனைகளைப்படுவான் பிரமணன்பொருளைக் கவ
 க்ருபவனுக்கு இம்மையில் செலவழியும் மறுமையில் நரகங்க்கிடைக்கும்
 பஜ்தலால் அரசனே, பிரமணன் பொருளைக்கவாதல் இருமையிலும் கொடிய
 தோகும் பொய்சாக்ஷியம்சொல்பவன் பதினானு இருதிரகாலமளவாக சகல
 நரகவேதனைகையுமடைவான் பின்னும்படிப்பட்ட பாயிவகிருககையி
 ட்டிலும் பின்னை பேரனமுதலிய சந்ததிகளெல்லாமழிந்து அதனால் துன்பப்படு
 ட்வான் இறந்தபின்போ நரகமடைதல் சித்தநதான் அதிககாமமுள்ளவா
 க்வாயிலும், பொய்யாக வந்தனைசொல்பவாவாயிலும், பாம்பதனை பெரிய
 அட்டைகள் கிரப்பபபடி அவர்களிப்படி அறுபதுவருஷயிருந்து பின்பு
 காரநீரில்குளித்து பின்பு காயிறைச்சியைத்தின்றுகொண்டு காரசசேற்றில்பு
 குவாகள். அந்ந்ருப்பிறகு நீரிலலாக்காட்டிலலவீழும்படி யான்களால்தாக்கி
 யெறியப்படுவார்கள பிண்பூலோகத்தில முடவாகளாய்ப்பிறப்பார்கள். ஓ
 நிருபனே, திண்மணயானை ருதுகாலத*தில புணரககூடுமாயிருந்தும் புணரா
 மலவிட்டவன் றொளவநரகத்தையும் பிரமஹததிபாபத்தையும் அடைவான்.
 ஒருவன் கெட்டநடைநடக்கும்போது அதைத் தடுக்கவல்லவனாயிருந்தும்,
 அதில் மனஞ்செலுத்தாதவனாயிருந்தவிட்டவன் அந்த கெட்டநடைநடந்தவ

* "ஸ்திரீகளுக்கூ ரஜஸு உண்டான நான் தொடங்கிப் பதினாறு தினங்
 கள் ருதுகாலமாய்" என்று மாதவீயசமிதமான பராசரஸமிருதியும் "மாதவி
 டயானீதுமுதல் நாலுநாள் பெரியோர்களாலே நிந்திக்கப்பட்டிருக்கின்றது
 மேற்சொன்ன நாலுநாளுடன் ஏகாதசி திரயோதசி இவ்விரண்டையும் நீக்கி
 மறற்ப பத்தினித்தில சேர்வதே உயாந்ததாகச சொல்லுகிறார்கள்" என்று
 மனுஸ்மிருதியும் கூறுகின்றன.

னுக்குள்ள பாபத்தில் பாதிபெறவான். அவனந்த பாபஞ்செய்தா னிவனிந் த பாபஞ்செய்தானென்பதாக வீணாகப் புறவகடறிப்பேசுபவன தான பேசிய படிக்கு ஒருவன் பாபஞ்செய்திருந்தால் அவனேடு சரியாகப் பாபியாவான். தானபேசியது பொய்யாகில் அந்தபாபத்தை கிரண்டதனைப்பாபஞ் செய்தவ னாவான் பாபமில்லாதவன்மேல் பொய்ப்பாபங்களை யோற்றித் தூற்றுவவன் சந்திரநக்ஷத்திரயக்ஞானாவம் சகல நரகங்களிலும் தூண்டுகிறவான் பாபஞ் செய்தவர்களினப்பாததை வெளிப்படையாகப்பேசித் தூற்றுவவன் அப்பா பிகளோடொப்பாவான் ஆனாலும் பாபிகளுக்குமாதிரி அவனபேசியதி னால் பாதிப்பாபம் தொலைந்துவிடும் கன்னிகையை (ருதுவாகாதபெண்ணை) புணருபவன் காய்களினை எப்போதும் கடித்துண்ணப்பட்டு புகைகுடித்துக் கொண்டிருந்து பின்பு வளர்ச்சியாய் எல்லாநரகங்களிலும் வசிப்பான் ஒருவிர தத்தைத்தொடங்கி அதைமுடிக்காமல் விட்டுவிட்டவன் காட்காட்டில் புரட்டப் பட்டு பின்பு பூலோகத்தில் அங்கப்பழுதுள்ளவனாகிப் பிறப்பான். பிறா தொடங்கிய விரதங்களைமுடியாவண்ணம் கந்ததவன் இருபத்தொருகுலத் துடன் கோழையைத்தினைப்பெறவான் நீதியிலும் தண்டனையிலும் ஓரஞ் செய்பவனுக்குப் பலநூறு பிராயச்சித்தஞ்செய்யினும் பாபநீர்வதிலலை. உண்ணலாகாதபண்டங்களையுண்டவன் பதினாயிரமவருடும் பித்தங்குடித்துக் கொண்டிருக்குமபடி தண்டனையடைந்து, பின்பு சண்டாளனாகப்பிறந்து, எப்போதும் மாட்டிறைச்சிசையத்தின்று பிழைக்கிறப்பான் பிராமணரை வாயிலை அவமதிப்புச்சொல்லியவன் பிரமஹதகிப்பாமடைவான், எல்லாநரகங் களையும்னுபவித்து பத்து சண்டாளப்பிறப்பெடுப்பான் பிராமணருக்கு தான கடுமையாகிக்குஞ்சமயத்தில் தடைசெய்யவன் ஆறுகோடி பிரமஹதகி பாபமுள் ளவனாவான் ஒருவன் மறறொருவன்பொருளை அபகரித்துத் தான தரும்ஞ் செய்தால் அந்தபுண்ணியம் அந்தப்பொருளுடையவனுக்குச்சேரும். அந்த தானஞ்செய்தவனே நரகத்தகருரியவனாவான் ஒருவனுடைமையை மறறொரு வன் தாவழகிலவென்று அதைத் தரும்விஷயத்தில் விரியோகிக்கினும் மூன் போலவே பொருளுடையவனுக்குப் புண்ணியமும் தரும்ஞ்செய்தவனுக்கு நர கமுமுண்டாகும். ஓ அரசனே, ஒருநனுக்கொன்றகொடுக்கிறதாக உறுதி சொல்லி அப்படி கொடுக்காமல் தப்பிப்போனவனை எச்சிலேத்திண்ணுமபடி யமகிங்கரர் தண்டிப்பார்கள். யதிதியைப்பழிகுந்தனமையுள்ளவனைக் கற காணத்திலாடுவார்கள். தோப்பழிப்பவர்கள் இருபத்தொருபுகம் நாயுனதி னறகொண்டிருந்து, பின்பு மறறெல்லாநரகங்களை யு முறையே அனுபவிப்பார்கள். கோயிலையிடிப்பவர்களும், குளத்தைத் தூய்ப்பவர்களும், நந்தவேனத் தையழிப்பவர்களும், கோடிக்கோடிகுலவகளுடன் சகலமானநரகங்களிலும் தனித்தனி அறுபதினாயிரங்கோடி கற்பகாலமளவாக வேதனைப்படுவார்கள். பின்பு கோடிகற்பகாலம் மலத்திலுபுழுக்கும் புழுக்களாகப்பிறந்து, -பின்பு இருபத்தொருகற்பம் மலமுண்ணும் ஜந்துக்களாகப்பிறந்து, அப்பால் இரு பத்தொருபுகம் புழு உண்ணும் ஜந்துக்களாகவிறந்து, அதன்மேல் கோடி ஜன்மம் சண்டாளராகவும் பிறப்பார்கள். ஊரைப்பாழாக்கும் கொடியவ

னுடைய பாபத்தை இவ்வளவென்றுசொல்ல பலதூறுகோடி ஜனமங்களென
 தேதாலும் போதாது. கோயிலைக் கொளுத்துகிறவரும், ஊரைக்கொளுத்த
 கிறவரும், பிரமகற்பமளவாக நரகத்தையடைந்திருப்பவர்கள் வந்தபாபமா
 கிலும் ஒருவனசெய்யும்படி அனுமதிக்கொடுப்பவன் அந்தபாபத்தில் பாதியும்
 அதற்கேற்ற நரகத்தையும்டைவான் குண்டன்கைச்சோறுண்டவனும், கோ
 ளகன்கைச்சோறுண்டவனும், ஊர்க்கு வேள்வியெய்விப்பவனும், தகாதன
 க்கு வேள்வியெய்விப்பவனும், மகாபாபிகளெனப்படுவார்கள் ஊரழை
 பவன், கோயில்தொழிலார், ஊர்ச்சோதிடன், ஊர்ப்புரோகிதன் மகாபா
 கம்செய்கிறவன் உரிய ஜவரும் பிராமணசண்டாளரைப்படுவார்கள் இவ
 ர்களுக்கு இருபத்தீதாருயுமவ்வாயி. எல்லாநரகவேதனைகளுமுண்டாகும்.
 பின்பு பூலோகத்தில் ஏழுஜனமம் சண்டாளப்பிறப்புண்டாகும். எச்சிலு
 பவர்களும், சினேகிதனுக்கு துரோகம்செய்பவர்களும், சந்திரநகூத்திரங்க
 ளுள்ளவும் எல்லாநரகங்களிலும் துன்புறத்தக்கவர்கள் பஞ்சயக்கியம் செய
 யாதவர்கள் பாஷண்டர்கள் எனப்படுவார்கள் அவர்களுக்குப் பல நரக
 வேதனைகளுண்டு இவ்வாறாகப் பல மகாபாதகங்களும், உபபாதகங்களும்,
 அவற்றாலாகும் நரகவேதனைமுதலியனவும் சொல்லப்பட்டன. அவைவற
 றின்கணக்கிடுவனென்று முடிவாகசொல்லத்தரிதாகும். பாபங்களையும் அவ
 றற்றலவரும் நரகமுதலியதூக்கதிகளையும், புண்ணியங்களையும், அவற்றாலா
 கும் நரகதிகளையும், உள்ளபடி கணக்கிட்ச்சொல்ல எம்பெருமாளுருவனே
 யன்றி மற்றொருவன் வல்லவனன்றி இரதபாபங்களுக்கெல்லாந் தரும்சாஸ
 திரத்திற்குசொல்லிய முறைப்படிக்குப் பிராயச்சித்தங்களைச்செய்தால் திரண்ட
 பாபங்களும்ழியும். அப்படி பிராயச்சித்தங்களைச்செய்வதும் ஸூட்சுபதி
 ஸந்திதானத்திலே முக்கியமானது அவ்விடத்தில்செய்தால் ஏறக்குறைய
 இருநதாலும் தோஷமவராமல் பலனும் குறைவின்றிக்கிடைக்கும் கங்கை
 யும், திருத்தழாயும், ஸாதுசகவாசமும, ஹரிநாமகீர்த்தனமும, தூஷிக்காமை
 யும், கொல்லாமையும், எல்லாப்பாபங்களையும் போக்குவன், ஸ்ரீஹரிக்கு அர
 பிதமாக நமஸ்கரிக்கவேண்டியதால் பலனுண்டு. அவருக்காபிதஞ்செய்யா
 விட்டால் செய்தகருமங்களெல்லாம் சாமபவில ஒழுங்கெய்ததுபோல பயன
 றற்றவாகும். நித்தியஞ்செய்வனவும், ஒவ்வொரு காலதேசங்ளறிநசெய்வன
 வும், இமமையுமையினபங்களை விரும்பிச்செய்வனவும், மோகோபாயமாய்
 இருப்பனவுமாகிய சகல கருமங்களும், எம்பெருமானுக்காபிதமாகச்செய்
 தால்தான் நல்லபலனைத்தரும் ஒமகீபோலனே, மனிதர்களுக்கு விஷணு
 பக்தியிருந்தால் அது சகலபாபங்களையும்ழிக்கும். அந்த பகதியுடையவர்கள்
 செய்த கிரியைகளையாவும் அநந்தமான பலனுள்ளனவாகும். பாபக்காட்டுக்
 குத் தீபோன்ற அந்தபகதி தாமதம் ராஜஸம் ஸாததுவீகம் என மூவகையாய்
 உட்பிரிவுகளால் பததுவகையாயிருக்கும், அவற்றைச்சொல்லுகிறேனகேளும்
 அரசனே. எவன்கிலுமொருவன் கேடுறவேண்டுமென்றகருதி வேறொரு
 வன் பகவான்புறந்தால் அவன் சுவாமியிஷ்யத்தில் செய்யும் பகதியானது
 தாமதத்தில் அதமானது. விபசாரியானவன் கொண்டவனை உபசரிப்பதுபோ

ல ஒருவன் கபடமானவெண்ணத்துடன் சாவேசுவரனான நாராயணனைப்பூஜி
 த்தால் அந்த பக்தியானது தாமதத்தில் மத்திமம் மற்றொருவா பகவானுகரு
 பூஜைசெய்வதுகண்டு, பொறாமையென்கொண்டு, ஒருவன் ஹரிபூஜைசெய்தால்
 அந்த பக்தியானது தாமதத்தில் உத்தமமாம். தன்ம தானனியம் முதலியவற்
 றைவிருமபி மிகுந்த அன்போடு ஸ்ரீஹரிக்குப் பூஜைசெய்தால், அந்தபக்தி
 ராஜஸத்தில் அதமமானது சகல லோகங்களிலும் தன் புகழ்விளங்கவேண்டு
 மென்று எண்ணி ஸ்ரீயுபதிரையப் பூஜித்தால் அந்தபக்தி ராஜஸத்தில் மத்திம
 மானது சாலோகசியமுதலிய போகங்களைக்கருகிப் பூஜித்தால் அது ராஜ
 ஸத்தில் உத்தமமானது தானசெய்தபாபங்களை நீரவேண்டுமென்று பூஜித்
 தால் அது ஸாததுவீகத்தில் அதமம் பெரியோர்களுமுதலியவரை உபசரித்
 தால் எம்பெருமான கிருவள்ளம் உகக்குமென்று எண்ணிசெய்தால் அது
 ஸாததுவீகத்தில் மத்திமமானது எம்பெருமான கட்டளைப்படிநடப்பதே கட
 மையென்று அடிமைத்தொழிலாக அவனுக்குப் பூஜைசெய்வது சிறந்ததாகை
 யால் ஸாததுவீகத்தில் உத்தமமாம் எம்பெருமானது பெருமையைக்கேட்டு
 தான் அவன் வழியென்று உறுதியுடன்செய்திருப்பது அதிலுள்ளிருந்தது
 நானே பரமாததுமாவான விஷ்ணுவின் சரீரமாயிருப்பதால் இவ்வலகமெல்
 லாம் எண்ணிலும் வேற்றுமையுள்ளதன்று என்று எப்போதும் காட்சிகொ
 ள்ளபவனை யாவரினும் மிகச் சிறந்தவனென்பார்கள இப்படிப் பதது
 விதமான பக்தியானது பிறவித்துன்பத்தை அறுக்கவல்லது ஆதிலும் அவற்
 றில் ஸாத்துவீகமானபக்தியானது சகலமான விருமபியபலன்களையு மளிக்க
 வல்லது ஆதலால் கேளுமரசனே, பிறவித்துன்பந நீரவேண்டுமென்று
 விருப்பமுள்ளவன் தனது வருணாசிரமங்களுக்கு விரோதமன்றியே சாவேசு
 வரனான நாராயணனிடத்தில் பக்திசெய்யவேண்டும் அவனவனுக்குரிய வொ
 முக்கங்களைச் செய்வதெல்லாம் எம்பெருமானுக்கே பூஜைசெய்வதாகும்
 ஆதலால் அப்படிப்பட்ட ஒழுக்கங்களைவிட்டு பக்திசெய்பவன் பகவலி பர
 மாததுமாசந்தோஷிப்பதில்லை சகலவேதங்களிலும் ஒழுக்கமே தலைமையாக
 விதிக்கப்படுகின்றது, ஒழுக்கத்தால் தருமமுண்டாகும், தருமத்தக்கு உத்தே
 சியமும் பலனைப்பவனும், என்றநதாழ்ச்சியினறி விளங்குபவனும் எம்பெரு
 மான தான். ஆதலால் அகவருக்குரிய கல்லொழுக்கத்தாக கணுகுலமாக
 ஸ்ரீபகவானிடத்தில் பக்திசெய்யவேண்டும். கல்லொழுக்கமற்றவர்கள் செய்
 ததருமமும் தேடியபொருளும் இம்மை மறுமை யினபத்துக்கேதுவாகமாட்
 டா. ஒழைவறுதிமாறாதிருக்குமரசனே, நீகேட்ட விஷயங்களெல்லாமுரை
 ததேன் ஆதலால் எப்போதும் தருமத்தில் நாட்டங்கொண்டு, இம்மைமறு
 மைகளிலினபம்பெறுவீராக, சகலவிடங்களையுந் தீர்க்கவல்ல ஸ்ரீமநாரா
 யணனை முயற்சியுடன் பூஜிப்பீராக அந்தபகவானை பூஜித்தவருவீராகில்
 சகலவின்பங்களையும் பெறுவீர் ஒ அரசனே, சிவனையும் விஷ்ணுவையும்
 ஒருவனதுவெனறே உறசெய்து பூஜிப்பீராக. வேற்றுமையாக எண்ணுதல்
 பத்துகோடிபிரமஹத்திபாவத்துக்கு நிகராகும் சிவனைவிஷ்ணு விஷ்ணு
 வே சிவன் அவர்களுக்கு வேற்றுமை செய்பவன் கோடி கோடி நரங்களை

யடைவான். ஒ அரசனே, உமது பாட்டனமார் கயிலாகோபத்தால் தற் கொலைப்பாவமடைநது கோரமான நரகத்திலவாசஞ்செய்கின்றனா அவர்களையெல்லாம் கவகைதீர்த்ததால் முகதிக்கறையேற்றுவீராக கவகையர்ந்து சகலப்பாபங்களையுந் தீரகவல்லது மயிர, எலும்பு, உகிர, பல, நீற இவற்றிலெதுவேனும் கவகையிற சேருமாளுல் அவையாருடையனவோ அவர்களுக்குப் பரமபதமுண்டாகும் ஒருவன மகாபாபங்களைச் செய்திருந்தாலும் அவனது எலும்பையாகிலும் சாமபலையாகிலும் மனிதரெடுத்தக கவகையில் போடப்பெற்றால் அவ்விறந்தவன பரமபதமேயுடையான் உண்மையானராகசியம் சொல்லுகிறேனகேளும், கவகையானது பாபங்களையழிப்பது, அதன் நீர்த்துளிகளப்பட்டாலும் பரமபதங்கிடைக்கும் உமகருசுசொல்லிய பாபங்களெல்லாம் கவகைத்ததுளிகளால் நீனயப்பெற்றவளவிலே தீரநதுபோகும்

நாரதர் வாக்கியம்.

ஒமுனீசுவராகளே, இந்நவீதமாகத் தருமராஜனுனவா பகீரதராஜனுக்குச் சொல்லிவிட்டு மறைநதுபோனா ராஜனும் உடனே தவமுடியவேண்டுமென்று மனத்திலுறுதிக்கொண்டு தன்னிராசியமுழுதும் மகதிரிகள் வசத்திலுபபுவித்தவிட்டு தவஞ்செய்வதற்காக இமயமலைக்குச் சென்றான

கரு - வது அத்தியாயம்.

'பகீரதர் கங்கையைக்கொண்டு வருதல்'.

பகீரதா ஹிமகிரியையடைநது எனனசெய்தார் எப்படி கவகையைக்கொண்டுவந்தார்? இவைகளை யடியேங்கடகு உரைக்கவேண்டுமென்று பிராத்தித்த சொனகாதிகளை நோக்கி சூதபெளராணிகா விளமபலாயினார்.

பிருகுமகாரிஷி ஆசிரமவர்ணனை.

கேளுவகன சொனகாதிகளே, பகீரதா ஜடை மரவுரிமுதலியவைகளைத் தரித்தகொண்டு ஹிமகிரியைநோக்கி கோதாவரி தீரத்தையடைநதார். மகாரணியமான அநத்தீரத்தில் கிருஷ்ணசாரமெனனும் மானகூட்டவகனாலும், யானீத்திரள்களாலும், உழன்றுகொண்டிருக்கும் வண்டுகூட்டங்களாலும், செல்க்கின்பழட்டும் பகூழ்கூட்டங்களாலும், அறகுமிருகம் ஒழிக்கொண்டிருக்கும் பனிகூட்டங்களாலும் கிரமப்பட்டும், செளரி மிருகவகளிணவாலினால் வீசப்பட்டும், தோகைகளைவிரித்து நாததனம் செய்யும் மயிலகளோடு கூடியும், முனிபுத்திரிகளால் அசுபுடன ஆதரிக்கப்பட்ட செடி கொடிகளையுடையதும், ஆசசா, பனை, பச்சிலை, ஸ்ரீதாளம், இசசில், அத்தி, மலையகத்தி, வன்னிமுதலிய மரங்களால் விளங்கியும், விகசித்த

ஜாஜி, யூகிகை, குருக்கதி, சண்பகம்முதலிய புட்பங்களால் நிறைந்தகொடிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டும், ரிஷிசமுக்கங்களால் வாசஞ்செய்யப்பட்டும், வேதசாஸ்திர கோஷங்களோடு கூடியும் இருக்கிற பிருகுமகரிஷியின் ஆசிரமத்தை யடைந்து, சிலாககிடமான வேதபாராயணம் செய்துகொண்டும், சிவ்யவாகங்களால் சூழப்பட்டும், சூரியனுக்கொப்பான தேஜஸஸூடனும் விளங்கும் பிருகுமுனிவரை தரிசித்து முறைப்படி நமஸ்கரித்ததா அதிதியாய்வந்த ராஜாவை அன்புடன் ஆதரித்துக் க்ஷேமம் வினவலும் அவர் மிருந்த வினயத்துடன் சொல்லஹரா சகலதருமங்களையும் மர்நது சகலசாஸ்திரங்களின் மெய்ப்பொருளுமுணர்ந்த ஒ மகரிஷியே சமுசாரசாகரத்தினின்று சேதனாகணக்கரையேற்றும் பகவான எதனால் சந்தோஷிக்கிறார்? எந்தகருமத்தால் பூஜிக்கப்படுகிறார்? இவைகளை அடியேனுக்கு ஆதரவுடன் நலகவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்ததா அப்போது ஓ அர்சனே, நீர்புணியவான்களுக்கான சிறந்தவரானீர்? இல்லாவிடில் எவ்வாறு குலமுமுமையும் பாபத்தில் நின்று கரையேற்றத் தகுந்தவராவீர்? எவ்வுகிலும் தனிபுறாககளை கண்கையின் தீர்த்ததால் நனைத்தலமுதலியவற்றால் நற்க்கி அடைவிக் விருமபுகின்றனா அவனைமாளிடநாம தரித்திருக்கும் விஷ்ணுவாகவே அறியவேண்டும் தேவ தேவனான பகவான எந்தகருமத்தால் மனிதர்களுக்கு காமியபலனைப்பிரோ அதைசொல்லுகிறேன் கேளும் ஓ ராஜேந்திரா, சத்தியத்திலும் அஹிம்சையிலும் விருப்பமுடையவராய் எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் விதராய், பொய்யையும் துஷ்டாகளின் கூட்டுறவைத்திறந்தவராயிருந்து ஸாதுசகவாசத்ததைச் செய்து இராபகவிலும் புண்ணியங்களையேயெய்து பொழுதுபோக்கி அருதியான விஷ்ணுவை அஷ்டாக்ஷரத்தால் ஜபம் செய்யக்கடவீர் அவ்வாறுசெய்தால் பெருமையையும் க்ஷேமத்தையையும் அடைவீர் என்று சொன்ன பிருகுமுனிவரைநோக்கி பகீரதா பிரசனம்பண்ணுகிறார் சத்தியம் எத்தனைமையது? அஹிம்சையாவதென்ன? சாவபிராணிகளிடத்தும் எப்படி ஹிதமாயிருக்கிறது? பொய் எவ்வகைத்து? துஷ்டாகளின் சுபாவமெனக்கீ ஸாதுக்களுடைய லக்ஷணம் என்ன? புண்ணியமாவதென்ன? ஸ்ரீவிஷ்ணுபகவான எவ்வாறுதியானிக்கத்தக்கவர்? அவருக்கு பூஜைபுரிவது எவ்வனம்? சாந்தியாவதென்ன? அஷ்டாக்ஷரமாவதென்ன? இவைகளை அடியேனுக்கு புத்திரவிவாசத்துடன் விளங்க உரைக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்த பகீரதமகாராஜனைநோக்கி, பிருகுமுனிவாசொல்லஹரா ஓ பேரறிவாளான வேந்தே, உமமுடையபுத்தியிகவும் சிலாககியமுடைத்து, நீர்க்கேட்டவிஷயங்கள் முமுமையும் நன்றாய்ச்சொல்லுகிறேன். உண்மைபுகலவதே சத்தியமெனப்படும், அந்தச்சத்தியமும் தாயிஷ்டாகளால் தருமவிரோதமணி சொல்லப்படவேண்டும் மேலும் இடம் காலமுதலிய இவைகையறிந்து சனது தருமத்துக்கு விரோதமினிற் சொல்லப்படுகிறதை சத்தியமெனறே ஸாதுகளுரைக்கிறீர்கள் சர்வஜந்துகளுக்கும் உபதிரவம் உண்டாக்காமலிருக்கும் செய்கையே அஹிம்சையெனப்படும். அதுவே இஷ்டாகதத்தை கொடு

புரீதர் கங்கையைக்கொண்டுவருதல் ௬௭

தத்பாலது தருமகாரியங்களுக்குச் சகாயமாயிருத்தலும், அதருமகாரியங்களுக்கு விரோதமாயிருத்தலும் லோகஹிதத்வ மென்று தாமசாஸ்திரவல்லோர கூறுகின்றனர் தருமாதருமங்களின் சுருபமறியாது தன்னிஷ்டப்படி சொல்லுதல் அனைகநனைமைக்குவிரோதமான பொய்யாகும். லோகவிரோதிகளும், மூடர்களும் கெடுவழிசெலுத்தும் மதியுடையோரும், தூஜ்ஜனரென்று கூறப்படுகின்றனர் இவா சாவகருமங்களுக்கும் நீக்கப்படுபவராரா தருமாதருமங்களின் சுருபமறிந்து வேதவீதிபிச்சகாது சாவலோகஹித, தில் மனமுடையவா ஸாதுக்கனெனச் சானரோ சாற்றுகின்றனர். ஏது விஷ்ணுவுக்குப் பிரீதியைச் செய்கின்றதோ ஸாதுக்களாலே சந்தோஷிக்கப்படுகின்றதோ தனக்கும் ஆணாதம் வினைவீக்கிறதோ அதுவேபுண்ணியமெனப்படும். இவ்வுலகமெல்லாம் விஷ்ணுமயம், விஷ்ணுவே எல்லாவுலகங்களுக்குவகாரணம், நான் விஷ்ணுவே, என்கிற எண்ணமானது விஷ்ணுஸமரணமென்பபடி விஷ்ணுசாவதேவஸவருபமானவா, முறைப்படி அவரைப் பூஜிப்பது அவசியமெய்யவேண்டியது என்று மனதுக்குண்டாகிற பிரீதியானது பகதியென்று சொல்லப்படுகின்றது பரமபுருஷான ஸ்ரீஹரி எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் அநதாதமாவாய் என்கும் நிறைந்திருக்கிறாரென்று உணர்ந்து வேறறமையின்றி எல்லாப்பிராணிகளிடத்தும் சேசமுற்றிருப்பது ஹரிபூனை யெனப்படும் சததுரு மிதகிராகளிடத்தில சமபுத்தியுடையமும், இத்திரியங்களைஜயித்தலும், திடைத்தவரையில் சாதோஷிப்பதும் சாந்தியாகும் ஓ அர்சனே, கீழ்ச்சொல்லியயாவும் தவப்பயனளிக்கவல்லவை சாவபாபங்களையும் சீக்கிரத்தில நாசமசெய்யும் திறமையுடையது மகிமைபொருந்திய அஷ்டாக்ஷரமந்திரமானது, எல்லாபாபங்களையும் ஹரிக்ஷதக்கத்து, சதாவிதபுருஷாததசாதனமானது. அததகையமகிமைவாய்ந்த மந்திரத்தை உமக்கு உபதேசிக்கிறேன். விஷ்ணுவின்பிரீதியானதும் எல்லோருக்கும் இஷ்டபலன்களைக்கொடுப்பதமான நமோ நாராயணயநம் எனனும் மந்திரத்தை பிரணவபூவமாக உச்சரித்து ஜபமசெய்யவேண்டும் சங்க சகரங்களை திருக்கைக்களில் தரிப்பவரும், சாந்தகுணமுடையவரும், ஜலசயனரும் சமுசாரரோகத்தைத் தீர்ப்பவரும், தமது இடதும்டியில் ஸ்ரீமகாலக்ஷமி றற்றிருக்கப்பெற்றவரும், எல்லோருக்கும் அபயமளிப்பவரும். பிரபுவும், கிரீட்குண்டலாதி திவ்யாபரணங்களைத் தரிப்பவரும், கொள்ளுதுபரதனம் விளங்கும் திவ்யமாலையுடையவரும், ஸ்ரீஹரசமென்னும் திருமறுவுபொருந்திய திருமார்பையுடையவரும், பீதாமபரமென்னும் திவ்யவஸ்திரதாரியும், ஆதியநதமில்லாதவரும், சாவாபீஷ்டங்களையும் கொடுக்கிறவருமாகிய ஸவாமியை தியானிக்கவேண்டும் இவ்வைபவாதிசயங்களையுடைய மகாவிஷ்ணுவாகிய பரமாத்மனை தன்னிடத்திலிருக்கிறவராக எவனகாண்கிறானோ அகனே எல்லாக்கூழங்களையுமடைவன ஆகையால் ஓ அர்சனே, விசுவசியும் அநத நாராயணனே அநதமந்திரத்துக்கு வாசசியன், அநதமந்திரமே அந்தபகவானுக்கு வாசகம். மிகுந்தமகிமைதங்கிய அநத மந்திரத்துக்கும் பகவானுக்கும் வாசகவாகிய சம்மந்தமானது என்றுமுள்ளது பயங்கரமான இந்த சமுசாரசாகர

மானது அநாதியாக வளாந்துவருகிறதைப்போல ஸ்ரீவிஷ்ணுவும் அநாதியாக ஜனங்களை அசசாகரத்தினின்றும் கணாயேற்றுகிறார். அநாதவிஷ்ணுவே லோகங்களை விருத்திசெய்கிறவா, எல்லோராகும் அபிஷ்டபலனை யளிப்பவா, எல்லாரிடத்திலும் அநாதயாமியாயிருப்பவா, ஞானஸவருபா, புராணபுருஷா, நீரகேட்டயாவற்றையும் சொல்லிவிட்டேன் உமக்கு க்ஷேமமுண்டாகும், தவப்பேறு பெறுவீர், சசமாயப போகலாபெற்று பிருகமுனிவா அனுககீர ஹிததார இவ்வாறு அனுககீரஹம்பெற்ற பூபதி மகாத்மா சந்திராவததடன தபம புரிவதற்காக வணமசென்று உமது சகிரியையடைதாயிரேரமமியமான கங்கைக்கரையில் நாகேசுவரமென்னும் மகாதேவதீர்த்தநில ஓருவராலும் செய்தற்கரிய தபமபுரிந்தார.

பகீர்த தவசசிறுபு

எவ்வாறெனில் முன்றகாலமும் யானாமீசயதா சாயிழங்குமுதலியவைகளையே ஆகாரமாகக்கொண்டு, அதிகேர அபிஷ்ட நிச்சதீயதேறாமட செய்துகொண்டு, எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் உதவாராய, ஸ்ரீமநாராயணனையே கருத்தடக்கொண்டு, பத்திரம் புஷ்பரபழா உதகாம முசலீயவற்றால் அநச பிரமமகதையே பூஜித்தாக்கொண்டிருக்கார் இப்பாறு வெகுகால கழிந்தும் சவியாததையியத்தடன அநகபகவானையே விட்டாமமுடையே ராய் மரத்திலிருந்து உசிரும சரகுகளை ஆகாரமாகக்கொண்டிருக்கார் இவ்விதம் சினைனை சென்றபின்னா பிராணையாய செய்துக்கொண்டு அறுபதீயிரவருடும் தவமபுரிந்தார இவ்விதம் சவபூண்டிருந்த அநதராஜாவிடைய நாசிகைவழியாய பயங்கரமான புகையுடைய, ற அநதபுகையைப்பார்த்து தேவர்கள் பீதியடைந்தது, அதிசுரர்களுடைய நேரிநீமோவே னற சகலகையிலை நிகக்கமுற்று, உடனே திருப்பந்தடலீச உத்தராதீர்த்தையடைந்தது, தேவதேவனும் நாசுவனும் சமுசாரிமாரணமுமான ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவை துக்ககலாயிரார்.

பகவத் தோத்திரம்.

உலகங்களுக்கு உபபற்ற கஷ்டகற்றும், தன்னை மறமிட்கிறவாக்களது உபத்திரவத்தைப் போகஞ்சிறுந்து, பரமேசுவரனும், லவபாவத்திலேயே சுத்தனும், பரிபூரணமான இவ்வடவசனியுடையவனுமான பகவானை நாங்கள் நம்ஸ்சரிசுகீரணம் அறாது சவருபத்தைதறிந்த பெரியோர்கள் அநதபகவானை அறிவில் நிற்பவராய்க கூறுவாரன்றோ? தாமிக்கஜனங்களை எப்போதும் தியானிக்கப்படுபவனும், பரமாதமனும், தன்னிசைக்ககிசைந்த சீரங்கனையடைந்து தேவகாரியங்களைச் செய்பவனும், ஜகனமுாததியும், ஜகரகக்ஷணம், பருஷோத்தமனும்மாய விளங்காநின்ற தேவீரோ பிரானமம் செய்ய கின்றேம முரனைன னுமசரனுக்குச சத்தருவாகிய எநதபகவானுடைய திருநாமங்களை ஸ்மரித்தால் எல்லாப்பாபங்களும் நாசமடைகின்றனவோ அநதபுராணபுருஷான பகவானை அறம்பொருளின்பமலீடெனனும் நான்கு புரு

பகீரதர் கங்கையைக்கொண்டுவருதல். ௬௬

ஞானாததவகளும சித்திககவேணடி பிராததிககின்றோம சூரியன முதலிய
 ஷாகள் எந்தபகவானுடைய தேஜஸவினில விளங்குகிறார்களோ சமுத்திரம
 நதீரதவகள் எந்தபகவானுடைய அஞ்ஞையைக் கடப்பதில்லையோ அநக
 ளாலரூபியும் தேவதேவனும் சரணமுதலிய புருஷாததநூபியுமான பகவானை
 தியானிக்கிறோம 'எந்தவிதநூலினுடைய ஆஞ்ஞையால் பதமசம்பவஹு
 பிரமண உலகசிருஷ்டி செய்கின்றானோ, எவ்நூல் வேதவகளும பிராமணாக
 ளும் உலகததைப் பரிசுத்தமாக்குகின்றானோ, தேவாளுக்கெல்லாம் முத
 லவனாய் நறநுணவகளுக்கோரில்லமாயிருக்கின்ற அந்நவீஷ்டநூலை பிர
 மமசெய்கின்றோம, எல்லோருக்கும் சிரேஷ்டனும், எல்லாரையும் ஆசிர
 யிக்கத்தக்கவனும், மதுரை உபாகளை சமஹரித்தவனும், தேவாகாருகளா லா
 சிக்கப்பட்ட பாதபகவாநுதையுடையவனும், ஸாதுக்களான பகநாகளின்
 இஷ்டசித்திககுட காரணபூதனும், நூலான ஞானாலேயே அறியக்கூடியவனும்
 ஶான ஶ்ரீவிஷ்டநூலை கமஸகரிககிறோம அனைத்தனும், ஶசுவரனும், நீசாம
 பரதாரியும், பிரமணமுதலான தேவாகளால் பேஷிக்கப்படுபவனும், யாக்கதில்
 பிரியமுள்ளவனும், யாராவது உண்டாகும் நறவிசுக்களை புஷ்பவனும், ஶ்ரீச
 ளைபாவமுடையவனும், ஶாலோதரமனும், ஶானப்பிரியானுமான காராயண
 உபநூல்ககிறோம சத்தசித்திஶ்ரீநந்தமாலை சுருபததை யுடையவனும்,
 பூநூலானிகளால் மியப்படாதவனும், ஆக்மதிகியானதரகித்தனும், கருமசம்பந
 ளைதால் ஜனமமில்லாதவனும், சேவநிஷ்டனும், பிராகிருதசூரபிஷ்டாதவனும்
 ஶான ஶவாயியை நமஸகாரம் செய்கின்றோமஎன்று இவ்வாறு ஶதேவாதிசிரம
 சய்யும் இந்நதிரனமுதலான தேவாக்களைக் கடாக்கித்த நானூரிஷ்டியான பகீரத
 நுடையசரித்திரததை அறிவித்தது, தேவாளுக்கருசு சமாதானமசொல்லி அப
 யப்பிரதாலைகித்து, பகீரதமகராஜா தபயபுரித்தகொண்டிருக்க ஶதானத
 நதயடைந்து அவருக்குப் பிரததியக்ஷமாய் ஶா சவகசகரவகளை திருக
 கைகளில் தரிப்பவரும் சத்தசித்தி ஆனந்தமயமான வடிவுள்ளவரும், ஜகதகு
 ருயும், சினைசம்பதும் ஶளிசிகழும் திருமேனியுடையவரும், காசாமபூசோ
 ஶற தேக்கநலியுடையவரும், அப்போசலாநக தாமரஸபூ பங்களபோறை
 பிருக்கண்களையுடையவரும், ஶளிவீசம் கீரிடது உடலாதி த்வயாபரணவக
 ளால் அலங்கரிக்கும், ஶ்ரீவசுநகௌஸ்தப பீதாமபரகரிபும், பிரபுவும்,
 நீண்ட திருக்கைகளையுடையவரும், வணமையானந்த உருவினரும், தேவாக
 ளால் அசசிக்கப்பட்ட பச்சுரவானுடையவருமான பகவானை தரிசித்தவு
 டனே தண்டமபேயல் பூமிபிஷ்டிபூதது, சாலகடாவசாமாக நமஸகாரம்செய்து,
 ஶறிலாக்களிப்பா தது, மயாசிவிாதது, நூலசமுமுசுது, திருமபகதிருமப கிரு
 வுநூ, கிருஷ்ண, கிருஷ்ண, கிருஷ்ணவென்று சொன்னா அப்போது
 தயாளுவாய, சாவிராணிககவகளிலும் உளவசிப்பவராய, ஜகதரக்ஷக
 ராய, சாவஜகதககையும சிருஷ்டிப்பவராய விளவகும பகவான ராஜாவை
 விளித்தது திருவாயலநதருளினா, ஶ மகாபகதியசாலியான பகீரதமக
 ராஜாவே, உமமுண்டயஅபீஷ்டம நிறவேறும் உமமுடைய பூவபிதாமகா
 களாகிய சாகராகள் எனதுலோகததையடைவாராகள் எனது சரீரபேசமான

சிவபெருமானை உமதுசக்திகருத்தருநத ஸ்தோத்திரங்களால் பூஜைசெய்யும், உமக்கு எல்லாக்கேஷமங்களையும் கொடுப்பாரா, சந்தேகமில்லை. ஆகையால் ஸ்தோத்திரயோககியரும் சுகமளிப்பவருமான அந்த சிவபெருமானை ஸ்தோத்திரமசெய்யும் ஆதிஉந்தமில்லாதவராய எல்லாஇஷ்டததையுங் கொடுப்பவராயிருக்கும் அந்ததேவா உமக்கு கேஷமத்தைக்கொடுப்பாரா இவ்வாறு திருவாய்மலந்தருளின ஆசரிதபாலாணைபகவான அநதாத்நாமாயினோ உடனே பகரதா எழுந்து இது சவடபனமோ? இல்லாவிடின் உணமைதானோ? யாதபுரிவேனென்று திணைத்த வியாகுலத்ததுடனிருநதாரா அப்போது ஆகாயத்தில உயர்ந்த சுரத்ததுடனகூடிய ஞாவாககானது இதை உணமையெனயறி, யோசிக்கவேண்டாமென்று கலங்கினமனமுடைய அந்தராஜாவினுடைய செவியில் பட்டது அப்போது ராஜாவும் மகத்தான குதூகலத்தையடைந்த சுவகரபகவானை ஸதுதிசெய்வாராயினா.

சிவஸ்தோத்திரம்.

ஐகந்தகாரமும், பகதருடையபீடையை நிவாததிப்பவரும், பிரதத்யக்ஷுலம் வியபிரமாணங்களுக்கு எட்டாதவரும், பிரணவவஸூபரும் சராசர மமதனும், அய்யாநிஜமும், சிருஷ்டியாதிகருக்குக காரணமும், ஜிதேந்திரிய, கேவிரூபுக்ஷமும், அககினிஜொலிககின்ற நேத்திரததையுடையவரும், அகேவருபதலாத யுடையவருமான சிவபெருமானை நமஸகாரம்செய்கின்றேன சிம்மத்தியூந்தரகிதராபவம், வேறுபாடில்லாதவராசவம், உறபத்திக்ஷயமில்ல விவராகவம் எந்தபெருமானை யோசிக்க கூறுகிறார்களோ அந்தசகரனை பற்றி கிதேன். உலகங்களுக்கு ரக்ஷகரும், ஆசையையும் திருபதியையும் உண்டு பண்ணுகிறவரும், கறுத்த கண்டததையுடையவரும், பிரமதகணங்களுக்கு அல்லாத பிராணிகளுக்கு பதியுமான சுவாமிகு வந்தமபுரிசினேன ருடனவஸூபியும், லோகசாக்ஷியும், பாபஹரமும், கல்லமனததையுடையவரும், ஜடாபூஷிதருமாய் வினங்கும் ருத்திரதேவனுக்கு நமஸகாரம்செய்கின்றேன்; பிகைபாணியும், சூலாயுத்தாரியும், சாவாநதாயாமியும், மணிவிளங்கும் அஸ்தமுடையவரும், ஐந்தமுத்ததையும் பத்த திருக்கைகளை யுடையவருமான, உமக்கு நமஸகாரம் கபாலம் பாசம இருப்புலககை இவைகளை திருக்கையிலுடையவரும் சாவபாபகளைப் போக்குகிறவரில் அதிபருமான சுவாமிகு வந்தனம். பிரமதகணங்களுக்கு அதிதேவரும், ஜீவாததுமாக்களுக்கு நகவரனும், ஹிரணயத்தைக காப்பத்திலுடையவரும், பிரமாண்டங்களுக்கு அதிபதியாயுமிருக்கிற சுவாமிகு நமஸகாரம்செய்கின்றேன தவகமயமான வியாததையுடையவரும், அனேகரூபம் தரிப்பவரும், தியானத்தினால் பிரதத்யக்ஷமாகும் ரூபததையுடையவரும், தியானத்ததரு சாக்ஷியும், தியானநிலையிலேயே இருக்கிறவருமான அஹிபிரதகனென்ற சொல்லப்படாநின்ற சுவாமிகு நமஸகாரம்புரிசினேன ஐகமம் ஸதாவரம் இவைகளால் விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் இந்த ஐகத்தெல்லாம் மூலபிரகிருதிபுருஷன் இவாருடன் மேகத்திலிருக்கும் மழைபோல் எந்தசுவாமியால் உண்டுபண்ணப

பட்டதோ அநதசுவாமிகு பிரணமம் செய்கின்றேன். சுவயம்பிரகாசரும், சிலாகயம்ஸவருபியும், சிரேஷ்டமான தேஜோருபியும், புராணபுருஷரும், ஜகத்தை யுண்டிப்பண்ணுகிறவரும், மனிதர்களுக்குக் கண்ணளிப்பவருமான அநதசுவாமிகு வந்தமைபுரிசினேன் பாவதிமன்கேரஹும், வீரபாக்ஷ னும், நீலகண்டனும், கபபோதும் மங்களத்தைக்கொப்பவனும், கால்கால னும், நிரம்பின பாக்ஷியசாலியுமான சுவாமியே எனக்கு என்னைக் கேட்கமுண்டோ அதைக்கொடுக்கவேண்டும். கவாததொன்றும் ஜடையைத்தரித்தவ ரும், கறுத்த சமுத்தசையுடையவரும், அகஸிளிமயாரான வீரபாக்ஷையுடையவ ருமான சிவன் எனக்கு திருபைபுரிவாராக அநதசுவாமியினிடத்திலிருந்து சமுத்திரங்குளம் பாவதயங்குளம், கந்தாவாயக்கூர் தேவர்கள் சித்தர்கள் இவா களது கூட்டங்களும் உண்டாயினவோ, எவனுள்ளிருந்து பிராணிகள் தத் தமவியாபாரத்தைச் செய்கின்றனவோ அநததேவன் நமக்குக் கேட்கமுண்டைக் கொடுக்கவேண்டும் சுத்த சபாவுமுடையவராகவும் சாவாநகராதமாவாகவும் உலாவிப்புகிற அநதசுவாமியை யோசிக்க திடீராய்செய்கின்றார்களோ அநதசுத்திரனும் சிரேஷ்டனும் நற்குணநிதியுமான சுவாமியை அடக்கடி யுமலாகிக்கிறேன் என்று ஸ்துதிசெய்தார்

இதனைமையாய் பகீரதமகாராஜாவால் செய்யப்பட்ட சிவஸ்தோத்தி ததை மூன்றுசந்தியிலும் படிமைசெய்கிறவன் சாவ நீட்டவகையும் பெ ருகிறான்

தபசித்தி.

இநதபிரகாரம் ஸ்தோத்திரம்செய்யப்பட்ட தேவசிரேஷ்டனான சங்க ரபகவான ராஜா தமபுரிந்துகொண்டிருந்த ஸ்தானத்தையடைந்து அவருக் குப் பிரத்தியக்ஷமாயினார் பருசமுகமும், தசஹஸ்தங்களும், ஆத்தசந்திர சிரோபூஷணமும், திரிநேத்திரமும், பருத்தசரீரமும், ஸாபாபாணமும், விசாலமாநாமாபும், ஓவ்வொருகாலத்தில் அடங்கியிருக்கின்றவர்களும், மகாதேஜ சும் உடையவரும், யானையிருமுள்ள அகஸிளி வதமதிசயது அதினதோலை வஸ்திரமாகத்தரித்தவரும் தேவர்களால் பூஜிக்கப்பட்ட அரவிந்தமலாபோன்ற பதவகையுடையவருமான தேவீனப்பார்த்தி வாய தழதழத்து தண்டாகார மாய மணமிசைலீழ்ந்து மகாதேவ மகாதேவஎன்று நமஸ்கரித்தார் அப போது சந்திரசேகரப்பெருமான் ராஜாவினுடைய பகதியினறிந்ததை யறிந் து, அவரைவிளித்தி, உமதுதபஸால் நான் அதிக சந்தோஷமடைந்தேன். உமக்கு வேண்டியவருகளைக்கேளும் தருவேன் நீ ஒருபறந்தகங்களை அனுப வித்தது முடிவில் பரமபதமடைவீர், என்று திருவாயமலாந்தருளிஞார் அப போது ராஜா ஓமகேசனே எனபாலருளுளதாசில் கங்கையைத்தந்தருளி என் மூதாதைகளுக்கு நற்கதியளிக்கவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்ததார் அப்போது சங்கரபகவான் தயாராயப்பெருந் ஓ வேந்தே, உமக்குக் கங்கையைக்கொடுத் தேன் உமதுமுன்னொருகளுக்கும் நற்கதித்தந்தேன் உமக்கு மோக்ஷங்கொடுப் பேன் என்றுசொல்லி அந்தாததானமாயிற் அசசிவப்பெருமானுடைய கிரீட

த்திலுறைந்து ஜகத்தை பரிசுத்தமசெய்யும் கங்காதேவியானவன் உடனே ஜகங்களை பரிசுத்தமசெய்துகொண்டு பகீரதரைப் பிண்டொடாந்தான அந்நான் முதல அந்த கங்காதேவிக்கு பாகீரதியென்று பிரசித்தமாக ஒருபெயர் வழங்குகிறது பகீரதமகாராஜாவை பிண்டொடாந்த கங்கையானவன சாகரா அறுபதிராயிரவரும் தகிககப்படடி ருந்த ஸ்தானத்தில பிரவசித்தான். உடனே நரக வாசம் செய்துகொண்டிருந்த சகரபுத்திரரனைவரும் பாபத்தினின்று விடுபட்டவாகளாய்விட்டார்கள். முன்னம கிங்கராகளைக்கொண்டு தண்டித்த யமநரு மராஜன் பாபவிமுகதாக்களான அசசாகரரைப்பாபத்து மிருகத வணக்கத்துடன் நமஸ்கரித்தது, விதிப்படிபூஜித்தது, சொலவானாயினான் ஓராஜபுத்திரர்களே, நீங்கள் இதுகாலபரியந்தம் உங்களுடையநீவினையால் மகாபயங்கமான நரகபோகங்களை அனுபவித்தீர்கள் உங்களுடையவமிசுத்திலே மகாதனையினுை பகீரதனென்னுமோரசன் உண்டானான் அவனால் நீங்கள் சாகசத்தினின்று கரையேற்றப்பட்டீர்கள் இப்போது சாவாயீர் உங்கலையும் ஸாதிசுகம விமானங்களிலேறி சாவோத்திருஷ்டமான ஸ்ரீவிஷ்ணுவேகத்தை யடையுங்கள் என்றுசொல்ல அந்த சகரபுத்திரா றுறுகோடிவமிசுத்தோடுகூடினவராய் ஸ்ரீவிஷ்ணுவோகத்தை யடைந்தார்கள் ஸ்ரீவிஷ்ணுடகவானுடைய பாத்ததிலிருந்து உண்டான கங்கையானவன் இப்படிப்பட்ட பிரபாவமுடையவன் எல்லாவுலகங்களிலும் மகாபாதகங்களையும் விலக்குகிறவனென்று பிரசித்தையானவன் மகாபுண்ணியத்தைக கொடுப்பதும், தீயுனை விருத்திபண்ணுவதும், பஞ்சமகாபாதகங்களையும் நாசம்செய்ய வல்லதமான இக்கதையை படிப்பவனும் கேட்பவனும் கங்காஸநானபலத்தை உடைவான். இந்த பரிசுத்தமான சரித்திரத்தை பகவதசனனிதியில படிப்பவனுபதினானு இந்நிரப்பட்டபரியந்தம் விஷ்ணுசாலோககியத்தை யடைவான்.

இவ்வீதமாக பூவபாகத்தை நாரதபகவான ஸந்தகுமாரயோகிகு திருவாயமலாந்தருளியவண்ணம் கைமிசாரணணியவாஸிகளுக்கு குதமுனீந்திர உரைத்தருளினார்.

முற்றிற்று.

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம் வரி.

பிழை.

கிருத்தம்

க	கடு	லறிய	லரிய
ச	சு	லோம	ரோம
”	”	புத்கிரனான	புத்கிரரான
எ	கக	தனது	தமது
	கூ	மனே	மனச
க	கக	பாலை	பாரா
(உ(மெனகிற	மென்ற
உ	உசு	கொண்டவனையும்	கொண்டவனையுமிருப்பவனும்
கஉ	உஉ	மகா	மகோ
கடு	கஉ	படாநின்ற	படாநின்ற
”	கக	பரையம்	பரையுமிருப்பவனும்
	ச	தன்னுடைய	தமமுடைய
உ	கஅ	ரிஷயே	ரிஷியே
உசு	கஉ கக	செனனகாதி	கோககி (செனனகாதி கோககி)
உ(கஎ	ஆகநிர்ஷி	ஆகாபி
	கஅ	காப்பதி	காப்பாதி
க	கவ	காமபீரிய	காமபீரிய
உ0	அ	ருபியாயாகி	ருபியாகி
கக	உ அ	திவிலை	திவலை
			(மற்றவிடத்து மிவவாதே)
உ	க	சகா	சகர
	உஉ	துவி	துவீ
	உசு	யும	யும
உசு	உஉ	உண்டாயிற்று	உண்டாயின
கடு	உஉ	பலிஷயத	பலிஷயத
டு	கஅ	றிவவாழறு	றிவவாழறு
டு	உக	அவன	அவண
க	டு	ஷை	ஷை
”	க	ஓராக்ஷ	ஓரிராக்ஷ
டுக	உக	ளின்பம்	ளின்பம்
டுக	உஎ	மெயவது	மெயதுவது
சு0	கக	வனும்	வரும்
சுசு	கக	உமது	உனது
சுடு	கஎ	மாற்றி	மாற்றறு
சுசு	டு	னீன்றது	னீன்றன
சுஅ	உக	துறகுண	துறக்குண
கக	கக	தின	திந

3422

